

სადადგმო ნაწილის გამგე: კარავეიშვილი ნ.
მხატვრები-შემსრულებლები: გორგაჩიშვილი მ.
მედიკამენტოზი ვ.

განათება: ნოვიცკი სტ.

სტენის მთავარი მენეჯერი: კილაძე ს.

სტენის მენეჯერები: აბუაშვილი ლ.

თვალი მ.

დეკლარაციული სახელისნოს გამგე: ვაბაკიძე ალ.

გარდერობის გამგე: კობახიძე თლ.

სამკერველს გამგე: ქოიბაძე კ.

გრიბორები: გამყარდშიძე ავ., ურიაშვილი ჯ.

ბუტყორი: ფარეშოშვილი მ.

რეკვიზიტორი: კოშოიანი ან.

მთავარი რეგისტრირი: ან. ვასაძე (სტალინური
პრემიის ლაურეატი, სსრკ საზ. არტ.)

მთავარი ადმინისტრატორი: ან. მანუშაძე

უნდა მივაჩვიოთ, უნდა ვაიძულოთ ჩვენი თავი, რომ ჟურნალის სწორად ვიკაროთ

3. ჩალოვნი.

საქ. სახეობის მფლობელის მიერ
დირის სამმართველო მომართვაში თავად
დავით ჟურნალის მომართვის წესები, ამით თავად
თავადან აიცხადეთ ყოველგვარ უზღოვრებელ
თხზავნებს და ხელს უშუალოდ ავტორთან
თხის ნორმალურ მომართვას

1. იარაღი ბრძოლისათვის მხოლოდ მარჯვენა
მხარეს.

2. უნდა აღუდგეთ უშუალოდ სიგნალზე. მფხვენი
სიგნალი—გადაღებული გზა ხსნილია, ყველაფერი—
უზრუნველდება—დაელოდეთ, წითელი სიგნალი—
საინფორმაციო.

3. ჟურნალის გადასვლისას უნდა გაიხედოთ მარ-
ცხენი, ხოლო უშუალოდ მისვლისას მარჯვენა.

4. გაჩეხვით ტრამვას უნდა უშუალოდ ყოველ-
თვის წინა ვხარიდან.

5. გაჩეხვით ტროლეიბუსს ან ავტობუსს
უშუალოდ ყოველთვის უნდა ვხარიდან.

6. არ გადაუტყდით წინ, ახლო მიმავალ
ტრამვას.

7. არ უშუალოდ ტრამვას გაგონს და არ
ჩამოხტებით იქიდან მსვლელების დროს.

მარჯვენა იარაღი არ კარგვს ძნელი
ხომ იცოდა სად გაჩეხვით მარჯვენა ხელი.
სვლა უშუალოდ ჩვენი გაგონს
დაელოდეთ უზრუნველდება.
ყველაფერი უშუალოდ ჩვენი გაგონს
რომ უნდა გადასვლა არ უნდა აღუდგეთ
რიდისაღ უშუალოდ ციხეებს მფხვენი
გზა ხსნილია—ნუ დაახლოვდება,
წითელი უშუალოდ გაგონს მფხვენი
სვლა საუბრისა გზა გადასვლა.

მოქალაქეებო დავითავით ჟურნალის მომართ-
ვის წესები არ ჩააყენოთ თავი თავი საფრთ-
ხში.

საქ. სახეობის მფლობელის მიერ
დირის სამმართველო.

ფასი 70 კპ.

თეატრალური საზოგადოების სტამბა, გორის ქ. № 3
შეკვეთა № 440 ტირაჟი 1000

ლენინის ორდენის
რუსთაველის სახელობის
სახელმწიფო

თ ე ა გ რ ი

პ რ ო გ რ ა მ ა

თ ბ ი ლ ი ს ი
1952 წ.

4258

448

608

1951-52 წ.წ. სავაჭრო

დ. კლდიაშვილი

დაკისპანის გასაჭიკი

კომედია 1 მოქმ.

დადგმა: ა. პასაძის (სტალინური პრემიის ლაურეატი,
სსრკ სახ. არტ.)

მხატვარი: დ. თავაძე (სტალინური პრემიის ლაურეატი,
ხელ. დამს. მოღვ.)

რეჟისორი: ა. დვალისხილი

რეჟისორის თანაშემწე: გ. ძნელაძე

ნ. გოგოლი

ბ ა ნ ე ლ ს მოთაგაგანი

კომედია 1 მოქმ.

თარგმანი: ს. შანშიაშვილის (სტალინური
პრემიის ლაურეატი)

დადგმა: ა. დვალისხილის

მხატვარი: დ. თავაძე (სტალინური პრემიის ლაურეატი,
ხელ. დამს. მოღვ.)

რეჟ. თანაშემწე: გ. ძნელაძე

ნ. გოგოლი

შეშდილის ნაკრიდეები

სცენა მონოლოგი

თარგმანი: ს. შანშიაშვილის (სტალინური
პრემიის ლაურეატი)

რეჟისორი: გ. თუშანიშვილი

წარმოდგენის დასაწყისი საღ. 8 საათზე

მესამე ზარის შემდეგ პარტერსა და ლოკებში
არაფინ დაიშვება

მონაკრიდეები:

დაკისპანის გასაჭიკი

მართა ქვიტირიძისა ლ. ლაშაშვიდი
პელაგია საბელაშვილისა თ. ჩარკვიანი (რესპ. დამს. არტ.)
ნატალია, პელაგიას ქალიშვილი შ. ლუგლაძე
დარისპან ქარსიძე აკ. ვასაძე (სტალინური პრემიის ლაურეატი,
სსრკ სახ. არტ.)
კაროენა, დარისპანის ქალიშვილი ნ. მჭედლიძე
ონისიძე მათარაძე სტ. ჯაფარიძე (რესპ. დამს. არტ.)
ოსიკო ხარებაძე ბ. კობახიძე

ბანაოს მოთაგაგანი

იხარევი ლ. ყაზაიშვილი
უტეშიტელნი ერ. მანჯგალაძე
შეოხნევი ივ. ჯინჯიხაძე
კრუგელი სტ. ჯაფარიძე (რესპ. დამს. არტ.)
გლოვი (მოხუცი) ალ. აფხაიძე (რესპ. დამს. არტ.)
გლოვი (ახალგაზრდა) კ. მახარაძე
ზამუხრიშკინი გ. სარჩიშვილი (რესპ. დამს. არტ.)
ალექსეი (მსახური) ს. ისნელი
გავრილუშკა იხარევის მსახური ივ. ჯავახიშვილი (რესპ. დამს. არტ.)

შეშდილის ნაკრიდეები

პოპრიშკინი აკ. ვასაძე (სტალინური პრემიის ლაურეატი,
სსრკ სახ. არტ.)

25/3 ნაო
ქალაქი

დასის გამგე — სცენის ინსპექტორი — ა. ზონინაშვილი
 სამხატვრო სადღეგმო ნაწილის გამგე — ი. პეტრაიტიძე
 სცენის მთავარი მემანქანე — უ. აფრიდონიძე
 სცენის მემანქანე — ბ. ჯილესაშვილი
 სცენის მთავარი გამწვანებელი — ნ. კოხალიანი
 ხატვითი საამქროს გამგე — ბ. გიგაშვილი
 მხატვარ-ბუტიფორი — ა. ბრანოვიჩი
 სამკერდალო საამქროს გამგე — მ. კოხალიანი
 მსახიობთა გარდერობის გამგე — თ. თევდორაძე
 მარეკვიზიტო საამქროს გამგე — ა. ინჯია
 წარმოდგენა მიჰყავს — ა. ზონინაშვილი
 ზოგადი — ბ. კუჭავა

თეატრის
 ხელმძღვანელი

— აკაკი ვასაძე

ხსრკ სახალხო არტისტი, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი

მ თ ჯ ა ლ ა ჯ ე ნ ი

თეატრის შემოღობი თამაშის მოწყობა შეიძლება მხოლოდ მოსაწეს
 მოთახური, ნუ დაპირით ჩაუქრობელ პაპირებს და ასანთს, ეს იწვევს ხან-
 კარსი ნუ მოწვევთ გაუპრობელთა დარბაზში შესვლისას და იმდენ
 გაგონებისას.

შანი 5 კვ.

მაქსიმალიზაციის გამოცემის ტექნიკის სტაბილ.

დ. 5006 ტ. 400 გ. 1962 წ.

კლასიკური
 სკოლის

ქართული სახელმწიფო თეატრი

პროგრამა

ქ. თ. ბ. ბ. ბ. ბ.

მ. კლდიაშვილი

ი რ ი ნ ე ს ბ ე ღ ნ ი მ რ ე ბ ა

მოჭმელებად.

დამდგმელი — ბაბაძე ვასაძე
საბჭოთა კავშირის საზ. არტისტი, სახელმწიფო
პრემიის ლაურეატი.

მხატვარი — დ. თაბაძე — საქ. სსრ
ხელ. დამს. მოღვაწე, სახელმწიფო პრემიის
ლაურეატი.

კომპოზიტორი — გ. ცაბაძე — ხელ. დამს.
მოღვ.

დირიჟორი — ზრ. მარჯანიშვილი — ხელ.
დამს. მოღვაწე.

ლოტბარი — ს. კუხიანიძე

ბირველი ჯარმთხანა

19 11 60 წ.

გოგმელები.

სამსონ სალამაძე —

გ. — ამის ცოლი —

აბესალო — ამათი შვილი —

ფილიპე ბარბაქაძე —

ირინე — ამის ქალიშვილი —

გიტორ —

ვაგლე როდამიშვილი —

სოლომონ —

სოფრატ —

ნესტორ —

ნიკოი —

შეხსრულმელები.

ვ. გვენტაძე — რესპ. დამს. არტისტი

თ. კიკნაძე — რესპ. დამს. არტისტი

ე. სვანაძე

შ. ხაჭალია — რესპ. დამს. არტისტი

ლ. ვაშაკიძე

გ. ლასხიშვილი

ა. მოწონელიძე

ზ. ქაფიანიძე

ი. მიქიაშვილი

გ. კოკელაძე — რესპ. დამს. არტისტი

ა. ჩიქვინიძე — რესპ. დამს. არტისტი

ზ. ცირამუა

სახალხო სცენაგუნი.

დ. ბერიძე, თ. ლასხიშვილი, ეკ. დადიანი, თ. სიხაური, კ. გვენტაძე, გ. კო-
კელაძე, ბ. გუჩიანი, მ. დომთაძე, ი. სიხარულიძე, გ. გროზა, ზ. ხარჩილაძე.

843 609

609

პ რ მ ბ რ ი მ ე

ს. კლდიაშვილი

„შემოღობვის
აზნაურები“

მომეხმედი პირნი

დარისპან ქარსიძე—ა. შუბლაძე
 კაროენა მისი ქალიშვილი—თ. ფალავა
 ბესარიონ შაფათაძე—შ. შარვაძე
 ელპიტე მისი ქალიშვილი ლ. თვითოვი
 ქაიხოსრო ქათამაძე—ჟ. დამენია
 ტარიელი—მისი ვაჟი ლ. რუხაია
 სოლომონ მორბელაძე—ვ. ერემაძე
 ეფროსინე მისი ცოლი—ლ. ხორავა

ა ფ რ ა ს ი თ ნ ი

ხ ი კ რ ა ტ ი

ა რ ი ს ტ თ

ო ტ ი ა

აზნაურები

ზ. ბაბუჩიძე
 თ. კუჭავა
 ჯ. პეტრენავა
 შ. ლომია
 ვ. პაჭკორია

მართა სანებლიძე—ქ. ჩახავა

ოსიკო ხარებაძე—ლ. ჯალაღონია

პ ე პ ე ლ ა

ნ უ ტ ი კ თ

მ ე რ ი კ თ

გასათხოვარი

ქალიშვილები

გ. ჯავახია
 ლ. თვითოვი
 ნ. გურჩიანი

დადგმა თ. გაბელიასი (სადიპლომო სპექტაკლი)
 კონსულტატ-რეჟისორი ვ. მურღულია (საქ. სსრ ხე-
 ლოვნების დამსახურებული მოღვაწე)

მხატვარი ბ. ბარკაია

მუსიკალური გაფორმება ლ. ჩიხლაძის

ქორეოგრაფი შ. ეფრემაშვილი

დასის გამგე ნ. დადიანი

გარდერობის გამგე ფ. ქაჯაია

გრიმიორი ს. ტყაბლაძე

მოკარნახე თ. გვახალია

დეკორატორი ნ. ხარბელია

სცენის მემანქანე მ. ფაჩულია

ელგამნათებელი ნ. ბალათურია

ცხაკაიას სარაიონო კულტურის სახლის და სახალხო

თეატრის დირექტორი მ. კიტეიშვილი

რეჟისორი კ. კალანდარიძე

ადმინისტრატორი ბ. ბაბუჩიძე

საქართველოს სახელმწიფოს

ჰიანთუბრის სსხელმწიფო

თ ე ა ტ რ ი

1962—63 წ.წ.

თეაზრადუბი

ს ე ზ ო ნ ი

ქართული მწერლობის კლასიკოსის
რ. კლდიაშვილის დაბადების ასი წლისთავისადმი
მიძღვნილი საიუბილეო წარმოდგენა.

ქაბუშაძის გაჭირვება

ორ ნაწილად. ინსტენიკების ავტორი—ს. ჭაიშვილი

პირველი წარმოდგენა ქართული თეატრის სცენაზე

19²⁰_{IX} 62 წელი

მოქმედნი:

ოტია
 ეკვირინე
 სონია
 პორფირი
 ბეგლარი
 პელაგია
 მოხუცი აზნაური
 ნიკოლოზი (ზედმეტ სახელად კუნწულა)
 არისტო
 ახალგაზრდა აზნაური
 ომანი
 ლევანი
 ეფროსინე
 მღვდელი
 საზადაძე
 ბიჭია
 ნესტორი
 ფუსტუია
 ბოქაული
 ფილიპე
 ქვრივი დედაკაცი
 ბიჭი
 გლეხები
 ჩაფარი

შემსრულებელნი:

ნ. ჩაჩანიძე
 ვალ. სვანელი რ. დ. პ.
 ელ. ციუმა
 ნ. ერიაშვილი
 მიხ. ვაშაძე რ. დ. პ.
 ანტ. ბარათაშვილი
 ან. ხვედელიძე
 ა. დათეზაშვილი
 მიხ. კუსიანი რ. დ. პ.
 აკ. ბაქრაძე
 ლ. ხვედელიძე
 ჯ. ლაბაძე
 ბ. დურმიშიძე
 ნ. ქაბუშაძე
 ა. მოსეშვილი
 მ. მიქაუტაძე
 გ. მოდებაძე
 გ. წულუკიძე
 შ. ჩიქვილაძე
 რ. აბზიანიძე
 ჯ. ლაბაძე
 მიხ. მიქაუტაძე
 დ. ჯაფარიძე
 მ. ჯაფარიძე
 ა. აბესაძე
 ბ. მიქაუტაძე
 ბ. მიქაუტაძე

დირექტორი—მ. პაპაძე რ. დ. პ.

დამდგმელი რეჟისორი—გ. სეზისკვერაძე

მხატვრები: — შ. ხუციშვილი
 მინხ. აბუანდაძე ხელ. დამხ. მოღვაწე

ტექ. რეჟისორი—შ. ნეკათელი

სადამგმო ნაწილის გამგე—აკ. გიშველიძე

სც. მემანჟანე—შ. ცერცვაძე

გამნათებელი—ვ. ჩუბინიძე

გარიგორი—ნ. ახვლედიანი

გარდემოვის გამგე—ნ. ბრეგვაძე

რეკვიზიტორი—ლ. ცერცვაძე

მთავარი რეჟისორი—გ. სეზისკვერაძე

მოქალაქენო — თამბაქოს ნუ მოსწევთ აკრძალულ ადგილას!

მოქალაქენო — ნამწვავი და ასანთი გადაგდების წინ ჩააქრეთ!

დიასაზღისებო! — სახლიდან წასვლისას ჩააქრეთ თუ არა ნავთქურა, გამო-
რთეთ თუ არა ელექტროგამახურებელი ხელსაწყოები?

მოქალაქენო! გახსოვდეთ უფრო ადვილია ხანძრის მიზეზის წინასწარ აღ-
კვეთა, ვიდრე მისი ჩაქრობა.

შპსი 8 პპ.

644

614

614

ლენინის ორდენოსანი რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო აკადემიური
თ ე ა ტ რ ი

მისხმეთის სახელმწიფო თეატრში გასტროლები

17 ივნისიდან 26 ივნისამდე

1974-75 წ.წ. სეზონი

სამშაბათს 17 ივნისს	ა. ცაგარელი ხ ა ნ უ მ ა	კვირას 22 ივნისს	ნ. დუმბაძე საბრალდებო დასკვნა
ოთხშაბათს 18 ივნისს	შ. დადიანი გ უ შ ი ნ დ ე ლ ნ ი	კვირას 22 ივნისს	შ. დადიანი გ უ შ ი ნ დ ე ლ ნ ი
ხუთშაბათს 19 ივნისს	დ. კლდიაშვილი სამანიშვილის დედინაცვალი	ორშაბათს 23 ივნისს	დ. კლდიაშვილი სამანიშვილის დედინაცვალი
პარასკევს 20 ივნისს	შ. დადიანი გ უ შ ი ნ დ ე ლ ნ ი	სამშაბათს 24 ივნისს	ა. ცაგარელი ხ ა ნ უ მ ა
შაბათს 21 ივნისს	ნ. დუმბაძე საბრალდებო დასკვნა	ოთხშაბათს 25 ივნისს	ნ. დუმბაძე საბრალდებო დასკვნა
ხუთშაბათს 26 ივნისს	ა. ცაგარელი ხ ა ნ უ მ ა		

წარმოდგენების დასაწყისი საღამოს 8 საათზე, დილით 12 საათზე.

მიიღება განაცხადები კოლექტიურ დასწრებაზე.

645
ფ.ს.გ. 615

ლენინის ორდენისანი რუსთაველის სახელობის სახელმწიფო აკადემიური
თ ე ა ტ რ ი

ი. ჭავჭავაძის სახ. სახელმწიფო თეატრში

გ ა ს ტ რ ო ლ ე ბ ი

28 ივნისიდან 13 ივლისამდე

1974-75 წ. წ. სეზონი

შაბათს 28 ივნისს	პ. კაკაბაძე უ ვ ა რ უ ვ ა რ ე	კვირას 6 ივლისს	ნ. დუმბაძე საბრალდებო დასკვნა დილით
კვირას 29 ივნისს	შ. დადიანი ზღლით გ უ ზ ი ნ დ ე ლ ნ ი	კვირას 6 ივლისს	ნ. დუმბაძე საღამოს საბრალდებო დასკვნა
კვირას 29 ივნისს	შ. დადიანი საღამოს გ უ ზ ი ნ დ ე ლ ნ ი	ორშაბათს 7 ივლისს	დ. კლდიაშვილი სამანიშვილის დედინაცვალი
ორშაბათს 30 ივნისს	ა. ცაგარელი ხ ა ნ უ მ ა	სამშაბათს 8 ივლისს	ფ. გ. ლორკა ბერნარდა ალბას სახლი
სამშაბათს 1 ივლისს	უან ანუი ა ნ ტ ი გ ო ნ ე	ოთხშაბათს 9 ივლისს	ა. ცაგარელი ხ ა ნ უ მ ა
ოთხშაბათს 2 ივლისს	დ. კლდიაშვილი სამანიშვილის დედინაცვალი	ხუთშაბათს 10 ივლისს	შ. დადიანი გ უ ზ ი ნ დ ე ლ ნ ი
ხუთშაბათს 3 ივლისს	ფ. გ. ლორკა ბერნარდა ალბას სახლი	პარასკევს 11 ივლისს	პ. კაკაბაძე უ ვ ა რ უ ვ ა რ ე
პარასკევს 4 ივლისს	პ. კაკაბაძე უ ვ ა რ უ ვ ა რ ე	შაბათს 12 ივლისს	პრემიერა აღ. ჩხაიძე დ ა ბ რ უ ნ ე ბ ა
შაბათს 5 ივლისს	უან ანუი ა ნ ტ ი გ ო ნ ე	კვირას 13 ივლისს	აღ. ჩხაიძე დილით დ ა ბ რ უ ნ ე ბ ა
კვირას 13 ივლისს	ა. ცაგარელი საღამოს ხ ა ნ უ მ ა		

წარმოდგენების დასაწყისი საღამოს 8 საათზე, დილით 12 საათზე.

მიიღება განაცხადები კოლექტიურ დასწრებაზე.

ფ. 367. 619

SAARL. STAATSTHEATER SAARBRÜCKEN

მეზით ელოდიშვილი
სამანიშვილი

ქედიანაშვილი

მეზით ელოდიშვილი

სამანიშვილი

ქედიანაშვილი

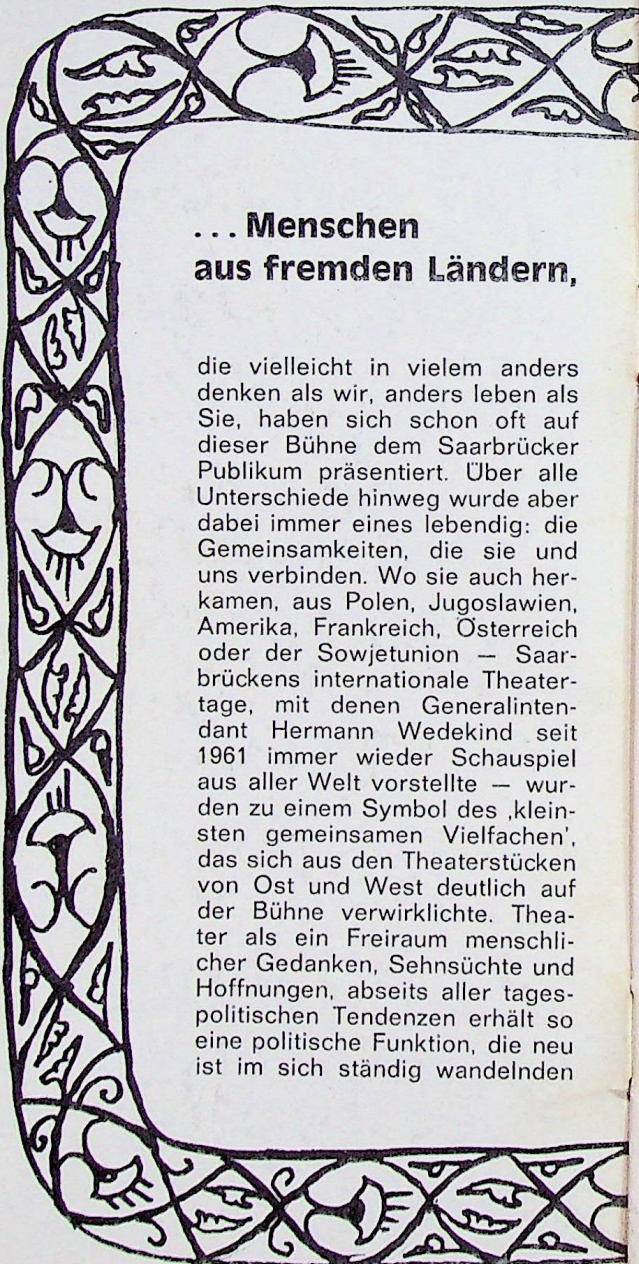
მეზით ელოდიშვილი

სამანიშვილი

Die Stiefmutter

ქედიანაშვილი

ე. ელოდიშვილი

... Menschen aus fremden Ländern,

die vielleicht in vielem anders denken als wir, anders leben als Sie, haben sich schon oft auf dieser Bühne dem Saarbrücker Publikum präsentiert. Über alle Unterschiede hinweg wurde aber dabei immer eines lebendig: die Gemeinsamkeiten, die sie und uns verbinden. Wo sie auch herkommen, aus Polen, Jugoslawien, Amerika, Frankreich, Österreich oder der Sowjetunion — Saarbrückens internationale Theater-tage, mit denen Generalintendant Hermann Wedekind seit 1961 immer wieder Schauspiel aus aller Welt vorstellte — wurden zu einem Symbol des 'kleinsten gemeinsamen Vielfachen', das sich aus den Theaterstücken von Ost und West deutlich auf der Bühne verwirklichte. Theater als ein Freiraum menschlicher Gedanken, Sehnsüchte und Hoffnungen, abseits aller tagespolitischen Tendenzen erhält so eine politische Funktion, die neu ist im sich ständig wandelnden

Curriculum vitae des georgischen Theaters

Die Wurzeln mimisch komödiantischer Darstellungsformen reichen zurück bis weit in vorchristliche Zeit. Aber erst im 13. Jahrhundert sind schriftliche Angaben über theatralische Vorstellungen zu finden.

Die ständige Besetzung des Landes durch Fremdmächte zwang das Theater, durch die Blume zu sprechen. Masken-Theatergruppen (Berikaoba), die sich als Tiere präsentierten, um allegorisch menschliche Charakteristika vorzuführen, zogen durchs Land, quasi als roter Faden des ständigen Freiheitsgedankens.

Jahrhundertlang blieben die berikaoba (berika = Hirte, Leiter, Regisseur) die einzige szenische Ausdrucksform, während sich Epik und Lyrik zur hohen Blüte entwickeln konnten, da sie irgendwie nicht öffentlich geschahen.

Erst im 17. Jahrhundert entstand in Tbilissi eine neue theatralische Struktur. Einmal im Jahr, im Karneval, beteiligte sich die ganze Stadt an einem szenischen Fest, das drei Tage lang ganz im Zeichen der patriotischen Idee stand.

KEENOBA (übersetzt etwa das Spiel vom feindlichen Heerführer) lief in drei streng gegliederten Stufen ab. Am ersten Tag stellten die vier Hauptdarsteller mit der Bevölkerung als Statisterie die Ausübung der Fremdherrschaft dar. Der zweite Tag war der Vorführung von Aufstand gewidmet. Mit der Siegesfeier (Tänze, Gesänge, berikaoba) am dritten Tag endete das Riesenspektakel, das in Ausmaß und Form viel Ähnlichkeit mit westeuropäischen mittelalterlichen Mysterienspielen aufweist.

Auch die weitere georgische Theaterentwicklung läßt Parallelen zu unserer eigenen zu. Ähnlich unserem Hoftheater entstanden hier von adligen Laiendarstellern für König und Hof gestaltete Aufführungen. Auf dem Spielplan: griechische Antike. Der Grundstein für professionelles Theater war gelegt. Überall entstanden Wandertruppen.

Nach der Angliederung an Rußland (1801) wurden westeuropäische Einflüsse spürbar. Wandertruppen aus Rußland, Italien oder Frankreich kamen hinunter bis zum südlichen Kaukasus.

In der Mitte des 19. Jahrhunderts gründeten Intellektuelle in Tbilissi die Georgische Truppe, das erste feststehende Schauspielensemble des Landes. Sein Ziel: die europäische Theatertradition zu verarbeiten. Eigene Theaterliteratur begann. Noch immer standen patriotische Geschichten im Vordergrund.

Was Paliaschwili („Daissi“) für die Oper leistete, schuf Mardghaniaschwili für das georgische Schauspiel — die literarische Bewältigung Europas, ohne dabei Charakteristika georgischer Theatralik zu vernachlässigen. Als erster Profiregisseur wirkte er stilbildend im georgischen Sprechtheater.

S. Achmeteli beschritt diesen Weg konsequent weiter, er integrierte die Plastik georgischer Tänze, die Impulsivität und das Temperament georgischen Charakters, die strenge Sprachführung und Rhythmik aller Bewegungen und Gesten in ihm bekanntes und von ihm bewundertes westeuropäisches Theater. Asiatische Einflüsse haben dagegen georgische Künstler nie zu Amalgamierungsversuchen gereizt.

In den 20er Jahren entstand das Rustavelitheater, heute eine der bedeutendsten Sprechbühnen des Landes, die besonders ausgeprägt das inzwischen entstandene ‚Gesicht‘ eigenständigen georgischen Theaters trägt. Aus einem spontanen Verhältnis zur eigenen Tradition werden immer wieder neue theatrale Möglichkeiten entdeckt.

**DR. TENGIS
KARBELASCHWILI**

geboren 1939 in Tbilissi,

seit 1968 Lehrer am Institut für Fremdsprachen.
Er unterrichtet deutsche Stilistik und Grammatik.

ROBERT STURUA,

geboren 1938 in Tbilissi,

1956—1961 Theaterhochschule in Tbilissi,
ab 1961 Regisseur am Rustavelitheater.

Neben georgischen Stücken inszenierte er u. a. Hexenjagd von Arthur Miller, Medea von Jean Anouilh und Brechts Guten Menschen von Sezuan.

Am liebsten inszeniert er Stücke, die das Leben in allen Facetten reflektieren. Wo sich Trauriges und Lustiges, Ernstes und Komisches mischt — da liegt die Groteske ganz nah.

Grotesken und sozialen Realismus hält Robert Sturua für keinen Widerspruch, weil die künstlerischen Wege vielseitiger geworden sind.

**MICHAEL
TSCHAWATSCHAWADSE**

geboren 1944 in Tbilissi,

studierte drei Jahre an der Theaterhochschule Regie, wechselte dann zur Akademie der bildenden Künste über, zum Studium der Malerei.

Seit 1969 arbeitet er am Rustavelitheater als Bühnenbildner. Sein Debüt gab er mit einer Ausstattung der Stiefmutter — wie Regisseur Sturua liebt er die Groteske.

Von der georgischen zur deutschen „Stiefmutter“

Die Geschichte von der Familie Ssamanischwili, der peinliche Zwischenfall mit ihrer ‚Stiefmutter‘, ist in Georgien so volkstümlich, so bekannt wie bei uns etwa Till Eulenspiegel oder z. B. Münchhausen.

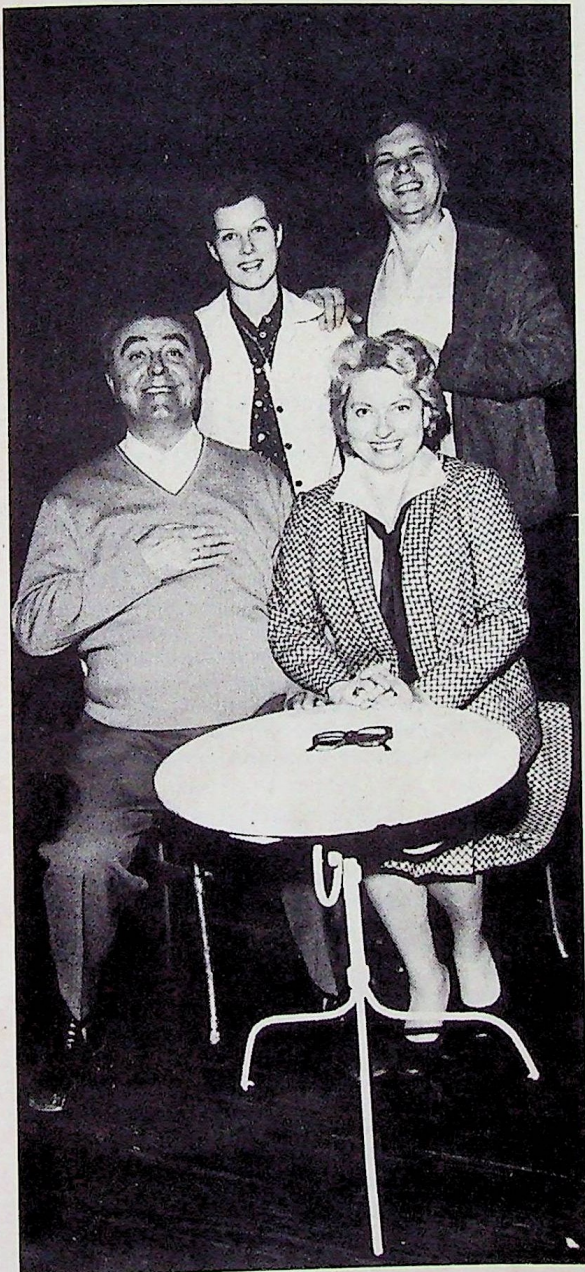
Deshalb war Robert Sturuas Hauptproblem bei seiner Inszenierung in Tbilissi: Wie erzählt man oft Erzähltes interessant, d. h. wie gewinnt man ihm noch nicht Gesagtes ab.

Und so fand der Regisseur den inhaltlichen Hauptakzent seiner Inszenierung: die Darstellung einer zerfallenden Familie, eines sich zerstörenden und zerstört werdenden Menschen. Doch er weiß, daß er diesen Prozeß an einer alten Geschichte demonstriert, sogar an einer einfach von der Situation her amüsanten Episode, der hineininterpretierter ‚Tiefgang‘ Charme und Witz nähme.

So entschloß er sich, der ehemaligen Novelle einen szenischen Rahmen zu geben — einen Museumsbesuch seiner Schauspieltruppe, die als moderne Georgier das alte Georgien ergründen wollen. Mit Hilfe szenischer Phantasie, die alles Gewesene ins Heute herüberholen kann, möchte er Museum... Geschichte als lebendige Vergangenheit präsentieren.

Und damit tritt das spielerische Element formal in den Vordergrund. Im Spielen, Vorführen oder Demonstrieren abgelebter Verhaltensweisen sollen Parallelen zu Menschen aus Fleisch und Blut entstehen.

Doch diese Bezugspunkte von Gegenwart und Vergangenheit müssen nichts mehr sein als der Background zu Spaß und Spiel, an der Phantasie, der Improvisation — am komödiantischen Theater an sich,

denn die ganze Geschichte ist eben hauptsächlich eine Partitur für Regisseur und Ensemble artistisches Können und den Spaß, es zu praktizieren.

Als Robert Sturua nach Saarbrücken kam, war er sich über Reiz und Gefahr, diese georgische Volkskomödie 7000 km zu transportieren, klar.

Niemand kennt hier die Geschichte von den Ssamanischwilis. Der Reiz, Bekanntes auf der Szene neu zu entdecken, entfällt für Darsteller und Publikum. Der Stil und die Spielweise georgischer Schauspieler, die Typen ihres Volkes gestalten können, weil sie deren Mentalität nachvollziehen können, ist nicht in vier Wochen auf ein deutsches Ensemble zu übertragen.

Aber eines ist möglich: daß deutsche Schauspieler ein georgisches Stück kraft szenischer Phantasie realisieren können, diese simple Tatsache, die Robert Sturua überhaupt nach Saarbrücken führte, nimmt der Georgier zum Anlaß für eine deutsche Version 'seiner' STIEFMUTTER.

Sein Konzept für Saarbrücken lautet: das deutsche Ensemble soll diese Komödie vom Rande des Kaukasus spielen, um sich Land und Leute aber überhaupt vorzustellen, besuchen alle das Museum in Georgien... deutsche Augen sehen Altgeorgien... Deutsche spielen nach dem berühmten Theatermotto, 'als ob' sie Georgier wären. Unter diesem Aspekt verändert sich die georgische Stiefmutter natürlich, ohne direkt eine deutsche zu werden. Gewiß, diese Idee ist im Grunde nicht neu — doppelter Verfremdungseffekt à la Bühnenbild..., aber er macht Spaß und

er demonstriert szenisch eine Grundidee des Theaterbesuches aus Georgien: Fremdes kennenzulernen, um es zu verstehen.

Und vielleicht tragen Platon, Bekina, Melano oder Elene verwandte Züge mit uns wohlbekannten, schon oft beschmunzelten Bühnenfiguren... Diese Ähnlichkeit herzustellen, vor allem verbal, war nicht immer leicht, denn der georgische Sprachwitz, georgische Redensarten und das ganze akustische Flair mußten eine adäquate deutsche Form finden. Regisseur, Dolmetscher, Dramaturgie und Ensemble rangen oft um ein Bühnendeutsch mit georgischer Farbe. Dabei wurde allen Beteiligten die Chance zu Mißverständnissen in Worten klar. Oder hätten Sie — ein simples Beispiel — gewußt, daß „ich freue mich **im Herzen**“ meint, daß sich jemand **insgeheim** über etwas freut?

Schwierigkeiten können bei einer internationalen Schauspielinszenierung auch in punkto Wortregie auftreten. Da aber Sprachwitz, Wortpointen in diesem komödiantischen Stück keine so entscheidende Rolle spielen wie z.B. bei Tschechow, sondern eher wie bei Gogol der Hauptakzent auf der Darstellung von Verhaltensweisen liegt, konnte der Regisseur viel vorspielen...

So erhielt man wesentliche Informationen über die Menschen aus Georgien von damals in einer unmißverständlichen Sprache von Mimik und Gestik. So überträgt sich Atmosphäre und Fühlen direkter. Was es sonst noch zu begreifen galt... für Fragen standen Regisseur und Dolmetscher immer zur Verfügung. Wenn es auch schwierig war... Georgier und Deutsche kamen ins Gespräch.

EIN
KORN
VON
ADEL

Ein Museumsbesuch regt eine lustige Schauspieltruppe zum Spielen einer alten georgischen Geschichte an.

„Bekina Ssamanischwili war nur ein armer Landedelmann... Aber Bekina hielt sich für reich und niemand hätte es jemals gewagt, ihm gegenüber auch nur ein Wort über seine Armut fallen zu lassen... Platon, sein einziger verheirateter Sohn, dankte dem himmlischen Vater insgeheim, daß er keinen leiblichen Bruder besaß, hätte er doch sonst die ohnehin so geringe Erbschaft seines Vaters teilen müssen... Doch Glück verharret bei niemanden ewig... Alles begann damit, daß Bekinas Frau Marika auf einmal starb. Der Tod der Mutter war für Platon natürlich sehr bedauerlich, aber nicht der einzige Grund seines

Kummers, denn Bekina, ein immer noch rüstiger Mann, konnte schließlich auf die Idee kommen, wieder zu heiraten. Die Angst vor einer Stiefmutter und möglicherweise einem Stiefbruder ließ Platon verzweifeln. Melano und Platon strengten sich deshalb mächtig an, dem alten Bekina das Leben so angenehm wie möglich zu machen. Trotzdem begann der so gefürchtete Heiratsgedanke in Bekinas Kopf herumszuspuken... Dieser Wunsch wurde langsam zur fixen Idee.“

Platon bietet seinem Vater, nachdem er vorher Himmel und Hölle in Bewegung gesetzt hat, damit der ‚Alte‘ nicht heiratet, an, auf die Suche nach einer für alle passenden Frau zu gehen. Auf dem Weg zu seiner Schwester Dariko begegnet er dem Rechtsanwalt Gwerdewanidse, der ihm beiläufig von einer Witwe in Kwedureti erzählt, die zweimal verheiratet war und doch kinderlos blieb.

Platon hat vor, sich diesen Namen gut zu merken.

Bei Dariko angekommen ist sein Schwager sofort bereit, mit Platon in der Welt herumzusehen, auf der Jagd nach einer brauchbaren Witwe für Bekina. Kirile erhofft sich von diesem Ausflug einige deftige Trinkgelage; denn mal so richtig zu zechen, ist Kiriles größter Wunsch.

Wenn ich saufe, sei nicht böse auf mich,
denn jedes Glas ist Balsam für meine Seele.

Wo bist du Weritschka, Weritschka, Weritschka,
Weritschka, Weritschka?

Was tust du Weritschka, Weritschka, Weritschka,
Weritschka, Weritschka?

Wenn ich saufe, sei nicht böse auf mich,
Hallo, Weritschka!

Was tust du Weritschka, Weritschka, Weritschka,
Weritschka, Weritschka?

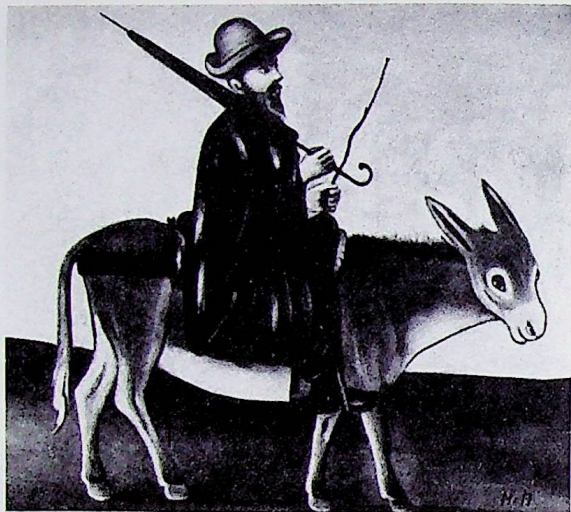
Wo bist du Weritschka, Weritschka, Weritschka,
Weritschka, Weritschka?

Denn wenn ich saufe, sei nicht böse auf mich.

Kirile überredet Platon zu der Hochzeit bei Dshimscher mitzukommen. Dort allerdings fällt Kirile so aus dem Rahmen, weil er nicht genug Wein bekommt, daß es für den armen Platon recht peinlich wird, denn Kirile schreit in seinem Suff vor allen Leuten Platons Wunsch, eine Stiefmutter zu finden, heraus. Als er verzweifelt in einer Ecke sitzt, spricht ihn Aristo, ein junger Mann, auf sein Problem an und erzählt ihm von einer Tante, die genau das Passende für Platons Vater sein könnte.

Nach einigem Hin und Her stellt es sich heraus, daß Aristos Tante jene Frau ist, die schon der Rechtsanwalt Gwerdewanidse erwähnt hatte.

Beide jungen Männer machen sich auf, die Tante zu besuchen. Sehr unfreundlich werden sie auf dem Hof der Bregadses empfangen. Trotzdem gelingt es ihnen aber, ein Gespräch mit Elene zu führen, die sich erst einmal riesig freut, daß ihr Neffe sie wieder einmal besucht. Als er ihr den Vorschlag der Heirat macht, ist sie empört. Wie kann man so offen über solche Dinge verhandeln!

Schließlich willigt sie aber doch ein. Nur eine Schwierigkeit gibt es. Die Bregadses würden sie nie freiwillig ziehen lassen, weil sie ja in diesem Falle den Witwenanteil Elenes auszahlen müßten. Dazu sind sie zu geizig.

Was bleibt anders übrig, als die „reife“ Dame zu entführen. Die Entführung ist gelungen und alles scheint sich glücklich gelöst zu haben. Bekina hat eine Ehefrau, die sich mit der übrigen Familie gut zu verstehen scheint und an ein unerwünschtes Kind denkt niemand, nicht einmal im Traum.

Aber eines Tages bemerkt Melano gewisse Veränderungen an Elene, auf die sie zögernd den recht zufriedenen Platon hinweist. Er kann es einfach nicht glauben und ein wüster Traum, in dem er die Teilung von allem Hab und Gut erlebt, verscheucht ihm den ruhigen Schlaf. Doch bald ist Elenes Schwangerschaft Gewißheit. Es folgt ein wüster Familienkrach. Am liebsten möchte Platon Elene umbringen, doch Bekina stellt sich schützend vor seine Frau.

Damit ist der Bruch zwischen Vater und Sohn endgültig. So sehr der Alte auch fleht, Platon möge bei ihm bleiben, Platons Entschluß steht fest. Der Hof wird geteilt und der verrückte Alte soll sehen, wo er bleibt. Aus Kummer darüber und weil er als alter Mann gar nicht mehr imstande ist zu arbeiten, stirbt Bekina bald. Und nun muß Elene mit ihrem hübschen kleinen Jungen sehen, wie sie durchkommt. Jedem, der es hören will oder nicht, erzählt sie den Kummer, den ihr Platon zugefügt hat.

NACHWEISE:

Alle Artikel wurden von Dr. Barbara Oertel geschrieben.
 Titel- und Ornamentzeichnung: Michael Tschawatschawadse.
 Die 5 Bilder wurden der Biographie über Niko Pirosmaschwili, einem georgischen Buch, entnommen.
 Portrait- und Probenfotos: Julius Schmidt, Saarbrücken.
 Premiere: 13. April 1974

Herausgeber: Saarländisches Staatstheater Saarbrücken, Generalintendant Hermann Wedekind — Redaktion und Gestaltung: Dr. Barbara Oertel.
 Anzeigen: Adolf Autz Werbung, Saarbrücken 3, Kantstr. 23, Tel. 3 96 46.
 Druck: Buchdruckerei Gebr. Adam, 66 Saarbrücken 1, Unterer Hagen 27, Tel. 5 29 44 — Sammelnummer Saarl. Staatstheater Saarbrücken: * 3 96 96

NIEDERBRONN - LES - BAINS

im Elsaß

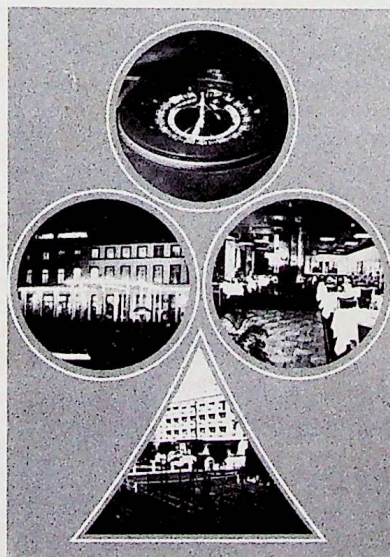
SPIELBANK

Boule — Roulette — Baccara — Black-Jack

PARK RESTAURANT

Thé et diner en musique tous les jours

Tel. (00.33.88) 09.02.07

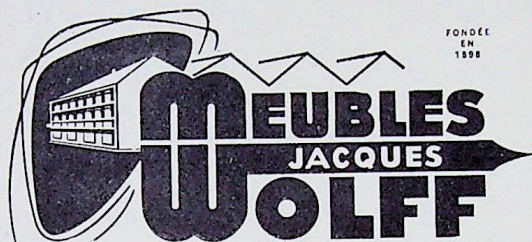
GRAND HOTEL

Tel. (00.33.88) 09.02.60

Aufgabenbereich der Bühne. In der umfassenden Sprache von Mimik, Gestik und Wort in der körperlichen Gegenwart von Gedanken, Gefühlen und Mentalität anderer Lebensformen bahnt sich ein Weg an, diese anderen Lebensformen kennenzulernen, vielleicht zu verstehen und deshalb zu tolerieren.

Mit der Inszenierung von „Stiefmutter“ im Rahmen des ersten paritätischen Künstler-Austausches UdSSR—BRD (Tbilissi—Saarbrücken) soll nun im Schauspiel ein neuer interessanter Weg eingeschlagen werden, das Sprechtheater vom Rande des Kaukasus in Saarbrücken vorzustellen. Neben der Inszenierung in unserem Hause, die Robert Sturua aus Georgien besorgte, können Sie in der georgischen Woche vom 29. 5 — 7. 6. die Originalinszenierung aus Tbilissi mit Mitgliedern des Rustavelitheaters sehen.

DAS SPEZIALHAUS FÜR FEINE STILMÖBEL

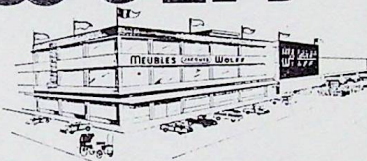

PETITE
ROSSELLE

TEL: 85.27.14

FORBACH

CARNEFOUR DE L'EUROPE
TEL: 85.29.18

Direkt an der Autobahnausfahrt Forbach Ouest

„Es gibt Zeichen,
auf die man sich
verlassen kann“.

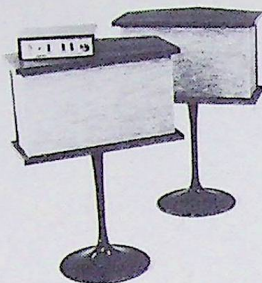
NERZ
BIBER
OZELOT
PERSIANER

Alleinverkauf
von Pelzen der
„Christian Dior
Boutique“

PELZE ROTH
SAARGEMÜND - FORBACH

20% Vergütung (frz. MWSt.) und zollfreie Lieferung frei Haus

5 MINUTEN VON IHREM PLATZ STEHT DER BOSE 901

Musikkenner behaupten:
Wenn man z. B. seine Lieblingsarie nicht
in der Oper hören kann, dann gibt es nur eine
Möglichkeit, sie naturgetreu zu hören —
über das BOSE 901 Lautsprechersystem.

Das ist keinesfalls übertrieben.
Denn der BOSE 901 klingt verblüffend
realistisch und konzertsaalgetreu.
Das ist nicht nur unser Urteil sondern auch
das Urteil der gesamten internationalen
Musik- und Fachpresse und die einhellige
Meinung der vielen BOSE-Besitzer.

Trotzdem: Urteilen Sie selbst.
Bei SARAPHON. Oder noch besser:
bei Ihnen zuhause.

Die akustischen Vorzüge des BOSE 901
gegenüber konventionellen Lautsprechern
demonstriert der autorisierte
BOSE-Fachhändler. Und das ist in der
Landeshauptstadt Saarbrücken ausschließlich
SARAPHON.

SARAPHON mit seinen 3 HIFI-Studios
zeigt ein internationales HIFI-Programm.
Unverbindliche Heimvorführung.

saraphon

ist in SAARBRÜCKEN an der Ecke
Kaiserstraße / Dudweilerstraße

NIEDERBRONN-LES-BAINS

im Elsaß

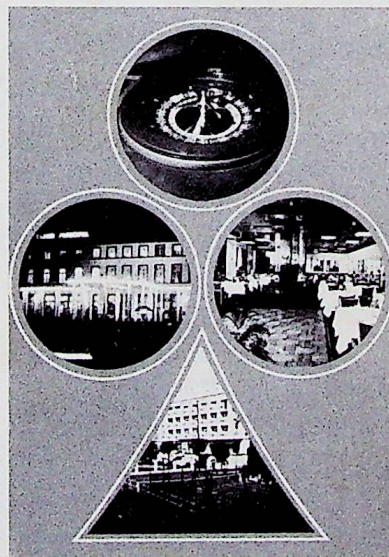
SPIELBANK

Boule — Roulette — Baccara — Black-Jack

PARK RESTAURANT

Thé et diner en musique tous les jours

Tel. (00.33.88) 09.02.07

GRAND HOTEL

....

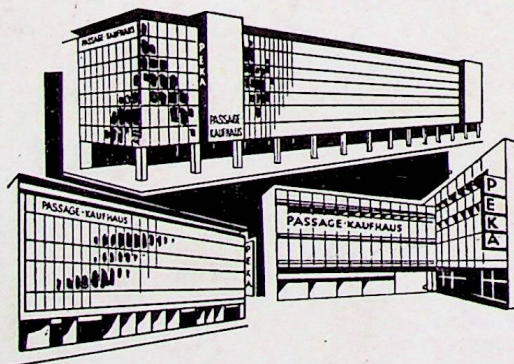
Tel. (00.33.88) 09.02.60

es 12618

PEKA KAUFHOF

SAARBRÜCKEN
NEUNKIRCHEN (SAAR)
VÖLKLINGEN

bietet
tausendfach
alles unter
einem Dach

DIE BELIEBTESTEN EINKAUFSTÄTTEN
DES SAARLANDES

610
ГРУЗИНСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ОРДЕНА ЛЕНИНА
АКАДЕМИЧЕСКИЙ ТЕАТР ИМ. РУСТАВЕЛИ

Давид Клдиашвили (1862—1931)

М А Ч Е Х А САМАНИШВИЛИ

Сцены из повести

Режиссеры — Темур Чхендзе,
Роберт Стуруа
лауреат премии имени Котэ Марджанишвили

Художники — Акакий Рамишвили,
Михаил Чавчавадзе

Помощник режиссера — Владимир Габисиани

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Бекина Саманишвили	— Бухути Закариадзе народный артист ГССР
Платон Саманишвили	— Георгий Гегечкори народный артист ГССР
Мелано	— Елена Сакварелидзе заслуженная артистка ГССР
Еленэ	— Лейла Дзиграшвили заслуженная артистка ГССР
Кирилэ Миминошвили	— Рамаз Чхиквадзе народный артист ГССР, лауреат премии имени Котэ Мар- джанишвили
Аристо Квашавидзе	— Карло Саканделидзе народный артист ГССР
Дарико	— Ламзира Чхеидзе заслуженная артистка ГССР
Джимшер Салоберидзе	— Георгий Сагарадзе народный артист ГССР, лауреат государственной премии
Саломэ	— Нелли Мгалоблишвили заслуженная артистка ГССР
Котэ	— Григол Талаквадзе заслуженный артист ГССР
Веричка	— Зейнаб Боцвадзе
Иванэ Гвердеванидзе	— Автандил Махарадзе

В эпизодах:

Сосо Абрамашвили, Автандил Махарадзе,
Давид Уплисашвили, Гурам Чхартишвили

Это смешная и грустная история из жизни разорившихся дворян. Старому вдовцу Бекине Саманишвили взбрело в голову жениться. Желание Бекины исполнило его сына Платона. Ведь это чревато появлением на свет столь нежеланного претендента на наследство. Беда заставляет Платона прибегнуть к хитрости — он сам берется найти отцу невесту, которая уже два раза была замужем и ни разу не имела бы детей. В этом он видит гарантию спасти наследство.

Поиски невесты для отца приводят Платона к своей сестре. Затем, вместе с зятем, легкомысленным, беспечным Кирилэ, он направляется от двора ко двору, попадая то на свадьбу, то в салон провинциального интеллигента.

После долгих мытарств найдена желанная кандидатура мачехи. Довольны и отец и сын. Но все же приходит беда — не оправдались надежды Платона: мачеха становится матерью.

Повесть написана в 1897 году.

Премьера в театре им. Ш. Руставели
состоялась 13 декабря 1969 года

396 693

Sachkundliche Woche der BRD
in der Ländl. (Ländl.)
von 25. Juni bis 3. Juli 1970

1970
Ländl. (Ländl.)
von 25. Juni bis 3. Juli 1970

651 ლ.ს.ა 623

გერმანიის ფედერაციული რესპუბლიკის
საარის კვირეული სსრ კავშირში (თბილისი)
1976 წლის 28 მაისიდან 6 ივნისამდე

Saarländische Woche der BRD
in der UdSSR (Tbilissi)
von 28 Mai bis 6 Juni 1976

დავით კლდიაშვილი

სამანიშვილის დედინაცვალი

გერმანულად თარგმნა გივი მარგველაშვილმა

რეჟისორები — თემურ ჩხეიძე და რობერტ სტურუა

მხატვრები — აბაჰი რამიშვილი და მისეილ ჭავჭავაძე

სპექტაკლის წამყვანი — ვალერიან გაბისიანი

მოქმედი პირნი და შემსრულებელნი:

ბეკინა სამანიშვილი	ბუხუტი ზაქარიაძე	— ფრიც ბრიუნსკი
პლატონ სამანიშვილი	გიორგი ბეგეჭკორი	— ლოთარ როლაუერ
მელანო	ელენე საჰვარელიძე	— ანტონ როგოზ მიწეა ხაიძე
ელენე	ლელია ძიგრაშვილი	— ბრეტლ ტონდოროვ
კირილე მიმინოშვილი	რამაზ ჩხიკვაძე	— როლფ არნდტ
არისტო ქვაშავიძე	კარლო საბანდელიძე	— რაინჰარდ მუზიკ
დარუკო	ლამზირა ჩხეიძე	— ჰანელორე შოენფელდ
ჯიმშერ სალობერიძე	გიორგი საღარაძე	— ჰანს დილზ
სალომე	ნელი მგალობლიშვილი	— ბრეტე შაუნ
კოტე	გიგოლა თალაკვაძე	— ჰანს-იურგენ რიხტერ
ვერიჟკა	ზეინაზ გოცვაძე	— ჰანელორე კოლბინგერ
ივანე გვერდევანიძე	ავთანდილ მახარაძე	— ჰაინც მენცელ

ა. მახარაძე, ს. აბრამიშვილი,
დ. უფლისაშვილი, გ. ჩხარტიშვილი.
ჰანს ვიგერინსკი, ერნსტ შპენზ.

ფასი 8 კაპ.

p. 56 2. 624

გვ. 1-2 ნა

ლადო მესხიშვილის სახელობის
ქუთაისის სახელმწიფო თეატრი

დავით კლდიაშვილი

კაპუშაძის გაქირვება

პიესა 2 მოქმედებად

ინსცენირება — სერგო მამიშვილის

დამდგმელი რეჟისორი — უოტა კობიძე

მხატვარი — ჯავა მამიშვილი

მუსიკალური გაფორმება პარმენ ზუხაიძის
საქ. სსრ დამსახ. არტისტი

ქორეოგრაფი — ელგუჯა გუმბარიძე

რეჟისორის თანაშემწე — აბრამ ზონინაშვილი

პირველი წარმოდგენა

19¹⁶_{VI} 76 წ.

მოქმედი პირნი და შემსრულებელნი

ოტია ქაბუშაძე — მერაბ ჩიქოვანი

ეკვირინე — ნათელა საღარაძე
საქ. სსრ დამსახ. არტისტი
მარგო ფხაკაძე

პორფირი — ანზორ ხერხაძე

პელაგია — თანათინ ღვინიაშვილი
საქ. სსრ დამსახ. არტისტი

ბეკლარი — დავით დვალისშვილი

სონია — ნინო ეჭიბია

ფეროსინე — თამარ კიკნაძე
საქ. სსრ დამსახ. არტისტი

ლევანი — მიხეილ სვანიძე
საქ. სსრ დამსახ. არტისტი

ომანი — გრიგოლ ნაცვლისშვილი
საქ. სსრ დამსახ. არტისტი

სარდიონი — გივი ბერძენი

ნინო — ენია კაჭიევა
ნანი ჟორჟოლიანი

არისტო — იაკობ სიხარულიძე

ნესტორა — ვილი კანდელაძე

ნიკოლოზი — გუდარ კოკელაძე

კუნწულა — ზურაბ ცირამუა

მოხუცი აზნაური — ანზორ ნიკოლაიშვილი

სამადაძე — ერეკია სვანიძე
საქ. სსრ დამსახ. არტისტი

ბიჭია — გიგო ლელუცა

ბესარიონი — გიგო კაკაურიძე

ფუსუტია — ნატო ნოსელიძე

ხუცესი — ჯემალ ჩხეიძე

ომანის I ქალიშვილი — დოდო ტაბატაძე

ომანის II ქალიშვილი — იამზე ჩხეიძე

ქვრივი დედაკაცი — ნესტან კვეიძე

ბოქაული — ბონდო გურჩიანი

მამასახლისი — ბიჭიკო ცერცვაძე

ფილიპე — კობა სამანიშვილი

მასიურ სცენებში: ნ. კეჭევაძე, ბ. ჩაქვეტაძე, მ. გუშუბ-
რიძე, რ. საღარისშვილი, ზ. ძნელაძე.

თეატრის დირექტორი და სამხატვრო ნელმძღვანელი

გოგი ჭავჭავაძე

საქართველოს ლენინური კომკავშირის
პრემიის ლაურეატი

მთავარი რეჟისორი ვახტანგ მაღლაფერიძე

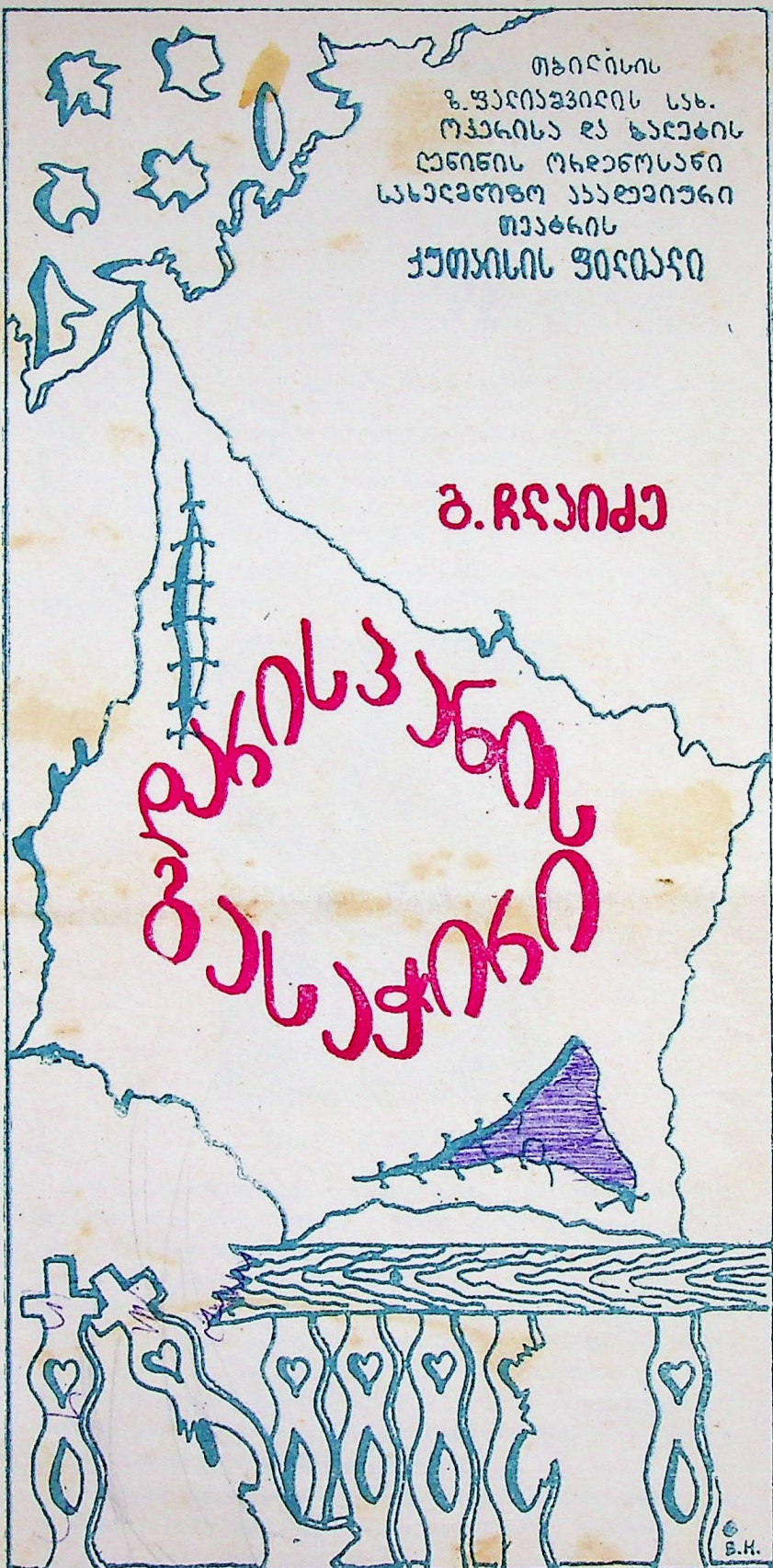
ფასი 8 კაპ.

სტ. № 5 შეკვ. 7632 ტ. 200

თბილისი
ზ. ზაქარაიძის სახ.
თბილისის მხარეთმცოდნეო
მუზეუმის
კვლევითი ფონდი

გ. რეაქცია

მედიკალიზაცია
განსაკუთრებით

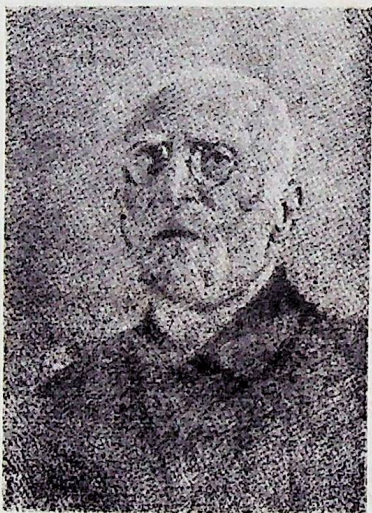
1976-77 წ.წ. თბილისი სახელმწიფო უნივერსიტეტი

დავით კლდიაშვილი

დავით კლდიაშვილი ეკუთვნის ისეთ მწერალთა რიცხვს, რომლებიც მუდამ უკვდავი იქნებიან ლიტერატურის ისტორიაში. მის მხატვრულ შემოქმედებას დიდი ტაქტით, ოსტატობით გადაეყვართ ისტორიულ წარსულში. მან შექმნა დაუფიქარი, მარად ცოცხალი სახეები ხელმოკლე შემოდგომის აზნაურებისა. შექმნა ისეთი ძალით და კოლორიტით, რომ საკმარისია გავიგონოთ დავით კლდიაშვილის სახელი, რომ ერთბაშად მოგვაგონდება ეს ადამიანები. მწერალმა უაღრესად გამჭვირვალე და ნათელ, იუმორისტულ ფერებში გამოხატა ცხოვრება დაკნინებულ აზნაურებისა ყოველ თავის მოთხრობასა თუ პიესაში.

დავით კლდიაშვილი სულ სამი პიესის ავტორია. ესენია: „ირინეს ბედნიერება“, „უბედურება“ და „დარისპანის გასაჭირი“. ეს ნაწარმოებები ამჟღავნებენ დრამატული სიტუაციის ხატვის შესანიშნავ უნარსა და ძალას. მათთვის დამახასიათებელია დიდი სიტყვიერი ლექსიკური კედადობა და სიმკვრივე, მოკვეთილი დიალოგები და რაც მთავარია დიდი, კეთილშობილური იუმორი, რომლითაც გამოირჩევა დავით კლდიაშვილის ყველა ნაწარმოები.

გ. ჩლაიძის ოპერა სწორედ დ. კლდიაშვილის პიესის სათაფლიოზეა შექმნილი ვ. ნიკოლაძის ლიბრეტოს მიხედვით.

ДАВИД КЛДИАШВИЛИ

Давид Клдიაшвили принадлежит к числу тех писателей, имя которых вечно будет жить в истории литературы. Его творчество с большим тактом и мастерством переводит нас в историческое прошлое. Он создал незабываемые образы в конце обнищавших, так называемых «Осенних дворян». Создал с такой силой и убедительностью, что достаточно услышать имя Давида Клдიაшвили, как в памяти сразу же пронесется целая галерея этих людей. Писатель смог в предельно прозрачных и светлых юмористических тонах описать жизнь обнищавшего дворянства во всех своих произведениях.

Д. Клдიაшвили автор всего трех пьес: «Горе», «Несчастье Ирины» и «Невзгоды Дариспана», проявляют блестящий дар писателя в создании драматической ситуации. Они характеризуются простым языком, блестяще построенным диалогом и что самое главное огромным, благородным чувством юмора, который присутствует во всех произведениях писателя.

Опера Г. Члаидзе создана как раз на основе одноименной пьесы Клдიაшвили по либретто В. Николадзе.

ფარისაჲნი პასუჲნი

(ოპერა სამ მოქმედებად)
ლიბრეტო ვ. ნიკოლაძისა

ანოტაცია

I მოქმედება

მართამ სასიხარულო ცნობა მოუტანა პელაგიას. საღამოს მას ონისიმე მათარაძე ესტუმრება, ახალგაზრდა, ცოლსათხოვი კაცის თანხლებით. პელაგიას მღელვარებისაგან გული უღონდება. აგერ უკვე რა ხანია ის ოცნებობს თავისი სამი ქალიშვილის გათხოვებაზე. უცოლო ყმაწვილის სტუმრობა კი ნათელ პერსპექტივებს ხსნის ამ თვალსაზრისით.

როდესაც პელაგია თავქუდმოგლეჯილი გაიქცევა თავისი ერთ-ერთი ქალიშვილის მოსაყვანად, სრულიად მოულოდნელად, მართას ესტუმრება დარისპან ქარსიძე თავისი ქალიშვილის, კაროენას თანხლებით.

დარისპანის ცხოვრებაშიც იგივე პრობლემა დგას, რაც პელაგიას აწუხებს. მართა საშინლად უკმაყოფილოა ამ გაუთვალისწინებელი სტუმრობით, დარისპანი კი გულს უხსნის მას და უყვება თავისი გასაჭირის შესახებ: ოთხი ქალიშვილის პატრონს ძალიან უჭირს მათი შენახვა. გათხოვება კი ვერა და ვერ მოახერხა, რადგან უმზითვო და ღარიბი ქალი არავის არ უნდა.

შემორბის პელაგია და შემოყავს სასიძოსთან შესახვედრად გამოწყობილი თავისი ქალიშვილი ნატალია. მართას მეორე ოთახში გაყავს ნატალია რჩევა დარიგებების მისაცემად. ამასობაში დარისპანი, რომელსაც პელაგია ერთი გაყიშვილის დედა მაინც გონია, იმის იმედით, რომ კაროენას როგორმე გაასაღებს, თავდაუშოვავად ტრაზახობს უცნობი ადამიანის, პელაგიას წინაშე, რათა შეძლებულად მოაჩვენოს თავი მომავალ შესაძლებელ მძახალს, მაგრამ როდესაც გაიგებს, რომ სამი ქალიშვილის დედას ელაპარაკება, უცებ კარგავს ყოველგვარ ინტერესს.

დარისპანი თხოვს მართას, რომ ცოტა ხნით სადმე წამოაწვიოს და დაასვენოს, რადგანაც შორი გზა აქვს გასავლელი, შორეულ ნათესავთან მიდის წვეულებაზე იმის იმედით, რომ ვინმე „სხვანაირ გუნებაზე გადაავლებს თვალს“ მის ქალიშვილს და ცოლად ითხოვს.

მართას მიყავს დარისპანი და კაროენა მოსასვენებლად.

პელაგია შემფოთებულია. დარისპანი თუ მართლა ისეთი მდიდარია, როგორც ამბობს, ვაითუ სტუმრად მოსულ ყმაწვილს თავისი ქალიშვილი შეაძლოს, ვაითუ მიათხოვოს კიდევაც და ნატალია ისევ ასე დარჩეს, მაგრამ მართა უქარწყლებს მას ამ წარმოდგენას დარისპანის შეძლებულობის შესახებ და უხსნის, რომ ის უბრალოდ ტრაზახაა, თორემ სინამდვილეში არაფერიც არ გააჩნია.

პელაგია მშვიდდება.

II მოქმედება

შემორბის გულგახეთქილი პელაგია. მან დაინახა, რომ სტუმრები მოდიან. მართა, პელაგია და ნატალია დიდი ფაცი-ფუციით ემზადებიან სტუმრების შესახვედრად და დიდი ამბით ხვდებიან ონისიმესა და ოსიკოს.

სუფრის გასაშლელად სამივე ქალს ერთდროულად მოუხდა სამზარეულოში გასვლა და სწორედ ამ დროს, სტუმრებს სრულიად შემთხვევით წამოადგა თავზე წყლის დასაღვეად გამოსული დარისპანი. ონისიმე და დარისპანი ძველ ნაცნობობას აღადგენენ. როდესაც დარისპანი გაიგებს, რომ ოსიკო ცოლსათხოვია, მაშინვე გამზავებით ლებულობს ზომებს, რათა კაროენა როგორმე მოაწონოს, იწყება ქიშპობა ერთი მხრივ დარისპანსა და მეორე მხრივ მართასა და პელაგიას შორის. მოწინააღმდეგენი ცდილობენ როგორმე თავიანთი საპატარძლოსაკენ მიიქციონ ოსიკოს ყურადღება. ოსიკო გაიგებს, რომ არცერთ ქალიშვილს არ გააჩნია არც სიმდიდრე და არც მზითვი და ახლა იმაზელა ფიქრობს, თუ როგორ დააღწიოს თავი შექმნილ სიტუაციას. დარისპანი და პელაგია მოსისხლე მტრებად უხდებიან ერთმანეთს. ბოლოს ოსიკომ მოთიქრა გამოთავალი და საჭაროდ განაცხადა, რომ უკვე დიდხანია ყავს დანიშნული საცოლე.

ეს თავზარდამცემი ამბავი სრულ კატასტროფას ნიშნავს ორივე მოწინააღმდეგე ბანაკისათვის. ონისიმე და ოსიკო მიდიან

III მოქმედება

დარისპანი წასასვლელად ემზადება, იგი დარცხვენილია. დარცხვენილია პელაგიაც. რადგან სულ ცოტა ხნის წინ ასეთი დიდი შეურაცხყოფა მიუყენეს ერთმანეთს როგორც ერთმა, ასევე მეორემ. მაგრამ მიუხედავად ამისა, განშორებისას ორივენი ცდილობენ განმუხტონ დაძაბულობა. შეუმსუბუქონ ერთმანეთს დარდი, შერიგდნენ და დაიმედონ ერთმეორე, რომ აუცილებლად მათაც გადმოხედავს ღმერთი და ისინიც მოესწრებიან ქალიშვილების ტანჯვის დასასრულს.

„ღმერთო, კეთილად დააბოლოე ჩვენი მგზავრობა!“ ამბობს ბოლოს დარისპანი და გაუდგება თავის გრძელ გზას ქალიშვილთან ერთად.

НЕВЗГОДЫ ДАРИСПАНА

(опера в трех действиях)
Либретто В. Николадзе

АННОТАЦИЯ

Действие I

Радостную весть сообщает Пелагея Марта. Сегодня вечером, она ждет гостя и вместе с ним будет также холостой молодой человек. От волнения Пелагея становится дурно. Вот уже несколько лет она мечтает выдать замуж хотя бы одну из своих трех дочерей, а появление жениха вселяет в душу радужные надежды. Пелагея убегает за своей дочкой и в это время, совершенно неожиданно, к Марте в гости является Дариспан Карсидзе, дальний родственник Марты, со своей дочерью — Карожиной.

Дариспан озабочен теми же проблемами, что и Пелагея. Марта страшно недовольна этим неуместным визитом, а Дариспан тем временем изливает перед ней все свои невзгоды. Он отец четырех дочерей, ни одну из них не может выдать замуж, бесприданниц никто не хочет брать, а справиться им приданное он не в состоянии, и так их ничем кормить.

Появляется Пелагея с дочерью Натальей. Марта уводит Наталью в другую комнату для наставления, а Дариспан оставшись наедине с незнакомой для него Пелагеей, в надежде, что у той имеется сын, за которого удастся выдать Карожику, отчаянно хвастает и старается убедить Пелагею в своем богатстве и благополучии, но как только узнает, что у нее тоже одни дочки, сразу теряет всякий интерес к ее персоне.

Дариспан просит Марту дать ему возможность где-нибудь прикорннуть. Он собрался в дальний путь, к родственнику на именины в надежде выдать там дочку за кого-нибудь, и спасти ее от нищенской жизни в отчем доме. Марта уводит Дариспана и Карожику в комнату для отдыха.

Пелагея волнуется. Если Дариспан правда так богат, как говорит, то в его лице она имеет опасного соперника. Вдруг ему понравится тот холостой молодой человек и он захочет выдать за него свою дочь. Ведь на ее Наталью никто даже и не взглянет в присутствии такой богатой невесты. Но Марта одним махом развеивает ее неверное представление о миним Дариспановом богатстве и объясняет ей, что тот всего навсего хвастун, а на самом деле такой же неимущий, как они сами.

Действие II

Пелагея в панике. Гости приближаются. Пелагея, Марта и Наталья впопыхах приводят себя в порядок и встречают гостей (Онисима и Осико).

Всем трем женщинам в какой-то момент пришлось отлучиться на кухню и как раз в это время, совершенно случайно набрел на гостей вышедший из своей комнаты за стаканом воды Дариспан. Онисим и Дариспан возобновляют старое знакомство. Узнав, что Осико холост, Дариспан прилагает все усилия, чтобы как-нибудь обратить его внимание на свою дочь. Разго-

рается борьба между Дариспаном с одной стороны, и Пелагеей и Мартой с другой. Оба лагеря отчаянно стараются заинтересовать жениха своей невестой. Осико в затруднении. Он уже узнал, что ни одна из невест не располагает приданным. Конфликт между Дариспаном и Пелагеей принимает устрашающие размеры. В конце концов Осико придумал, как выкрутиться и во всеуслышание объявил, что он уже давно помолвлен.

Для Пелагей и Дариспана это катастрофа. Все их мечты и надежды рухнули разом.

Онисим и Осико уходят.

Действие III

Дариспан собирается уходить. Ему стыдно. Стыдно также и Пелагее. Ведь несколько минут тому назад они наносили друг другу массу тяжелых оскорблений. Но перед тем, как расстаться, они все же примиряются, стараются утешить друг друга и вселить в душу надежду, насчет счастливой судьбы своих дочерей.

«Да поможет нам бог» говорит под конец Дариспан и отправляется в свой длинный путь за счастьем и спасением. Карожна следует за ним.

ამჟამადი პირნი და შემსრულებელნი ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ

დარისპანი Дариспан	გ. კინჭურაშვილი ა. ფხაკაძე Г. Кинцურაшивили А. Пхაკадзе
მარტა Марта	მ. ნიქაბაძე ი. ჯაფარიძე М. Никабадзе И. Джанариძე
პელაგია Пелагея	ზ. ბერულავა გ. დოლიძე რესპ. დამს. არტ. თ. ნიკოლაძე З. Берулава, Г. Долидзе (засл. арт. ГССР) Т. Николадзе
ონისიმე Онисим	ა. გუმბერიძე გ. ლომთაძე А. Гумბერიძე Г. Ломтаძე
კაროჯნა Карожна	ფ. დუნდუა ლ. მესხი П. Дундуа Л. Месхи
ნატალია Наталья	მ. ბაბლუანი ნ. ხიზანიშვილი М. Баблуани Н. Хизанишвили
ოსიკო Осико	ა. გოგოლაშვილი შ. დოღობერიძე ი. კიწმარიშვილი А. Гоголашвили Ш. Гогобериძე И. Кицмаришвили
დირიჟორი Дирижер	თ. ჭუმბურიძე Т. Чумбуриძე
დამდგმელი რეჟისორი და მხატვარი	ვ. ნიკოლაძე
Режиссер-постановщик и художник	В. Николадзе
კონცერტმეისტერი	თ. ლიპარტელიანი
Концертмейстер	Т. Липартелиани

წამყვანი რეჟისორი — ა. ზარანდია
Ведущий режиссер *А. Зарандия*

რეჟისორის თანამემწე — ც. ტაბიძე
Постановщик режиссера — *Ц. Табидзе*

საღადგმო ნაწილის გამგე — ვ. ასათიანი
Зав. постановочной части — *В. Асатиани*

სცენის მთ. მემანქანე — რ. მურღულია
Гл. машинист сцены — *Р. Мургулия*

სცენის უფ. მემანქანეები — გ. ჩოგოვაძე, ტ. ჟორჯოლიანი
Ст. машинисты сцены — *Г. Чоговадзе, Т. Жоржолани*

მხატვარი გამნათებლები — მ. კუპატაძე, ვ. აბულაძე
Художники по свету — *М. Купатадзе, В. Абуладзе*

უფ. რეკვიზიტორი — მ. ტუკვაძე
Ст. реквизитор — *М. Туквадзе*

მთ. გრიმიორი — ლ. მურმანიშვილი
Гл. гример — *Л. Мурманишвили*

ბუტაფორი — შ. ლელაძე
Бутафор — *Ш. Леладзе*

ქალთა კოსტუმების საამქროს უფროსი — ლ. მისლავეცი
Женские костюмы выпол. под. рук. — *Л. Мисловец*

მამაკაცთა კოსტუმების საამქროს უფროსი — ა. გოგბერაშვილი
Мужские костюмы вып. под. рук. — *А. Гогберашвили*

ფეხსაცმლის საამქროს უფროსი — ს. ხაუალია
Ст. обувного цеха — *С. Хамжалия*

უფროსი კოსტუმბიორ ჩამცმელი — ე. ფირცხალაშვილი
Ст. костюмер-одевальщик — *Э. Пирцхалашвили*

სარეჟისორო საამქროს უფროსი — ი. ოცხელი

Зав. режиссерским управлением — *И. Оцхели*

1977 წელი
года

კომპოზიტორი

გიორგი ზაქარიაშვილი ჩეი ჩლაიძე

ქართველ კომპოზიტორთა ახალ თაობაში გ. ჩლაიძე გამოირჩევა მეტად კოლორიტული, ხატოვანი და უაღრესად ინდივიდუალური ხელწერით. მისი ყველა ნაწარმოები აშკარად გამოხატულ ეროვნულ ხასიათს ატარებს.

გ. ჩლაიძემ 1974 წელს დაამთავრა თბილისის ვ. სარაჯიშვილის

სახელობის სახ. კონსერვატორიის საკრემპო-ზიციო ფაკულტეტი (პროფ. დ. თორაძის კლასი) და იმავედროს მიიპყრო მუსიკალური საზოგადოების ყურადღება თავისი ვოკალური ციკლით „რომელსაც „სიყვარულის საგალობელი“ უწოდა.

მომდევნო წლებში იგი წერს საფორტეპიანო კონცერტს, საფორტეპიანო პიესების ციკლს, კონცერტს ორკესტრისათვის, სიმღერებს ქალთა გუნდისათვის, რომლებიც „ხუთი მწუხარე სიმღერის“ სახელწოდებით არიან გაერთიანებული და სხვ.

„დარისპანის გასაჭირი“ გ. ჩლაიძის პირველი ცდაა საოპერო ჟანრში.

Композитор

ГЕОРГИЙ ЗАХАРЬЕВИЧ ЧЛАИДЗЕ

Среди грузинских композиторов нового поколения Г. Члаидзе выделяется ярко выраженной индивидуальностью, колоритным и образным музыкальным языком. Все его произведения носят глубоко национальный характер.

Г. Члаидзе в 1974 году окончил композиционный факультет тбилисской государственной консерватории им. В. Сарджиншвили (классе проф. Д. Торадзе) и уже тогда привлек внимание музыкальной общественности своим вокальным циклом под названием «Гимн Любви». В последующие годы он пишет фортепианный концерт, цикл пьес для фортепиано, концерт для оркестра, песни для женского хора объединенные под названием «Пять скорбных песен» и др.

«Невзгоды Дариспана» первый опыт Г. Члаидзе в оперном жанре.

Режиссер

ВАРЛАМ НИКОЛАЕВИЧ НИКОЛАДZE

В. Николадзе пришел в оперу из драматического театра. Сразу после окончания режиссерского факультета тбилисского гос. театрального института им. Ш. Руставели в 1972 г. он был назначен главным режиссером батумского гос. театра им. И. Чавчавадзе, а в 1974 г. переведен на должность главного режиссера кутаисской оперы.

Его работы как в драме, так и в опере отличаются высоким идейно-художественным уровнем, гражданственностью и изобилуют неожиданными, остроумными режиссерскими находками.

Из постановок В. Николадзе следует отметить: «Аршин мал-алан» У. Гаджибекова в тбилисском гос. театре музыкальной комедии им. В. Абашидзе, «Судью» Г. Хухашвили в батумском гос. театре им. И. Чавчавадзе, «Что скажет народ» Р. Табукашвили в тбилисском гос. академическом театре им. Марджанишвили, «Тоску» Пуччини и «Периколу» Оффенбаха в кутаисской опере и др.

В. Николадзе является автором либретто, режиссером постановщиком, а также художником оперы Г. Чладзе «Певзгоды Дариспана».

რეჟისორი

ვარლამ ნიკოლოზის ძე ნიკოლაძე

ვ. ნიკოლაძე ოპერაში დრამატული თეატრიდან მოვიდა 1972 წელს, თბილისის შ. რუსთაველის სახ. სახელმწიფო თეატრალური ინსტიტუტის სარეჟისორო ფაკულტეტის დამთავრებისთანავე, იგი დაინიშნა ბათუმის ი. ჭავჭავაძის სახ. სახელმწიფო თეატრის მთავარ რეჟისორად, ხოლო 1974 წელს გადმოყვანილ იქნა ქუთაისის საოპერო თეატრის მთავარი რეჟისორის თანამდებობაზე.

მისი ნამუშევრები როგორც დრამაში, ასევე ოპერაში აღსავსეა დიდი მოქალაქეობრივი პათოსით, იდეური შემართებით და გონებამახვილური რეჟისორული მიგნებებით.

ვ. ნიკოლაძის დადგმული სპექტაკლებიდან აღსანიშნავია უ. პაჩიბეგოვის „არშინ მალ-ალან“ თბილისის ვ. აბაშიძის სახ. მუსკომედიის სახელმწიფო თეატრში, გ. ხუხაშვილის „მოსამართლე“ ბათუმის ი. ჭავჭავაძის სახ. სახელმწიფო თეატრში, რ. თაბუკაშვილის „რას იტყვის ხალხი“ თბილისის მარჯანიშვილის სახ. სახელმწიფო აკადემიურ თეატრში, პუჩინის „ტოსკა“ და ოფენბახის „პერიკოლა“ ქუთაისის საოპერო თეატრში და სხვ.

ვ. ნიკოლაძე ოპერა „დარისპანის გასაჭირის“ ლიბრეტოს ავტორი და დამდგმელი რეჟისორია. იგი თვითონვე ამ სპექტაკლის მხატვარც.

დირიჟორი

თენგიზ ოთარის ძე ჭუმბურიძე

თ. ჭუმბურიძე, თბილისის ვ. სარაჯიშვილის სახელობის სახელმწიფო კონსერვატორიის სადირიჟორო ფაკულტეტის (პროფ. ო. დიმიტრიადის კლასი) დამთავრების შემდეგ, 1970 წლიდან მუშაობს ქუთაისის ოპერაში დირიჟორად. მის ნამუშევრებში დიდ ემოციასთან ერთად ყოველთვის იგრძნობა დიდი მუსიკალური კულტურა, კარგი კონტაქტი მომღერალთან და ავტორისეული ტექსტის ღრმა წვდომა.

ქუთაისის საოპერო თეატრის სცენაზე მის მიერ განხორციელებული სპექტაკლებიდან აღსანიშნავია ჯ. ვერდის „ტრავიატა“, ჰერტელის „ბებია და შვილიშვილი“ ანუ „ამაო სიფრთხილე“

ი. შტრაუსის „ცისფერ ღუნაისთან“ და მრავალი სხვ.

თ. ჭუმბურიძე გ. ჩლაიძის ოპერა „დარისპანის გასაჭირის“ დამდგმელი დირიჟორია.

Дирижер

ТЕНГИЗ ОТАРОВИЧ ЧУМБУРИДЗЕ

Т. Чумбуридзе по окончании дирижерского факультета Тбилисской государственной консерватории им. В. Сараджисвили (класс проф. О. Дмитриади) т. е. с 1970 года работает дирижером кутаисского оперного театра.

Его работу отличает большая эмоциональность, хороший, понятный жест руки, всегда чувствуется глубокая музыкальная культура и доскональное раскрытие авторского замысла.

Из спектаклей, которые он поставил на сцене кутаисского оперного театра следует отметить: «Травиату» Дж. Верди, «Бабушку и внучку» или «Тщетную предосторожность» Гертеля, «У голубого Дуная» И. Штрауса и др.

Т. Чумбуридзе является дирижером постановщиком оперы Г. Члаидзе «Невзгоды Дариспана»

644

ეს. 2 627

627

საქავშირო ფესტივალის ლაურეატი
თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის
სტუდენტთა სახალხო თეატრი

პ რ მ გ რ ა მ ა

დავით კლდიაშვილი

„მ ს ხ ვ ე რ კ ლ ი“

სურათი სოფლის ცხოვრებიდან 2 მოქმედებად.

ინსცენირება ც. ნაკაშიძისა

დამდგმელი რეჟისორი — ცოტნე ნაკაშიძე

მხატვარი — თამაზ ხუციშვილი

თბილისი 1977

...მე ვხედავდი ჩემი ხალხის გასაჰირს,
გული შემტეოდა და ამ გულისტკი-
ვილს ვწერდი“.

დ. კ ლ დ ი ა შ ვ ი ლ ი

მოკმედი პირნი და შემსრულებელნი:

ფ ე ფ ე ნ ა — ეკა გამცემლიძე
მ ა რ ი ნ ე — მანანა გეგეჭკორი
ნ ი კ ა — თემურ ცაავა
ო ნ ი ს ი მ ე — თემურ ნუცუბიძე
ს, ო ფ ი ო — ოლა უგრეხელიძე
ე ს მ ა — თამარ ციციშვილი, ნანა კავკასიძე
მ ა რ კ ო ზ ი — თემურ კალანდაძე
ღ ვ თ ი ს ნ ი ე რ ი კ ა ც ი (ვასილა) — ზაზა მიქაშაძე
მ ა მ ა ო — ნიკო შუშტაკაშვილი
და ვ ი თ ი — მიხეილ ანთაძე
ნ ა ტ ა ლ ი ა — ნინო ღამბაშიძე
დ ე ს პ ი ნ ე — ნატო ნარტყოშვილი, თამარ ციციშვილ-
ო ტ ი ა — გია ქსოველი
კ ე ს ა რ ი ა — გულიკო ბუთხუზი, მარინე ბაქრაძე
მ ა რ თ ა — დოდო ლლონტი, მარიკა წულაძე
მ ა კ ვ ი რ ი ნ ე — მარიკა წულაძე, დოდო ლლონტი
ფ უ ს უ ტ ი ა — მარინე ბაქრაძე, გულიკო ბუთხუზი
და ფ ი ნ ო — ნანა კავკასიძე, ნატო ნარტყოშვილი
ა ნ დ რ ი ა — კოტე ჯანდიერი

ს ა რ დ ი ო ნ ი — შადიმან შამანაძე

ლ ე ვ ა ნ ი — ოთარ ქუმბურიძე

მ ა ი ა — ლალი ოყროშიძე

გრიმიორი — რ ა ფ ი ე ლ უ ნ ა ძ ე

გამნათებელი — თ ა მ ა ზ უ რ. ე მ ა შ ვ ი ლ ი

გარდერობის გამგე — ს ა რ ა ჩ უ ბ ი ნ ა შ ვ ი ლ ი

სპექტაკლის წამყვანი — ო თ ა რ ქ უ მ ბ უ რ ი ძ ე

დავით კლდიაშვილის წერილიდან მასწავლებელ
მერი გურგენიძისადმი

„...„ქვენი განზრახვა — დაანახო ხალხს თუ რა სიბნელე-
ში მიმდინარობს მისი ცხოვრება მეტად ჩინებულია და სა-
ჭირო, რასაკვირველია, მე ჩემი მხრივ რითაც შევიძლებდი ხელს
შეგიწყობდით: ამჟამად მოხარული ვარ, რომ ამისთვის ამო-
გარჩევიათ ერთი ჩემი მოთხრობათაგანი, სწორედ ამ მიზ-
ნით დაწერილი. გისურვებთ გამარჯვებას თქვენს განზრახვაში.

პიესად გადაკეთებულის გამოგზავნა ამ ხნად საჭირო არ
არის, როგორც გაქვთ გაკეთებული ისე ითამაშეთ. მე მხო-
ლოდ ხელს შეგიშლით წარმოდგენის დროზე გამართვაში. მი-
იღეთ მხოლოდ რაპდენიმე რჩევა: ერიდეთ რაც შეიძლება
გრძელ მონოლოგებს, დაუსრულებელ ლაპარაკს მოქმედ პირე-
ბისას. ამასთანავე ალაპარაკეთ დეფენა არა როგორც მტარ-
ვალი, არამედ, როგორც მსხვერპლი, დატანჯული, გაუკაყე-
ბელი, ერთი სიტყვით იმის მთხოვნელი ვიქნები, რომ მჩაგვ-
რელი სიბნელე იქნეს გამოსახული და ის რომ მსხვერპლად ეწი-
რება ადამიანი“.

112 629

5º FESTIVAL INTERNACIONAL CERVANTINO

PROGRAMA GENERAL

29 DE ABRIL / 15 DE MAYO 1977

GUANAJUATO / MEXICO

FECHA	TEATRO JUAREZ	TEATRO PRINCIPAL	TEMPLO DE LA COMPAÑIA	PLAZUELA SAN ROQUE	PLAZA DE LA ALHONDIGA	TEATRO DE MINAS	AUDITORIO DE LA UNIVERSIDAD DE GUANAJUATO	CASA DE DIEGO RIVERA
VIERNES ABRIL 29	21:30 hs. Cía. Opera Nacional del INBA "La Traviata" de Verdi.							
SABADO ABRIL 30	21:30 hs. Ballet del Teatro de Bellas Artes. Ballet "Giselle" con Alicia Alonso	19:00 hs. Teatro del Instituto Helénico "Ifigenia en Aulide" Mexico.	21:00 hs. "Los Tiempos Pasados" GUANAJUATO	20:30 hs. Entremeses de Cervantes GUANAJUATO				
DOMINGO MAYO 1o.	21:30 hs. Mística y Erótica del Barroco MEXICO	17:00 hs. Teatro del Instituto Helénico "Ifigenia en Aulide" México.	21:00 hs. Cantar y Tañer Música sobre y tiempo de Cervantes. México.	20:30 hs. Entremeses de Cervantes GUANAJUATO	19:30 hs. Ballet Teatro de Bellas Artes "La Hija Mal Guardada"	17:00 hs. Escuela de Arte Teatral "El Mar" MEXICO	17:00 hs. Conferencia Dr. Pablo Ballester "El Greco"	
LUNES MAYO 2	21:30 hs. Ballet Stagium BRASIL	19:00 hs. Opera de Holanda. "Transformations" de Conrad Susa.	19:00 hs. Cantar y Tañer Música sobre y tiempo de Cervantes México.	20:30 hs. Tierra Negra "1934" COSTA RICA		19:00 hs. Escuela Teatral del INBA "El Mar" MEXICO		
MARTES MAYO 3	21:30 hs. Ballet Stagium BRASIL	19:00 hs. Opera de Holanda "Transformations" de Conrad Susa.	19:00 hs. Volksbühne de Rostok "Cimarrón" R. DEMOCRATICA ALEMANA	20:30 hs. Tierra Negra "1934" COSTA RICA	19:30 hs. Ballet Folklórico de México. Ballet 5 Continentes MEXICO	19:00 hs. El Nuevo Grupo "La Revolución" VENEZUELA		
MIERCOLES MAYO 4	21:30 hs. Alvin Nikolais Dance Theatre. U.S.A.	19:00 hs. Compañía Michel-Berto-Ribes "Más allá de los Castaños" FRANCIA	19:00 hs. Volksbühne de Rostok "Cimarrón" R. DEMOCRATICA ALEMANA			19:00 hs. El Nuevo Grupo "La Revolución" VENEZUELA		
JUEVES MAYO 5	21:30 hs. Alvin Nikolais Dance Theatre U.S.A.	19:00 hs. Compañía Michel-Berto-Ribes "Más allá de los Castaños" FRANCIA	19:00 hs. Orquesta Sinfónica de Guanajuato MEXICO	20:30 hs. Entremeses de Cervantes GUANAJUATO	19:00 hs. FERIAL DE AGUASCALIENTES	12 y 17 hs. Teatro para Niños de Lausana "Una Historia de Oro" SUIZA	19:30 hs. Coro Polifónico del Ballet Folklórico de México	
VIERNES MAYO 6	21:30 hs. Teatro Pantomina de Wroclaw "Llegare Mañana" POLONIA	17:00 hs. Fata Morgana grupo música clásica contemporánea. MEXICO.	19:00 hs. Duo de Pianos Bouchard/Morisset CANADA	20:30 hs. Teatro Navinohradec "La Fiesta del Monte de Plata" CHECOSLOVAQUIA	19:00 hs. Mr. Loco (Concierto Rock) MEXICO	19:00 hs. Teatro para Niños de Lausana "Una Historia de Oro" SUIZA		17:00 hs. Conferencia Dr. Ludovik Osterc "Don Quijote y Sancho Incomprendidos"
SABADO MAYO 7	21:30 hs. Teatro Pantomina de Wroclaw "Llegaré Mañana" POLONIA	19:00 hs. Teatro de Acción Cultural de la Universidad de Guanajuato "Volpone"	21:00 hs. Duo de Pianos Bouchard/Morisset CANADA	20:30 hs. Teatro Navinohradec "La Fiesta del Monte de Plata" CHECOSLOVAQUIA	19:00 hs. Mr. Loco (Concierto Rock) MEXICO	19:00 hs. "Pluto" de Aristófanes Teatro El Galpón del Uruguay en México	19:30 hs. Theatre Workshop "Celebrations"	17:00 hs. Conferencia Dr. Ludovik Osterc "La Técnica Literaria de Cervantes"
DOMINGO MAYO 8	21:30 hs. Danza-Pantomima Kokusai JAPON	12:00 hs. Teatro de Acción Cultural de la Universidad de Guanajuato "Volpone"	21:00 hs. Capella Antigua "El Festín" MEXICO.	20:30 y 22:00 hs. Entremeses de Cervantes GUANAJUATO	19:30 hs. Theatre Workshop Celebrations	17:00 hs. "Pluto" de Aristófanes Teatro El Galpón del Uruguay en México		17:00 hs. Conferencia Dr. Ludovik Osterc "La Proyección Universal de la Magna Obra"
LUNES MAYO 9	21:30 hs. Danza-Pantomima Kokusai JAPON	19:00 hs. Teatro Sombor "Casamiento" YUGOSLAVIA	19:00 hs. Aeolian Consort Eugene Litz U.S.A.	20:30 hs. Caribe Negro Poesía y Danza	19:00 hs. Grupo de Percusionistas de la ESM MEXICO	19:00 hs. Marionetas Radost "El Doctor Fausto" CHECOSLOVAQUIA		
MARTES MAYO 10	21:30 hs. "Aquí Estamos" COMUNIDAD ISRAELITA DE MEXICO.	19:00 hs. Teatro Sombor "Casamiento" YUGOSLAVIA	19:00 hs. Aeolian Consort Eugene Litz U.S.A.	20:30 hs. Caribe Negro Poesía y Danza		17:00 hs. Marionetas Radost Aventuras de Micha y Macha CHECOSLOVAQUIA		
MIERCOLES MAYO 11	21:30 hs. Ballet Folklórico Maramuresul RUMANIA	19:00 hs. Teatro Incontro "Il Candelaio" de Giordano Bruno ITALIA	19:00 hs. Hermilo Novelo (Violinista) México.		19:30 hs. Aquí Estamos Comunidad Israelita de México	19:00 hs. Teatro de Bulgaria "La Barca en el Bosque" y Concierto. BULGARIA.		
JUEVES MAYO 12	21:30 hs. Teatro Nacional Georgiano "Círculo de Tiza Caucasiense" U.R.S.S. ✓	19:00 hs. Teatro Incontro "Un Extraño Laberinto" de Fdo. Sánchez Mayans. ITALIA	19:00 y 21:00 hs. Percusionistas de México.	19:00 hs. Teatro "Ejército Blanco" "Los Niños También Pensamos" MEXICO	19:30 hs. Ballet Folklórico Moresul de RUMANIA	19:00 hs. Teatro de Bulgaria "La Barca en el Bosque" y Concierto BULGARIA		
VIERNES MAYO 13	21:30 hs. Teatro Nacional Georgiano "La Madrastra" U.R.S.S. ✓	19:00 hs. Danza Nacional CUBA	19:00 hs. Camerata Música Berlín. R. DEMOCRATICA ALEMANA	19:00 hs. Teatro Ejército Blanco "Los Niños También Pensamos" MEXICO	19:00 hs. Juan José Calatayud (Concierto de Jazz) MEXICO	19:00 hs. Centro Infantil del INBA Marionetas y Guinol MEXICO		
SABADO MAYO 14	21:30 hs. "Fires of London" GRAN BRETAÑA	19:00 hs. Centro Universitario de Teatro "Vámonos a la Guerra" MEXICO (UNAM)	21:00 hs. Camerata Música Berlín R. DEMOCRATICA ALEMANA	20:30 hs. Entremeses de Cervantes GUANAJUATO	19:30 hs. Danza Nacional de CUBA	12 y 17 hs. Centro Infantil del INBA Marionetas y Guinol MEXICO		
DOMINGO MAYO 15	12:00 hs. "Fires of London" GRAN BRETAÑA	17:00 hs. Centro Universitario de Teatro "Vámonos a la Guerra"			Orquesta Sinfónica Nacional CLAUSURA 21:00 hs.			

FECHA	CICLO CINEMATOGRAFICO CINE GUANAJUATO	EXPOSICIONES
	17 hs. y 20 hs.	MUSEO DE LA ALHONDIGA DE GRANADITAS'
VIERNES ABRIL 29	SUECIA La Flauta Mágica de Bergman	
SABADO ABRIL 30	AUSTRALIA "Domingo Lejano"	Escenografía, Gráfica y Pintura de Julio Prieto
DOMINGO MAYO 1o.	AUSTRALIA "Domingo Lejano"	Libros Antiguos Mexicanos
LUNES MAYO 2	AUSTRALIA "Suelten el Globo"	Papel del Japón
MARTES MAYO 3	AUSTRALIA "Suelten el Globo"	
MIÉRCOLES MAYO 4	REPUBLICA FED. ALEMANA "El Enigma"	SALA HERMENEGILDO BUSTOS DE LA UNIVERSIDAD DE GUANAJUATO
JUEVES MAYO 5	REPUBLICA FED. ALEMANA "Aguirre"	Pintura Contemporánea de Bulgaria.
VIERNES MAYO 6	REPUBLICA FED. ALEMANA "Ciudad Soñada"	
SABADO MAYO 7	REPUBLICA FED. ALEMANA "Trotta"	PALACIO LEGISLATIVO
DOMINGO MAYO 8	"Don Quijote" de Felipe Gil	Exposición Andrés Salgo "El Quijote"
LUNES MAYO 9	"Don Quijote" de Felipe Gil	CASA DE LAS ARTESANIAS Exposición de la Pinacoteca Virreynal.
MARTES MAYO 10	SUECIA La Flauta Mágica de Bergman	
MIÉRCOLES MAYO 11	SUECIA. La Flauta Magica de Bergman	
JUEVES MAYO 12	U.R.S.S. "Don Quijote"	
VIERNES MAYO 13	ITALIA "Casanova de Fellini"	
SABADO MAYO 14	ITALIA "Casanova de Fellini"	

PRECIOS

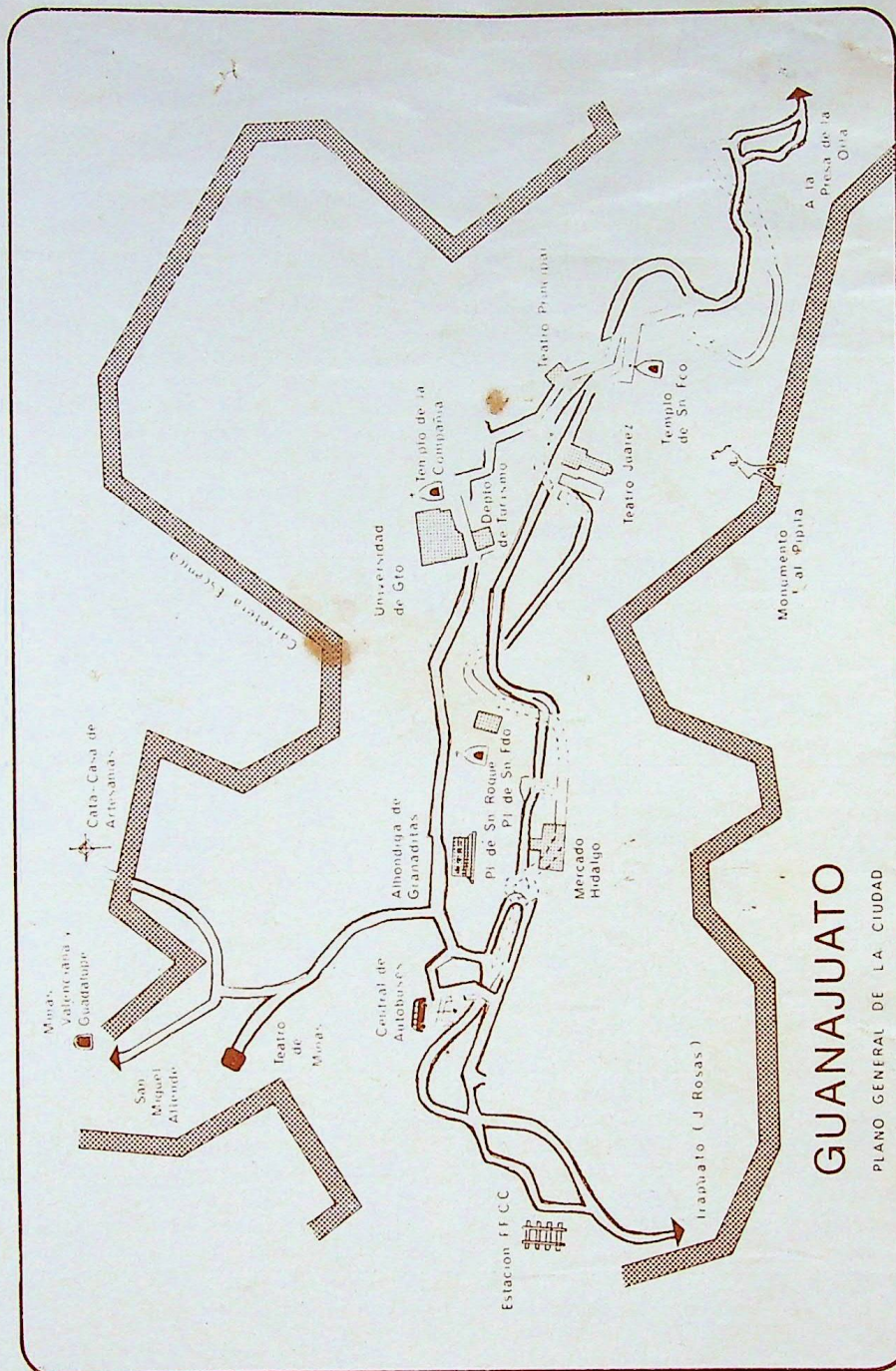
TEATRO JUAREZ

Lunetas	\$ 40.00	TEATRO PRINCIPAL	\$ 25.00
Plateas	40.00	PLAZUELA DE SAN ROQUE	25.00
Tertulias	40.00	TEMPLO DE SAN FRANCISCO	25.00
Palcos primeros		TEATRO DE MINAS	25.00
6 asientos en c/u	240.00	TEMPLO DE LA COMPAÑIA	25.00
Palcos segundos		CINE GUANAJUATO	10.00
6 asientos en c/u	180.00		
Palcos terceros			
6 asientos en c/u	120.00		
Galería	10.00		

■ Maestros y estudiantes con credencial
50 % de descuento

TAQUILLAS

- En Guanajuato: Teatro Juárez, de 10 a 19 hs.
- En México, D.F.: Secretaría de Turismo, Av. Juárez 92, de 10 a 14 hs. y de 16 a 19 hs.

Centro de Recepción e Información:

Capilla Hotel Real de Minas Tel. 2-34-56

Teatro Juárez Tel. 2-18-18 Guanajuato, Gto.

De espectáculos: Oficina del Comité Organizador en México, D. F., Tel. 510-42-65

■ Para evitar las dificultades de circulación y estacionamiento en la ciudad de Guanajuato sugerimos a los asistentes al Festival que estacionen sus automóviles en las calles o los estacionamientos a la entrada de la ciudad. Conozca Guanajuato caminando.

■ La vía más corta de México, D. F. a la ciudad de Guanajuato es por la ruta: México-Querétaro-Juvenino Rosas Guanajuato.

5º FESTIVAL INTERNACIONAL CERVANTINO

PROGRAMA GENERAL

29 DE ABRIL / 15 DE MAYO 1977

GUANAJUATO / MEXICO

10-3-6-7. 630

5º FESTIVAL INTERNACIONAL CERVANTINO

U.R.S.S.

**TEATRO
RUSTHARELY**

TEATRO RUSTHAVELY

"CIRCULO DE TIZA CAUCASIANO"

En cuatro actos

Director:	Robert Sturua
Asistente del Director	Bella Mirianashvili
Escénografo	Gueorgui Myesjishvili
Compositor	Guia Kancheli**
Coreógrafo	Yuriy Zaryetskiy**
Director de Orquesta	Lyevan Oganyezov
Concertino	Leyla Sikmashvili
Ayudante del Director	Guivi Kvachadze
Reparto	
Narrador	Zhanri Lolashvili
Músico	Leyla Sikmashvili
Gobernador	Gueorgui Sagaradze*
Natella	Marine Tbiyeli*
Mijail	Nino Chinchaladze
Gogui	Soso Laguidze
Príncipe Kazbyegui	
Cabo	Guram Sagaradze*
Monje	
Mensajero Montado	Fridon Gulyedani
1er. Doctor	
Shalva	David Papuashvili
Policia	
2do. Doctor	
Sobrino del Príncipe Kazbyegui	Ryevaz Chjaidze
1er. abogado	
Simón Chachava	Kaji Kavsadze
Grushe Vachnadze	Iza Guigoshvili
Nana	Lili Burbutashvili
Cocinera	Yelyena Chavchavadze
Sirvientas	Gulnazi Bakradze y Nanuli Saradzishvili
Gran Príncipe	
Campesino viejo	Karlo Sakandyelidze*
Esposo	
Esposa	Lamzira Chjeidze*
Dos damas	Tamara Tarjnishvili* y Tamara Dolidze
Soldado "Cachiporra"	Vano Goguitidze
Campesina	Leyla Gambashidze**
Soldados	Ruyslan Mikabyeridze y Lyeri Gaprindashvili
Hermano de Grushe	
Suegro	Dzemaal Gaganidze
Aniko	
Zhuzhuna	Manana Gamtsyemlidze
Suegra	Leyla Dzigrashvili**
Yosif	
2do. Abogado	Guia Peradze
Azduk	Ramaz Chjkvadze*
Médico	David Uplisashvili
Inválido	Otar Zautashvili
Músico	
Cojo	Otar Lomidze
Mozo	Soso Abramashvili

Invitados

G. Bakradze; L. Burbutashvili;*
L. Kyevlishvili; D. Matsabyeridze;
Y. Chavchavadze

**Artista Honorable de la RSSG

*Artista Popular de la RSSG

"CIRCULO DE TIZA CAUCASIANO"

ACTO PRIMERO

Domingo de Pascua. La familia del Gobernador Abashvili se dirige a la catedral. El pueblo ve por primera vez al heredero, el pequeño Mijail. Un soldado de la guardia, Simón Chachava, declara su amor a la sirvienta Grushe Vachnadze. Inesperadamente surge un golpe de estado. El Gran Príncipe logra esconderse. La esposa del Gobernador Natella Abashvili, sale de la ciudad, custodiada por Simón Chachava, quien se despide de Grushe, jurándose fidelidad. En la confusión, Natella "olvida" a Mijail, que es recogido por Grushe y ambos abandonan la ardiente ciudad. Pasan peligros y miseria, pero Grushe se resiste a abandonar al niño y decide adoptarlo.

ACTO SEGUNDO

Con dificultades, llega Grushe a la casa de su hermano Lavryentiy. El niño ofende la moralidad de su cuñada y Lavryentiy se libra de su hermana. En el pueblo vecino, está muriendo el campesino Iosif. Lavryentiy habla con la madre y ésta, por dinero, acepta casar a su hijo moribundo con Grushe. Terminada la guerra, Iosif se levanta del lecho, sano y salvo y la engañada Grushe se ve forzada a pasar como mujer casada, pero siéndole fiel a Chachava. Este, regresa de la guerra y al enterarse del casamiento de su prometida, decide abandonarla. También regresa la esposa del Gobernador y reclama a su hijo. Le quitan el niño a Grushe y la citan a juicio.

ACTO TERCERO

El día que los conspiradores tomaron el poder, el escriba de la aldea, el borrachín Azdak, dió asilo a un refugiado, enterándose luego, que era el Gran Príncipe. Azdak horrorizado, va a la ciudad, para confesar su involuntaria falta. El Príncipe conspirador Kazbyeki, quiere ocupar el puesto de Juez Supremo, pero Azdak le pone al descubierto y los soldados para contrariar al Príncipe, escogen como Juez a Azdak.

ACTO CUARTO

Azduk tiene fama de castigar a los ricos y ser justo con los pobres. En el país cambia la situación política. El Gran Príncipe regresa al poder y recordando la ayuda que le prestara Azduk, lo libera de la pena capital, regresándolo a su cargo de Juez. Grushe recobra al niño con la ayuda de Azduk, quien además la divorcia del marido. Junto a Simón Chachava, abandona la ciudad.

"LA MADRASTRA SAMANISHVILI"

De David Kldiashvili (1862-1931)

Directores:

Temur Chjeidze

Escenógrafos:

Robert Sturua

Akakiy Ramishvili

Ayudante del director:

Mijail Chavchavadze

Vladimir Gabisiani

668

e.s. 12 630

Byekina Samanishvili
Platon Samanishvili
Myelano
Yelyene
Kirile Miminishvili
Aristo Kvashavidze
Dariko
Dzhimsyer Saloberidze
Salome
Kote
Vyerichka
Ivane Gverdyevanidze
En los episodios

Bujuti Zakariadze*
Gueorgui Gyegyechkori*
Elena Sakvaryelidze**
Leyla Dzigrashvili**
Ramaz Chjikvadze*
Karlo Sakandyelidze
Lamzira Cheidze**
Gueorgui Sagaradze*
Neli Mgaloblishvili**
Grigol Talakvadze**
Zeynab Botsvadze
Avtandil Majaradze
Soso Abramashvili; Avtandil Majaradze,
David Uplisashvili, Guram Chjartishvili

**Artista Honorable de la RSSG

*Artista Popular de la RSSG

LA MADRASTRA SAMANISHVILI

Esta es la graciosa y triste historia de un desolado noble, el viejo y viudo Byekina Samanishvili, a quien le vino a la cabeza, la idea de casarse. Este deseo alarmó a su hijo Platón, pues traía consigo la aparición de un inesperado pretendiente a la herencia. La desgracia obliga a Platón a recurrir a artimañas y decide él mismo buscar esposa para su padre, tratando de encontrar una que fuera casada dos veces y que no hubiera tenido hijos, como garantía para salvar la herencia. Esta búsqueda conduce a Platón hasta su hermana, junto con el negligente e imprudente yerno Kirile. Después de grandes sufrimientos, es encontrada la candidata, con la cual padre e hijo están de acuerdo. A pesar de todo, las esperanzas de Platón no se realizan: la madrastra se convierte en madre.

EL TEATRO RUSTHAVELY

De 1922 data el nacimiento del teatro soviético georgiano y del director de escena KOTE MARDZHANISHVILI como reformador del teatro georgiano. Su tendencia se resume: "...el arte fué, es y será un día de fiesta".

En 1926 tomó la dirección Sandro Achmeteli, con su "Teatro Heróico". Y a partir de 1936, los directores fueron los artistas del pueblo de la Unión Soviética, siguiendo la trayectoria del teatro tradicional. En este mismo año el Teatro Rusthaveli tomó parte en el IV Festival Internacional de Teatro en Moscú y alcanzó un triunfo deslumbrante, que le valió la Orden de Lenin.

En los años difíciles de la guerra 1941-45, este teatro despierta en los espectadores sentimientos patrióticos, poniendo en escena obras de gran valor. Posteriormente lo que destaca en la trayectoria del Rusthaveli, son sus actores y escenógrafos.

Los éxitos de este teatro en los últimos años, están ligados con el artista costumbrista soviético Sergo Sakariadse. Bajo su dirección emprendieron giras por la República Democrática Alemana y Polonia.

DIRECCION DE PROMOCION NACIONAL

გა.ი. 632

ქმ

პ რ ო ბ რ ა მ ა

დავით აღმაშენებლის

უ ბ ე რ უ რ ე ბ ე

ტბაგელის ერთ მოქმედებად

მოქმედი პირნი და შემსრულებელნი:

მაია	რუსუდან ჟვლივიძე
ტუფია	ლუდმილა ალიმბარაშვილი
ნატალა	ნინო კოპაძე
პავლა	ზურაბ ცინცვილაძე
ამირანა	თემურ ნაცვლიშვილი
ლომინა	პავლე ნოზაძე
ვასილა	გიორგი ნიკოლაიშვილი
რომანოზა	ჯემალ ბერიძე
სერაფიონი	კანდიდ გურბენიძე
სეფე	ლერი როინიშვილი
ილია	თენგიზ კოზაძე
ნიკო	ივანე ხორბუაშვილი
ანტონა	თამაზ ასლამაზიშვილი
გოგო	თამარ დათუაშვილი

დადგმა — სანდრო მრეველიშვილისა

მხატვრები — მირიან შველიძე,
შმაგი შეჟალაშვილი

მუსიკალური გაფორმება — მიხეილ ოქელისა

თეატრ-სტუდიის მთავარ რეჟისორი —
სანდრო მრეველიშვილი

ფასი 7 კპ.

p. 12 632

~~632/1230~~

Handwritten text, possibly a title or header, written in a cursive script.

Handwritten text, possibly a name or identifier, written in a cursive script.

Handwritten text, possibly a name or identifier, written in a cursive script.

Handwritten text, possibly a name or identifier, written in a cursive script.

მოქმედი პირნი და შემსრულებელნი:

• ლტია ქამუშაძე	გ. ძნელიძე გვანაძე
• ეკვირინე	ლ. ჯაყელი
• პორთარი ბიანელი	მ. ბოცვაძე
• ბეგლარ ჭინჭარაძე	ა. მოსელიანი შხაიძე
• სონია	ნ. ახვლედიანი შ. შხაიძე
• პელაგია	ლ. ლაშაშვილი
• ლევან ქამუშაძე	ო. ბალათურია
• ეფროსინე	ე. გელოვანი (რესპ. დამ. არტ.)
ომანი	ვ. ივანიძე
სარდიონ ქველიძე	თ. ფარცხალაძე
სარდიონის მეუღლე	ბ. იოსელიანი
ნინო, მათი ქალიშვილი	გ. მახათაძე
სერაპიონი	ვ. მექვაბიშვილი, ზ. სიხარულიძე
ბესარიონ ქამუშაძე	შ. ქრისტესაშვილი
სამადაძე	ი. მოლოდინაშვილი
ხუცესი	აბ. ფხალაძე (რესპ. დამ. არტ.)
სევასტი	ტ. გიორგაძე
გარუშაძის სიდედრი	ბ. ხაფავა

ფუტსუტია	მ. აბაშიძე
რომანოზა	ო. გაბელია
აგრაფინა	თ. ჯარიშვილი
თებრონე	ნ. კერესელიძე
მამასახლისი	ფ. სონდულაშვილი (რესპ. დამ. არტ.)
ექვთიმე	ა. კალაძე
ფილიპია	თ. ესიაშვილი
ბიჭი	ნ. ჩხიკიშვილი
მეარღნე	გ. დეისაძე (რესპ. დამ. არტ.)
ბოქაული	რ. თავარქილაძე (რესპ. დამ. არტ.)
გამვლელი კაცი	თ. ესიაშვილი
გამვლელი ქალი	ნ. კერესელიძე
პარველი გლახა	მ. შარიქაძე
მეორე გლახა	ლ. ცინაძე
პატარა გოგო	თეა კინწურაშვილი, ლილე ფილფანი

თეატრის მთავარი რეჟისორი: შალვა გაწერელია

სალიტერატურო ნაწილის გამგე — მ. ცხომარია
 დასის გამგე — რ. გარსევანიშვილი (კულტ. დამ. მუშაკი)
 პედაგოგიური ნაწილის გამგე — ა. თაბორიძე
 სადადგმო ნაწილის გამგე — პ. წერეთელი
 უფროსი მხატვარი გამნათებელი — მ. ბაინდუროვი
 უფროსი მხატვარი გრიმიორი — ნ. კოპაძე
 ხმის რეჟისორი — გ. თოფურია
 სცენის მთავარი მემანქანეები — თ. გველეზიანი, თ. სარქისოვი
 მხატვარი შემსრულებელი — ლ. მურუსიძე
 უფროსი მხატვარი ბუტაფორი — თ. ასანიძე
 გარდერობის გამგე — ვ. ქვლივიძე
 სამკერვალო საამქროს უფროსი — კ. სეროპიანი
 სადურგლო საამქროს უფროსი — თ. მირალიოღლი
 ფესსაცმელების საამქროს უფროსი — მ. ბარაბაძე
 უფროსი რეკვიზიტორი — მ. ნადარეიშვილი

მოზარდ მაყურებელთა სახელმწიფო
 ქართული თეატრი

1976 - 77 წ. წ. სეზონი

პ რ ო ბ რ ა მ ა

დ. კლდიაშვილი

ქაშუშაქის გაჭირვება

პიესა 2 მოქმედებად

ინსცენირება — გიორგი სანადირაძისა

რეჟისორი — შალვა გაწერელია

რეჟ. ასისტენტი — ოთარ ბაღათური

მხატვრები — მიხეილ ჭავჭავაძე, უშანგი იმერლიშვილი

კომპოზიტორი — გომარ სიხარულიძე

მუსიკალური გაფორმება — ღალი გურგენიძისა

რეჟ. თანამემწე — გიორგი დვისაძე

(რესპ. დამს. არტ.)

გ.ვ.ა. 1116

✓ შოთაძე

პოეტის პედაგოგიკა
საბავშვო სკოლა
1976-77 წწ.

სალიტერატურო ნაწილის გამგე — მ. ცხომარია
დასის გამგე — რ. გარსევანიშვილი, კულტ. დამს. მუშაკი
პედაგოგიური ნაწილის გამგე — ალ. თაბორიძე
სადადგმო ნაწილის გამგე — პ. წერეთელი
უფროსი მხატვარი გამნათებელი — მ. ბაინდუროვი
უფროსი მხატვარი გრიმიორი — ს. ისაბეგოვი,
კულტ. დამს. მუშაკი
სცენის მთავარი მემანქანეები — თ. გველეზიანი,
თ. სარკისოვი

მხატვარი შემსრულებელი — მ. მოსაშვილი
უფროსი მხატვარი ბუტაფორი — გ. ნემსაძე
გარდერობის გამგე — ა. რევაზიშვილი
სამკერვალო საამქროს უფროსი — შ. შენგელია
სადურგლო საამქროს უფროსი — თ. მირალიოღლი
ფეხსაცმელების საამქროს უფროსი — მ. ბარაბაძე
უფროსი რეკვიზიტორი — ვ. მუხურაძე

მოზარდ მაყურებელთა
სახელმწიფო ქართული

თეატრი

1977-78 წ. წ. ს ე ზ ო ნ ი

კ რ ო ბ რ ა მ ა

დ. კლდიაშვილი

დარისკანის განსაჯირი

უ გ ე დ უ რ ე ბ ა

2 მოქმედებად

დამდგმელი რეჟისორი — თ. ჩხეიძე, ხელ. დამს. მოღვაწე

მხატვარი — მ. ჰავაშავაძე

კომპოზიტორი — დ. ტურიშვილი

რეჟისორის თანაშემწე — ბ. დენისაძე, რესპ. დამს. არტისტი

ფასი 5 კაპიკი

სოსს შ. 644 ტ. 2000

მოქმედი პირნი და შემსრულებელნი:

დ ა რ ი ს კ ა ნ ი ს ბ ა ს ა ჯ ი რ ი

მართა ქვიტარიძისა	ბ. ჯაფარიძე რესპ. დამს. არტისტი
ჟელაგია საბელაშვილისა	ე. გელოვანი რესპ. დამს. არტისტი
ნატალია	ბ. მახათაძე
დარისპან ქარსიძე	ნ. ცერცვაძე
კაროენა	ნ. გერაძე
ონისიმე მათარაძე	ბ. რევაზიშვილი რესპ. დამს. არტისტი
ოსიკო ხარებაძე	ა. შარმაწაშვილი

უ ბ ე დ უ რ ე ბ ა

მაია	ბ. ხაფაზა
ტუფია	ც. შორაშორაძე რესპ. დამს. არტისტი
ნატალია	ნ. პაატაშვილი
პავლია	ო. ბაღათუშრია
ამირანა	ი. ნინუა, რესპ. დამს. არტისტი
ლომინა	ვ. ივანიძე
ვასილა	ტ. გიორგაძე
რომანოზა	ბ. დეისაძე, რესპ. დამს. არტისტი
სერაფიონი	თ. შარცხალაძე
სეფე	მ. შარმაძე

ილია რ. თავართქილაძე
რესპ. დამს. არტისტი

ნიკო ვ. გოჭალიშვილი

თებროლე ი. ელისაშვილი,
რესპ. დამს. არტისტი

სიმონია ვ. მუჟაბიშვილი

ს ო ფ ლ ე ლ ე ბ ი

ლ. ვეფხვაძე თ. ჯარიშვილი

ზ. ჭრისტესაშვილი ნ. კოკალეიშვილი

თ. ენიაშვილი თ. ასლაგაშვილი

მ. გოცვაძე

თეატრის მთავარი რეჟისორი — შ ა ლ ვ ა ბ ა წ ე რ ე ლ ი ა

გ.ვ.ბ. 1117

სრულიად

ბოლომდე დაუცხვებლად სანდოვნად თქვა
1977-78 წწ.

გვ. კლდოშვილი "დახმარების განაწილი"

გ.ბ.ბ. 1451

დ. კლდიაშვილი

დ.კ.ს.შ. 1451

სოლომონ მოჩელაძე

პიესა ორ მოქმედებად

ინსცენირების ავტორი ვასილ კიკნაძე

დამდგმელი რეჟისორი — თამაზ მისხი ხელ. დამს. მოღვაწე

მხატვარი — ნოდარ გაფრინდლაშვილი

კომპოზიტორი — ღვთისმეტყველთა

ქორეოგრაფი — გივი ოდიკაძე, რესპ. დამს. არტისტი

რეჟისორის თანაშემწე — პიორგი ჩიტაიშვილი

პრემიერა შესდგა 1981 წლის 23 ივნისს

მოქმედი პირნი და შემსრულებელნი:

სოლომან მორბელაძე	ჯ. გაგნიძე, რესპ. დამს. არტისტი
ეფროსინე, სოლომანის მეუღლე	ლ. შოთაძე, რესპ. სახ. არტისტი
ფეფენა	
ბესარიონ საჭარაძე	ბ. ბეგალიშვილი, რესპ. დამს. არტისტი
ვასილა	
პელაგია, ბესარიონის მეუღლე	ლ. ქავჭავაძე
ელპიტე, ბესარიონის ქალიშვილი	ნ. მესხი
ქაიხოსრო ქათამაძე	ლ. მიშველიძე, რესპ. დამს. არტისტი
ანდრია	
ნიკო, ქაიხოსროს ვაჟიშვილი	ე. გიორგობიანი
მღვდელი	შ. სხირტლაძე, რესპ. დამს. არტისტი
კაცია	ლ. ფილფანი, რესპ. სახ. არტისტი
კაციას მეუღლე	ია ხობუა, რესპ. დამს. არტისტი
ფეფენა	ე. სიხარულიძე, რესპ. დამს. არტისტი
მარინე	ნ. მუხუღიშვილი, რესპ. დამს. არტისტი
მარინეს დედა	ც. მესხი
პლატონი	ბ. ტყეშელაშვილი

ირინე	გ. კიკნაძე
ილია	მ. გელაშვილი
აბესალო	ბ. კაკაბაძე
მარკოზა	ი. ბექაია
სიკოია	ნ. კოკოლიშვილი
ამირანა	გ. ხახიძე
ვიქტორი	ზ. გამყრელიძე
ნატალია	ლ. ხაჭაბურიძე
კაროენა	ვ. მჭედლიძე
ტუფია	ლ. კალანდაძე
ნოდარია	ნ. მწარიაშვილი
გოგია	გ. ჩიტაიშვილი

თეატრის მთავარი რეჟისორი ა. ჭუბთაძელაძე

ხელ. დამს. მოღვაწე

ფასი 10 კაპიკი

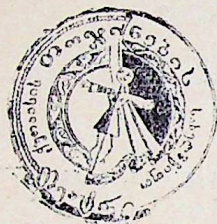
სთსს შ. 2486, ტ. 500

დ.კ.ს.მ. 1451

წიგნის სახელწოდება: რუსთაფის საგუბნიტო დამაწერი
თეატრი

დ. კდრიაშვილი „სოლომან შორშელაძე“

1588.
დ. ა. ს. შ.

ქუთაისის მოქინების
სახელმწიფო თეატრი

1963-64 წ. წ. სეზონი

პ რ ო გ რ ა მ ა

დ. კლდიაშვილი

სამხანაუროების
დედინასებალი

ინსცენირებული რ. თოდუას მიერ

4 მოქ.

მოქმედი პირნი და შემსრულებელნი

ბეკინა სამანიშვილი	აკ. ყურაშვილი
სერაპიონ ბრეგაძე	
პლატონ სამანიშვილი	რ. თოდუა საქ. სსრ დამსახ.
მოხელე	არტიستي
მელანო	ნ. ქაჩია
კირილე	შ. ქავჭავაძე
დარიკო	თ. ქელიძე <i>ხ. თვლიძე</i>
არისტო ქვაშვიძე	ო. კობიძე
	აკ. ყურაშვილი
მალაქია	შ. ფხაკაძე
	თ. ქელიძე
აკვირინე	მ. სანიკიძე
პელაგია	ნ. ქაჩია, თ. ქელიძე
ელენე	მ. სანიკიძე
ნუჩია	პ. გაბუნია
ბავშვები:	თ. ქელიძე
	პ. გაბუნია
	შ. ფხაკაძე
	მ. სანიკიძე

დამდგმელი — თ. ლორთქიფანიძე

საქ. სსრ დამახ. არტისტი

მხატვარი — ბ. ბარბაქიძე

სიმღერები ლოტბარ — ბ. ლოლობარიძისა

ტექ. რეჟისორი — ა. ღათეზოვი

მოქანდაკე — ბ. მიზანდარი

საქ. სსრ დამახ. მხატვარი

სცენ. თეატრის მხატვარი — თ. ბაღაშვილი

სცენის კონსტრუქტორი — მ. ტორაძე

გამნათებელი — ბ. ნახარაძე

თეატრის ხელმძღვანელი — ლევან შენგელია

საქ. სსრ დამახ. მოღვაწე

ადმინისტრატორი — დ. ხუციშვილი

წ. 562. 1588

ფასი 2 ლაზ.

ქუთ. სტ. დ 7042 ტ 156

№ 3.6.2. 1589

17

ბ რ მ გ რ ა ძ ა

თერჯოლის რაიონის სოფელ ზედა სიმონეთის
დ. კლდიაშვილის სახელობის საშუალო სკოლაში არსებული
მოსწავლეთა დრამატული წრე

დავით კლდიაშვილი

სოლომონ მორბელაძე

ინსტენირება რამაზ გიორგაძის

I მოქმედება და ხუთი სურათი

დადგმა, რამაზ გიორგაძის

მხატვრობა: თემურ კოხრეიძის

მუსიკალური გაფორმება ტარიელ ბერაშელაშვილის

მეტყველების პედაგოგი ვენერა გიორგაძე

მოქმედი პირნი და შემსრულებელნი

სოლომონ მორბელაძე — მამუკა კუტალაძე

ეფროსინე — სოლომონის ცოლი — ნატო გიორგაძე

პლატონი — ზურაბ გიორგაძე
— ზაზა აბუანდაძე

ბესარიონ საქარაძე — ბორის უკლება
— ზურაბ გიორგაძე

პელაგია, ბესარიონის ცოლი — ზეინაზ ჩხიკვაძე

ელპიტე, მათი შვილი — მზია გიორგაძე
— პირიმზე ფანჩულიძე

სიკოია — გოჩა აბულაძე

ქაიხოსრო ქათამაძე — ელგუჯა გიორგაძე

ნიკო, ქაიხოსროს შვილი — რამაზ სულამანიძე

მოხუცი აზნაური — გელა აბულაძე

მღვდელი — დავით ფანჩულიძე

გიგოია — ავთანდილ იამანიძე

პავლე — მერაბი აბულაძე

სოლომონის ბიჭი — გოჩა აბულაძე

აზნაურები: ზურაბ ბრეგაძე, აკაკი არველაძე, ჯამბულ სულამანიძე

დრამატული წრის ხელმძღვანელი — რამაზ გიორგაძე,

წარმოდგენის დასაწყის საათზე

ფ.კ.მ. 1590

ზრომის წითელი ღროვის ორდენოსანი კოტე მარჯანიშვი-
ლის სახელობის სახელმწიფო აკადემიური თეატრი

დავით კლდიაშვილი

დარისპანის განსაჭირი

სურათი ერთ მოქმედებად

უ გ ე დ უ რ ე ბ ა

სურათი ერთ მოქმედებად

პ რ ო ბ რ ე მ ა

თბილისი
1983

დამდგმელი რეჟისორები — თეიმურაზ ჩხეიძე
საქართველოს სსრ სახალხო არტისტი

გიორგი თოდუაძე
საქართველოს სსრ ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე.

მხატვარი — გიორგი ალექსი-მესხიშვილი
საქართველოს სსრ ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე
სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი

კომპოზიტორი — დავით ტყეშელაშვილი

ქორეოგრაფი — გივი ოდიბაძე
საქართველოს სსრ დამსახურებული არტისტი

რეჟისორის თანაშემწე — ლადო ჩხეიძე

დამსწრის განცხადება

მოქმედი პირი და შემსრულებელი:

დამსწარი	ტარიელ საყვარელიძე რესპ. სახ. არტისტი
მართა	ზანდა იოსელიანი რესპ. დამს. არტისტი
პელაგია	ნინო ჩხეიძე რესპ. დამს. არტისტი
ნატალია	ასმათ ტყაბლაძე მარინა ბუღაძე
კაროენა	მაია ტატიშვილი ნინო ბერიაშვილი
ონისიმე	ავთანდილ შიქაძე
ოსიკო	შოთა მშენებელიძე ამირან ბუაძე

უბერუჩეპე

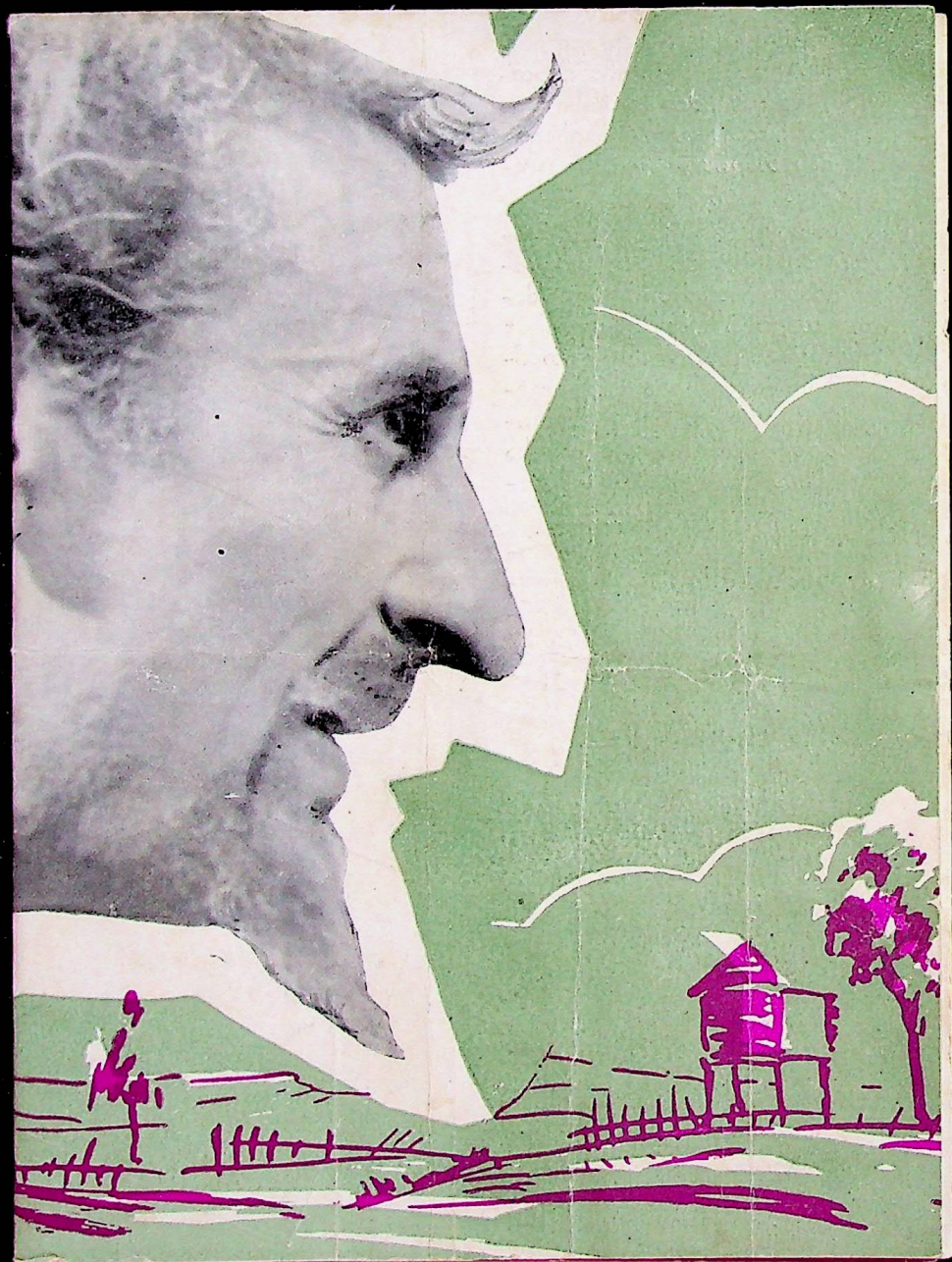
მოქმედი პირნი და შემსრულებელნი:

შაია	თამარ თეთრაძე რესპ. სახ. არტისტი მზია მახვილაძე რესპ. დამს. არტისტი
ტუფია	დოდო ჭიჭინაძე რესპ. სახ. არტისტი თამილა ლასხიშვილი რესპ. დამს. არტისტი
ნატალია	ქეთევან აბულაძე
თებროლე	ნათელა გოდერძიშვილი
პავლია	იოსებ გოგიჩაიშვილი რესპ. დამს. არტისტი
ამირანა	გიჟო სიხარულიძე რესპ. დამს. არტისტი დავით ქუთათელაძე რესპ. დამს. არტისტი
ლომინა	კოტე თოლორაია რესპ. დამს. არტისტი
ვასილა	შოთა ქოჩორაძე რესპ. დამს. არტისტი
რომანოზა	გიორგი გელოვანი რესპ. დამს. არტისტი
სერაფიონი	ბონდო გოგინავა რესპ. დამს. არტისტი
სეფე	ვაჟა კვიტაიშვილი რესპ. დამს. არტისტი
ილია	გურამ ხურცილავა რესპ. დამს. არტისტი
ნიკო	გიორგი ტატიშვილი რესპ. სახ. არტისტი
სიმონიკა	თენგიზ პაპიძე

ფასი 5 კაპ.

სთსს შ. 156 ტ. 3000

დ. ს. შ. 1590

მაქანკლობა — კიდევ ერთი ცდაა სოლომანისათვის, რათა შიმშილისა და აუტანელი სიღარიბისაგან იხსნას თავისი ოჯახი — ცოლი და ხუთი შვილი.

დასაქორწინებელი წყვილი შერჩეულია... და სოლომანმა ფართოდ გაშალა თავისი „მოღვაწეობა“ მშობლებს შორის შეთანხმების მისაღწევად მზითვის საკითხში. იგი აჩრდილივით დაძრწის სასიძოსა და საპატარძლოს კარდაკარ...

ნიკოს და ელპიტეს კარგახანია ერთმანეთი უყვართ. ისინი ფრიად დაინტერესებული არიან მშობლების დესტურით და გაფაციცებით თვალს ადევნებენ სოლომანის მოქმედებას.

დაბოლოს, საქმე მშობლებთანაც მოგვარდა. სოლომანი ზეიმობს — მოელის თავის გასამრჯელოს, მაგრამ... ამაოდ (ადამიანის გაუმადლობას ხომ საზღვარი არა აქვს). დანაპირები თანხის გადახდაზე ორივე მხარე უარს ამბობს.

...სევდიანი ფიქრებით დამწუხრებული სოლომანი სახლში ბრუნდება...

ლენინის ორდენისანი კინოსტუდია
„ქართული-ფილმის“

ნაწარმოები

1960 წ.

ПРОИЗВОДСТВО ОРДЕНА ЛЕНИНА
КИНОСТУДИИ

„ГРУЗИЯ—ФИЛЬМ“

1960 г.

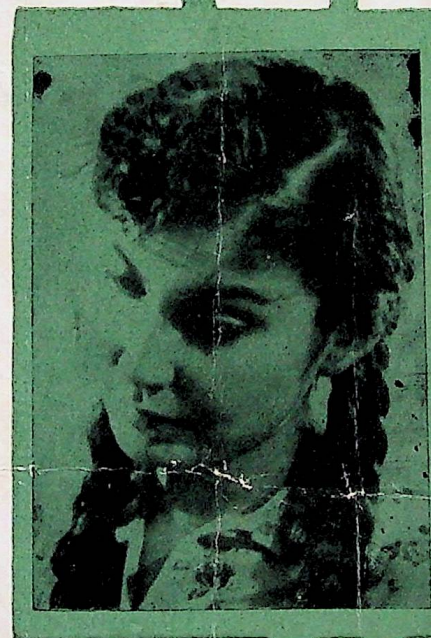
Сватовство для Соломана—еще одна попытка спасти свою семью (жену и пятерых детей) от ужасающей нищеты и голода.

Жених и невеста уже намечены, и Соломан развивает кипучую „деятельность“, чтобы согласовать между родителями сумму приданного. Как тень мечется он от двора невесты ко двору жениха...

Нико и Элпитэ давно любят друг друга, они весьма заинтересованы в согласии родителей и не без тревоги наблюдают за деятельностью Соломана.

Наконец, дело улажено и между родными. Соломан торжествует, ожидая своего вознаграждения, но... увы! Людская алчность не знает предела. Обе стороны отказываются выплатить обещанную сумму.

... С невеселыми думами возвращается Соломан домой...

საქართველოს რესპუბლიკური
კინოგაპირაფების კანტორა

(დ. კლდიაშვილის მოთხრობის „სოლომან
მორბელაძის“ მიხედვით)

სცენარის ავტორი — რ. თაბუკაშვილი
დამდგმელი რეჟისორები: ო. აბესაძე
მ. კოკოჩაშვილი

ოპერატორი — ა. ფილიპაშვილი

მხატვრები: — ი. მემგარიაშვილი
ტ. კრიმკოვსკაია

კომპოზიტორი — ა. კერესელიძე

სურათის დირექტორი — მ. ციტიშვილი

როლებში:

ბ. თალაყვაძე, ბ. ტყაბლაძე,
კ. აბესაძე, ნ. ჩხეიძე,
ს. თაყაიშვილი, მ. მემგარიაშვილი,
თ. მღივანი, ბ. კობახიძე.

რედაქტორი ე. ახვლედიანი
მხატვარი ვ. ხმალაძე

თბილისი, ფოტოცინეოგრაფია.
შეკვ. 725, ტირაჟი 10.000, ფასი 75 კაპ.

(По повести Д. Клдиашвили
„СОЛОМАН МОРБЕЛАДЗЕ“)

Автор сценария — Р. ТАБУКАШВИЛИ
Режиссёры-постановщики: —

О. АБЕСАДЗЕ

М. КОКОЧАШВИЛИ

Оператор — А. ФИЛИПАШВИЛИ

Художники — И. МЕДЗМАРИАШВИЛИ
Т. КРЫМКОВСКАЯ

Композитор — А. КЕРЕСЕЛИДЗЕ

Директор картины — М. ЦКИТИШВИЛИ

В РОЛЯХ:

Г. Талаквადзе, Г. Ткабладзе,

К. Абесадзе, Н. Чхеидзе,

С. Такашвили, М. Медзмариашвили,

Т. Мдивани, Б. Кобахидзе.

დ.კ.ს.მ. 1818.

პროგრამა: „სამანუშვილის დედინაცვალი“

რუსთაველის თეატრი, 1923-24 წ.წ. სეზონი

პრემიერა, დადგმა აკ. ფალოვასი

ახალი დეკორაციები სიღამონ-გრისთავისა.

სახელმწიფო დრამის თეატრი

პროგრამა

ქვირას, იანვრის 2-ს

მსახიობის დღე

I. სიტყვა ქართველ მსახიობთა კავშირის თავმჯდომარის კ. ანდრონიკაშვილისა

ა. ცაგარელი.

II. მ ა თ ი კ ი

შესამე მოქმედება

თომა	.	.	.	ციშვილი
ქეთევანა, ამისი ცოლი	.	.	.	ჩერქეზიშვილი
ზაქარა	.	.	.	ჭიაურელი
ოსევა, მიკიტანი	.	.	.	ახ. აბაშიძე
გაბრიელი.	.	.	.	აკ. ვასაძე

გ ლ ე ხ ე ბ ი და მ ო მ ღ ე რ ა ლ ნ ი

რეჟისორი კ. ანდრონიკაშვილი

დ. კლდიაშვილი

3600000000

მსახიობის დღე

ბ. (ვაგარელი).

H. ၁၈၈၈

მესამე მოქმედება

თომა	.	.	.	.	„	აციშვილი
ქეთევანა, ამისი ცალი	.	.	.	.	.	ჩერქეზოვსკილი
ხაქარა	.	.	.	.	.	ჭიაურელი
ოსეფა, მიკიტანი	.	.	.	.	ახ.	ამაშიძე
გაბრიელი	.	.	.	.	აკ.	ვასაძე

გლეხები და მომღერალნი

რეჟისორი კ. ანდრონიკაშვილი

დ. კლდიაშვილი

III. ორინეს ბედნიერება

პირველი მოქმედება

აბესალო სალამთაძე	.	.	.	ა. ვასაძე
ფილიპე ბარბაქაძე	.	.	.	ა. შოთაძე
ირინე ამისი ქალი	.	.	.	მ. გელოვანი
ვიქტორ	.	.	.	მ. ლორთქიფანიძე
პაპოე როდამიშვილი	..	.	.	

სტუმრები, ყმაწვილი კაცები და ქალები.

რეჟისორი აკაკი ფაღავა

აღო, შან შიპ შვილი

IV ბერდო-ზმანია

ბერძნ.	.	.	.	.	მ. კიაურელი
ზმანია	.	.	.	.	ზ. გომელაური
ბედია	.	.	.	.	ი. ზარდალიშვილი
შური	.	.	.	.	ნ. ცუციშვილი
სიკვდელი	.	.	.	.	ც. ამირეჯიბი
მხადარი	.	.	.	.	მ. მთავია

მუსიკა დ. არაყიშვილიძეა

დეკლარაციები ვლ. სიდ.-ერისთავისა

რევ. ალ. ახმეტელი

v. ധ മ ന ഗ ന ള റ

დასაწყისი საღამოს 8 საათზე.

მოქმედების დროს დარბაზში შესვლა აკრძალულია.

Մաշտոց, ռաճգրոն 8-ն

პირველად

მარია მამლაშინელი

დ.კ.ს.მ. 1819

წიგნები: სახელმწიფო დიპლის ტყუარნი

I მსახიობის დღე

II ძაღვი

III ირინეს შედრეულები, რეჟ. ა. ფალავა

IV პეჩო ზმანია

V აპოტეოზი.

✓ 652

694359

59

899.962.1-2

1595

დ.კ.ს.გ. 1821

დ.კ.ს.გ. 1821

საქართველოს
განათლების
მინისტრის

ბიუროს უფროსის ტიტულარი
სახელი

გ. ბელუიშვილი და ვ. მრგელი

სოლომონ მრგელაძე

კომეფია 2 მოგვდებდა დ 4 სურათად
დ. კლდიაშვილის მოთხოვნის მიხედვით

ენის-თარგმანის და მრგ.
გულუგულის ინტერვიუს
გამოცემისათვის

თბილისი

1941 წ.

268

41

ნებადართულია საქართველოს ხელოვნების საქმეთა სამმართველოს სარეგისტრაციო განყოფილების მიერ 4/VI—1939 წ.

ყდის მზატერობა—ბ. ბეზუხოვა—გაბუნიასი

რედაქტორი—კ. ლორთქიფანიძე
ხელმოწერილია დასაბეჭდად—15/V—41 წ.
ფე 20066
ტირაჟი—600
შეკვეთა № 778
ზომა—6X10
ფორ. რაოდ.—1 $\frac{1}{2}$

მოქმედი პირები

1. სოლომონ მორბელაძე—აზნაური, 46 წლის.
 2. ეფროსინე—სოლომონის ცოლი, 42 წლის.
 3. სილოვანი—სოლომონის შვილი, 21 წლის.
 4. პლატონ ჯინჟარაძე—49 წლის.
 5. ბესარიონ ხაქარაძე—47 წლის.
 6. პელაგია—ბესარიონის ცოლი, 43 წლის.
 7. ელპიტი—ბესარიონის ქალიშვილი, 21 წლის.
 8. გოგია—ბესარიონის მოჯამავირე, 19 წლის.
 9. კალისტრატე—ბესარიონის შვილი, 23 წლის.
 10. ქაიხოსრო ქათამაძე—50 წლის.
 11. ნიკო—ქაიხოსროს შვილი, 25 წლის.
 12. სერაფიონ გორდელაძე—29 წლის.
 13. სიკოია—40 წლის.
 14. მოხუცი აზნაური—55 წლის.
- მაყრები და ქალიშვილები.

ენის. ისტორიის და მატ.
გულტურის ისტორიის
ბიბლიოთეკა

სილოვანი. ერთ კვირა რომ ასე გაატანოს სიცხემ, მოსავალს უნდა დაეგმუშვიდობოთ, გამხმარ ჩალას თუ შევიტან სახლში, თვარა სიმინდის იმედი ნულარ გექნებათ.

ეფროსინე. ვაი, ჩვენი ცოდვა, რალამ დაგვარჩინოს?

სილოვანი. აზნაურიშვილმა, რომ თოხს მოკიდა ხელი და მიწას ჩუქნა დაუწყო, მაშინ იყო მისი საკმე წასული... მე მაინც არ მოვსწრებოდი ამნაირ დროებას... ყაძახი ილარიონის ბიჭი უნდა სწავლობდეს და მე, პატიოსან აზნაურისშვილს, თოხი უნდა მეჭიროს ხელში? ფუი, ამისთანა სიცოცხლეც შეარცხვინა ღმერთმა! (შედის სახლში).

(სიბნელე).

ს უ რ ა თ ი 2 .

(ბესარიონის ეზო და სახლი. ბესარიონი სახლის წინ ეზოში)

ბესარიონი. გიგოია, ბიჭო, გიგოია! (ბიჭი შემოვრბის) ჯორი ჩამოართვი, ბიჭო! (ბიჭი გარბის).

სოლომონი. (გარედან) აბა, ბიძი, შენ იცი, ჯორს კარგად მიკმეი! (შემოდის).

ბესარიონი. (მიეგებება) დილა მშვიდობის, სოლომონ ჩემო!

სოლომონი. ღმერთმა შენი თავი მიცოცხლოს, ჩემო ბატონო! (მობრუნდება) ჩიშ, ჩიშ, შე ეშმაკის კერძო! ჩიშ, ჯორო, გასაძლომად მიჰყევხარ, შე უბედურო! ჩიშ, ჩიშ! მაგ საწყალს ჰგონია, სახლში რომ ტყვილა თავჩამოყრული აბია, აქაც ისე დამემართებაო და თავის გუნებაში ისევ გარეთ, წმინდა ჰაერზე ყოფნას რჩეობს. ხა, ხა, ხა!

ბესარიონი. სწორედ კარგი ჯორი გაყავს, სოლომონ, მე და ჩემმა ღმერთმა.

სოლომონი. შე დალოცვილო, შენ პატრონი აქე, პატრონი, თვარა ჯორს ქება-გინების რა ესმის. ხა, ხა, ხა!

ბესარიონი. პატრონი ხომ არი და არი... მაგას რა ლაპარაკი უნდა...

სოლომონი. ყოჩალი, ყოჩალი! ბესარიონ ჩემო, იმისთანა ამბავი მოგიტანე—ვიცი გავიხარდება.

ბესარიონი. დაბრძანდი, სოლომონ. (სხდებიან ხის ძირში, ხის გრძელსკამზე).

სოლომონი. რაღა და ქაიხოსრო ქათამაძე... (სახლიდან გამოდიან პელაგია და ელპიტე).

პელაგია. დილა მშვიდობის, ბატონო სოლომონ!

სოლომონი. მშვიდობა ნუ მოგიშალოს ღმერთმა, ბატონო პელაგია!
(ხელს ართმევს პელაგიას და ელპიტეს).

პელაგია. დაბრძანდი ბატონო!

სოლომონი. გახლავართ ჩემო ბატონო. (სხდებიან). ხომ მშვიდობით
ბრძანდებით, ბატონო?

პელაგია. გახლავართ, შენი ჭირიმე. თქვენ, ბატონო?

სოლომონი. გმადლობთ... გახლავართ ისე.

პელაგია. კაი დაგემართოსთ. ნამეტანი სიცხე დეიკავა... ერთობ
შეგვაწუხა სიცხემ აქეთ.

ბესარიონი. რა დროს ამინდზე მუსაიფია, შე ქალო? მაგ კაცი ნამ-
გზავრია და, რალა ლაპარაკი უნდა, მშიერია... შეეცადეთ
დროზე იქნეს სადილი... წადი, შვილო ელპიტე, დააჩქა-
რე, მალე დაგვაჟინე სუფრაზე.

ელპიტე. კი, ბატონო. (ელპიტე შედის სახლში).

ბესარიონი. აბა სოლომონ, დაამთავრე რასაც ამბობდი...

სოლომონი. საქმე ისე მოყვარე, როგორც თქვენ გსურდათ... ქაი-
ხოსრო, თქვენი სამძახლო, თანახმაა მიიღოს ოცი თუმ-
ნის ვექსილი, ასე რომ ხელზე მისაცემი შეგვექნებათ ორ-
მოცი თუმანი და ოცი თუმნის ბარგი. ბარგი შეფასე-
ბულ უნდა იქნეს ორი კაცისაგან. ვექსილი სამი წლის
ვადით... მგონია, რომ ამაზე უკეთესი პირობები შეუ-
ძლებელია.

ბესარიონი. რატომ... რატომ...

პელაგია. ხელზე ორმოცი თუმანი და ოცი თუმნის ბარგი... მასთან
ვექსილიც...

სოლომონი. ორასი მანეთის ვექსილს რომ აძლევთ, ჩასათვალავიც
არ არი... იმიტომ რომ სამი წლის განმავლობაში მზა-
ხალმა შეიძლება ფეხებიც ქე გაჭიმოს. ხა, ხა, ხა...

პელაგია. არა, შენი ჭირიმე, მაგას რატომ იფიქრებთ... შვილს
რავა მოვატყუებ.

სოლომონი. არა, სიტყვას მოყვა, თვარა მეც კარგად ვიცი, რომ
თქვენ ამგვარ რამეს არ იკადრებთ. ხა, ხა, ხა! სიტყვას
მოყვა, თვარა ან მე როგორ გირჩევთ მაგისთანა საქმეს.
სწორედ კარგ მოყვარეს შოულობთ, როგორც კაცი...

ბესარიონი. კი, რასაკვირველია, ყველაფერი ასე სასიამოვნოა, სო-
ლომონ ჩემო, მარა...

სოლომონი. რა მარა, ჰა?

ელპიტე. (გამოჩნდება სახლის კარებში) დედა, ერთის ნიმუტით, თუ
შეიძლება! (შებრუნდება სახლში).

პელაგია. ახლავე შეილო, ახლავე მოვალ. უკაცრავად ბატონო!

ხოლომონი. არაფრის, ჩემო ბატონო! (პელაგია შედის სახლში) რაია, რა? რატომ თქვე შენ ისე სხვანაირად: მარაო?

ბესარიონი. მიჭირს სოლომონ, ძალიან მიჭირს... ბევრი ფულის შოვნა მიჭირდება.

ხოლომონი. ბატონო, რაღა დროს მაგაზე ლაპარაკია ახლა, მე ყველაფერი გათავებული მგონია და მღუპავ კაცს? რას აპირობ ახლა?

ბესარიონი. უარი უნდა ვუთხრა მაგ საქმეზე, თუ რომ...

ხოლომონი. თუ რომ რაი?

ბესარიონი. თუ რომ არ დამიკლო...

ხოლომონი. თუ რომ არ დაგიკლო?

ბესარიონი. ჰო.

ხოლომონი. შენ არ მომიკვდე, მე არ მოგიკვდე, ცოლშვილი არ დამეხოცოს. ყოვლად შეუძლებელია... ყოვლად შეუძლებელია...

ბესარიონი. შენ თუ მოინდომებ...

ხოლომონი. რას მეუბნები მაგას? ქაიხოსროსთან რომ წამომცდეს მაგისტანა რამე სახლიდან არ გამომაგდებს! ღმერთო კი მომკალი ახლა! შე დალოცვილო რას მარბენებდი ამდენ ხანს? მუცელში ნაღველი ჩამექცა, გული კი გამისკდა ამდენი წანწალით, თავი გამისკდა ამდენი ლაპარაკით და ახლა მეუბნები უარი უნდა ვუთხრაო? ღმერთო კი მომკალი, ღმერთო კი მომკალი! რამდენი გაკლია მაინც?..

ბესარიონი. ასი მანეთი.

ხოლომონი. ასი მანეთის გულისათვის კარგავ ახლა იმისთანა სასიძოს? ასი მანეთის გულისათვის?

ბესარიონი. რა ვქნა, ჩემო სოლომონ, რა ვქნა. ფული ძნელი საშოვარია. ნამეტან გლახა დროში ვცხოვრობთ.

ხოლომონი. ბესარიონ, შენ რომ გიცნობ, მართალი გითხრა, ექვიც მებადება, სხვა რამ მიზეზი არ იყოს, ყოყმანი რომ დაგაწყებია...

ბესარიონი. რა მიზეზი უნდა იყოს, შე კაცო?..

ხოლომონი. მეიცა, მეიცა. ბესარიონ შენს ცოლშვილს გაფიცებ, იმ შენს საყვარელ ქალიშვილს გაფიცებ—ხომ არავინ შამოგედლია ამ დღეებში? გაფიცებ იმ შენს შვილს, მართალი მითხარი.

ბესარიონი. რაღაზედ დაგიმალო, შემომეძლია.

ხოლომონი. იმ წამსვე მივხვდი. ვინაა?

ბესარიონი. არი ერთი ყმაწვილი.

სოლომონი. მაშვალი ვინ დაგიდის?

ბესარიონი. ვინ უნდა დამიდიოდეს, შე კაციო?

სოლომონი. (ეზოს ჭიშკრისაკენ იყურება) ძალდი ხსენებაზეა. თავს მოვიჭრი თუ მე ეხლა ამაში ვცდებოდე. სიკოია გლახაკი დეეთრევა მაგაზედ? ხომ მივხვდი... როგორც კაცი მითხარი, მივხვდი თუ არა? ე, რაღა მოათრევს თავის რაშს... აი, გაგისკდა თავი, შენი ცარიელი თავი!

ბესარიონი. (გასძახებს) ბიჭო გიგოია, ცხენი ჩამოართვი სტუმარს! (შემოდის სიკოია).

სიკოია. კაი გამარჯობა თქვენი!

ბესარიონი. ღმერთმა გამარჯობა ნუ მოგიშალოს!.. მობრძანდი, ჩემო სიკოია, მობრძანდი!.. (სიკოია ხელს ართმევს ბესარიონს და სოლომონს. დასხდებიან).

სიკოია. როგორ ბრძანდებით, სოლომონ ჩემო?.. რამდენი ხანია ერთმანეთი არ გვინახავს, შენ არ მოდიხარ ჩვენსას და მეც ვფიქრობ იქნებ არც ჩემი მოსვლა გაუხარდეს სოლომონს თქვა და ქე ვართ ასე... თუ ხშირად გამოივლი სოლომონ ჩვენსას—ერთობ გამახარებ სწორედ.

ბესარიონი. აბა სხვაი რაღაა ჩვენი ცხოვრება, ერთმანეთთან ქე უნდა დავდიოდეთ, ბიძია.

სოლომონი. ვისაც ჩემი მოსვლა არ გაუხარდება, იმასთან არ მივალ, სიკოია, სწორედ.

სიკოია. ვიზე ამბობ, სოლომონ, მაგას შენ?

სოლომონი. ისე, საზოგადოდ ვამბობ.

სიკოია. რაცხა ისე გატყობ, რომ ჩემზე უნდა იყო გულმოსული.

სოლომონი. აბა, სიკოია, შენ რანაირად უნდა მომატყუო მე...

სიკოია. რაში, რაში? ვერაფერი მესმის შენი, სოლომონ...

სოლომონი. ძალიან კარგად გესმის, ძალიან კარგად... არა, ასე სინდისზე ხელადებული როგორ უნდა იყო კაცი. საქმე თითქმის მოთავებული მქონდა. ეს-ეს არის ქორწილის დღეს დავნიშნავთ მეთქი და ამ გადარეულმა არ ამირია საქმე! ბიჭო, ლუკმა პურს რომ პირიდან მაცლი, ამდენ ნაამბარ საქმეს წყალში რომ მიყრი, რას ფიქრობ ახლა შენ? მარა მაგ ეშმაკობას არ შეგარჩენ, თუ ვყოფილვარ სოლომონი...

ბესარიონი. კაი, სოლომონ, რა სათქმელია ეხლა ეს...

სიკოია. რაო? რას ლაპარაკობს ეს კაცი? მაშელობას მამბრალეხ ახლა მე შენ? რას მიედ-მოედები, ღმერთო კი მომკალი!

ნურას უკაცრავად და ეს სიტყვები უკან დაიბრუნე. რა-
ვა, სოლომონი კი არა ვარ, კუჭის გამოსაძლობად სო-
ფელ-სოფელ დევიწყო სიარული და წანწალი.

სოლომონი. რაიო? კუჭის გამოსაძლობადო? ვის უბედავ შენ მაგას,
შე გლახის ჭირო, შენა?... ქათამივით თავს წაგაცლი, თუ
ვყოფილვარ სოლომონი... (სოლომონი ხმალს იშიშვლებს...
და სიკოიასაკენ წაიწევს—სიკოია მათრახს მოიმარჯვებს
და რაც ძალიდაღონე აქვს მაგრად გადააწნავს სოლომონს
ზურგზე... ატყდება ერთი ალიაქოთი. პელაგია და ელ-
პიტე სახლიდან გამოვარდებიან და აშველებენ შეძახი-
ლებით:—რა ამბავია ბატონებო,—როგორ გეკადრებათ.
რას ჩადიხართ და სხვა. ბესარიონი სიკოიას ამშვიდებს.
ქალები სოლომონს გაიყვანენ განზე და აწყნარებენ).

სიკოია. ფუი, შევარცხენი მე ამისთანა მასპინძლობაც, მადლობელი
ვარ თქვენი ჭირიმე, დიდად მადლობელი ვარ... (სიკოია
ჩქარი ნაბიჯით გადის).

ბესარიონი. სიკოია, სიკოია!... სად გაიქეცი, შე კაცო!...

სოლომონი. (აღელვებული) ჰაიტ... გამეჭკა... შე გლახის ჭირო, გა-
მობრუნდი თუ ხარ ვაჟკაცი! არა, რა ქნა ახლა მაგან...
ვის გაარტყა ამ მათხოვარმა მათრახი. მოგიკვდეს ჩემი
თავი სიკოია... მათრახი კი არა, ურო რომ ჩამარტყა
თავში, მაინც არ გაგახარებ, მაგ საქმეს, ქვეყანა რომ
დაიქცეს, მაინც დავაბოლავებ...

პელაგია. დამშვიდდით, ბატონო სოლომონ, დამშვიდდით!... (პელა-
გია და ელპიტე სახლში შედიან).

ბესარიონი. ასე აღელვება როგორ შეიძლება ჩემო სოლომონ? შერ-
ცხენილი და თავსლადსხმული ახლა თვითონ სიკოია
გამოვიდა... აბა, ბატონო, ასე უსირცხვილოდ გაქცევას
როგორ იკადრებს კაცური კაცი.

სოლომონი. აბა რაი კაცო?... ისე შურდუღივით გაიქცა ის გლახაკი,
რომ თვალი ვერ შევასწარი ზედ. აბა რომ მცოდნებოდა
გაქცევას აპირებდა, ნაჟუწ-ნაჟუწად დავჭრიდი. შენ არ
მომიკვდე?..

ბესარიონი. მაგას თავი დაანებე, სოლომონ ჩემო... მე ეხლა ერთი
აზრი მომივიდა თავში და თუ იმას გააკეთებ, მაშინ მე
ვიცი შენი პატივისცემა...

სოლომონი. რაია, რა?..

ბესარიონი. სოლომონ, იმ ჩემს სასიძოს ხომ ძალიან მოსწონს ელ-
პიტე...

სოლომონი. მართალია, მერე?

ბესარიონი. ჰო და... მერე, შე კაცო, თუ კი საქმე ასეა, ქაიხოსროს ნუ გადამატანთ.

სოლომონი. მე ვერ მიგიხვდი კიდეც რისი თქმა გინდა?

ბესარიონი. რა მინდა და შენ რომ იმ ყმაწვილთან მოილაპარაკო.

სოლომონი. რა?

ბესარიონი. უთხარ, რომ ასე და ასე შენი სასიამაოროს საქმე, ფული ველარ იშოვა თქვა... მიწა-წყალს ჩალის ფასში ნუ გააყიდვინებ თქვა... სამღვდლოდ ემზადები და პირველი სამადლო საქმე იქნეს ევა-თქვა... თუ ერთი ასი მანეთი არ მოუკელი, იძულებული იქნება-თქვა ქალი სხვას მისცეს. დარწმუნებული ვარ ის ყმაწვილი თანახმა გამიხდება...

სოლომონი. ყმაწვილი კი გაგვიხდება თანახმა, მაგრამ საქმე ქაიხოსროსა... ყმაწვილს ვინ კითხავს, ბატონო...

ბესარიონი. ბატონო, შენ გეიგონე ჯერ ჩემი... და მერე თქვი თუ ეცდები... ყმაწვილი თუ თანახმა გახდა, ქაიხოსროს ნუ-რაფერს ეტყვი შენ... მომიყვანე ამ ჩემს სახლში იმ აზრით, რომ რაც პირობა გვქონია ვითომ იმას ვაძლევ... სამზითოვო ფულის ჩაბარების დროს შეიტყობს, რომ სამას მანეთის მეტს არ ვაძლევ...

სოლომონი. თავს მოიკლავს, ერთ უბედურებას გვიზამს.

ბესარიონი. ეგ მე ვიცი, მარა შენ უნდა დაარიგო ყმაწვილი, რომ მამას იქვე ხალხში თხოვოს, რაც იქნება იმით დაკმაყოფილდეს... ვინც იქ დაგესწრებათ, ყველა შემოეხვევით და რაღა დევიჯერო ყველას ხათრი არ გაგიწიოთ.

სოლომონი. ეგ კაი დაგემართოს, შენთვის შეიძლება კარგი იქნეს, მარა მე რა?..

ბესარიონი. ვითომ ქაიხოსროს სამაშეალოს აღარ მოგცემს?

სოლომონი. ჰო.

ბესარიონი. შე კაცო, უიმისოდაც ხომ გეკარგება... და რაც წესით გერგება—ხუთ თუმანს ჩემი სიძე მოგართმევს... ამას გარდა, ჩემი მხრით, როგორც კაცი, იმ თუმანს, რომელიც გაკლდება, მე მოგართმევ ჩემი ჯიბიდან, როგორც პატიოსანი კაცი.

სოლომონი. კარგი... ბატონი ბრძანდება. მაგას-კი ეგრე გავაწყო, თუ შენ, ბესარიონ, შენი მხრით არ მომატყუებ...

ბესარიონი. ღმერთმა თავი დამიმხოს მაშინ... ცოლშვილი დამიწყვიტოს.

სოლომონი. აბა კარგი, გახსოვდეს ეს შენი სიტყვა.

ბესარიონი. აბა, ასე, ჩემო სოლომონ.

სოლომონი. კი, ბატონო!

პელაგია. (სახლიდან გამოდის) სადილი მზად გახლავთ... მობრ-
ძანდით!..

ფ ა რ დ ა

მოკმედეზა მეორე

სურათი 1

(ბესარიონის ეზო და სახლი. ეზოში გაშლილი სეფა. მა-
ყრების ერთი ჯგუფი კარტს თამაშობს. მეორე ჯგუფი

მაყრების ნარდის თამაშით არის გართული).

1 მაყარი. შაში იაქე, კამათელო, შენ გენაცვალე!.. (კოცნის კამა-
თელს). შაშის კარები თუ ჩაგვეტე, მერე გაყურებიებ შენ
სეირს. ერთი შაში იაქე, კამათელო! (გააგორებს კამათელს)..

2 მაყარი. გააგორე ბარემ, ნუ გადამაყოლე კაცი... ჩარი სეა.

1 მაყარი. შევარცხენი ამისთანა მოსვლა!

3 მაყარი. სეს კარებს კეტავს, შე კაცო, და მეტი რაღა გინდა.

2 მაყარი. თუ კაცი ხარ, სწავლება ნუ იქნება.

1 მაყარი. რათ მინდა სწავლება, ეს რომ ასე უნდა ვითამაშო, აღარ
ვიცი თუ? (გადააწყობს ქვებს).

2 მაყარი. აბა, კამათელო, ერთი ჩარი_დუ მე. (გააგორებს).

1 მაყარი. შაში ბეში.

2 მაყარი. რა ეშმაკათ მინდოდა ეს ოხერი?

1 მაყარი. რატომ, ერთ ქვას გააქცევ და ისიც კარგია შენთვის
(მე-2-ს გადაყავს ქვა).

1 მაყარი. გეხვეწები, კამათელო, ერთი შაში იაქე, თვარა გამექცა-
და ის არის. (გააგორებს).

2 მაყარი. ფანჯი დუ.

1 მაყარი. ფუი, რა დამიბნიე ყველაფერი, შე შერცხენილო კამა-
თელო.

4 მაყარი. რაზე, შე კაცო, დუ აქედან წიყყანე და ფანჯიც იქედან
გადმოდი.

2 მაყარი. გაჩერდი, თუ ძმა ხარ, შენ... აბაზიანი ხელია, ბიძია,
შაურიანი კი არაა. შენი სწავლება რა საჭიროა, თვითო-
ნაც ეირევა.

1 მაყარი. უკაცრავად შენთან, ამჯერდს მაინც არ მოგაგებინებ, რა-
თაც არ უნდა დამიჯდეს (განაგრძობენ თამაშს).

(II ჯგუფიდან).

სერაფიონი. რამდენია ბანკში?

1 მაყარი. ხუთ მანეთ ნახევარი.

სერაფიონი. ეხსნი თელად...

2 მაყარი. ბანკს, კაცო?

სერაფიონი. ბანკს, ჰო... აბა, სასიმიდეს?

1 მაყარი. კარტს ხომ არ დეიმატებ?

სერაფიონი. ტიომნად მოვდივარ.

3 მაყარი. ძაან ვაჟკაცობაა, ჩემო სერაფიონ.

სერაფიონი. აბა, მაგას ხომ არ შევაჩერდები დღეს, საცაა ნეფე-დე-დოფალიც გამოვლენ ეკლესიაზე წასასვლელად... ე, კაცო, გახსენი... რავა გაგიშეშდა ხელი... ვერ გეიგე, კარტს რომ არ ვიმატებ?

1 მაყარი. (გახსნის თავის კარტს) ოკი.

სერაფიონი. ოცდა ერთი. აქეთ მოაბრძანე ბანკი. ახლა დავანებოთ, ძმაო, თავი, გვეყოფა...

1 მაყარი. ფული რომ მეიგე, ახლა ანებებ თავს? ეგ რა საკადრისია სერაფიონი. ყველასი მოგება სად გინახავს, შე კაცო. ერთმა უნდა მოიგოს და მეორემ კი წააგოს... ახლა შენ ხარ წაგებული, ჩემო ძმაო, და რა გიყო. მასთან დევილალე კი-დევიც, მეტი აღარ შემიძლიან.

1 მაყარი. ერთი ხელი კიდევ ჩამოარიგეთ, შე კაცო!

სერაფიონი. არა ჰა! დევილალე, მეტკი გეუბნები... სხვა დროს იყოს, სხვა დროს. კიდევ შევხვდებით ერთმანეთს... ახლა კი შეინახე ეგ კარტი ჯიბეში.

4 მაყარი. რავა, შე კაცო, კარტს ჯიბით ატარებს, თუ?

სერაფიონი. რავარც მე ჩემს კუსიას ვერ გაგვზორდები, ისე ვერც მაგი მეიზორებს კარტს ჯიბიდან. (იციინიან).

1 მაყარი. ახსენა თავისი კუსია.

სერაფიონი. რატომ არ ვახსენებ, შენ გენაცვალე. ღმერთმა ნუ და-მაგიწყოს მისი თავი.

2 მაყარი. მონადირე ძაღლია, სერაფიონ?

სერაფიონი. მონადირე არაა, უბრალო, შავი ნაგაზია, მარა ყოველ ჩემს კეთილს და ჩემისთანა ხელმოკლე კაცს ღმერთმა მისცეს იმისთანა შემბრალები და თანამგრძნობი. ერთობ რამე სულიერია.

3 მაყარი. რა უნდა იყოს ამისთანა ნაგაზი ძაღლი?

სერაფიონი. რა უნდა იყოს? რა უნდა იყოს—კი არა, ის არის ჩემი ლუკმის მჭმეველი...

4 მაყარი. რავა, შე კაცო?

სერაფიონი. რაღა და... რომ იცის ახლა ჩემი გაჭირვება, ისე ვეცოდები, რომ მეტი არ შეიძლება, და ძალიანაც მეწვევა...

მეყარი. რითი, სერაფიონ, რითი?

სერაფიონი. დილას, ბატონო, რომ ადგება, კაი დაკვირვებული ადამიანივით შემოირბენს სახლის ყოველ კუთხეს... ერთი წაქცეული სამზარეულო მაქვს, იქაც მისუნავს-მოსუნავს და თუ შეხედა, რომ სახლში არაფერი არ კეთდება, ერთი გავარდება ეზოდან, შემოირბენს მეზობლებს, სად კეციდან ჰადს ააგლეჯს, გამოიტანს და მოარბენინებს. სად ქათამს ფრთას წააგლეჯს და მოაწანწალებს, სად კვერცხს გამონახავს, ხანდახან ჩაღებულსაც არ დამიწუნებენო, გარდასწყვეტს და აგერ, რომ გვგონია, — დღეს უსადილოდ ვრჩებით, გარდასწყვეტილი გვაქვს, ეს ღვთისნიერი სულდგმული ხელად ამივსებს ცარიელ სუფრას ათასნაირი საკმელებით, თითქო მეზობლებისაგან ხონჩები მომსვლოდეს. (იკინიან)

მეყარი. მართლა ძვირფასი რამ ძალღი გყოლია, ჩემო ძმაო!

სერაფიონი. იცოცხლე, ღმერთი აბა რაღა დაადგებს უსაშვალოდ მისგან გაჩენილს... რამე სახსარს აღმოუჩენს უთუოდ.

მეყარი. როცა იქნება, გვერდებს ჩაუმტვრევენ იმ შენს კუსიას, ჩემო სერაფიონ!

სერაფიონი. მამაჩემი, აზნაური ფილიპე გორდელაძე რომ გაცოცხლდეს და რამე აწყენიოს ჩემს კუსიას, იმას ჩავაბრუნებ საფლავეში, თვარა სხვა რითი გადამირჩება, რომ ჩემს მაცხოვრებელს რამე მოსწიოს. ბატონო, სხვა არაფერი შემრჩენია... ძალღით ვრჩები, იმ ზომამდის მივალწიე პატიოსანმა აზნაურმა, და ცოცხალი გადამირჩება, ვინც მას ხელს მიხლებს? თქვენც არ მომიკვდეთ! (სიცილი).

(სახლიდან გამოდიან ქაიხოსრო, ნიკო, მოხუცი აზნაური, სოლომონი).

ქაიხოსრო. ერთ წამსაც არ დავიცდი. ერთ წამსაც არ დავიცდი, თუ ბესარიონი მთლად ოთხას მანეთს არ ჩამაბარებს ხელში! (ყველანი შემოეხვევიან).

სოლომონი. ბატონო ქაიხოსრო, ერთმა კაცმა მოატყუა, გუშინ უნდა მოეტანა ასი მანეთი და ჯერაც არ მოუტანია.

ქაიხოსრო. ის ჩემი საქმე არაა, მოუტანია, თუ არ მოუტანია... დაპირებული ფული თელად უნდა ჩავიბარო, თუ არა ისე აქ გამჩერებელი არა ვარ.

ნიკო. ბატონო, იყოს ეგ ასი მანეთი ბესარიონზედ... მერე მოგცემს, ხომ არ დეიკარგება. უსიამოვნებას ნუ მივაყენებთ ამ საზოგადოებას.

ქაიხოსრო. შენ, შვილო, ჯერ ქვეყნის ამბავი არაფერი იცი. შენს გამოზდაში მე ფული დამიხარჯავს, ტყვილა ნაშოვარი კი არ მქონებია... შენისთანა ყმაწვილს ის მზითევი ეკადრება, ბესარიონი რომ შენ შეგპირდა? იმასაც აკლებს კიდევ. არ მოგიკვდეს ქაიხოსრო, მე ეგ არაფრის გული-სათვის არ ვქნა, შენ ჯვარი არ დაგაწერიო.

ნიკო. გთხოვ, მამა...

ქაიხოსრო. ტყვილა მთხოვ.

ნიკო. ბატონო, თუ არა აქვს ხელზედ... ჩამოახრჩობ იმ კაცს თუ?

ქაიხოსრო. თუ არა აქვს და... (ერთ მაყარს) მზათაა, პავლე, ცხენები? ახლავე გამოგვიყვანე და ჩვენებსაც შეატყობიე, რომ მივდივართ.

(ერთი მაყარი შერბის სახლში).

ნიკო. მამა, ეგ ყოვლად შეუძლებელია.

სოლომონი. ხალხო, ყველამ გთხოვოთ. ყველამ.

ქაიხოსრო. ტყვილად იფიქრა ბესარიონ საქარაძემ ჩემი გაცუტურაკება... სულ ტყვილად.

სერაფიონი. ყველა გთხოვთ, ბატონო ქაიხოსრო, ნუ დალუპავთ ბესარიონს, ნუ ჩაუყრით წყალში ამისთანა ნამზადისს.

ყველა. გთხოვთ, გთხოვთ!

ქაიხოსრო. ტყვილად მთხოვთ, ტყვილად. მე აქ დამრჩენი აღარ ვარ (გადის, წინ მოხუცი აზნაური გადაუდგება).

მოხუცი აზნაური. ბატონო, ქაიხოსრო! პატიოსანი კაცი ბრძანდები და პატიოსან საზოგადოებაში იმყოფები... იმედია, რომ ჩვენს საერთო თხოვნას ცოტაოდენ პატივს მაინც დასდებთ და თქვენისთანა შეძლებული სასულიერო წოდების კაცი ასე ცოტასათვის არ ინებებ არც შენი შვილის სასოწარკვეთილებაში ჩაგდებას და არც შენგან სამოყვაროთ ამორჩეული ოჯახის უსაზომო მწუხარებაში დატოვებას... ყმაწვილ ქალსაც, რომელსაც თქვენს წინაშე არავითარი დანაშაული არ მიუძღვის და რომელიც გამზადებულია თქვენი უმორჩილესი მონა-მოსამსახურე გახდეს, ამ ყმაწვილ ქალს, დარწმუნებული ვარ, იმდენად არ გაიმეტებთ, რომ ის ბედი, ღმერთმა რომ დაუნიშნა, მოაცილო ასე და, ამით სასტიკად დასაჯოთ, გული მოუკლათ... ამის მთხოვნელი ვართ, და იმედია, რომ ისიც

არ დაივიწყებს თქვენგან მის შებრალებას და სამიძღვრე-
ჩიოთ თქვენი მადლობელი იქნება... და ჩვენც მასთან
ერთად, რასაკვირველია...

ნიკო. მამა... მამა... (ქაიხოსროს განზე გაიყვანს) მამა, მე და შენ
გვეყრებით, იცოდე, თუ ის პატიოსანი მოხუცი კაცი
გააწბილე ახლა.

ქაიხოსრო. რაღა გამეწყობა... არ მომსელოდა ეს ამბავი კარგი იყო
და, ახლა... სოლომონს მაინც გადაუხდი სამაგიეროს...
(მოხუცებულ აზნაურს) მე თანახმა ვარ, ბატონო. თანახმა ვარ,
ჩემს შვილს ჯვარის დაწერის ნება მიეცე... თქვენი პა-
ტივისცემისათვის... მაგრამ ამასთან ერთი პირობა უნდა
დავდე და ის პირობა უსათუოდ უნდა ასრულდეს...

მოხ. აზნაური. ბრძანეთ, ბატონო ქაიხოსრო!

ქაიხოსრო. თუ რომ ბესარიონი ჯვარის საწერ ფულს, სამ თუმანს
მომცემს, ჩემს შვილს ჯვარის წერის ნებას ვაძლევ.

მოხ. აზნაური. კი ბატონო, მაგაზედ რაღა იტყვის უარს. ბესარიონ,
ბესარიონ!

სერაფიონი. აბა, მივდივართ ეკლესიაზე, ხომ?

სოლომონი. მივდივართ, აბა. მაგას რა კითხვა უნდა.

ქაიხოსრო. ფული ჩამაბარონ ჯერ.

სურათი 2.

(ბესარიონის ეზო და სახლი. ეზოში გაშლილ სეფაში:
ნიკო, ელპიტე, პელაგია, კალისტრატე, ქაიხოსრო, ბესა-
რიონი, სოლომონი, სერაფიონი, მაყრები და ქალიშვილე-
ბი. გოგია შორი ახლო უტრიალებს სუფრას კალისტრა-
ტესთან ერთად დოქით ხელში).

(დაირა და „მუზიკა“. ლეკური, ცეკვა. ცეკვვენ ნიკო და
ელპიტე)

სერაფიონი. (როცა ათაგებენ ცეკვას) ბრავო, ვაშა!

ხმები. ბრავო, ვაშა! ბრავო!

სერაფიონი. პროშტი, ნეფე-დედოფალო!.. გორკა! გორკა! ისე არ
შეიძლება.

ხმები. პროშტი, გორკა! გორკა, პროშტი! (ნიკო აკოცებს ელპიტეს-
იკინიან).

სერაფიონი. ვაშა, ვაშა!

ხმები. ბრავო! ვაშა!

სერაფიონი. (ორ ჩაის ქიქას გააგებს) ბატონებო! ამ ორი სტაქნით-
ესვამ საღვთოძელოს ჩვენი ძვირფასი და საყვარელი ღე-
დოფლის „პოდრუქები“-ს. იცოცხლეთ „პოდრუქები“!
სულ მალე თქვენს ქორწილში ჩვენც ქეიფი არ დაგკლუ-
ბოდეს! (დაღევს) აბა, ცოცხალი ჟამიერი, ყმაწვილო,
მრავალჟამიერი! ალავერდი თქვენთან, ყმაწვილო! (გა-
დასცემს ქიქებს ერთ-ერთ მაყარს. სიმღერა: „სიძემ რა
მოგიტანა“. სოლომონი ქაიხოსროს გაიხმობს განზე).

სოლომონი. იმედია, ქაიხოსრო, რადგანაც მე აწი აღარაფერი სა-
ქირო ვარ თქვენთვის, აღარ დამაყონებთ და დროზე სახ-
ლში გამიშვებთ...

ქაიხოსრო. მე არ გაკავებ, ჩემო ძმაო.

სოლომონი. კი მარა, რაც მერგება, ნუ დამიკავებ... ჩემი გასამ-
რჯელო...

ქაიხოსრო. ბესარიონს მოთხოვე...

სოლომონი. ბესარიონი რაში მომცემს?

ქაიხოსრო. იმასთან ერთად რომ ეშმაკობდით.

სოლომონი. ღმერთო, მომკალი! მაგ მეკადრება მე თქვენგან?

ქაიხოსრო. კარგი, მაცალე... რამდენზე გავვარიგე მე და ბესარიონი?
ოთხასი მანეთი უნდა მოეცა ხომ?

სოლომონი. კი.

ქაიხოსრო. რა მომცა მერე?

სოლომონი. ეგ შენი და მისი საქმეა, მე რას დავეძებ.

ქაიხოსრო. აბა, მე ბესარიონზედ გადმომიპირებია შენი სამაშვალო.
რაც იმას შერჩა ჩემთვის მოსაცემი ფულიდან იქიდან
მოგცეს შენი გასამრჯელო... რამდენი გერგება?

სოლომონი. ექვსი თუმანი.

ქაიხოსრო. ბესარიონს ჩემი შვილი თუმანი აქვს... მიდი და ჩემ მა-
გიერ უთხარი, იმ ფულიდან გაგისტუმროს.

სოლომონი. კაია, ბატონო, მე სახუმროდ კი არ მოგსულვარ შენ-
თან... საქმეს გელაპარაკები.

ქაიხოსრო. სრულიადაც არ გეხუმრებ... ნამდვილს გელაპარაკები მეც-

სოლომონი. აბა, შენ არაფერს მომცემ?

ქაიხოსრო. არაფერს, გითხარი, ბესარიონი მოგცემს.

სოლომონი. ნუ შევბი მაგ საქმეს, ქაიხოსრო.

ქაიხოსრო. მე გითხარი და ისაა... ტყვილა იწუხებ თავს.

სოლომონი. მაშ, მიკარგავ გასამრჯელოს?

ქაიხოსრო. თუ ბესარიონმა არაფერი მოგცა, დაგკარგვია და ისაა.

სოლომონი. რატომ ახლა?

- ქაიხოსრო. სწორ გზას დავადგებოდი... ცუდლუტობას დევრიდებოდი და ასე არ გაგიხდებოდა საქმე. ჩემი რა ბრალია. შენ თავს დააბრალე. (გაშორდება და სუფრას მიუჯდება).
- ხერაფიონი. პადრუქებო, გიტარაზე დამღერებას გიქებენ—და თუ შეიძლება, გავგავონეთ ჩვენც თქვენი სასიამოვნო ხმა. გიტარა მოართვეთ პადრუქებს, გიტარა.
- ბესარიონი. ახლავე, ჩემო ბატონო. ბიჭო, გიგოია... გიტარა გამოუტანე, მალე. (გიგოიას სახლიდან გამოაქვს გიტარა და ქალიშვილებს გადასცემს).
- ხერაფიონი. აბა, ბატონებო. სმენა იყოს და გავგონება! (ორი ქალიშვილე გიტარაზე ამღერებენ):
—ჩემი სატრფოს სიყვარული, გულში ჯაგრად ჩამრჩენია, დღე და ღამე არ მასვენებს, უცხო სენი გამჩენია. ერთხელ შემხვდა, თვალი მოვკარ, თავში ელდა ამივარდა, იმის მერე ვერ ვისვენებ, გულში ჯაგრად ჩამივარდა. როცა ვხედავ: ვენაცვალე. გულსა დარდი გადმეყრება, სული ხარობს, თვალი ბრწყინავს, ტუჩი ვარდათ გამეშლება.
მას რომ ვერ ვკვრეტ, მაშინ თვალებს შავი ბინდი ეფარება,
სული მიწუხს, სანამ ვკრეტდე, ცრემლი მდის და გული კედება,
ნუ თუ უნდა სულ ვიტანჯო, ცეცხლი ტრიალებდეს გულში,
იმ დღეს, ღმერთო, მომასწარი, ძან ჩამიკრას კაკალ გულში.
ამ ნეტარ წუთს თუ ვეღირსე, სიხარულით შევიშლები, ნეტარებით სატრფოს აღერსს, ფიანდაზად გავეშლები,...
- ხერაფიონი. თქვენ გენაცვალეთ, ქალიშვილებო, თქვენ!
- ყველანი. ბრავო, ვაშა, ვაშა, ბრავო!
- ბესარიონი. შეილო, კალისტრატე, დახედე ერთი, ბეჭი ნამეტანი არ შეიხარშოს. თუ მზათაა, გამეიტანე ბარემ.
- კალისტრატე. ახლავე ვნახავ. (შედის სახლში. სიმღერა).
- ხოლომონი. (ბესარიონს) ბესარიონ, თუ შეიძლება, ერთის ნიმუშით!
- ბესარიონი. კი, სოლომონ ჩემო, კი.
- ხოლომონი. (განზე გაიყვანს ბესარიონს) იმედია ბესარიონ, შენი სიტყვა გახსოვს და აასრულებ კიდევაც. როგორც გინდოდა, ისე მოგიწყვე საქმე.
- ბესარიონი. ეგ კი, მაღლობელი ვარ, მაგრამ პირშავად კი უნდა დავრჩე მე შენთან.

სოლომონი. რაეა?

ბესარიონი. უკანასკნელი გროში წამართვა იმ უხეირო ქაიხოსრომ და რალა მოგცე, ძმაო... გროში კაპეიკი არ გამაჩნია, სოლომონ.

სოლომონი. მეხუმრები თუ მართალს მეუბნები?

ბესარიონი. რა დროს ხუმრობაა, ვერ უყურებ, რომ კულის რიკამდე მძვრება ტყავი.

სოლომონი. რას მეუბნები მაგას, ბესარიონ?

ბესარიონი. რა გიყო, ჩემო სოლომონ... ქაიხოსროს მოსთხოვე და მოგცემს...

სოლომონი. ქაიხოსრომ შენზე გადმომაპირა სამაშვალოს მოცემა იმ ფულებიდან, რომელიც პირობით უნდა მიგეცა და ახლა კი შეგრჩა.

ბესარიონი. მე ის კაცი დამჯერდა სამას ოცდაათ მანათს... წეილო, ჩეიბარა ეს ფული, მორჩა და გათავდა. მე მისაცემი მისი არაფერი დამრჩენია... სამაშვალო იმ კაცმა უნდა მოგცეს იმ ფულიდან, რომელიც ჩემგან მიუღია...

სოლომონი. ფუი, მაგისთანა პატიოსნებასაც რა ვუთხრა!? ბესარიონ, არ შეგრჩება, იცოდე, ეგ მოტყუება ჩემგან.

ბესარიონი. ხარის ტყავზე ბიქს მარილი წაეყარევიან და შენს ხვირჯინში ეუთხარი ჩადვას... წასვლის დროს მოგართმევს. ამაზე მეტი მე არაფერი შემიძლია, ჩემო სოლომონ. (გაშორდება).

სოლომონი. ჩემს თავს უნდა დავაბრალო... თქვენისთანა მუდრეგებთან და წუნწყლებთან რომ საქმეში შევები.

კალისტრატე. (სახლიდან გრძელი სინით გამოაქვს ბეჭი) თამადას გაუმარჯოს, თამადას! (დაუდგამს წინ თამადას).

ხერაპიონი. (ყანწს გაავსებს) ბატონებო! ამ ყანწით გაუმარჯოს, საყვარელი ნეფის მაყრებს, რომლებმაც რომ... თავისი აქ მოსვლით დაამშვენეს ჩვენი ძვირფასი ნეფე და მასთან ამ ოჯახშიაც მხიარულობა შემოიტანეს. (დალევს). ინებეთ, ყმაწვილო! (გადასცემს ყანწს ერთ მაყარს) აბა, არ შეიწყინოთ... ქორწილია, ქორწილი... (სიმღერა).

სოლომონი. (განზე გამოიყვანს ნიკოს) შენგან უნდა მივიღო, ნიკო, ჩემი სამაშვალო... მეტი გზა არაა... ცოდვა ვარ. ამდენი ვირბინე, ვიწანწალე... თქვენთვის არც ჩემი თავი დამიზოგავს, არც ცხენი, არც ჯორი... რას მემართლებით.

ნიკო. მართალს ბრძანებ, სოლომონ ჩემო, მაგის უარს ვინ გეტყვის...

ხოლომონი. ოჰ და, რაც დაწესებულია, იმას რატომ არ მაძლევთ?
ნიკო. რაღა, უარი გითხრა ვინმემ, თუ?

ხოლომონი. აბა. შენი სიმამრია და იმას გინდ მოუტყუებია კაცი,
გინდ სული უცხოვნებია. მამაშენს კაპიკს ხელიდან ვერ
გააგდებინებ. თქვენ საქმე გეიკეთეთ ჩემით, ჩემი მეცა-
დინეობით და ყველა კმაყოფილი ბრძანდებით და მე კი
ასე უნდა დავლიტინობდე და, რაც სამართლით მერგება,
იმაზედაც უარს მეუბნებიან... ნიკო, შენ მაინც ნუ ჩაღ-
გები ჩემს ცოდვაში... ყმაწვილი ხარ... განათლებული,
ამ სოფლის მხეცებს კიდევ მიეტევებათ და შენთვის სირ-
ცხილი იქნება... შენ მაინც მომეცი ჩემი სამაშვალო
ფული.

ნიკო. სოლომონ, ძმობას გეფიცები, მე დიდის სიამოვნებით... მარა...

ხოლომონი. ღმერთო მომკალი, რაღა, შენც ვარის თქმას მიპირობ?

ნიკო. მომითმინე... ყური დამიგდე, შე კაცი.

ხოლომონი. ჰო.

ნიკო. თელათ ჩემი ცოლის სამზითვო ფული მამაჩემმა ჩეიბარა და
მას აქვს ჯიბეში... ასე რომ მე, ღმერთსა ვფიცავ, ერთი
ხუთ მანეთიანი მაქვს, მეტი არა.

ხოლომონი. ღმერთო მომკალი. აბა, აღარც შენ მაძლევ?

ნიკო. საიდან მოგცე, რაც არა მაქვს, შენი ჰირიმე. მერე ვეცდები,
მამა ჩემს შევეხვეწები.

ხოლომონი. მაგისტანა იმედით გამყოფათ ჩემმა გამჩენმა ყველა...
როდის მერე, როცა მოვალე ხვალ კარზედ მომადგება...
რითი გევისტუმრო ის კაცი?

ნიკო. რაც მაქვს, იმას მოგცემ და მეტი რა ვქნა ახლა?

ხოლომონი. მეიტანე, ბატონო, მაგ მაინც მეიტანე, თვარა მაგიც
დაკარგული შეიქნება ჩემთვის. გასაროზგავი ვარ, ამნაირ
კაცებთან რომ შევები, მარა გვიანლა.

ნიკო. სოლომონ, ენდე ჩემს ყმაწვილკაცობას, არ დაგიკარგავ შენს
გასამრჯელოს... ერთდღეს იქნება, გაგისწორდები... მე-
ღვას ვალად ეგ შენი სამსახური...

ხოლომონი. ვალად მეღვას! კუჭი მიხმება, ყმაწვილო, კუჭი მიხმება...
ახლა მინდა საქმელი... ვალად გეღვას. მაგის იმედი რას
მომეშველება, როცა ეს არი გვედები კაცი.

ნიკო. ჩემო, სოლომონ... (საფულეს იღებს).

ხოლომონი. კაი, კაი, კმარა, რაც თქვენს გადამიღდეს მე მემარ-
ტება, გულს მაინც ნულარ მიხეთქავთ... მიბოძე, თუ
რამე გაქვს მაგ პორტმანში.

ნიკო. აა, ჩემო სოლომონ, რაცა მაქვს სულ შენი იყოს, მე კაპიეკს არ ვიტოვებ, იცოდე. (აძლევს ფულს და სუფრას მიუჯდება).

ჩმები. ჰო, ნეფეს გაუმარჯოს, ნეფეს!

სოლომონი. (თვლის) ექვსი მანეთი და ორი აბაზი. ეს არის სულ?

გიგოია. (ხურჯინს გამოიტანს სახლიდან და სოლომონს მიუტანს) აა, ბატონო, თქვენი ხურჯინი... ხარის ტყავია შიგ...

სოლომონი. რას ტლიეინობ, ბიჭო, შენ! ვინ გკითხავს, რაცაა შიგ. წაეთრიე და ჯორი გამომიყვანე, მალე. (გიგოია გარბის) ექვსი მანეთი, ორი აბაზი და ერთი ხარის ტყავი. ჯერეთ არ დამმართნია ამისთანა საქმე, მარა... პატიოსან სიტყვას ვენდევ, მშიერ კაცს სადა აქვს ღონე, თავის პატიოსან სიტყვას გაჰყვეს. მე სულელმა, ეს რაღა ვერ ვიფიქრე. ამ დაწყევლილ ხელობაში მაინც რა არ შეგემთხვევა! რო შოუშვა ხელი, წანწალსა და ათასგვარ უსიამოვნებას გადარჩები კაცი-კი, მარა ეს ოხერი გროში რომ გპირდება, სად უნდა იშოვო? ღმერთმა დასწყევლოს ხელმოკლე აზნაურის გაძაღლებული, უსაშველო ცხოვრება. ყორიფელი დავიწყებული აქვს ამ ოხერი გაფიქრებული კუქის გამოისობით. რითი გამოაქვთ თავი, მეტი გზა რომ აღარ აქვთ? ტყუილი, ტყუილი, ყოველ ნაბიჯზედ ტყუილი და უპირულობა. რა გამოვიდა ორი თვის ჩემი წანწალიდან. მოგატყუეთ, მომატყუეს და ერთი მოტყუებული ხვალ ან ზეგ კარზე მომადგება კიდეც. ფუი, შევარცხვინე თქვენი კაცობა! (მიდის).

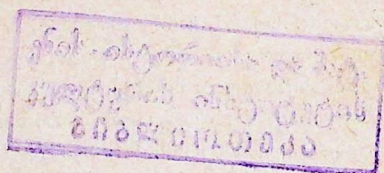
სერაფიონი. სოლომონ! სოლომონ! რაზედ მიიპარები... მოგვითმინე, შე კაცო! ყანწი დაგვილიე!

სოლომონი. მადლობელი ვარ, შენი ჭირიმე! დიდათ ნასიამოვნები გახლავართ, მეტი რომ არ შეიძლება... მეყოფა, წადი, თქვე მშიერო—კუდაბზიკებო, თქვენ! (გადის. სიმღერა).

სერაფიონი. თქვენი ჭირიმე, ბიჭებო, თქვენი. ჰაი, ჰაი. ბესარიონ საქარაძე... მოყვარე... გაგვიძელი, თუ შეგიძლია. ახლა გახურდა ქეიფი, ახლა! ჰაი ჰაი! (რევოლვერიდან გაი-სვრის).

41-785

შპს 3 3353000

К. Гелейшвили и В. Орбели

СОЛОМОН МОРБЕЛАДЗЕ

Комедия в 2 действ. и 4 карт.

Изд. Ц. Д. Н. Т. Грузии

Тбилиси

1941

На грузинском языке

Р.з.б.д. 1822.

ТЕАТР КИНОАКТЕРА

ДАВИД КЛДИАШВИЛИ

СВИНЬИ БАКУЛЫ

Тбилиси
1982 г.

Режиссер постановщик — **ТУМАНИШВИЛИ М. И.**
Народный артист СССР, лауреат
премии им. К. Марджанишвили

Художник — **ЦЕРАДЗЕ Г. И.**
Засл. художник ГССР

Обработка песен — **ДАРАХВЕЛИДЗЕ Г. А.**

Ведет спектакль — **БУТХУЗИ Г. И.**

Художественный руководитель театра —
М. И. ТУМАНИШВИЛИ
народный артист СССР, лауреат премии имени
К. Марджанишвили

ТЕАТР КИНОАКТЕРА

ДАВИД КЛДИАШВИЛИ

СВИНЬИ БАКУЛЫ

Тбилиси
1982 г.

Режиссер постановщик — **ТУМАНИШВИЛИ М. И.**
Народный артист СССР, лауреат
премии им. К. Марджанишвили

Художник — **ЦЕРАДЗЕ Г. И.**
Засл. художник ГССР.

Обработка песен — **ДАРАХВЕЛИДЗЕ Г. А.**

Ведет спектакль — **БУТХУЗИ Г. И.**

Художественный руководитель театра —
М. И. ТУМАНИШВИЛИ
народный артист СССР, лауреат премии имени
К. Марджанишвили

ТЕАТР КИНОАКТЕРА

ДАВИД КЛДИАШВИЛИ

СВИНЬИ БАКУЛЫ

Тбилиси
1982 г.

Режиссер постановщик — **ТУМАНИШВИЛИ М. И.**
Народный артист СССР, лауреат
премии им. К. Марджанишвили

Художник — **ЦЕРАДЗЕ Г. И.**
Засл. художник ГССР.

Обработка песен — **ДАРАХВЕЛИДЗЕ Г. А.**

Ведет спектакль — **БУТХУЗИ Г. И.**

Художественный руководитель театра —
М. И. ТУМАНИШВИЛИ
народный артист СССР, лауреат премии имени
К. Марджанишвили

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА И ИСПОЛНИТЕЛИ:

Галактион Хосолиани	ИОСЕЛИАНИ Р.
Зенати его жена	НИКОЛИШВИЛИ С.
Питиа его дочь	БАРТАЯ Т.
Василь Иванович—секретарь	БАРАТАШВИЛИ П.
Шаша	ПИПИНАШВИЛИ Г.
Андрия-староста	ИМНАИШВИЛИ Р.
Кация	ДУГЛАДЗЕ Н.
Эквирина	ЧХЕИДЗЕ Н.
Соня Гвердеванидзе	ИТОНИШВИЛИ М.
Алфез	АМИРАНАШВИЛИ А.
Народник	МИКАШАВИДЗЕ З.
Писарь	ТОЛОРАЯ Т.
Порфирий	НАКАШИДЗЕ Ц.
I-сплетница	ЧАНКВЕТАДЗЕ Н.
II-сплетница	ХАЧИДЗЕ Д.

რ.კ.გ. 1823

ლენინის ორდენის
რუსთაველის სახელობის
სახელმწიფო

თ ე ა გ რ ი

პ რ ო გ რ ა მ ა

სადადგმო ნაწილის გამგე: კრავიშვილი ნ.
მხატვრები-შემსრულებლები: გორგაჯიშვილი ვ.
გვამყარებელი ვ.

განათება: გოვინიძე ს.

სცენის მთავარი მემანქანე: კილაძე ს.

სცენის მემანქანეები: { თვალიშვილი ვ.
აბაშაშვილი ჯ.

დეკორატიული სახელოსნოს გამგე: ვაბარიძე ალ.

გარდერობის გამგე: კობახიძე თ.

სამკერვალოს გამგე: ქორიაშვილი კ.

გრიმიორები: გამყარაშვილი ვ. უკიბაშვილი ვ.

ბუტაფორი: ვარაშკინი ა.

რეჟისორი: { კობახიძე თ.
კიშინიძე ა.

თეატრის დირექტორი: პ.კ. ვაბარიძე (სსრკ სახ. არტისტი,
სტალინური პრემიის ლაურეატი)

მთავარი რეჟისორი: პ.კ. ვაბარიძე (სსრკ სახ. არტ.,
სტალინური პრემიის ლაურეატი).

დირექტორის მოადგილე: ს. კილაძე

მთავარი აღმწიფრებელი: პ.კ. ვაბარიძე

ფასი 70 კაპ.

საქ. თეატრალური საზოგადო. სტამბა, გორაკის ქ. 15 გ

შეკეთდა № 1542

ფურცლები 12768

ტირაჟი 3000

თეატრალური

თ ბ ი ლ ი ს ი

1953 წ.

1953-54 წ.წ. სეზონი

ს. კლიაშვილი

დღესასწაული საკრებდაში

კომედია 4 მოქმედებად

დადგმა: აკ. დვალისვილის

მხატვარი: ვ. ლავიანთი (ხელ. დანს. მოღვ.,
სტალინური პრემიის ლაურეატი)

კომპოზიტორი: რ. ლალიძე

დირიჟორი: ვ. გუგუშვილი

რეჟისორის თანაშემწე: ვ. კვამაძე

წარმოდგენის დასაწყისი საღ. 8 საათზე

მესამე ზარის შემდეგ პარტერსა და ლოგებში
არაფინ დაიშვება

მონაწილეები:

ილია მერაბიშვილი, ხანშესული აგრონომი	ივ. ჯინჯვალაძე
ელენე, მისი მეუღლე	თ. წარკვიანი (რესპ. დანს. არტ.)
მედია ლასხიშვილი, სამხატვრო აკადემიის სტუდენტი. მ. ჩახავა (სტალინური პრემიის ლაურეატი)	
ზურაბ აღნიაშვილი, ახალგაზრდა აგრონომი	ერ. მანჯგალაძე
კასიანე ვარდოსანიძე, კოლმეურნეობის მუშაკი და ლოტბარი	აკ. ვახაძე (სსრკ სახ. არტ., სტალინური პრემიის ლაურეატი)
დარიკო, საავადმყოფოს თანამშრომელი	ლ. ლამბაშიძე
გიორგი გამრეკელი, პოლკოვნიკი	ლ. ყაზაიშვილი
შალვა ტატიშვილი, კაპიტანი	გ. კაკაძე (რესპ. დანს. არტ.)
ირაკლი ცხელიშვილი, უფროსი ლეიტენანტი	კ. მახარაძე
ქეთევანი, მისი საცოლე	მ. მიქელაძე
ნათიშვილი, ლეიტენანტი	ვ. ქორიძე
არსენიშვილი, ლეიტენანტი	თ. ტატიშვილი
ჯარისკაცი	გ. მშვენიერაძე

რ.ვ.ს.მ. 1823/2

წრფერაძე: ღვინის ორღნოსანი ხელთაყვის სახელობის
სახეგძნითო თუთური.

სერგო კლდამჭილი. „ღვსასწაული სერეულში“
კომილია 4 მოქმდებარ
1953-54 წ.წ. სეზონი.

დ.კ.მ. 1824.

საქ. სსრ მინისტრთა საბჭოთან არსებული
ხელმოწერის საქმეთა სამმართველო

კოგა მაგჟანიშვილის სახელობის
სახელმწიფო თეატრის

სკეპტუკების განკარგულება

1952—53

1952 წლის

წ. წ. სემონი

7 თვემდე 17 თვემდე

სამშაბათს	7	ოქტ.	„	„სასტუმროს დიასახლისი“
ოთხშაბათს	8	„	„	„სანაპიროზე“
ხუთშაბათს	9	„	„	„რ ე ვ ი ზ ო რ ი“
პარასკევს	10	„	„	„ვარდი ასფურცლოვანი“
შაბათს	11	„	„	„ცეკვის მასწავლებელი“
კვირას	12	„	დილით	„ცეკვის მასწავლებელი“
კვირას	12	„	სალამოს	„სასტუმროს დიასახლისი“
სამშაბათს	14	„	„	„სასტუმროს დიასახლისი“
ოთხშაბათს	15	„	„	„მისი ვარსკვლავი“
ხუთშაბათს	16	„	„	„ანტონიოს და კლეოპატრა“
პარასკევს	17	„	„	„სასტუმროს დიასახლისი“

ამ დღეებში

ახალი წარმოდგენა

ს. კლდიაშვილი

„დ ე ბ რ უ ნ ე ბ ე“

სწარმოებს ბილეთების შესაძენად განაცხადების მიღება.
საღარო ღიაა დილის 11 საათიდან საღამოს 9 საათამდე.
საღამოს წარმოდგენის დასაწყისი 8 საათზე.
დილის წარმოდგენის დასაწყისი 12 საათზე.

საქ. თეატრალური საზოგადოება, სტამბა, გორკის ქ. № 3
შეკვეთა № 1489 უფ 14329 ტირაჟი 1500

დ.ვ.ს.გ. 1824³

წილუჩაძე: კოლე მარტანიშვილის სჯ. სახელმწიფო
თეატრი.

სერგო კდგაშვიდი „ღამურეზა“
1952 — 53 წ.წ. სეზონი.

რეს.გ. 1988

საქართველოს სსრ კულტურის სამინისტრო
კ. მარქსის სახ. საქართველოს სსრ სახელმწიფო რესპუბლიკური
ბიბლიოთეკა

МИНИСТЕРСТВО КУЛЬТУРЫ ГРУЗИНСКОЙ ССР
Государственная Республиканская Библиотека им. К. Маркса

დავით კლდიაშვილი

(დაბადების 100 წლისთავი)

ლიტერატურის მოკლე სარეკომენდაციო სია

Давид Клдиашвили

(Сто лет со дня рождения)

Краткий рекомендательный список литературы

შემდგენლები: აკერმანი ნ.

ბაქრაძე თ.

ლაიშვილი ნ.

რედაქტორი: მაჭავარიანი თ.

Составители: Аккерман Н.

Бакрадзе Т.

Лаишвили Н.

Редактор: Мачавариани Т.

I. დ. კლდიაშვილის ბიოგრაფია

კლდიაშვილი დავით. მემუარები. ტფ. სახელგამი. 1932
376 გვ.

არჯევანიძე ი. დავით კლდიაშვილი ფრონტზე.— „ლიტერატურული გაზეთი“, 1961, 9 ივნისი.

ასათიანი მ. დავით კლდიაშვილის სოფელში (ნარკვევი). „ლიტერატურული გაზეთი“, 1956, 16 ნოემბერი.

გორდეზიანი ბ. კლდიაშვილი დ. (სურათი და ბიოგრაფიული ცნობები) წიგნში: გორდეზიანი ბ. „ქართველი მწერლები“. თბ. სახელგამი. 1944, 218 გვ.

ენაქოლაშვილი ი. დ. კლდიაშვილი (ბიოგრაფიული ცნობები) წიგნში: „მთაწმინდის პანთეონი“. თბ., სახელგამი, 1958. გვ. 18.

ზაქარაია, გრ. დ. კლდიაშვილის სახლი-მუზეუმი (გასხნის გამო).— „კომუნისტი“. 1949, 23 ოქტომბერი.

კლდიაშვილი ნინო. დავით კლდიაშვილის სახლ-მუზეუმი სოფ. სიმონეთში.— „დროშა“, 1956, № 7, გვ. 11.

კლდიაშვილი ს. დავით კლდიაშვილი ბიოგრაფია. ტფ., 1930. 125 გვ.

კლდიაშვილი ს. დავით კლდიაშვილი 1862-1931. თბ. სახელგამი. 1945. 160 გვ.

კლდიაშვილი ს. დავით კლდიაშვილი. (გარდაცვალებიდან ოცი წლის თავის გამო).— „ლიტერატურა და ხელოვნება“, 1951, 29 აპრილი.

კლდიაშვილი ს. მოგონებანი დავით კლდიაშვილზე. ტფ. 1933, 106 გვ.

II. დ. კლდიაშვილის შემოქმედება

(თხზულებანი, რჩეული ნაწერები და ცალკეული ნაწარმოებები)

კლდიაშვილი დავით. თხზულებათა სრული კრებული 2 ტომად. ტ. 1. თბ., „საბჭოთა მწერალი“, 1952, 390 გვ.

კლდიაშვილი დავით. თხზულებათა სრული კრებული 2 ტომად. ტომი 2. თბ., „საბჭოთა მწერალი“, 1952, 404 გვ.

კლდიაშვილი დავით. რჩეული ნაწერები ორ ტომად. ტ. 1 („სოლომონ მორბელაძე“, „შერისხვა“, „სამანიშვილის დედინაცვალი“, „მრევლში“, „ირინეს ბედნიერება“). ტფ. სახელგამი. 1926. 269 გვ.

კლდიაშვილი დავით. რჩეული ნაწერები ორ ტომად. ტ. II („ქამუშაძის გაჭირვება“, „როსტომ მანველიძე“, „ბაკულის ღორები“, „დარისპანის გასაჭირი“). ტფ. სახელგამი. 1926. 261 გვ.

კლდიაშვილი დ. მოთხრობები. („სოლომონ მორბელაძე“, „სამანიშვილის დედინაცვალი“, „ქამუშაძის გაჭირვება“). თბ., სახელგამი. 1937. 233 გვ.

კლდიაშვილი დ. მოთხრობები და პიესები. თბ., სახელგამი. 1947. 928 გვ.

კლდიაშვილი დ. მოთხრობები („შერისხვა“, „მსხვერპლი“, „სოლომონ მორბელაძე“, „სამანიშვილის დედინაცვალი“, „მიქელა“ და „როსტომ მანველიძე...“) თბ., საბლიტგამი, 1947. 237 გვ.

კლდიაშვილი, დ. მოთხრობები („შერისხვა“, „სოლომონ მორბელაძე“, „სამანიშვილის დედინაცვალი“, „ქამუშაძის გაჭირვება“ და სხვ.) თბ., „ცოდნა“. 1959. 251 გვ.

კლდიაშვილი დ. ბაკულის ღორები. თბ., საბლიტგამი. 1941. 28 გვ.

კლდიაშვილი დ. დარისპანის გასაჭირი (პიესა) თბ., „ხელოვნება“ 1947. 30 გვ.

კლდიაშვილი დ. ირინეს ბედნიერება. (პიესა) თბ., „ხელოვნება“, 1947, 44 გვ.

კლდიაშვილი დ. სამანიშვილის დედინაცვალი. თბ., საბლიტგამი, 1956. 88 გვ.

კლდიაშვილი დ. ჩემი ცხოვრების გზაზე და მოთხრობები. თბ., „საბჭოთა საქართველო“, 1961. 606 გვ.

კლდიაშვილი დ. შერისხვა, მსხვერპლი (მოთხრობები). თბ., სახელგამი, 1955. 60 გვ.

III. ლიტერატურა დ. კლდიაშვილის ცხოვრებისა და შემოქმედების შესახებ

აბულაძე ე. ქართველი სერვანტესი. დავით კლდიაშვილის გარდაცვალების 30 წლისთავი.—„სტალინელი“ (ქუთაისი), 1961, 25 აპრილი,

ასათიანი ლევან. „დავით კლდიაშვილი“. წიგნში: „წერილები ლიტერატურაზე“, თბ., სახელგამი. ქართული ლიტერატურის სექტორი. 1946, გვ. 13-24.

აფხაიძე შ. დავით კლდიაშვილი (ცხოვრება და მოღვაწეობა).—„მნათობი“, 1946, № 5-6, გვ. 227-241, —„ლიტერატურა და ხელოვნება“, 1946. 8 ივნისი“.

აფხაიძე შ. დ. კლდიაშვილი. წიგნში: „კრიტიკული წერილები“, თბ., 1959, 200 გვ.

ბელიაშვილი ა. უკვდავი შემომქმედი (დ. კლდიაშვილი).—„ლიტერატურული გაზეთი“, 1956, 4 მაისი.

გურაბაძე ნოდარ. შენიშვნები დავით კლდიაშვილის დრამატურგიაზე.—„საბჭოთა ხელოვნება“, 1957, № 1, გვ. 7—12.

დუმბაძე ნელი. დ. კლდიაშვილი. მონოგრაფია.—ბათუმი. 1949. 114 გვ.

დუმბაძე ნელი. დ. კლდიაშვილი. წიგნში: „ლიტერატურული წერილები“. ბათუმი, 1959. 218 გვ.

ვართაგავა ი. დავით კლდიაშვილი. წიგნში: ი. ვართაგავა, „ქართველ მწერალთა სილუეტები.“ თბ., სახელგამი, 1956, გვ. 81-95.

ზამბახიძე ვ. წიგნი დავით კლდიაშვილზე. (რეცენზია წიგნზე: ბ. ჟღენტი. დ. კლდიაშვილი).—„ლიტერატურული გაზეთი“, 1957, 1 თებერვალი.

კეშელავა პლ. დავით კლდიაშვილი—დრამატურგი.—„საბჭოთა ხელოვნება“, 1936, № 3, გვ. 36-38.

კიკნაძე გრიგოლ. დავით კლდიაშვილის იუმორი. წიგნში: კიკნაძე გრ. „ქართული სატირისა და იუმორის განვითარების ისტორიისათვის“. თბ., სახ. უნივერსიტეტის გამომცემლობა, 1953, გვ. 393-438.

კლდიაშვილი ს. დავით კლდიაშვილი. წიგნში:—კლდიაშვილი დ. მოთხრობები. თბ., საბლიტგამი, 1947, გვ. 3-8.

ნატროშვილი გ. დ. კლდიაშვილის შემოქმედება. თბ., სახელგამი, 1935, 115 გვ.

ნატროშვილი გ. დ. კლდიაშვილი. წიგნში: ნატროშვილი გ. „ლიტერატურული ეტიუდები“. თბ., სახელგამი, 1941. გვ. 152-176.

ნატროშვილი გ. დავით კლდიაშვილი (გარდაცვალების 15 წლისთავი).—„კომუნისტი“, 1946, 24 აპრილი.

ნატრეშვილი გ. გამოჩენილი რეალისტი მწერალი. დ. კლდიაშვილის დაბადებიდან 90 წლისთავის გამო.—„კომუნისტი“, 1952, 9 სექტემბერი.

ჟღენტო ბ. დავით კლდიაშვილი. ცხოვრება და მოღვაწეობა. თბ., საბლიტგამი, 1956, 94 გვ.

რადიანი შ. დავით კლდიაშვილი. ტფ. სახელგამი. 1933, 58 გვ.

ტაბიძე ტიცინ დ. კლდიაშვილი. წიგნში: ტაბიძე ტ. ნარკვევები. თბ. სახელგამი, 1957, გვ. 57-64.

ქიჩელი ლ. დიდი მხატვარი. (დ. კლდიაშვილის შემოქმედება), „ლიტერატურა და ხელოვნება“, 1946, 8 ივნისი.

ქიქოძე გ. დ. კლდიაშვილი. წიგნ: ეტიუდები და პორტრეტები. მე-2 შეესებ. და შესწორებ. გამოც. თბ., სახელგამი. 1953. გვ. 253-260.

ცეცხლაძე გ. დ. კლდიაშვილი თბილისის ოპერაში. (ლექსი).—„მნათობი“, 1947 № 3, გვ. 57-58.

წულუკიძე ვ. მხატვარი—ჰუმანისტი. (დ. კლდიაშვილის შემოქმედება)—„ლიტერატურა და ხელოვნება“, 1946, 8 ივნისი.

ჭილაია ს. დავით კლდიაშვილი. წიგნ: კლდიაშვილი დ. თხზულებათა სრული კრებული 2 ტომად. ტ. 1, „საბჭოთა მწერალი“. 1952, 390 გვ.

ჭილაია ს. დავით კლდიაშვილი. წიგნში: სერგი ჭილაია მეოცე საუკუნის ქართული მწერლობა. ნაწ. 1. თბ., საბჭოთა მწერალი 1956, გვ. 222-263.

ჭილაია ს. დიდი ქართველი რეალისტი (დ. კლდიაშვილი). „ლიტერატურა და ხელოვნება“, 1952, № 37, გვ. 3.

ჭილაია ს. დ. კლდიაშვილი. წიგნ. კლდიაშვილი დ. „მოთხრობები“, თბ., „ცოდნა“, 1959. გვ. 238 247.

ხუნდაძე ს. დავით კლდიაშვილის მოგონებანი. წიგნში: „მასალები ქართული ლიტერატურის და საზოგადოებრივი აზროვნების ისტორიისათვის“. თბ., 1949, გვ. 227.

ჯაფარიძე რ. მსხვერპლი. [დ. კლდიაშვილის მოთხრობის შესახებ].—„ლიტერატურული გაზეთი, 1956, 4 მაისი.

ჯეჯელაშვილი ე. ვ. ფონეტიკური მოგონებები დ. კლდიაშვილის ენაში.—„სახუმის პედ. ინსტიტუტის შრომები“, 1960, ტ. 13, გვ. 115-150).

IV. დ. კლდიაშვილის ნაწარმოებები სცენაზე და ეკრანზე

ბელიაშვილი აკ., ნატროშვილი, გ. შენიშვნები ერთი ფილმის გამო. (დ. კლდიაშვილის მოთხრობების მიხედვით ფილმის „კარდაკარ“ — ის გარჩევა). — „ლიტერატურული გაზეთი“, 1960, 12 აგვისტო.

გოგიაშვილი ა. მაყურებელმა მოიწონა („სამანიშვილის დ. დინაცვალი“ ზუგდიდის თეატრის სცენაზე). — „კომუნისტი“, 1961, 25 იანვარი.

კიკნაძე ვ. ყალბი ტრადიციის წინააღმდეგ [დ. კლდიაშვილის ნაწარმოებები თეატრსა და კინოში]. — „მნათობი“, 1961, № 2, გვ. 167-171.

მჭედლოძე ბ. შენიშვნები ერთი პიესის გამო („შემოდგომის აზნაურები“ რუსთაველის სახ. თეატრში). — „კომუნისტი“, 1957, 28 მაისი.

ქარელიშვილი ე. სოლომონ მორხელაძის სახის გაგებისათვის (ფილმი „კარდაკარის“ შესახებ). — „ლიტ. გაზეთი“, 1960, 2 სექტემბერი.

ღამბაშიძე შ. ფარდის ახლის წინ. დ. კლდიაშვილის პიესები. „დარისპანის გასაჭირი“, „ირინეს ბედნიერება“ „უბედურება“. — „ლიტერატურა და ხელოვნება“, 1949, 2 ოქტომბერი.

ჭიკაძე პ. „კარდაკარ“ (დ. კლდიაშვილის „სოლომონ მორხელაძე“ ეკრანზე). — „კომუნისტი“, 1960, 2 მარტი.

1. ПРОИЗВЕДЕНИЯ ДАВИДА КЛДИАШВИЛИ

Клдиашвили Д. Сочинения в 2-х томах. Перев. с грузинского Н. Чхеидзе. Лит. ред. А. Дроздова. Вступительная статья Б. Жгенти. Тб. „Заря Востока“, Грузгиз. 1950-1952.

Т. I Содержание: Соломон Морбеладзе. Мачеха Саманишвили. Ростом Манвеладзе. Невзгоды семьи Камушадзе. Надежда матери. Проклятие. Жертва. Микела. В приходе. Чистое сердце. Свиньи Бакулы.

Клдиашвили Д. Сочинение в 2-х томах. Перев. с грузинского Н. Чхеидзе. Лит. ред. А. Дроздова. Вступительн. статья Б. Жгенти. Тб., „Заря Востока“, Грузгиз. 1950-1952.

Т. 2. Содержание. Пьесы: Счастье Ирины. Невзгоды Дариспана. Несчастье. Мемуары: На жизненном пути.

Клдиашвили Д.. Избранное. Перев. с грузинского Н. Чхеидзе. Тб., Изд-во „Заря Востока“, 1956. 332 стр. Содержание: Соломон Морбеладзе. Мачеха Саманишвили. Ростом Манвеладзе. Невзгоды семьи Камушадзе. Жертва. Микела. В приходе. Свиньи Бакулы. Пьесы: Счастье Ирины. Невзгоды Дариспана. Несчастье.

Клдиашвили Д. Избранные произведения. Перевод с грузинского под редакцией С. Д. Клдиашвили. Вступительная статья Г. Ломидзе—„Давид Клдиашвили“. М., Гослитиздат. 1947. 220 стр.

Содержание: Мачеха Саманишвили. Соломон Морбеладзе. Свиньи Бакулы. Ростом Манвеладзе. Невзгоды семьи Камушадзе. Перев. Н. Чхеидзе. Утешение матери. Перев. Ф. Твалтвадзе.

Клдиашвили Д. Микела. Рассказы. Перев. с грузинского А. Канчели и Н. Чхеидзе. Тб., „Заря Востока“, 1942, 48 стр.

Содержание: Микела. Перев. А. Канчели. Ростом Менвелдидзе Перев. Н. Чхеидзе.

Клдиашвили Д. Невзгоды семьи Камушадзе. Рассказы. Перев. с грузинского. Вступительная статья Л. Асатиани. Тб., „Заря Востока“, 1939. 456 стр.

Содержание: Невзгоды семьи Камушадзе. Перев. А. Канчели. Соломон Морбеладзе. Перев. Чернявского. Микела. Перев. А. Канчели. В приходе. Перев. А. Канчели.

II ЛИТЕРАТУРА О ЖИЗНИ И ТВОРЧЕСТВЕ Д. КЛДИАШВИЛИ

Асатиани Л. Давид Клдиашвили. (1862-1931). В кн. Клдиашвили Д. Невзгоды семьи Камушадзе. Тб., Изд-во „Заря Востока“. 1939. стр. 5-9.

Буачидзе Т. Художник большой правды (Д. Клдиашвили).— „Молодой Сталинец“, 1959, 8 сент.

Васадзе Н. Давид Клдиашвили (Представитель критического реализма).— „Вечерний Тбилиси“, 1960, 26 июля.

Жгенти Б. Выдающийся художник-реалист (К 25-летию со дня смерти Д. Клдиашвили).— „Заря Востока“, 1956, 12 мая.

Жгенти Б. Давид Клдиашвили. В кн.: Клдиашвили Д. Избранное. Тб. Изд-во „Заря Востока“, 1956, стр. У—ХУ.

Жгенти Б. Народный писатель. (К 90 летию со дня рождения Д. Клдиашвили)— „Заря Востока“, 1952, 11 сентября.

Клдиашвили Давид Самсонович (1862-1931). В кн: Большая Советская Энциклопедия. Второе издание. Т. 21, стр. 395.

Корнеев Б. Выдающийся писатель-реалист (К 15—летию со дня смерти Д. Клдиашвили).—„Заря Востока“, 1946, 25 апреля,

Ломидзе В. Давид Клдиашвили. В кн.: Клдиашвили Д. Избранные произведения. М., Гослитиздат. 1947. стр. 3-8.

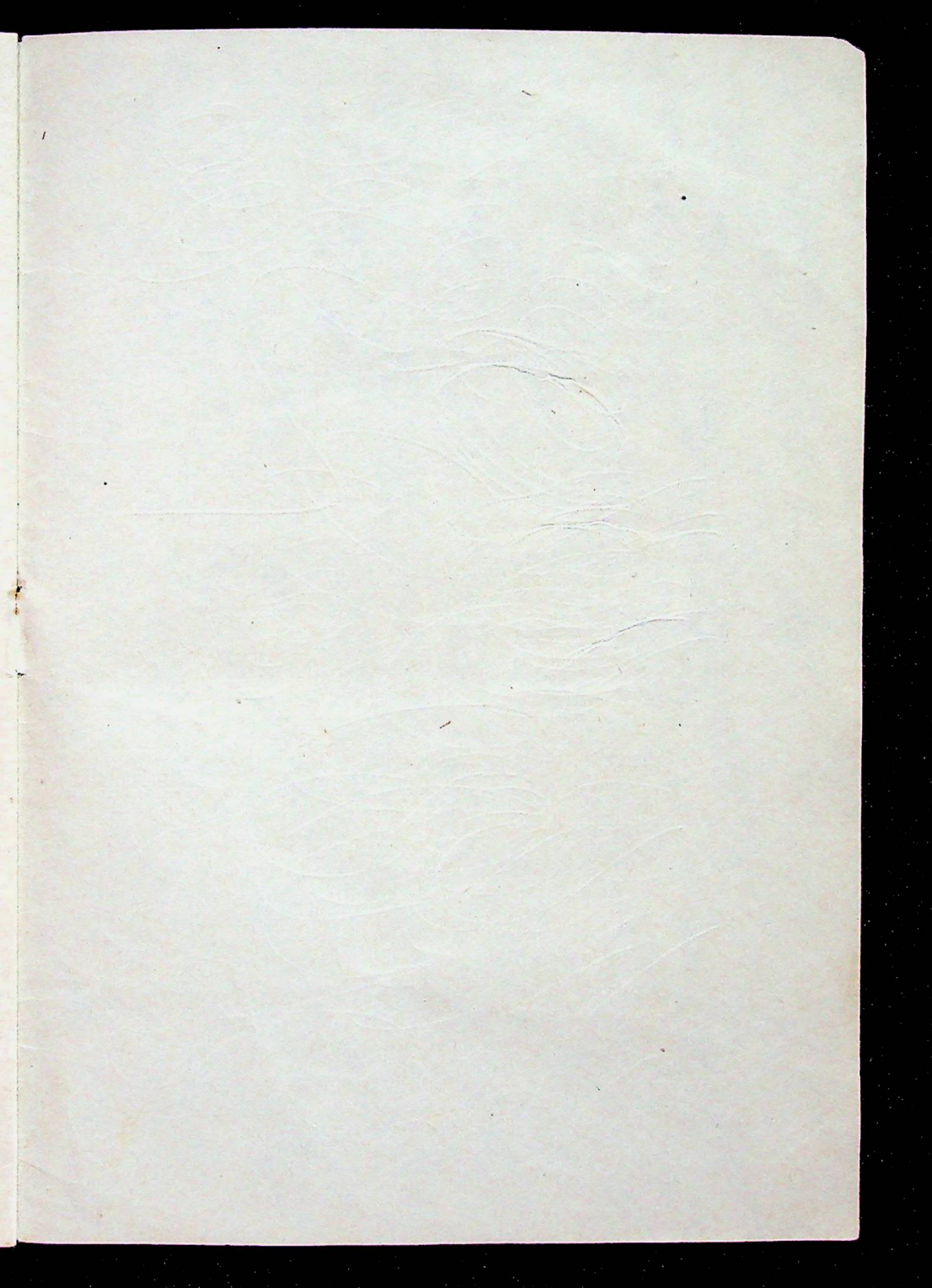
Түсция М. Давид Клдиашвили.—„Кутаисская Правда“, 1960, 18 июня.

შეკვეთა № 1064

შფ 02179

ტირაჟი 1000

საქ. წიგნ. პალატის სტამბა მახაბელის ქ. № 17

TRABZON SANAT TİYATROSU

№ 36.2. 2067.

YAZAN:
DAVID KLDIAŞVILI

ÇEVİREN:
ŞİŞİYYA TAMER
VARLAM LALI NIKOLADZE

YÖNETMEN:
DEKOR. KOSKUPA
KOREOGRAF. MURIS YAPIN
VARLAM LALI NIKOLADZE

1994

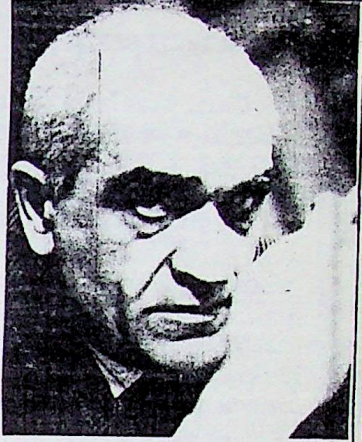
TRABZON SANAT TIYATROSU

TST

2 NISAN 1994

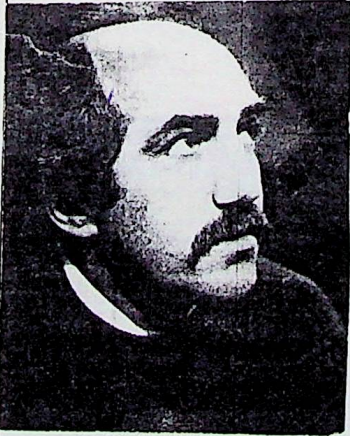
VARLAM LALİ NİKOLADZE

1942 Gürcistan'ın başkenti Tiflis'te doğdu. 1959 liseyi bitirdikten sonra Tiflis edebiyat fakültesine girdi. 1964 üniversiteyi bitirdi. Dünya folklori üzerine araştırmalar yaptı. 1967 Tiflis tiyatro enstitüsü reji bölümüne öğrenci olarak girdi. 1972 Batum devlet tiyatrosu sanat yönetmenliğine atandı. 1974-1980 Kutaisi opera tiyatrosunun genel sanat yönetmenliğini yaptı. 1980-1988 Tiflis müzikal tiyatrosunun genel sanat yönetmenliğine getirildi. 1988-1990 Tiflis Griboyedov Tiyatrosu genel sanat yönetmenliği yaptı. 1988 ECHO adındaki kendi özel tiyatrosunu kurdu. Bu tiyatroda profesyonel ve ünlü oyuncular yanında kör, sağır ve dilsizlerden oluşan bir grup kurdu ve oyunlar sahneledi. Bir çok televizyon ve sinema filminde oyunculuk ve rejisörlük yaptı. Bazı şiirleri bestelendi. Üç resim sergisi açtı. Çevirileri var. Almanca, İngilizce, Rusca ve Türkçe biliyor. 1993 Necati Zengin ile birlikte Trabzon sanat tiyatrosunu kurdu.

NECATİ ZENGİN

1956 Trabzon'da doğdu. 1973 Trabzon Lisesini bitirdi. Karadeniz Teknik Üniversitesi fizik bölümüne girdi. 1975 ilk tiyatro çalışmalarına KTÜ tiyatrosunda başladı. Balıkesir Muhasebecisi (R.Nuri) de rol aldı. 1976 Qukurçayır gençler tiyatrosunu kurdu. Tohum (N.Fazıl) adlı oyunu yönetti, oynadı. 1977 yerel bir gazetede Türk sinema tarihi ile ilgili yazı dizisi yayınladı. 1978 üniversiteyi bitirdi. 1979 Qukurçayır gençler tiyatrosunu yönetti, oynadı. Aynı yıl kamu görevine başladı. 1980-1987 kamu görevi dolayısıyla değişik illerde bulunması, tiyatro yapmasına olanak tanımadı. 1988 Trabzon TLYD tiyatrosunu kurdu. Kahvede Şenlik var (S.K.Aksal) oyununda rol aldı. 1989 Trabzon Belediyesi deneme sahnesinin oluşumunda yer aldı. 1990 Hacı Yatmaz (C.Fehmi Başkut) oyununu sahneledi. Carrar Ananın Tüfekleri

(B.Brecht) yönetip oynadı. 1993 V.Lali Nikoladze ile Trabzon sanat tiyatrosunu kurdu.

DAVİD KLDİAŞVİLİ

Klasik Gürcü yazarlarının en ünlülerinden olan David Kldiaşvili, 1862 yılında Kutaisi şehrinde doğdu. Bir süre askeri eğitim gördü. Edebiyat öğretiminin Rusya'da tamamladı. Uzun yıllar Kiev, Moskova ve S. Petersburg'da yaşadı. Bu süre içerisinde Anadili olan gürcüceden uzaklaştı. Öyleki yıllarını geçireceği Gürcistan'a döndüğünde Yeniden gürcüce öğrenmek zorunluluğu duyacak kadar. Yazarlığının en önemli ürünlerini bu dönemde kaleme aldı. Gürcü tiyatrosunun kurulmasına yazar, yönetmen, oyunu olarak emek verdi. Birçok defa Türkiye'ye geldi. Türk ve Gürcü ulusları arasında kültür, sanat ve ticari ilişkilerin gelişmesine katkıda bulundu. İlk eserlerini öykü olarak yazdı. Yapıtları başta Almanca olmak üzere dillerde yayımlandı. Hayatı boyunca üç tiyatro eseri yazdı. Ayrıca öykülerinin bir çoğunda sahneye uyarlandı. 1931 yılında öldüğünde geride özgün bir edebiyatın temsilcisi olarak yarınlara taşınabilecek nitelikte eserler bıraktı. Diğer oyunlarında Trabzon sanat tiyatrosu tarafından sahnelenip, türkçeye kazandırılacaktır.

"DARİSPAN'IN ÇİLESİ" bir perdelik oyununda rol alan kişiler:

- 1) DARİSPAN KARSİDZE-NECATİ ZENGİN
- 2) KAROLNA (DARİSPAN'IN KIZI)-EDA GÜMRÜKÇÜ
- 3) MARTA KVİTRİDZE-FATİMA NOHUT, SERAP BAŞBUĞ
- 4) PELAGİA SABELAŞVİLİ-CANAN AYCIBİN
- 5) NATALYA (PELAGİA'NIN KIZI)-DİLEK KARAHASAN
- 6) ONİSİME MATARADZE-ADNAN AKYÜZ
- 7) OSİKO HAREBADZE-OSMAN EMİRZEOĞLU

Çeviren: Süreyya TAMER ve Varlam Lali NİKOLADZE

Yönetmen, dekor, kostüm, koreograf ve müzik :Varlam Lali NİKOLADZE

Reji Asistanı: Hüseyin Rahmi EYÜPOĞLU

Efekt: Gülden MERT

Işık: Güldeniz YAZICI, Mustafa GÜNEY

Aksesuar sorumlusu: Özgün TÜREMEN

Teknik Sorumlular: Hakan FOYRAZ

Burak Memiş KIBAR

Süleyman SIRIKAYA

CANAN AYÇIBİN

1962 yılında Zonguldak'ta doğdu. Lise öğrenimini 1980 de Selçuk lisesinde tamamladı. Evli, bir çocuk annesi. TST ilk tiyatro deneyimi.

390000 - 500 0000000

FATMA NOLUT

1965 te İzmit'te doğdu. 1989 da AÜ Mh. Mim. Fak. Kinya Mh. bölümünden mezun oldu. 1991 den beri Trabzon Anadolu Kız Meslek Lisesinde Kinya öğretmeni olarak görev yapmaktadır. "Darıspan'ın Çilesi" rol aldığı ilk oyun.

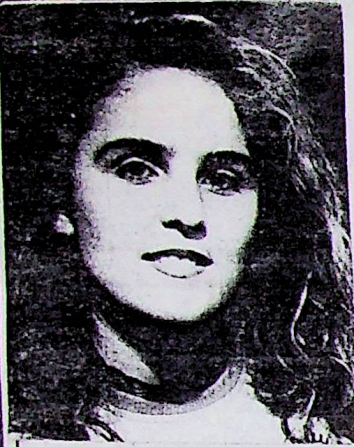

200000 - 500 0000000

SERAP BAŞBUĞ

1970 de Aksaray'da doğdu. KİÜ Fatih Eğitim Fakültesi Fizik Öğretmenliği Bölümü üçüncü sınıf öğrencisi. Amatör tiyatro çalışmaları var.

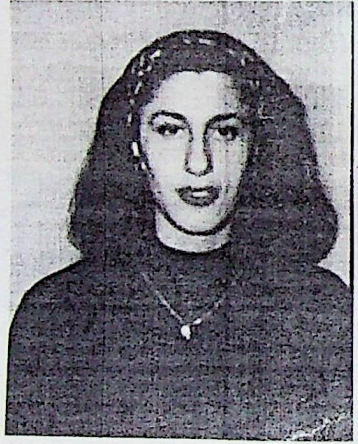
EDA GÜMÜŞÇİ

1973 Samsun doğumlu.KİÜ İşletme Fakültesi birinci sınıf öğrencisi.Trabzon sanat tiyatrosu çalıştığı ilk tiyatro.

հիւսկըն - յըմ թշուալեկայ

EEBU DİLEK KARAHASAN

1972 de Trabzon'da doğdu.Trabzon lisesi mezunu.Bilgisayar programcısı.Tiyatroya olan yoğun ilgisi onun TST kadrosunda yer almasını sağladı.

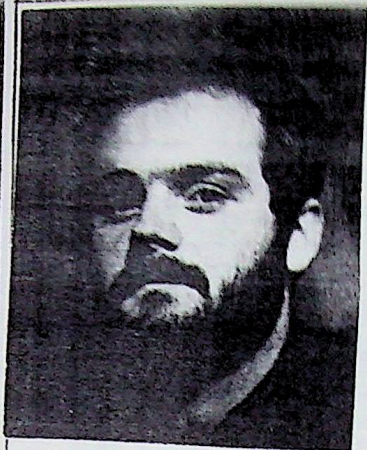
շնորհ - ջոկ-աճ թշտ

Երկրորդ-երկր
Գիտություն

GÜLTEN MERT

1975 Trabzon doğumlu.Liseyi bitirdikten sonra radyo spikerliğine başladı.Tiyatro aşkı onu ekim 93 te kurulan TST ye kazandırdı.

AYNAN AKÖZ

1968 Trabzon doğumlu, Trabzon Hissesi 100.yıl mezunlarından, Haden Ali işletme fakültesi 1.sınıf öğrencisi. Ahşap gençler, Hicriyatımız, Ay ışığında şemata, siyahıya alıp gilyesi, Sarıpanar 1914 ve Nerde oynayalım adlı çocuk oyununda rol aldı.

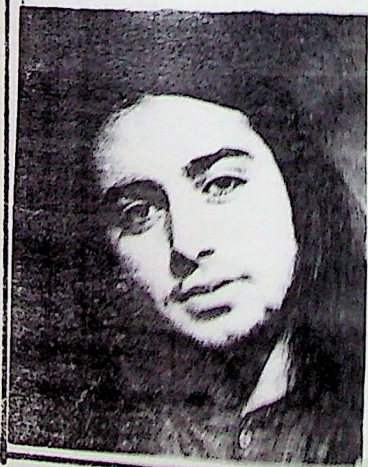
260127 - 26606
24048

OSMAN EMİRZEOĞLU

1974 Trabzon doğumludur. Lise son sınıf öğrencisi. Amatör tiyatro deneyimi var.

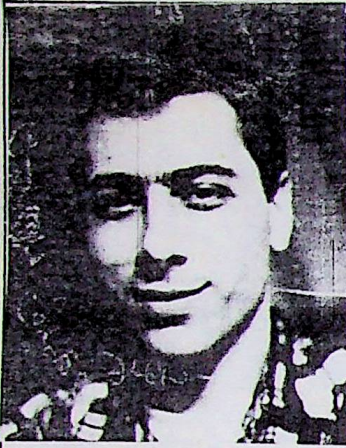

260127 - 26606 24048

FERİYE RUME EMRE

1974 Trabzon doğumludur. Lise son sınıf öğrencisi. Amatör tiyatro deneyimi var.

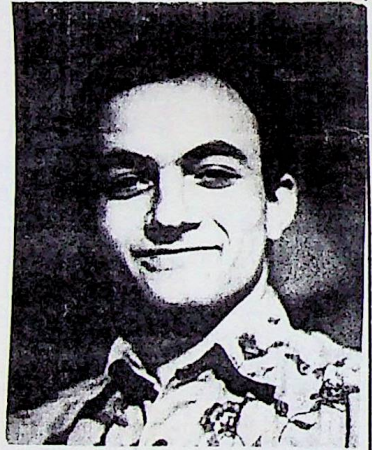
HAKAN FOYRAZ

1967'de Trabzon'da doğdu.Liseyi bitirdikten sonra KTÜ Rize Meslek Yüksek Okulu İnşaat bölümünden mezun oldu."Piyango ve Akrep" adlı oyunda rol aldı.1993'te TST ye katıldı.

MUSTAFA ÇİNEY

1976 Trabzon doğumlu.Özel Ata Lisesini 1993 te bitirdi.Çirkin Kız, Aşk Bir Masaldır ve Nerede oynayalım adlı çocuk oyunlarında rol aldı.

18

ÖZGÜN TÜREMEN

1974 Almanya doğumlu.Fatih lisesi mezunu.Rol aldığı oyunlar:Töre, Çatallı Köy,Nerede Oynayalım, Mavi Pullu Balık.

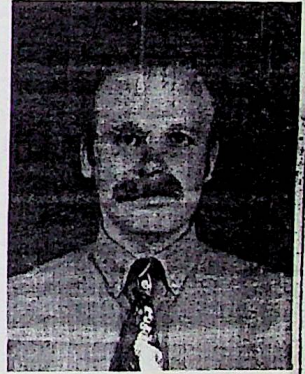

SÜLEYMAN SIRIKAYA

1970 Trabzon doğumlu. AÜ İşletme fakültesi öğrencisi. Amatör olarak tiyatro çalışmaları var. Ekim 93'te TST'ye katıldı.

BURAK MEMİŞ KİBAR

1966 Trabzon doğumlu. Üniversite mezunu. Bazı amatör tiyatrolarda çalıştı. Trabzon Belediyesi deneme sahnesinin "Carrar Ana'nın Tüfekleri" adlı oyunda rol aldı.

MERHABA....

Neden Trabzon?Neden Trabzon sanat tiyatrosu?Neden Darıspan'ın Çilesi? Sorular çoğaltılabilir.Bu sorulara verilecek yanıtların önemli bir bölümünü şüphesiz ülkem Gircistan'da yaşanan olaylardan soyutlayamayız.Sanatın vatanı yok.Coğrafi sınırların varlığı, yaşamı anlamlı kılabilmek için engel değil.İnsanın en önemli ilişkisinin kültür ve sanat olduğunu düşünüyorum.Tiyatro,duyguların kışkırtılması,bireyden bireye giden en kısa yol.İnsana yönelik üretildiğinde dünyayı değiştireceği bir gerçek.Yaşamımızda tesadüflerin rolu büyük.Trabzon'da Necati Zengin diye bir insanla karşılaşmam,güzelliği ve heyecanı birlikte paylaşmanın onurunu yaşattı bana.Bu birliktelik TST'nin kuruluş amacında bir bakıma belirledi.Ülkemde her türlü zor koşullar altında sanat adına kalıcı şeyler yaptığuma inanıyorum.Darıspan'ın Çilesi mi?İnsanların sorunlarıyla uğraşmayı seviyorum.Birlikte çileleri aşmak ve yeni umutlar yaratmak dileğiyle Saygılarımla

Varlam Lali NİKOLADZE

3. 6. 2013 V.N.

BAŞLARKEN...

Tiyatro virüsünün kanıma bulaşması kendimi algılamaya başladığım dönemlere rastlıyor.Türkiye gibi düşüncenin değilde,koşulların insan yaşamını belirlediği ülkelerde varolan gerçeği kabulleme zorunluluğunu bende yaşadım.Tiyatro düşle başlıyor.Bir düşü gerçekleştirmenin sancılarını yaşıyorum.Sanat karşılaşmadan doğan,insanın kendisini başkalarına ifade etme içgüdüsünün en gelişmiş ürünü ve sonucu.Lali Nikoladze ile karşılaşmamız TST düşüncesini pratiğe dönüştürdü.

Tiyatro,A.Artaud için ateş,J.Grotowski için bütüncül eylem,A.Çehov için insan psikolojisinin derinlikleri,B.Brecht için net bir görüş.TST için hümanizm ağır basıyor.Ama biz seçim yapmak zorunda olmadığımızı düşünerek çağımız tiyatrosunun bir sentez tiyatrosu olduğunu kabulleniyoruz.İlkel ile modern,geleneksel ile gelecek arasında bir ilişkinin zenginliği sanat anlayışımızın temelini oluşturacaktır.

Yeni bir heyecanın coşkusunu birlikte paylaşmak onurumuz olacaktır. Saygılarımla

Necati ZENGİN

1. 7. 2013

merhaba merhaba merhaba
MERHABA Merhaba merhaba
merhaba merhaba merhaba
merhaba merhaba merhaba
MERHABA

MERHABA

Merhaba
merhaba

Merhaba merhaba
MERHABA Merhaba
MERHABA merhaba
merhaba merhaba
MERHABA merhaba
MERHABA MERHABA
MERHABA MERHABA
MERHABA

TRABZON İL KÜLTÜR MÜDÜRLÜĞÜ

TRABZON S A N A T İ Y A T R O S U

" DARİSPAN'IN
ÇİLESİ "

Oyunumuzu
Onurlandırmanızı
Dileriz

Yer: HÜSEYİN KAZAZ

Tarih: 7. Nisan 1994

Saat: 20.00

pekşen petrol

SANAYİ VE TİCARET ANONİM ŞİRKETİ

30.000 TL. dir.

1934. 3002.

George Washington
University Library

ლიტერატურული საღამო
„ჩემო ყვანასენელო მეგობარო“

ეძღვნება

სერგო კლდიაშვილისა
და
კოლაყ ნადირაძის

ს ს ო კ ნ ა ს

საქართველოს გ. ლეონიძის სახ.
ქართული ლიტერატურის სახელმწიფო
მუზეუმში

/გ. ქანტურიას ქ. 8/

ა.წ. 16/II . 4 საათზე
გაიმართება

სერგო კლდიაშვილისა და
კოლაყ ნადირაძის
ხსოვნისადმი მიძღვნილი
ლიტერატურული საღამო

გთხოვთ მოპრძანდეთ.

მუზეუმის ღირექცია

ფ. 36.2. 30/7.

პრეზიდენტი

1996-97 წ.წ. სტამბა

მსხმერკლო

დავით კლდიაშვილის მოთხრობების მიხედვით

დრამა 2 მოქმედებად

ინსცენირების ავტორი და დამდგმელი
რეჟისორი — თორნიკე მარჯანიშვილი

მხატვარი — ჯეირან ფაჩუაშვილი
საქ. დამს. მხატვარი

მუს. გაფორმება — კახაბერ გოგოლაშვილის

ქორეოგრაფი — რამაზ ჩიხლაძე

რეჟ. თანაშემწე — რუჰან დავითულიანი
მარინე ფურცხვანიძე

მოქმედი პირნი და შემსრულებელნი

ზოსიმე მღვდელი — დავით როინიშვილი

ვასილ კარიკაძე — ავთანდილ სახამბერიძე

ეფროსინე (მისი ცოლი) — ლამარა ვაშაყიძე
საქ. დამს. არტ.

ფეფენა (ქვრივი) — ნათელა საღარაძე
საქ. დამს. არტ.

ნიკა (მისი ვაჟი) — ზაზა კილასონია

მარინე (ნიკას ცოლი) — ანა კოხრიძე

ონისიმე (ფეფენას მავალი) — ვაჟა ოყრეშიძე
საქ. დამს. არტ.

სოფიო (მისი ცოლი) — ნინო ეჭიბია

მარკოზა (მარინეს მამა) — ირაკლი ბალიაშვილი
საქ. დამს. არტ.

ესმა (მისი ცოლი) — ნანი უორუოლიანი

დავით კარუგდელაძე (აზნაური) — ზურაბ ძნელაძე

აზნაური — გოჩა ნიკოლაძე

ნესტორა — ჯემალ ჩხეიძე

კაცია — ნიკა კობახიძე

მიქელა — გივი ბერძენი
საქ. დამს. არტ.

კიშოთე — გურამ ლომთაძე
კულტ. დამს. მუშაკი

ექვთიმე — ვახტანგ ამანათიძე

კესარია — ნელი თოღაძე
საქ. დამს. არტ.

პელაგია — დალი ბასილაძე

მართა — მადდა ჩიხლაძე

დასის გამგე — ვ. ოყრეშიძე
საქ. დამს. არტისტი

სალიტერატურო ნაწ. გამგე — ნ. ჯავახიშვილი

საღადგმო ნაწ. გამგე — დ. კოსტანაშვილი

ხმის რეჟისორი — მ. ფხაკაძე

ხმის ოპერატორები — ნ. ძოწენიძე, ნ. პირველი

სცენის მთ. მემანქანე — რ. დავითულიანი

მხატვარ-გამნათებლები — რ. შენგელია, თ. კახიძე

მხატვარ გრიმიორი — ნ. ახვლედიანი

გარდერობის გამგე — თ. ნარჩენაშვილი

რეკვიზიტორები — ვ. დოდელია, თ. მაკაოიძე

ბუტაფორები — ნ. მალულარია, ს. დეისაძე

შეკრავ გამომჟღერელები — ი. კორძაძე მ. ქელიძე

თეატრის სამხატვრო ხელ-ლი და გენერალური
დირექტორი — რეზო ჭიჭიშვილი

მთავარი რეჟისორი — ნუგზარ ლორთქიფანიძე

მთავარი მხატვარი — ჯეირან ფაჩუაშვილი

დირექტორი ადმინისტრაციულ-სამეურნეო დარგში —
თორნიკე მარჯანიშვილი

რ.ვ.ლ.ბ. 3046

ბისურვებთ სასიამოვნო

თეატრალურ

საღამოს!

რ. კლდიაშვილი

"მანკელიძეების ოჯახი"

დავით კლდიაშვილის მოთხრობის
"როსტომ მანკელიძე" მიხედვით

რეჟისორი:
მამუკა ცერცვაძე

მხატვარი:
ნათია გურაძე

ლოტგარი:
ოპარ გველუხიანი

ქორეოგრაფი:
დათო გაჭრაძე

მოქმედი პირნი:

მარიამი - ნინო აბუსაძე

თალიკო - გვანცა ღაღიანიძე

კელო - ლიკა კეკელიშვილი

ნატალია - ნინო გოშაძე

კატულია - თეონა ხუციშვილი

როსტომი - გიო გლოველი

დათია - ბაადურ ტაბატაძე

ადმინისტრატორი:
ვახტანგ კვინიკაძე
სადაგებო ნაწილის გამგე:
დათო გაჭრაძე
ტექნიკური რეჟისორი:
მარეზ აბუსაძე
დასის მმართველი:
ნინო გაბუაძე
გარდერობის გამგე:
ირინა ჟანჟულიძე
კოსტიუმების მკურავი:
ნარგიზი კამკამიძე
რეკვიზიტორი:
რეზა ჩოჩნიძე
გამნათებელი:
თემურ ჩოჩნიძე
რაღისტი:
გოგა კამკამიძე
სცენის მმართველი:
გოგა ხაჩატუროვი
კომენდატი:
რამაზ ნიბიერიძე

თეატრის სამხატვრო
ხელმძღვანელი:
მამუკა ცერცვაძე

თეატრის მმართველი:
რენე აბუსაძე

რ.ს.პ. 3046

ბთხოვთ სპექტაკლის
მსვლელობის დროს,
გამორთოთ
მოგილური ტელეფონები
და სხვა ხმოვანი აპარატები.

ბისურვებთ სასიამოვნო

თეატრალურ

საღამოს!

რ.ს.პ. 3047

უშანგი ჩხეიძის სახელობის
ზუსტაჟონის
სახელმწიფო დრამატული

თ ე ა ტ რ ი

კ რ ო ბ რ ა მ ა

2009-2010 წ.წ. თეატრალური
სეზონს გახსნა

თენგიზ გუმბარიძე – დავით კლდიაშვილის
“სამანიშვილის დედინაცვალი” და პოლიკარგე
კაკაბაძის “კოლმეურნის ქორწინება”
(ლიტერატურული პარალელები)
მანანა ჭიჭინაძე – სიცრუე ღირსების
შესანარჩუნებლად (დავით კლდიაშვილის
მოთხრობების მიხედვით)

დისკუსია

გვიად გამსახურდიას სახელობის
აუდიტორია (№ 1113)

ქართული ენისა და ლიტერატურის
თეორიის სექცია
სსღმის თავეჯლომარეხი:
რუსუდან სალინაძე, ნატო წულეისკირი
მოსხენებები:

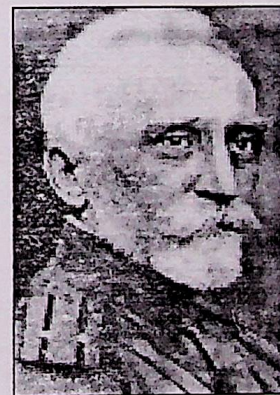
ლეილა აბაშიანიძე – იუმორი დავით
კლდიაშვილის “სამანიშვილის დედინაცვალში”
რუსუდან სალინაძე – მზნური ფორმები დავით
კლდიაშვილის პროზაში
ეპა ღაღინი – დავით კლდიაშვილის “ქამუშაძის
გაჭირვების” ენობრივი თავისებურებანი
ნინო შხაპაძე – კონცეპტთა მხატვრული
ვერბალიზების სტილური თავისებურებისათვის
დავით კლდიაშვილის შემოქმედების მიხედვით
მანია მიქაუტაძე – დავით კლდიაშვილის
პერსონაჟთა მეგყველების თავისებურებანი
თანამედროვე იმერულთან მიმართებით
მარინე კუხალაშვილი – დიალექტური და
ილიომატური მოვლენები დავით კლდიაშვილის
პერსონაჟთა მეგყველებაში
იგოლდა რუსაძე – ირონია – დავით
კლდიაშვილის შემოქმედების მხატვრულ-
სტილისტიკური ხერხი

დისკუსია

გვ. 3062

აპაკი წერეთლის სახელმწიფო უნივერსიტეტი
კუბანიტარულ მუხნიერებათა შაკულტეტი
ქართული ჟილოლოგიის ღეპარტამენტი

დავით კლდიაშვილი - 150

სამეცნიერო კონფერენციის
პროგრამა

8-9 ნოემბერი

ქუთაისი
2012

2012 წლის 8-9 ნოემბერს აკაკი წერეთლის
სახელმწიფო უნივერსიტეტში გაიმართება
დიდი ქართველი მწერლის

დავით კლდიაშვილის

დაბადებიდან 150 წლისთავისადმი
მიძღვნილი

სამეცნიერო კონფერენცია

გთხოვთ დაესწროთ.

რეგლამენტი:

მომხსენებელს - 15 წთ.
კამათში გამომსვლელს - 5 წთ.

უნივერსიტეტის რექტორატი
კუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი
ქართული ფილოლოგიის დეპარტამენტი

მწვანე დარბაზი
კონფერენციის ბაზსნა
გიორგი ლაშთაძე - უნივერსიტეტის რექტორი

სიტყვები:

შალვა კირთაძე - რექტორის მოადგილე
ირმა ყიშიანი - ფაკულტეტის დეკანი

კლდიაშვილის სფერო

თავმჯდომარე - ავთანდილ ნიკოლეიშვილი

მოსმენებები:

თამარ ღვინიაძე - დავით კლდიაშვილი -
მხატვრული სიკვდილის დიდოსტატი
რუსუდან ნიშნიაძე (ივანე ჯავახიშვილის
სახელობის თბილისის სახელმწიფო
უნივერსიტეტი) - დავით კლდიაშვილი და ერთი
სიუჟეტის მხატვრული პარალელები მეოცე
საუკუნის პროზაულ ტექსტებში
ტარიელ შუტკარაძე (წმიდა ანდრია
პირველწოდებულის სახელობის საპატრიარქოს
ქართული უნივერსიტეტი) - დავით კლდიაშვილის
ენობრივი კონცეფციისათვის
ტარიელ ტოშაძე (დავით კლდიაშვილის სახლ-
მუზეუმის დირექტორი) - დავით კლდიაშვილი და
იმერეთი
თორნიკე ეშრეშიძე - მურმან ლებანიძე დავით
კლდიაშვილის შესახებ
ავთანდილ ნიკოლეიშვილი - დავით
კლდიაშვილი ლაბეთში (ახალი მასალები)

დისკუსია

ქართული ლიტერატურის სექცია
მწვანე დარბაზი
სხდომის თაგმადგომარეობა
ნესტან კუტივაძე, ლუკა დვალისხილი
მოხსენებები:

ოპარ გვამაძე - დავით კლდიაშვილის მწერლური
ოსტატობის ზოგიერთი საკითხი
ნაზი ხელაია - კირილე მიმინოშვილის
მხატვრული სახის ინტერპრეტაციისათვის
თამარ ახვლედიანი - აკაკი წერეთლისა და
დავით კლდიაშვილის იმერლები
ნესტან კუტივაძე - დიალოგის მხატვრული
ფუნქცია დავით კლდიაშვილის პროზაში
ლუკა დვალისხილი - მატერიალურ და
ზნეობრივ პრობლემათა
ურთიერთმიმართებისათვის დავით კლდიაშვილის
შემოქმედებაში
ზია ხოშორია - ჩიხში შესული ლიტერატურული
მრეველი (დავით კლდიაშვილის მოთხრობების
მიხედვით)
გიორგი კიკვიძე - დავით კლდიაშვილის
თხზულებათა დრო და სივრცე
მანია ჭოლაძე - დავით კლდიაშვილის
შემოქმედება გერმანული თეატრის სცენაზე
ქეთევან დეკანოზიშვილი - დავით
კლდიაშვილის შემოქმედებითი პორტრეტი
გერონტი ქიქოძის თვალთახედვით
ნორა ნიკოლაძე-ლომსიანიძე - დავით
კლდიაშვილი როგორც ფსიქოლოგიური
მოთხრობის დიდოსტატი ბეჟან ბარდაველიძის
თვალთახედვით
ლელა ჩოგოვაძე - მალთუსის თეორია დავით
კლდიაშვილის "სამანიშვილის დედინაცვალსა" და
ანტონ ჩუბოვის მოთხრობაში "ქორწინების წინ"
ნატო გულუა - სასულიერო პირთა სახეები
დავით კლდიაშვილის პროზაში

ესპ. 3063

ცხინვალის ივანე მაჩაბლის სახელობის
სახელმწიფო დრამატული თეატრი

2011-2012 წწ. სეზონი

პროგრამა

135-ე საიუბილეო წელი

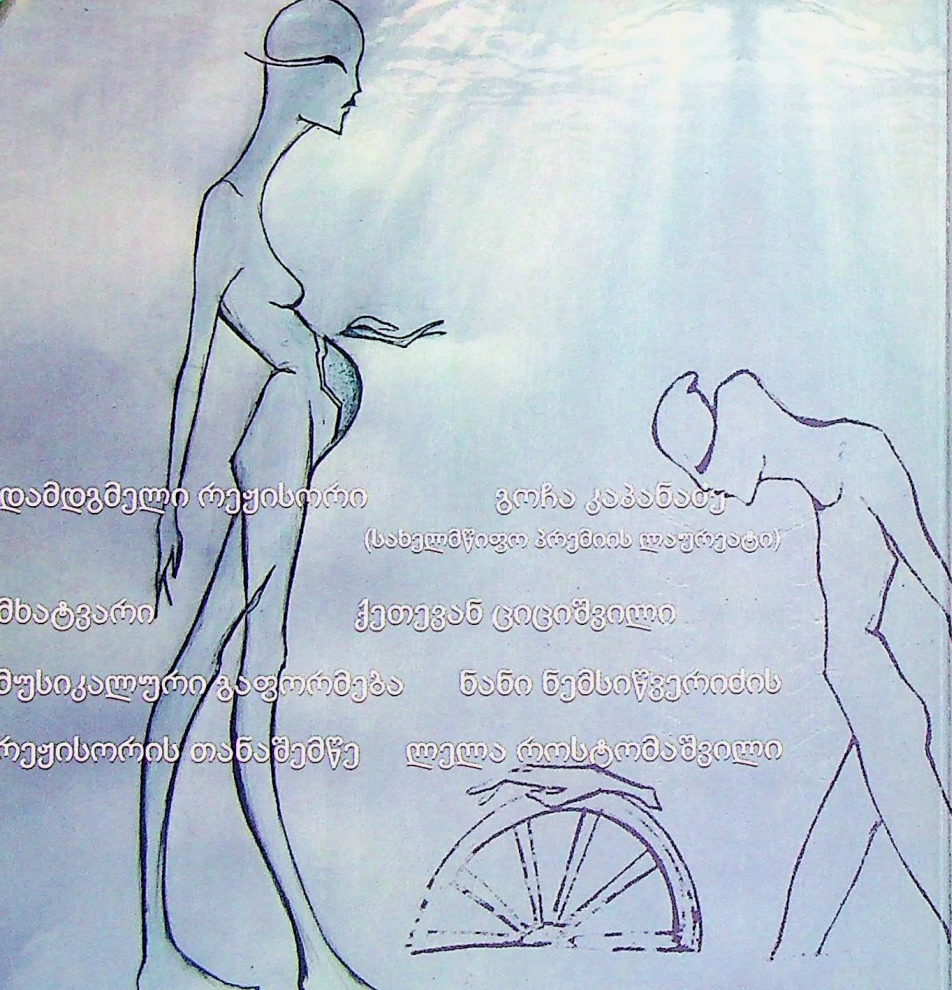
დავით კლდიაშვილი

აზნაურები?!

(დავით კლდიაშვილის ნაწარმოებების მიხედვით)

თბილისი 2011წ.

დამდგმელი რეჟისორი

გოჩა კაპანაძე
(სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი)

მხატვარი

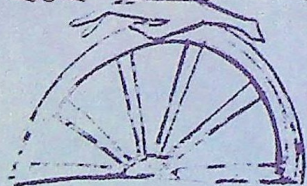
ქეთევან ციციშვილი

მუსიკალური გაფორმება

ნანი ნემსიწვერიძის

რეჟისორის თანაშემწე

ლელა როსტომაშვილი

მომგები პირნი და შემსრულებანი:

დარისპანი – ვაჟა ციცილოშვილი, გიორგი რევაზიშვილი,

მამუკა პავლიაშვილი

მართა – ლელა მახინაშვილი, ციცო გიგაური, ანა ხურციძე,

თინათინ კობალაძე

პულაგია – მაკა გელაძე, ნელი სალამაძე, დალი

დოიჯაშვილი, თაია გოგიძე

ნატალია – თინათინ კობალაძე, თაია გოგიძე, მადონა ტეხური

კაროჟნა – ლია ბერიაშვილი, მადონა ტეხური

ონისიმე – მეგლუდ სამადალაშვილი, რამაზ ხომასურიძე

ოსიკო – მამუკა ტაბატაძე, მამუკა პავლიაშვილი

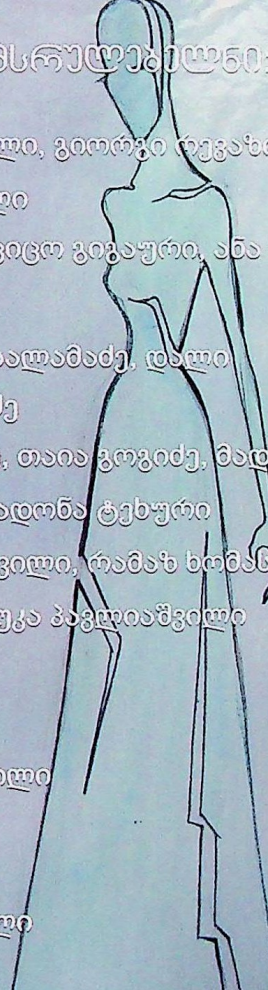
კოსტიუმერი – ანა ხურციძე

რეკვიზიტორი – თაია გოგიძე

ტექ. რეჟისორი – ლია ბერიაშვილი

I მსახიობი – მადონა ტეხური

I მსახიობი – ლელა კეკელიშვილი

მხატვრული განათება - გივი კახიაშვილი;
გიორგი ქულინიშვილი
ხმის ოპერატორი - თორნიკე კასრაძე
კოსტიუმერი - დევიდა თედევა
რეკვიზიტორი - ნინო ბახიშვილი
სცენის მთავარი მემანქანე - ალექსი დევიძე

საზოგადოებასთან ურთიერთობის მენეჯერი
მზია მახნიაშვილი

მთავარი ადმინისტრატორი
ნიკოლოზ მამისაშვილი

მმართველის მოადგილე
თემურ იოსებაშვილი

თეატრის მმართველი - ზაალ ჟეღიაშვილი

თეატრი გადმოგვას უხდის საქართველს ჭულტურისა და
ქველთა ღაცვის სამინისტროს მხარდაჭერით

დავით აღმაშენებლის გამზ. 127

ტელ.: 2 309 359

ელ-ფოსტა: machabelitheatre@yahoo.com

www.tskhinvalitheatre.ge

მთავარ მასშტაბელთა
სახელმწიფო ქართული

თეატრი

1977-78 წ. წ. ს ე ზ ო ნ ი

კ რ ო ბ რ ა მ ა

დ. კლდიაშვილი

დარისპანის განსაჯირი

უ გ ე დ უ რ ე ბ ა

2 მოქმედებად

დამდგელი რეჟისორი — თ. ჩხეიძე, ხელ. დამს. მოღვაწე

მხატვარი — მ. ჯავახიშვილი

კომპოზიტორი — დ. ტურიაშვილი

რეჟისორის თანაშემწე — გ. დენისაძე, რესპ. დამს. არტისტი

მოქმედი პირნი და შემსრულებელნი:

მხარე სპანის ბასაპირი

მართა ქვიტარიძისა ბ. ჯაფარიძე
რესპ. დამს. არტისტი

ჟელავია საბელაშვილისა ე. გელოვანი
რესპ. დამს. არტისტი

ნატალია ბ. მახათაძე

დარისპან ქარსიძე ნ. ცერცვაძე

კაროენა ნ. ბერაძე

ონისიმე მათარაძე ბ. ჯავახიშვილი
რესპ. დამს. არტისტი

ოსიკო ხარებაძე ა. შარმაწაშვილი

მოქმედი პირნი და შემსრულებელნი

მაია ბ. ხაფაზა

ტუფია ც. შორეულიძე
რესპ. დამს. არტისტი

ნატალია ნ. პაატაშვილი

პავლია მ. ბალათური

ამირანა ი. ნინუა,
რესპ. დამს. არტისტი

ლომინა ვ. ივანიძე

ვასილა ბ. გიორგაძე

რომანოვა ბ. დიმიტრი
რესპ. დამს. არტისტი

სერაფიონი მ. შარცხალაძე

სეფე მ. შარიძე

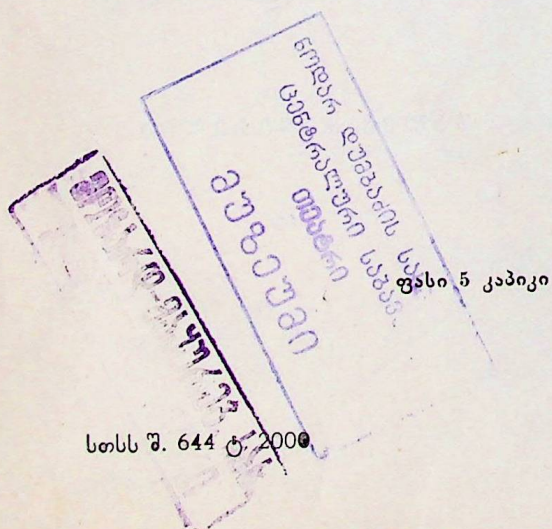
ილია ილიაშვილი . მ . რ. თავართქილაძე
 ნიკო ნიკოლოზი . მ . გ. გოგალაშვილი
 თებროლე თებროლე . მ . ი. ელისაშვილი
 სიმონია სიმონია . მ . მ. მამაკაშვილი
 ლ. ვეფხვაძე ლ. ვეფხვაძე . მ . თ. ჯარიშვილი
 შ. ჭრისტაშვილი შ. ჭრისტაშვილი . მ . თ. ასლაგაშვილი
 თ. ასიაშვილი თ. ასიაშვილი . მ .
 მ. გოცვაძე მ. გოცვაძე . მ .

თეატრის მთავარი რეჟისორი — შალვა გაყარელია

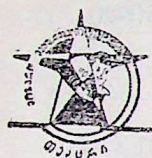
ილია მ. ილია

0000 00 000 00

სალიტერატურო ნაწილის გამგე — მ. ცხომარია
 დასის გამგე — რ. გარსევანიშვილი, კულტ. დამს. მუშაკი
 პედაგოგიური ნაწილის გამგე — ალ. თაბორიძე
 სადადგმო ნაწილის გამგე — პ. წერეთელი
 უფროსი მხატვარი გამნათებელი — მ. ბაინდუროვი
 უფროსი მხატვარი გრიმიორი — ს. ისაბეგოვი,
 კულტ. დამს. მუშაკი
 სცენის მთავარი მემანქანეები — თ. გველეზიანი,
 თ. სარქისოვი
 მხატვარი შემსრულებელი — მ. მოსაშვილი
 უფროსი მხატვარი ბუტაფორი — გ. ნემსაძე
 გარდერობის გამე — ა. რევაზიშვილი
 სამკერვალო საამქროს უფროსი — შ. შენგელია
 სადურგლო საამქროს უფროსი — თ. მირალიოღლი
 ფეხსაცმელების საამქროს უფროსი — მ. ბარაბაძე
 უფროსი რეკვიზიტორი — ვ. მუხურაძე

მოზარდ მავურებელთა
სახელმწიფო ქართული

თეატრი

1985-86 წ. წ. სეზონი

დავით კლდიაშვილი

ირინეს გედნეიკება

სპექტაკლი ერთ მოქმედებად

დამდგმელი რეჟისორი — შ. გაწიერელია,

საქ. სსრ ხელოვნების დამსახ. მოღვაწე,

კ. მარჯანიშვილის სახ. პრემიის ლაურეატი.

რეჟისორი — ო. ბაღათურიძე,

საქ. სსრ დამსახ. არტისტი

მხატვარი — მ. შველიძე,

საქ. სსრ დამსახურებული მხატვარი,

შ. რუსთაველის სახ. პრემიის ლაურეატი.

ქორეოგრაფი — **ო. ზარმაცვი,** საქ. სსრ სახალხო არტისტი

კოსტუმების მხატვარი — ზ. კისილოვა

მუსიკალური გაფორმება — ღ. გუზგენიძისა

ლოტბარი — ზ. საჩაღელი

რეჟისორის თანაშემწე — ზ. ღეიშაძე,

საქ. სსრ დამს. არტისტი

მოქმედი პირნი და შემსრულებელნი:

სამსონ სალამოაძე	შ. ქრისტესაშვილი
ეკუ	ბ. ზაფხვა, საქ. სსრ დამსახ. არტისტი
აბესალო	ა. მახაროზლიშვილი
ფილიპე ბარბაქაძე	ნ. ცერცვაძე, საქ. სსრ დამსახ. არტისტი
ირინე	თ. ლოლაშვილი
ვიქტორი	რ. თავართქილაძე, საქ. სსრ სახ. არტისტი მ. ლორია
პავლე როდამიშვილი	თ. შამათავა
ნესტორი	ვ. მემვაბიშვილი, საქ. სსრ დამსახ. არტისტი
სოგრათი	მ. შარიძაძე
ეპიზოდებში	მ. აბაშიძე, მ. კიკაჩიშვილი, თ. გაბელია, ა. შარმანაშვი- ლი, თ. მამულაშვილი, მ. გოცვაძე, მ. მახაიძე, ბ. ფიცხელაური, მ. ხოზუა, ნ. მამულაშვილი, ქ. შერვა- შიძე, ბ. მუმლაძე, რ. ლორია

სალიტერატურო ნაწილის გამგე — მ. ცხომარია

დასის გამგე — რ. გარსევანიშვილი, კულტურის დამს. მუშაკი

პედაგოგიური ნაწილის გამგე — ა. თაბორიძე,
კულტურის დამს. მუშაკი

სადადგმო ნაწილის გამგე — ლ. თვალაძე

ხმის რეჟისორი — გ. თოფურია

უფროსი მხატვარ-გამნათებელი — გ. გიგეიძე

უფროსი მხატვარ-გრიმიორი — ს. ისახვეგოვი, კულტ. დამს. მუშაკი

მხატვარ-მემსრულებელი — თ. ბერულავა

მხატვარი-ბუტაფორი — თ. ასანიძე

გარდერობის გამგე — ლ. ავალიშვილი

მოდელიორ-გამომჟრელი — გ. ცხვირავაშვილი

სცენის მთავარი მემანქანე — თ. გველბიანი

ფეხსაცმელების უფროსი მკერავი — მ. ბარაბაძე

უფროსი რეკვიზიტორი — ვ. მუხურაძე

თეატრის დირექტორი და მთავარი რეჟისორი —

შ. გაჩეჩილაძე

საქართველოს სსრ ხელოვნების დამსახურებული მოღვაწე.

კ. მარჯანიშვილის სახ. პრემიის ლაურეატი

ფასი 5 კაპიკი

სთსს შ. 2785 ტ. 2000

საქართველოს საგარეო
ცენტრალური საგარეო
თავი

მუხრან

ქაფუშადიზ ბეჭიკიკიკი

НЕВЗГОДЫ
КАМУШАДЗЕ

ГРУЗИНСКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ ТЕАТР
ЮНОГО ЗРИТЕЛЯ

Д. Клдиашвили

НЕВЗГОДЫ КАМУШАДЗЕ

Сцены из деревенской жизни в 2-х действиях

Инсценировка Г. Санадирадзе
Режиссер-постановщик Ш. Гацерелия
Ассистент режиссера О. Багатуриа
Художники: М. Чавчавадзе, У. Имерлишвили
Композитор Г. Сихарулидзе
Музыкальное оформление Д. Гургенидзе
Помощник режиссера Г. Дейсадзе, засл. арт. ГССР

Действующие лица и исполнители:

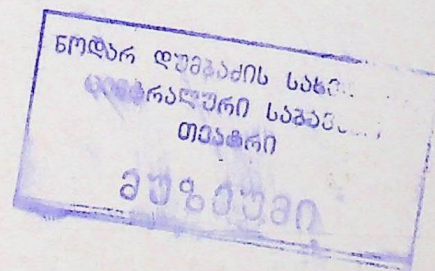
Отиа Камушадзе	— Г. Дзnelадзе
Эквирина	— Л. Джакели
Порфирий Биашвили	— М. Боцвадзе
Беглар Джинчарадзе	— А. Иоселиани
Соня	— Г. Махатадзе
Пелагея	— Л. Лазашвили
Леван Камушадзе	— О. Багатуриа
Эпросине	— Э. Геловани, засл. арт. ГССР
Оман	— В. Иванидзе
Сардион Квелидзе	— Т. Царцхаладзе
Жена Сардиона	— Х. Иоселиани, Н. Копалейшвили
Нино, их дочь	— Н. Джавахишвили
Серапион	— В. Меквабишвили
Бесарион Камушадзе	— Ш. Кристесашвили
Самададзе	— И. Молодинашвили
Священник	— А. Пхаладзе, засл. арт. ГССР
Севасти	— Т. Гюргадзе
Теща Гарушадзе	— В. Хавава
Пусутна	— М. Абашидзе
Романоз	— О. Габелиа
Агралина	— Г. Заришвили
Теброн	— А. Нуцубидзе
Староста	— П. Сонгулашвили, засл. арт. ГССР
Пилиппа	— Т. Эсиашвили
Мальчик	— Н. Чхиквишвили
Арганиш	— Г. Дейсадзе, засл. арт. ГССР
Пристав	— Р. Таварткиладзе, засл. арт. ГССР
И ниций	— М. Шарикадзе
И ниций	— А. Бебуришвили
Девочка	— Л. Пилпани
И дворянин	— А. Махароблишвили
И дворянин	— А. Шарманашвили

Главный режиссер театра Ш. Гацерелия

ფასი 15 კპ.
Цена 15 коп.

საქართველოს სსრ კულტურის სამინისტროს
რეკლამების გამომცემი ღირექციის გამოცემა
თბილისი, რუსთაველის პრ. № 18, ტელ. 93-56-34.

Издания Дирекции по выпуску реклам
Министерства культуры ГССР
Тбилиси, пр. Руставели 18. Тел. 93-56-34.

შეკვ. № 1683

ტირ. 1000

საქართველოს კვ ცვ-ის გამომცემლობის სტამბა, ლენინის ქ. № 14

ქამუშადის გაჰირვება

НЕВЗГОДЫ
КАМУШАДЗЕ

მოზარდ მამულებელთა სახელმწიფო ქართული თეატრი

დ. კლდიაშვილი

ქამუშადის გაჰირვება

სურათები სოფლის ცხოვრებიდან 2 მოქმედებიდან

ინსცენირება	გ. სანადირაძისა
დამდგმელი რეჟისორი	შ. გაწერელია
რეჟ. ასისტენტი	ო. ბალათურია
მხატვრები	მ. ქავჭავაძე.
კომპოზიტორი	უ. იმერლიშვილი
მუსიკალური გაფორმება	გ. სიხარულიძე
რეჟ. თანამშემწე	დ. გურგენიძისა
	გ. დეისაძე
	რესპ. დამს. არტ.

მოქმედი პირნი და შემსრულებელნი:

ოტია ქამუშაძე	გ. ძნელაძე ✓
ეკერიძე	ლ. ჯაყელი
პორფირი ბიაშვილი	მ. ბოცვაძე
ბეგლარ ჭინჭარაძე	ა. იოსელიანი ✓
სონია	გ. მახათაძე ✓
პელაგია	ლ. ლაზაშვილი
ლევან ქამუშაძე	ო. ბალათურია
ეფროსინე	ე. გელოვანი
	რესპ. დამს. არტ.
ომანი	ვ. ივანიძე
სარდიონ ქველიძე	თ. ფარცხალაძე
სარდიონის ძეგელი	ბ. იოსელიანი, ✓
	ნ. კოპალიშვილი
ნინო, მათი ქალიშვილი	ნ. ჯავახიშვილი
სერაპიონი	ვ. მექვაბიშვილი
ბესარიონ ქამუშაძე	შ. ქრისტესაშვილი
სამადაძე	ი. მოლოდინაშვილი
ხუცესი	ა. ფხალაძე
	რესპ. დამს. არტ.
სევასტი	ტ. გიორგაძე
გარუშაძის სიდელრი	ბ. ხაფავა
ფუსუტია	მ. აბაშიძე
რომანოზა	ო. გაბელია
აგრაფინა	თ. ჯარიშვილი
თებრონე	ა. ნუცუბიძე
მამასახლისი	ფ. სონფულაშვილი
	რესპ. დამს. არტ.
ფილიპია	თ. ესიაშვილი
ბიჭი	ნ. ჩხიკვიშვილი
მეარღნე	გ. დეისაძე
	რესპ. დამს. არტ.
ბოქაული	რ. თავართქილაძე
	რესპ. დამს. არტ.
პირველი გლაზა	მ. შარიკაძე
მეორე გლაზა	ა. ბებურიშვილი ✓
პატარა ბავშვი	ლ. ფილფანი
I აზნაური	ა. მახაროშვილი
II აზნაური	ა. შარმანაშვილი

თეატრის მთავარი რეჟისორი
შ. გაწერელია

Г О Д Б О Д О О Г З

С Ц Е Н Ы И З

პ ე ქ ბ ე ქ ლ ი ღ ე ნ

ს პ ე კ ტ ა კ ლ ა

Д. Клдиашвили

НЕВЗГОДЫ КАМУШАДЗЕ

сцены из деревенской жизни

в 2-х действиях

«Невзгоды Камушадзе» — инсценировка повести классика грузинской литературы Д. Клдиашвили (автор инсценировки Г. Санадирадзе). Герои Д. Клдиашвили жили на рубеже XIX и XX столетий. Это чаще всего обедневшие дворяне, потерявшие классовую привилегию, но сохранившие гордый нрав и кичливость. С грустной улыбкой автор описывает их безрадостное существование. Повести и пьесы Д. Клдиашвили сыграли большую роль в развитии грузинской драматургии и театрального искусства.

КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ

Действие первое

Имеретинское село. К дому Отии Камушадзе подходят три паломника. Эквирине, мать Отии, выносит им подаю. Она взволнована: обедневший адвокат Сардион Квелидзе отказался выдать дочь за ее сына — Отиу. К. Камушадзе в гости приходит их дальний родственник адвокат Порфирий Биашвили, он горожанин и хочет найти в селе частную практику. Несмотря на бедность, семья Камушадзе с должным гостеприимством принимает гостей. Эквирине мечтает найти сыну достойную невесту. Порфирий обещает ей помощь и содействие.

Сельская канцелярия. Порфирий ищет себе клиентуру и знакомится с сельской жизнью. Ему встречаются ссорящиеся соседи, но причина их раздора, как выясняется, бедность и полуголодное существование. А вот, обнищавший дворянин Серапион с горечью рассказывает о своей верной кормилице собаке по кличке Куся. Собака таскает у соседей еду и честно приносит их своему хозяину. Что бы делал Серапион без своей Кусяи?!

Порфирий потрясен увиденным и услышанным. Он решает уехать из деревни.

Квартира Беглара Джинчарадзе в городе. Беглар возвращается с работы. За обедом мать рассказывает о визите Порфирия. Он приходил с молодым человеком, который просил руки Сонни.

Вскоре появляются Порфирий и Отни. Беглар, не спрашивая сестру, соглашается на брак Отни и Сонни. Молодых благословляют. Свадьба.

ДЕЙСТВИЕ ВТОРОЕ

У дома Камушадзе стоят паломники. На этот раз им досталось меньше обычного. Эквирине старается создать видимость семейного благосостояния, но Соня видит, как трудно живет Камушадзе.

Крестины соседского ребенка. Соседи должны пройти через двор Камушадзе и Эквирине выводит их встречать: выносит на обозрение соседей граммофон — приданное Сонни. Соседи благословляют их дом. Старая женщина очень устает от таких «маскарадов».

Деревенские женщины идут по воду и злословят о невестке Камушадзе, но завидев Соню и Эквирине, переходят на ласковый, любезный тон. Соня хочет повидать больного дядю Отни — Левана, Эквирине всячески отговаривает ее, но Соня настаивает.

Эфросине приводит к Соне истощенного от голода, больного Левана. Соня дарит ему табакерку.

Деревенские сплетницы говорят об Эфросине, что она ведьма. Соня встревожена: завтра в положении Эфросине может оказаться любая женщина, и даже сама Соня. «Так недолго и загубить человека, — говорит она мужу, — надо жить иначе!» Отня старается ее успокоить.

В деревне переполох, слышатся крики, проклятия. Дядя Отни — Оман, у которого умирает сын, обвиняет в своем несчастье Эфросине. Это она, ведьма, наслала на мальчика неизлечимую болезнь. Односельчане просят Эфросине подарить жизнь сыну Омана. Эфросине потрясена, она проклинает всех, кто распространяет о ней страшную ложь.

Мальчик умирает, все село пришло на его похороны. А через некоторое время односельчане поз-

дравляют Отню с рождением сына. В жизни все рядом — горе и радость, поминки и крестины. На крестинах повздорили родственник Отни Бесарион Камушадзе и крестьянин Самададзе — крестный отец ребенка. А подвыпивший Беглар Джинчарадзе сватает дочь адвоката Квелидзе — Нино.

Трудно живет семье Камушадзе. Приходит пристав, он требует уплатить денежный налог. Эквирине падает к его ногам, моля об отсрочке.

Из города приезжает Порфирий, он рассказывает, что Беглар Джинчарадзе согласен жениться на Нино Квелидзе, если за ней дадут в приданное 800 рублей.

Умирает Леван Камушадзе. Голод и невзгоды свели его в могилу. Он завещает близким и соседям жить в мире и добре. Стыдно людям не любить друг друга.

მოზარე
მეყურებელთა
თეატრი

2012-2013 წლების სეზონი

ღავითი კლდიაშვილი

**ირინეს
ბედნიერება**

თრმოქმედებიანი სპექტაკლი უანტრაქტოდ

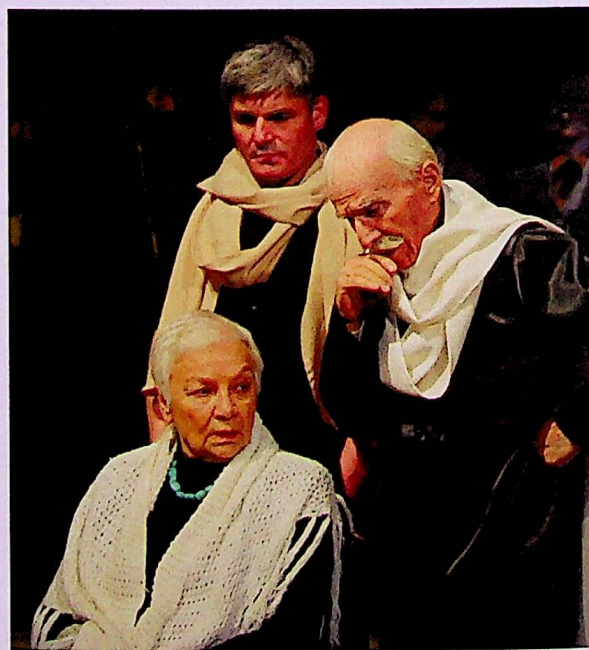
თბილისი

2013წ.

დამდგმელი რეჟისორი — დიმიტრი სეთისიაშვილი
 მხატვარი — ლომკულ მურუსიძე
 მუსიკალური გაფორმება ზურაბ გაგლოშვილისა
 რეჟისორის თანაშემწე — ნატალია არგელაძე

პრემიერა შედგა 2013 წლის 20 აპრილს

ეოქავი პირნი და უმისრულეპენი:

სამსონ სალაბოძე — რევაზ თავართქილაძე,

იოსებ მოლოდინაშვილი

ეკა — ნათელა მაჭავარიანი, ნინო ლორთქიფანიძე

ფილიპე ბარბაქაძე — პავლე ნოზაძე, პაატა კიკვაძე

ირინე — თამარ ჭანუყვაძე, მარიამ ჩუხრუკიძე

აბესალო — დავით ხახიძე, კახა ჭოლაძე

ვიქტორი — ვამეზ ჯანგიძე, კოტე თოლორდავა

როდამიშვილი — ნიკა კვანტალიანი, რატი გოგუაძე

სოგრატ — გაბა შიშინაშვილი, ზვიად ურიდია

ნესტორ — გიორგი შაგვულიძე, ნიკა ნანიტაშვილი

კატო — ნინო ციმაკურიძე, სალომე წურწუშია

ფეხშიძე გოგო — სოფიო ფერაძე, სოფიო ახუაშვილი

ქმარი — მამუკა ბოგვერაძე, ალექო მელაძე

სოფლის გიჟი — ქეთევან შერვაშიძე, მაია ხორნაული

წამყვანი — ქეთევან ჩაჩუა, ნაირა გელაძე

სოლომონი — ვახტანგ ნოზაძე, გიორგი ბერიძე

ნიკოია — ლევან კაციაშვილი, ლაშა გრძელიძე

დიმიტრი ხვთისიაშვილი

1989 წ. – შოთა რუსთაველის სახელობის თეატრისა და კინოს უნივერსიტეტის სამსახიობო ფაკულტეტი;

2003 წ. – შოთა რუსთაველის სახელობის თეატრისა და კინოს უნივერსიტეტის სარეჟისორო ფაკულტეტი.

1989-1996 წ. მარჯანიშვილის თეატრი - მსახიობი

1996 წ. ზუგდიდის თეატრი - სამხატვრო ხელმძღვანელი

2000-2003 წ. ვერიკო ანჯაფარიძის სახ. თეატრი – დამდგმელი რეჟისორი;

2000-2003 წ. მერაბ კოსტავას სახ. თეატრი – დამდგმელი რეჟისორი

1989 წ. – თეატრისა და კინოს უნივერსიტეტი – პროფესორი;

1999 წ. – სამაუნეებლო კომპანია “რუსთავი 2” -

გახმოვანების სტუდიის მთავარი პროდიუსერი;

2012 წ. – თბილისის ნოდარ დუმბაძის სახელობის

ცენტრალური საბავშვო თეატრის მმართველი და

სამხატვრო ხელმძღვანელი

დადგმები:

“ქაშუშაძის გაჭირვება” – მარჯანიშვილის თეატრი;

“ჯვარცმული ბედნიერება,” “ამიკო,” “იყო ერთი

სოფელი” – ზუგდიდის თეატრი;

“აისბერგი თიკუნით – სტალინი,” “ღამე და თუთიყუში” –

ერთი მსახიობის თეატრი;

“ახალგაზრდები,” “პრემიერა” – თეატრალური სარდაფი

“სტუმარი,” “მძიმე განსაცდელი” – კოსტავას თეატრი;

“ეზოში ავი ძალღია” – რუსთაველის თეატრი

“ლია შუშბანდი,” “როლი დამწყები მსახიობი

გოგონასათვის,” “გუმინდელი,” “მილიონერი ნეაპოლი”

– სასწავლო თეატრი;

“პეიზაჟს აკლია სიტბო,” “ეუხენა ბალბოა” (ლევან

წულაძესთან ერთად), “მგზავრის წერილები”

(თემურ ჩხეიძესთან ერთად) – მარჯანიშვილის თეატრი

ავტორია წიგნების:

2002 – “ლილი იოსელიანი”

2008 – “გივი ბერიკაშვილი”

2011 – “ქეთევან ხარშილაძე-ასსერი 60”

2011 – “კახი კავსაძე” (ხათუნა კიკვაძესთან ერთად)

2011 – “სოხუმის დრამატული თეატრის 125-ე სეზონი”

2011 – “ახმეტელის თეატრი 30 წლისაა”

პრემიები:

წლის საუკეთესო სპექტაკლი “ოქროს ნილაბზე”

სპექტაკლისთვის “ჯვარცმული ბედნიერება” – 1996 წ.

წლის საუკეთესო ახალგაზრდა რეჟისორის პრემია – 2000 წ.

შოთა რუსთაველის სახელობის

მეზარეულები
მეყურებელთა
თეატრი

2012-2013 წლების სეზონი

დავით კლდიაშვილი

ირინეს

ბედნიერება

ორმოქმედებიანი სპექტაკლი უანტრაქტოდ

თბილისი

2013 წ.

სსიპ პეიღარ პალივის
სახელობის თბილისის აზერბაიჯანული
პროფესიული სახელმწიფო
დრამატული თეატრი

HEYDƏR ƏLİYEV
ADINA TBİLİSİ
DÖVLƏT PEŞƏKAR
AZƏRBAYCAN
DRAM TEATRİ

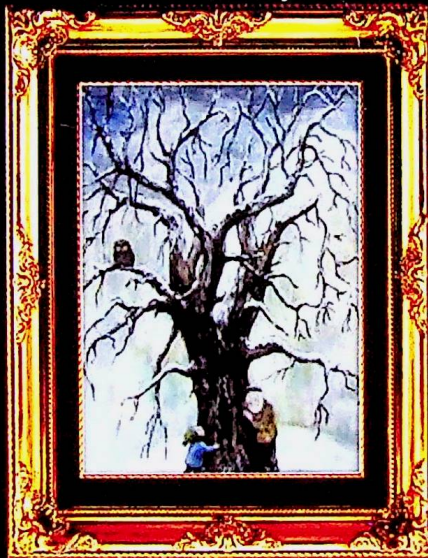
დავით კლდიაშვილი
DAVID KLDIAŞVİLİ

ნეჯათი ზენგინი
ლაურა რეხვიაშვილი
ასლან მამედოვი
ლელია კასუმოვა
თურგაი ველი-ზადე
ბიულ ბიულალიევა
ნამიგ მუსაევი
აისელი მამედოვა

დამდგმელი რეჟისორი
ვარლამ ნიკოლაძე

წიგნის
დავით ნიკოლაძე

Necati Zengin
Laura Rexviaşvili
Aslan Məmmədov
Leyla Qasimova
Turqay Vəlizadə
Bülbül Əliyeva
Namiq Musayev
Aysel Məmmədova

Quruluşçu rejissor
**Varlam
Nikoladze**

Rejissor
Davit Nikoladze

დარისპანის გაცხდირი

Bir pərdəli tamaşa

Darispənın əziyyəti

პროექტის მხარდამჭერია:

საქართველოს კულტურისა და ძეგლთა დაცვის სამინისტრო, ქ.თბილისის მერიის
კულტურული ღონისძიებების ცენტრი, თურქეთის რესპუბლიკის საელჩო და იუნესკოს
კულტურის ცენტრი, ეიჩ ბი - ჯორჯია

დასაწყისი:

დასრულება:

თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელი
Teatrın bədii rəhbəri

VARLAM (LALI) NIKOLADZE

Davit Kldiaşvili 1862-ci ilin avqustun 29-da Tercola rayonunun, Simoneti kəndində anadan olmuşdur (1931-ci ilin aprelində 24-də vəfat etmişdir. Məzarında panteonuna dəfn olunub) 1880-ci ildə Kiyev Hərbi Gimnaziyasını bitirdi; 1882-ci ildə isə Moskva Rəssamlıq Məktəbini. 1882-ci ildən Batumidə hərbi xidmətdə idi. Çar Rusiyanının zabiti olub. Qabaqçıl ziyallılar və inqilabı ruhiyyəli fəhlələr və əsgərlərlə əlaqə qurmuşdu. 1905-1907-ci illərdə inqiləbdən sonra etibarsız podpolkovniki hərbi xidməti tərk etməyə məcbur etdilər. 1908-ci ildən hələ Kutaisidə, sonra Çiatura qara daş sənayeşisi idarəsində işləyirdi. 1915-ci ildə səfərbərlik elan edərək Osmanlı cəbhəsinə aparıldılar. Türkiyədə yaşayan Çarlara qəhmer çıxdığı üçün onu hərbi məhkəmə gözləyirdi, ancaq 1917-ci il fevral inqilabı baş verdi və vətənə qayıtdı. Onun ilk bədii tərcümələri 1885-ci ildə "Teatr" jurnalında çap olundu. D. Kldiaşvilinin yazıçılıq prinsipi elə ilk hekayəsində də bürüzə verdi – gürcü klassik realizminə sədaqət, bununla o XIX əsrin yeni gürcü nəsrinin böyük ənənələrini inkişaf etdirdi. Yazıçının baş mövzusu – İmrelinin yoxsullaşmış "payız zadəganları" adlanan təbəqənin həyatının qürubunu təsvir etməkdir. Bu ilk dəfə "Solomon Morbeladze" (1894) hekayəsində göründü. Yazıçı özünün "yaş qarışıq gülüşünün" qaynağını məhz burda gördü; Çarəsiz zadəganların daxili faciəvi təbiəti onun yazıçılıq tərzinə təkrarolunmaz fərdilik bəxş etdi. Yazıçı bütün bunlara görə əzab çəkir və nadir hallarda keskin, amansız satiraya müraciət edir. Onun hekayələr toplusu 1901-ci ildə nəşr olundu; ikicildiyi 1911-ci ildə, seçilmiş əsərlərinin ikicildiyi 1926-cı ildə, əsərlərinin tam məcmuəsi iki cildlə - 1933, 1935 və s. Kldiaşvili gürcü dramaturgiyasına həqiqətəndə böyük töhfə vermişdir. Onun "Darispanın əziyyəti" tragi-komediyası xüsusi ilə məşhur oldu. Bu əsər gürcü teatrlarının səhnəsində uğurla oynanır. Yazıçı çarəsiz vəziyyətə düşmüş zadəganın faciəvi əhval-ruhiyyəsini qəlbətoxunacaq kədərli bir həqiqətlə yazır. 4 evlənəsi qız atası Darispanın vəziyyəti faciəvi, lakin yəndə də təbəssüm doğuracaqdır. O böyük qızı Karojnani qapı-qapı gəzdirir və yersiz damballanmaqdan al çəkmir. XIX əsr knyazlar üçün tələsiz oldu. Ağalığ lağv olundu və həyat və qida üçün savaşı başladı. Bu dövrə Davit Kldiaşvili bir çox əsər həsr etdi və artıq cılızlaşmış, təhsilsiz zadəganlara "Payız zadəganları" adını verdi. Bu adı onlara onun üçün verdi ki, zadəganlar yalnız payızda məhsulu topladıqda özlərinə gələ bilərdilər. Bundan əlavə Davit Kldiaşvili "Darispanın əziyyəti" əsərində, gəlisiz qalmış Darispan Karsidzenin çehizsiz olduqlarına görə qızlarını evləndirə bilmədiyi əziyyətini də göstərir. Yoxsulluqna baxmayaraq o mövdu olmayan var-dövləti ilə öyünür və qızını da öyür. Davit Kldiaşvili bunu altına xətt çəkərək göstərir və qınayır.

Varlam Nikoladze- quruluşçu rejissor

1966-72–Gürcüstan Dövlət Televiziyasının ədəbi-dramatik və gənc-musiqili verilişlərinin rejissoru;
 1972-74–Batumi İlya Çavçavadze adına Dövlət Dramatik Teatrının baş rejissoru;
 1974-80–Kutaisi M. Balançivadze adına Opera və Balet Dövlət Teatrının baş rejissoru;
 1980-82–Gürcüstan Dövlət Televiziyasının musiqili verilişlərinin rejissoru;
 1982-88– Tbilisi V. Abaşidze adına Dövlət Musiqili Teatrın baş rejissoru, bununla yanaşı Gürcüstan Dövlət televiziyasının televiziya teatrının quruluşçu rejissoru;
 1988-90–Tbilisi A. Qriboedov adına rus dram teatrının bədii rəhbəri;
 1988-92–Tbilisi özəl teatr-studiya „eko“-nun təsisçisi, müdiri və bədii rəhbəri;
 1992-95–Türkiyənin Trabzon şəhərində Trabzonun bədii teatrının təsisçisi və bədii rəhbəri;
 1995-96–Türkiyənin dövlət teatrların baş idarəsinin məsləhətçisi və quruluşçu rejissoru;
 1996-2005–Türkiyənin İzmir şəhərinin 9 sentyabr adına dövlət universitetinin teatr kafedrasının pedaqoq-dosenti;
 2005-2006–Türkiyə Ankara şəhərinin „bilkent“ universitetinin teatr kafedrasının pedaqoq-dosenti;
 2006–2010–İstanbul "Maltepe" universitetinin teatr kafedrasının müdiri və pedaqoq-dosenti, bununla yanaşı "kocaeli" universitetinin teatr şöbəsinin aktyor məhirləşdirilmə pedaqoqu.
 1910-2012 İstanbul "Haliç" universitetinin teatr və opera fakültəsinin pedaqoqu, bununla yanaşı İzmir şəhərinin incəsənət məktəbinin teatr paralelurad q. izmitis xelovnebis skolis Teatraluri kafedrasının müdiri;
 1912-2016- İzmir şəhərinin ixtisaslaşdırılmış incəsənət məktəbinin teatr kafedrası müdiri;
 2016-bu günə kimi Tbilisi H. Əliyev adına Azərbaycan İxtisası Dram Teatrının bədii rəhbəri.

İştirak edirlər:

Darispan – Necati Zəngin, Aslan Məmmədov

Marta -Laura Rəxvişvili

Pelagiya -Leyla Kasumova

მონაწილეობენ:

დარისპანი - ნეჯათი ზანგინი, ასლან მამედოვი

მარტა - ლაურა რეხვიაშვილი

პელაგია - ლეილა კასუმოვა

ონისიმე - თურგაი ველი-ზადე

ნატალია - აისელ მამედოვა

კაროჟნა - ბიულ ბიულ ალიევა

ოსიკო - ნამიგ მუსაევი

İştirak edirlər:

Darışpan – Necati Zangin, Aslan
Məmmədov

Marta -Laura Rexviaşvili

Pelagiya -Leyla Kasumova

Onisime – Turqay Vəlizadə

Nataliya -Aysel Məmmədova

Karojna – Bülbül Əliyeva

Osiko – Namiq Musayev

უზანბი ჩხეიძის სახელობის ჯუსტავონის
სახელმწიფო დრამატული თეატრი

2009-2010 წ.წ. თეატრალური სეზონის გახსნა

უზანბი ჩხეიძის სახელობის
ზესტაფონის სახელმწიფო დრამატული
თეატრი
გეპატიშებათ
სოფ. სიმონეთში, დავით კლდიაშვილის
სახელმუზეუმში

პრემიერაზე

“მანკელიძეების ოჯახი”

პატ. _____

პარასკევი, 11 სექტემბერი

დასაწყისი: 18 საათსა და 30 წუთზე

გისურვებთ სასიამოვნო თეატრალურ საღამოს!

პროდუქტარბო ყველა ქვეყნისა, შერთდით!

მუშა

1922—1937

ნოემბერი

მოსახვევი

ბარათი

ამხ.

2. ქეთია შვილ

გაზ. „მუშის“ რედაქცია გთხოვთ დაესწროთ ჩვენი
გაზეთის არსებობის 15 წლისთავის აღსანიშნავ
საზეიმო სხდომას, რომელიც შესდგება
1937 წ. 25/XI, საღამოს 7 საათზე, ვოროშილოვის სახე-
ლობის კლუბში (კომინტერნის ქ. № 5).

პ რ ო გ რ ა მ ე :

1. მოხსენება გაზ. „მუშის“ 15 წლისთავის არსებობისა და პრესის
ამოცანების შესახებ (მომხს. ი. რუხაძე).
2. მისაღმებები.
3. რედაქციისა და სტამბის საუკეთესო მუშაკებისა და მუშკორების
დაჯილდოვება.
4. სამხატვრო ნაწილი.

იუბილეს ჩამტარებული კომისია.

Тов.

Киданшвили

Редакция газ. „Муша“ приглашает Вас на
ТОРЖЕСТВЕННОЕ СОБРАНИЕ, посвященное 15
летию существования нашей газеты, которое со-
стоится 25 ноября 1937 г. в 7 ч. вечера, в клубе
им. Ворошилова (ул. Коминтерна, № 5).

ПРОГРАММА:

1. Доклад о 15-лети газ. „МУША“ и о задачах печати
(докл. тов. И. РУХАДЗЕ).
2. Приветствия.
3. Награждение лучших работников редакции, типо-
графии и рабкоров.
4. Художественная часть.

Комиссия по проведению юбилея.

ბიბიანო

მალხაზ
მანუჩარაშვილი

მანაშ

იანელი

ფონდი ქრისტეფორასხელთა ხსოვნისათვის

ქრისტეფორასხელთა

საძმო 100

3704(2)

18 ნოემბერს
დასაწყისი: 18:30სთ

ქალმაცონი/მაცონი: _____

გიწვევთ

ლადო მესხიშვილის სახელობის დრამატულ თეატრში

ბენუალო 1310

ბიგი: _____ ადგილი: _____

პრეზიდენტი განხორციელებს ქალაქ ქუთაისის
მუნიციპალიტეტის მერის თინათინი მხარდაჭერით

მ
ე
ს
ა
წ
ვ
ე
ვ
ი

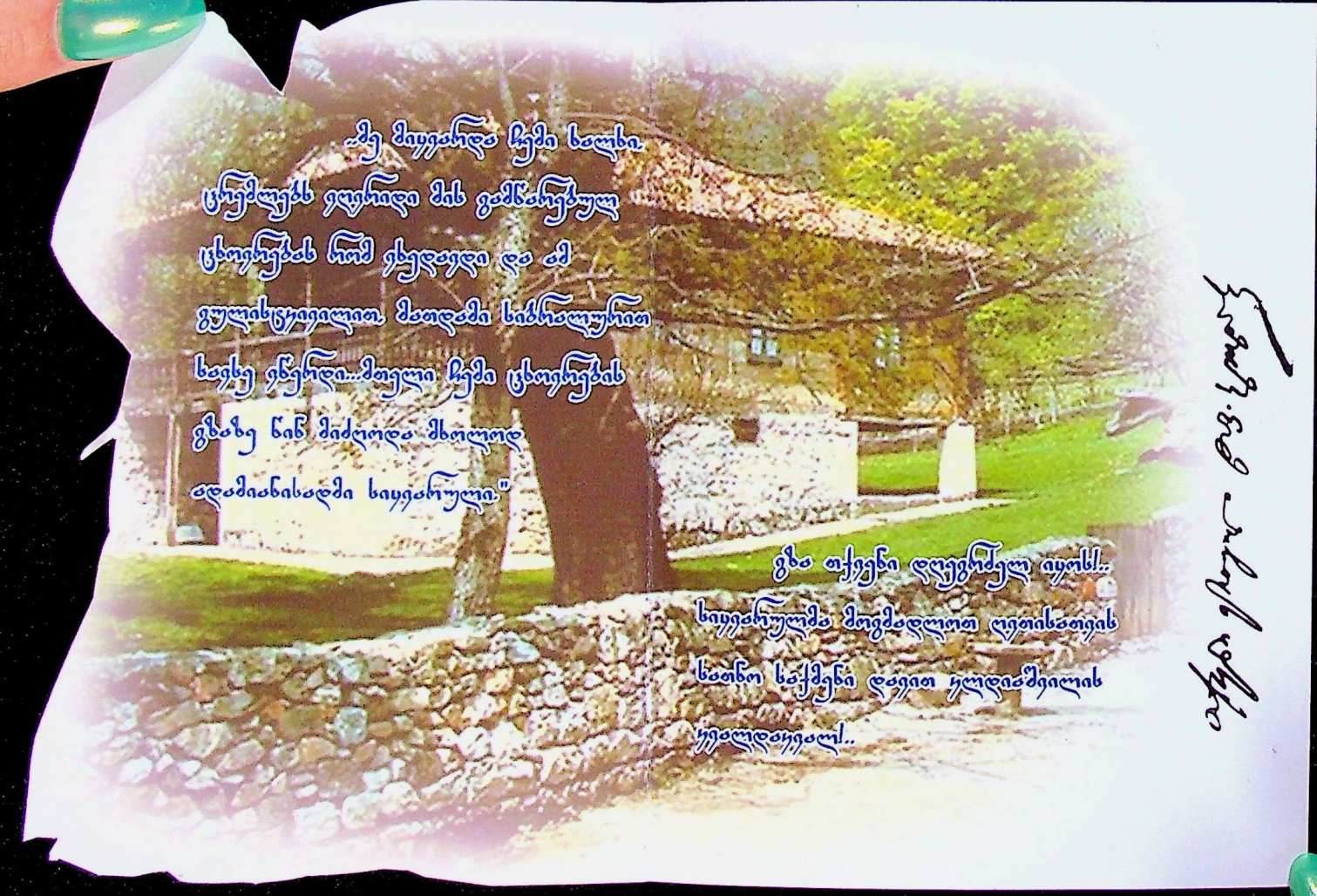
ბ.ვ.ფ.7
ფ.ვ.პ.1836

შობაწვევა დაბადი: პუშ, 1922-1937 მთვ შუბო

1 (ქობო)

Ex. 3. 8. 2 - 1/2 - 1/2 - 1/2

„მე მაგონდა ჰქონდა ხალხი
ცნებდნენ ელჩიდა მას გამჩანებულ
ცხოვრებას რომ ეხედავდა და ამ
გულანცაყვით მათდამი სიბნელეში
ხეცე ენებდა...მოვლი ჰქონდა ცხოვრებას
გზაზე ნახ მიძლიდა მხოლოდ
ადამიანისადმი სიყვარული.“

გზა თქვენი დღევანდელ იყო...
სიყვარულმა მოგვადლოთ ღვთისათვის
სათნო საქმეები დავით ყოფილიყო
იგივედღეობა..

ნათნო.მ.მ.მ. მთავარი აქტი

მოსაწვევი

ქუთაისის მ. ბალანჩივაძის სახელობის ოპერისა და ბალეტის პროფესიული სახელმწიფო თეატრი

ფ.გ. 3254

ქ.გ.
ბ.გ.

ქრისტიანული რელიგია

გ.წ.წ.წ.წ.

გ.წ.წ.წ.წ. „ქრისტიანული რელიგია“

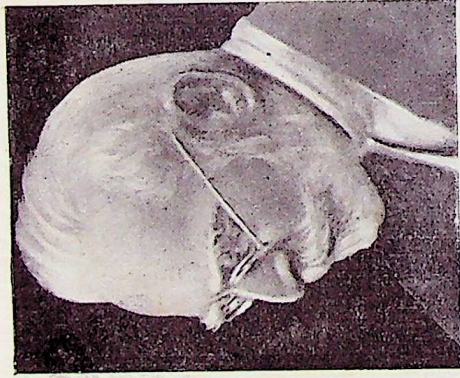
ს.წ.წ.წ.წ.

18.07

რიგი 2

12-13-14-15 წლის: 19 სთ

2m 83732
6625000

პატივცემული აშხ. _____

1962 წლის 23 სექტემბერს სოფ. სიმონეთში გა-
იარებინა პატივით ლიტერატურის კლასიკოსის
დავით კლდიაშვილის
დაგადგმის 100 წლისთავის აღსანიშნავი საიუბი-
ლეო მიტინგი.

დასაწყისი დღის 12 საათზე.

გთხოვთ ღამეწკრთ.

საიუბილეო კომიტეტი.

599

23 July 1958

12 July 1958

10 July 1958

9 July 1958

8 July 1958

7 July 1958

6 July 1958

5 July 1958

4 July 1958

3 July 1958

2 July 1958

დ.ს.მ. 598

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

მოსაწვევი ბარათი

თერჯოლის რაიონი
სოფ. ზედა სიმონათი
1962 წ.

პატივცემულო აგვ. _____

ამა წლის 23 სექტემბერს დღის 12
საათზე თერჯოლის რაიონის სოფ. ზედა
სიმონეთში

გ ა ი მ ა რ თ ე ბ ა

დიდი ქართველი მწერლის
დავით საგუნის ძე კლდიაშვილის
დაკადვების

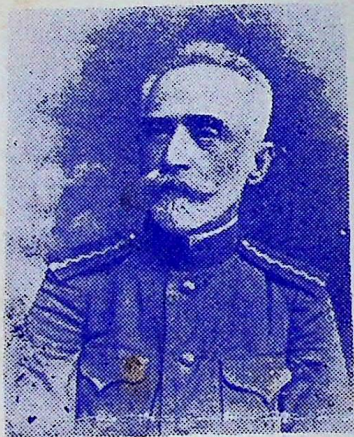
1 0 0

წლისთავისადმი მიძღვნილი

ს ა ი უ ბ ი ლ ე რ
მ ი ტ ი ნ ბ ი

გთხოვთ დაესწროთ

საიუბილეო კომისია

1862

1962

„შველაფერს რასაც ვწერდი, ადამიანისადმი სიუჟარული მაწერინებდა. მე მხოლოდ იმას ვწუხვარ, რომ მეტი ძალა ვერ გამოვიჩინე, რომ მეტად ვერ ვემსახურე ხალხს“.

დ. კდრიაშვილი.

———— 0000 ————

թ. 6.2. 598

ԶանգյճՅՅՅՅ ճիւղ: 1962 Նոյմբ 23 Երկրորդին

Եւր. Եւրոպայի Յանձնարար Գիտու-
ցի Գործարարի Յանձնարար
Եւրո Յանձնարար Եւրոպայի
100 Յանձնարար Եւրոպայի Եւրո-
պայի Եւրոպայի.

2 (Եւրոպայի)

5 (Եւրոպայի)

152
es 12 800

მ მ ს ა ნ ე ჯ ე ჯ ნ
ბ ე რ ე მ ნ

სამშაბათს, 21 მაისს, საქართველოს მწერალთა კავშირის
კინოკომისია და საქართველოს კინემატოგრაფიის კინომუშაკთა
კავშირთან არსებული დოკუმენტური და სამეცნიერო-პოპულარუ-
ლი ფილმების სექცია აწყობენ

ქართული დოკუმენტური ფილმების ჩვენებასა და განხილვას

1) „ალუბის დღიური“	4) „სამგორის მიწაზე“
2) „რუსთავის ჩირაღდნები“	5) „დავით კლდიაშვილი“
3) „თბილისის ღამე“	6) „ახალი სვანეთი“
- 7) „მევენახეთა და მეღვინეთა მსოფლიო კონგრესი“

შესავალი სიტყვა: მწერალი მ. ბარათაშვილი

(საქართველოს მწერალთა კავშირის კინოკომისიის
თავმჯდომარე)

მოხსენება: 1962 წლის ქართული დოკუმენტური ფილმები.

მომხსენებელი ფილოლოგიურ მეცნიერებათა
დოქტორი, კრიტიკოსი დ. ბენაშვილი

დასაწყისი საღამოს 7 საათზე

მისამართი: პლემანოვის პრ. № 164

კინოსტუდია „ქართული ფილმის“ კლუბის დარბაზი.

დს. 604

67

საქართველოს სსრ კულტურის სამინისტრო

საქართველოს სახელმწიფო ლიტერატურული
მუზეუმი

მოსაწვევი ბაკათი

თბილისი—1962

პატივცემულო ამხანაგო _____

1962 წლის 27 სექტემბერს საქართველოს სახელ-
მწიფო ლიტერატურული მუზეუმი ა. ს. პუშკინის სა-
ხელობის სახელმწიფო პედაგოგიურ ინსტიტუტთან ერ-
თად დაბა თერჯოლასა და სოფ. სიმონეთში აწყობს

დიდი ქართული მწერლის

დავით კდრიაშვილის

დაბადებიდან 100 წლისთავისადმი მიძღვნილ

გამსვლელ სესიას.

დასაწყისი 7 საათზე.

გთხოვთ დაესწროთ

მუზეუმის დირექცია.

შესავალი სიტყვა — ვ. კაკაბაძე. (საქართველოს სა-
ხელმწიფო ლიტერატურული მუზეუმის დირექტორი).

დავით კლდიაშვილის ცხოვრება და შემოქმედება —
პროფ. დიმიტრი ბენაშვილი.

დავით კლდიაშვილის შემოქმედების მხატვრული
ხერხების შესახებ. — პროფ. აკ. გაწერელია.

დავით კლდიაშვილი და გალაკტიონ ტაბიძე —
ს. კიკინაძე — საქ. სახ. ლიტერატურული მუზეუმის
უფროსი მეცნიერი თანამშრომელი (ლიტერატურულ
მუზეუმში დაცული მასალების მიხედვით).

დავით კლდიაშვილი და ქ. შ. წ. კ. გ. საზოგადოება —
დოც. შ. გოზალიშვილი

დავით კლდიაშვილის დრამატურგია —
პროფ. პ. ბერაძე

დავით კლდიაშვილი და მოსწავლე ახალგაზრდობა —
დავით შულღიაშვილი — საქ. სახ. ლიტერატურული
მუზეუმის უფროსი მეცნიერ თანამშრომელი (ლიტე-
რატურულ მუზეუმში. დაცული მასალების მიხედვით).

დავით კლდიაშვილის უბის წიგნაკები —
ლალა მარტაშვილი — საქ. სახ. ლიტერატურული მუ-
ზეუმის უფროსი მეცნიერ თანამშრომელი (ლიტერატუ-
რულ მუზეუმში დაცული მასალების მიხედვით).

დავით კლდიაშვილის ენა — პროფ. ა. ღლონტი.

Զ.Կ.Լ.Ձ 601

Ձեռագիր ծանուցում: բնույթի չփոփոխված

բնութիւն 100 համարաչափով թուղթերով
շաղկապով կոնսերվ.

1962 թ. 27 հոկտեմբեր

2 (մեկ անգամ)

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

მოსაფხვენი ბარათი

დაბა თერჯოლა

1977 წელი

„რომ დავით კდღიაშვიდი არა, დაუხატ-
ვედი დარჩებოდა მსოფლიო ღიტერატურაში
სოდომონ მორბედაძე, ვერცერთი მწერადი
ფერ მოისაზრებდა გამოესახა ბეკინა და ერ-
თადერთი მთელ შავი ზღვისპირეთზე დარის-
პანი...“

გალაკტიონი

პაგ.

1977 წლის 28 ნოემბერს დღის 2 საათზე
ლენინის ორდენოსანი შოთა რუსთაველის
სახელობის თბილისის სახელმწიფო აკადე-
მიური თეატრი სოფელ ჯედა სიმონათში
მწერალ დავით კლდიაშვილის სახლ-მუ-
ზეუმის ეზოში წარმოადგენს სპექტაკლ

„სამანიშვილის დედინაცვლის“

საუფო დადგამს.

გთხოვთ დაესწროთ

თეატრის დირექცია

Է. Կ. Ժ 602

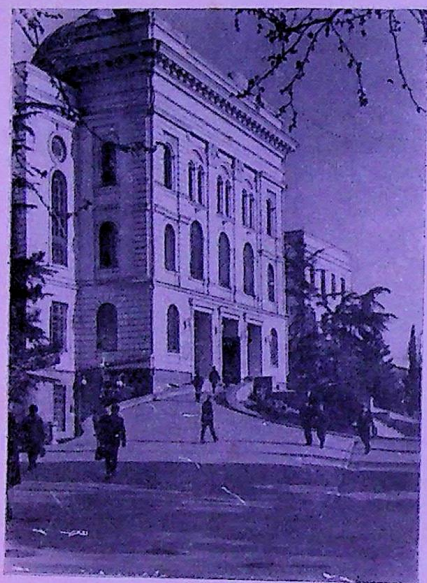
Զոհարանի ծախսերի վերաբերյալ
"Լճափայտի ծախսերի վերաբերյալ"
հրապարակվող 1975 թ. 12. 15. համարի
15-րդ թղթի վրա.

1977 թ. 28 հոկտեմբեր.

Հայ. ծախսերի վերաբերյալ
1975 թ. 12. 15. համարի
15-րդ թղթի վրա.

4 (մեկուսիս)

ფ. 6. 603

საქართველოს
საგარეო
მინისტროს
სამსახური

საგარეო
მინისტროს
სამსახური

თბილისის სასულიერო უნი-
ვერსიტეტის სამეცნიერო ბიბ-
ლიოთეკა მართავს ქართული
ლიტერატურის საღამოს.

სალიტერატურო საღამოში
მონაწილეობას მიიღებენ ქართ-
ულ მწერალთა შემკვიდრეები.

საღამო გაიმართება სააქტო
დარბაზში, 19 საათზე, 28 ოქტომბერს.

გ ა ს ო ვ თ გ ვ ე წ ვ ი ო თ.

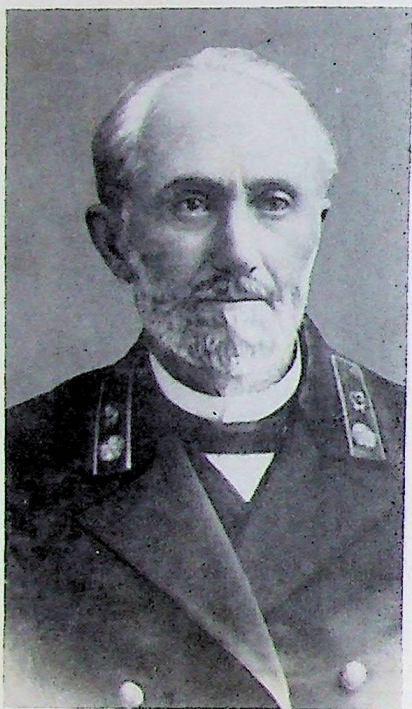

ეკატერინე გოგაშვილი

1851—1938

დილის რიჟრაჟზედ, როდესაც მნათობნი ცისა ღამის თევით მიბნედილიყვნენ და როდესაც აღმოსავლეთი პირისფერადა შეღებილიყო ამომავალის დღის მნათობითა, იმ დროს, როდესაც ყველა სნეული, ყველა უძლური გრძნობს სულის შევებას, მეც, დავრდომილი, განთიადისა მოწყალებით ღონე-შესხმული, მიუახლოვდი ტურფასა ტაძარს მაღალს მთაზედა.

« ფ ა ნ ტ ა ზ ი ა »

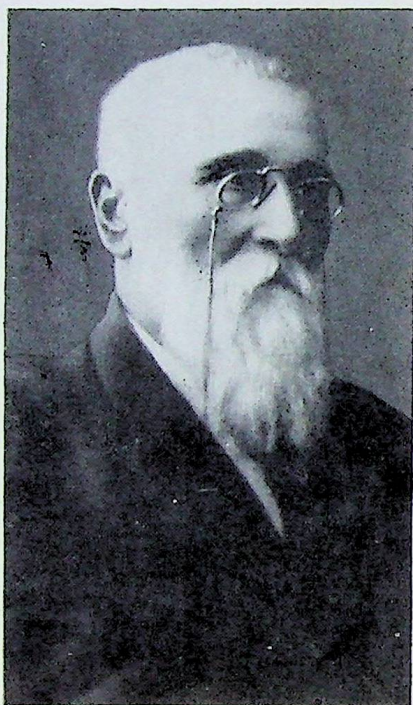

ნიკო ლომთური

1852—1915

ჩვენ შენი ძმები ვართ. შენი სიკვდილი კი არა, შენი ფეხზე წამოყენება გვინდა. ჩვენ გვინდა, რომ შენ, როგორც დოვლათით, ისე ჯკუა-გონებით ღონიერი გახდე... ჩვენ გვსურს, რომ შენი მადლიანი მარჯვენა ძლიერებით შეიმოსოს: მოკეთეს სიუვარულით მოეხვიოს და მტერს ბოროტ გულში მახვილი ჩასცეს.

«გ ი გ ო ღ რ უ ბ ე ლ ა შ ვ ი ლ ი»

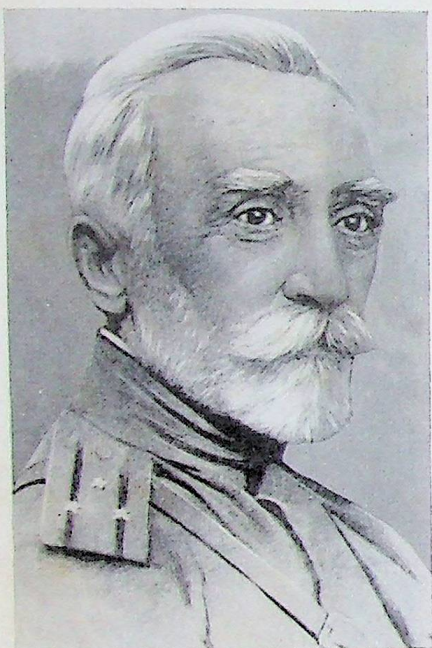

ვასილ ბარნოვი
(ბარნაველი)

1856—1934

იტანჯა ფრიად, განიცადა ძალი სი-
ყვარულისა და აღსდგა მასში ხატება
ღვთისა!

«მიმქრალი შარავანდედი»

დავით კლდიაშვილი

1862—1931

სითბო, სიყვარულიანობა თან ახლდა
ჩემს ლიტერატურულ შრომას, არასოდეს
არ დაკლებია იგი და ამიტომ ჩემი გაფ-
ლელი ლიტერატურული გზა ბედნიერად
გავლილ გზად მიმდინია.

«მე მ უ ა რ ე ბ ი»

შოთა რუსთაველი

1867—1926

მესმის ქვითინი... ჩემი საწუთრო სად-
ღაც ქვითინებს... მეც ამ ხმას ავღევ... ვე-
ძებ და ვეძებ ჩემსა საწუთროს... ისმის
ქვითინი ხან აღმოსავლით, ხან დასავ-
ლით, ხან ჩრდილოეთით და ხან სამხრე-
თით... და მეც რკინის ქაღმებით და რკი-
ნის ჯოხით ოთხსავე მხარეს ცეცხლად
ვედები... ვეძებ და ვეძებ ჩემსა საწუთ-
როს!...

«ვეძებ და ვეძებ ჩემსა საწუთროს»

დუტუ მებრელი

1867—1938

მე პატარა ქართველი ვარ,
კავკასიის მთების შვილი
და განცხრომით სხვაგან უოფნას
მირჩევნია აქ სიკვდილი.
ქართლ-კახეთი, იმერეთი,
გურია და სამეგრელო —
ყველა ჩემი სამშობლოა, —
საყვარელი საქართველო!

«პატარა ქართველი»

ანასტასია
ერისთავ-ხოშტარია
1868—1951

ხალხი დიდხანს იდგა გულხელდაკრეფილი
და თვალებზე ცრემლმორეული უიმედოდ
შეჰუურებდა ზეცას, რომელიც ამ დროს
თანდათან იწმინდებოდა და აჩენდა თავის
უზრუნველ, მშვენიერ სახეს.

«ლ ა ზ ა რ ე მ გ ა დ ა ა ჯ ა რ ბ ა»

შიო მღვიმელი

1868—1934

წინ მთა მხედებოდეს, მთას იქით
კიდევ მთა სალი კლდიანი;
ხმაღს ვცემდე, აღარ მიჭრიდეს
გააფთრებული ფხიანი.
დამჯაბნოს ბერმა უმაწვილი
დიაცურ ხუჭუჭ-თმიანი,
თუ არ ვარჩიო «სიცოცხლეს
სიკვდილი სახელიანი».

«ს ი მ ლ ე რ ა მ ე ო მ რ ი ს ა»

იროდონ ევდოშვილი

1873—1916

მეგობრებო, წინ, წინ გასწით,
ნუ შედრეკება თქვენი გული,
დე მკერდს სისხლის დალი აჩნდეს
და შუბლს ოფლის ნაკადული!
წინ, წინ, მედგრად შევებრძოლოთ
ჩარხუკუდმართ ამ ჩვენ დროსა,
ჭირის ოფლში გავატაროთ
სიმართლის და მშობის დროშა!

«მეგობრებს»

კოტე მაყაშვილი

1875—1927

აცივდა... დასტკნა ნაზი სოსანი,
ვარდს შეუვარებულს ეცვალა ფერი...
მეც, გაზაფხულის დღეთა მგოსანი,
დავდუმდი მწარედ... აღარა ვმღერი...
შაჰმა ღრუბელმა დაჰფარა ზეცა...
ქარი ვარდის ბუჩქს მხეცივით ეცა,
გაანადგურა, მილეწ-მოლეწა.

«ს უ ლ ი ს ზ ა მ თ ა რ ი»

გიორგი ჟუჩიშვილი

1886—1947

...დაგორებულ ქვასავით ვერსად მოვიკი-
დე ფეხი. ხშირად მთელ თვეებს ვკარგავ-
დი უმუშევრობაში...

«ჩ ე შ ი ვ ი ნ ა ო ბ ა»

დედაც დაეკარგეთ...

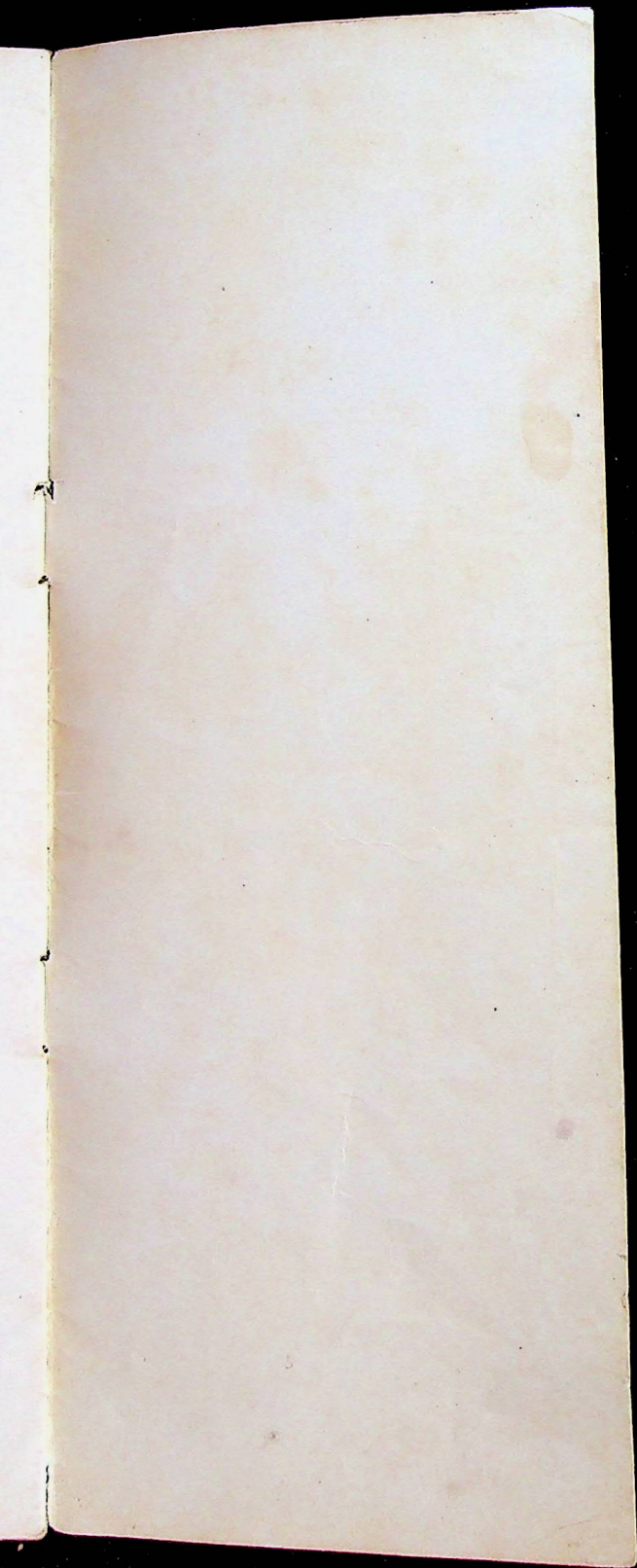
მეც ისევ ისე
ჩემს ერთგულ ქუჩებს
ვეძმობილები

«ხ ვ ე დ რ ი ' ა ს ტ ი კ ი »

უე 11667 შეკვ. № 3267 ტირ. 600

თბილისის უნივერსიტეტის
გამომცემლობა

თბილისის ფერადი ბეჭდვის სტამბა
პლეხანოვის პრ., № 50.

1978 წლის 24 აპრილს 17 საათზე ზედა
სივრცეთში, სახალხო მწერლის დ. კლდიაშ-
ვილის სახლ-მუზეუმში წარმოდგენილი იქნება
თბილისის მეტეის ახალგაზრდული თეატრი-
სტუდიის სპექტაკლი დ. კლდიაშვილის

„უ ბ ე დ უ რ ე ბ ა“

გთხოვთ დაესწოთ

დ. კლდიაშვილის სახლ-მუზეუმი

1978 წელი

Զ.Կ.Ե.Ձ 604

Ձմեռ 3130 ճշկա.

19785. 24 օրվա ընթացքում
1 լեռ-առօրյան օրհորքային
առնված զբոսայգի խորանային
գլխի-լուսնի և օդի
"պայծառ" - 6.

4 (մեծ կրակ)

დ.კ.ს. შ. 1416

მოსანჯვევი ბარათი

ამხ.

მხ. ლ. ჯოიოიჭიოი

პარასკევს, 1 სექტემბერს დღის 6 საათზე, მოხდება
სოფელ ზედა სიმონეთის საშუალო სკოლის ახალი შენო-
ბის საზეიმო გახსნა.

გთხოვთ დაესწროთ.

მოგწურობი კომისია.

ფ.ბ.შ. 1416

ბ.ვ.შ. 42

მოსაბეველი ბრძოლი: სეჩოთ კლდით-
შვიდმადრი ზ. სიმონიძის საშუალო სკოლა-
შიაღი შრომის სახეობის კახეთის რაი-
ონში.

1 (ერთი)

ს.ბ.პ. 3260

თერჯოლა

Terjola

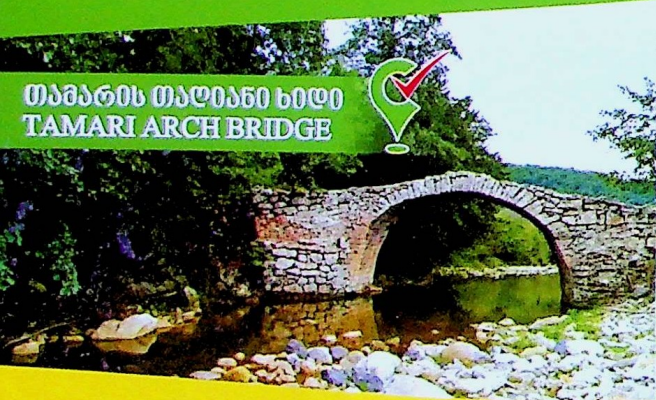
სკანდას ციხე SKANDA FORTRESS

სკანდას ციხე-სიმაგრე (V-XVIII სს) სტრატეგიული მნიშვნელობის მქონე ციხეა. სიმაგრე თერჯოლის მუნიციპალიტეტის ტერიტორიაზე მდებარე ერთ-ერთი უძველესი და ისტორიული მნიშვნელობის მქონე არქიტექტურული კომპლექსია.

Skanda Fortress(V-XVIII) has always had a special and important strategic position. It is one of the oldest and historical architectural complex in Terjola Municipality.

თამარის თალიანი ხიდი TAMARI ARCH BRIDGE

ქვის თალიანი „თამარის ხიდი“ რესტავრირებულია 1668 წელს. მდებარეობს სოფელ გოდოგანში, მდინარე ჭიშურაზე. აქ გადიოდა თბილისი-ქუთაისის დიდი შარავბა.

The stone arched bridge "Tamari Bridge" was reconstructed in 1668. It is situated in the village Godogani, on the river Tchishura. There used to be the highway(a major trunk road) from Tbilisi through Kutaisi.

სპელეოლოგიური ტურიზმის მოყვარულთათვის თერჯოლას განსაკუთრებული ადგილი აქვს, ესაა ნავენახევის მღვიმე რომელიც მდებარეობს სოფელ ნავენახევის ტერიტორიაზე, მღვის დონიდან 235 მეტრზე. გამომუშავებულ ცარცულ კირქვებში. ჯამური სიგრძე 210 მეტრს აღწევს. მღვიმის მუდმივი ტემპერატურა არის 14 C°. მღვიმე კეთილმოწყობილია, მოიცავს 4 დარბაზს.

მღვიმის არსებობის ისტორია 27 მილიონ წელს ითვლის.

Terjola is fairly considered as the cradle of Speleotourism. Navenakhevi Cave-karst cave is located in the village Navenakhevi, which is 235 m above sea level, permanent temperature is 14 C° and the length of the 4-hall karst cave is 210 meters, all these components make it really special for everyone. It's already 27 million years the cave of "Navenakhevi" is waiting for your visit.

ნავენახევის მღვიმე NAVENAKHEVI CAVE

დავით და სერგო კლდიაშვილების სახლ-მუზეუმი DAVID AND SERGO KLDIASHVILI HOUSE-MUSEUM

ქართველი მწერლისა და დრამატურგის დავით კლდიაშვილისა (1862-1931 წწ.) და მისი ვაჟის, მწერლის სერგო კლდიაშვილის (1893-1986 წწ.) სახლ-მუზეუმი

David Kldiashvili (son-Sergo Kldiashvili (

a well-known Georgian playwright. His - a famous writer.

იმერეთის ვარძია IMERETIAN VARDZIA

საგვარჯილე (მდებარეობს სოფელ ძვერში) მრავალფენიანი არქეოლოგიური ძეგლია. 35-40 ათასი წლ-მდე, სადაც უწყვეტად ცხოვრობდნენ ადამიანები. მდინარე ძვერულას ხეობაში კლდეზე ნაკვეთი სხვადასხვა სახის ეზი და მღვიმეა, რომელსაც იმერეთის ვარძიას უწოდებენ.

Sagvarjile (located in the Village Dzevri) is a multilayered archeological monument. It should be noted that, the settlement of this area was particularly intensive in BC 35-40 thousands years ago. It is a really unique masterpiece-a rock-hewn cave complex, which is situated in the river Dzevrula Valley and it is sometimes called as Imeretian Vardzia, because of its structure and system.

ხეკეპილი KHEKEPILI

აქტიური დასვენების მოყვარულებს შეუძლიათ ეწვიონ ადგილ "ხეკეპილს" სადაც შეუძლიათ გაისეირნონ ცხენებით და იქ დაისვენონ. მათ ასევე შეუძლიათ მოინახულონ ულამაზესი ველური ბუნება მცირე ზომის კანიონები, ჩანჩქერები და ტბები. For those, who love active holidays/rest, there is a place called Khekepili and you can ride a horse or just visit some canyons, waterfalls and lakes there. We have everything for you to enjoy Terjola!

გოგნის წმინდა გიორგის კარუგდებელის სალოცავი GOGNI ST GEORGE (GIORGI) KARUGDEBELI CHAPEL

გოგნის წმინდა გიორგის სახელობის სალოცავი VII - VIII საუკუნის ძეგლს წარმოადგენს და მას კარუგდებლის სახელით მოიხსენიებენ. გიორგობის დღესასწაული 6 მაისს და 23 ნოემბერს აღინიშნება, სადაც უამრავი მომლოცველი მოდის მოსალოცად.

There is no door in Gogni St George (Giorgi) Karugdebeli Chapel (VII - VIII) and that's why it is called Karugdebeli (without any door; the one that does not want/need any door). It is noteworthy to know that each and every time when people install the door, the portrait of Saint George (Giorgi) appears and it falls off. Thousands of pilgrims travel barefoot to pray to the saint every year on the 6th of May and 23rd of November.

ტელ. 3260

თერჯოლა

Terjola

თერჯოლა პატარა ქალაქია, რომელიც გარშემორტყმულია ლამაზი სოფლებით, სადაც ერთმანეთს პარმონიულად ერწყმის ისტორიული ძეგლები და ულამაზესი ბუნება.

Terjola is a town in Imereti surrounded by the beautiful villages. It is a harmony of historical monuments and an amazing nature.

თერჯოლა TERJOLA

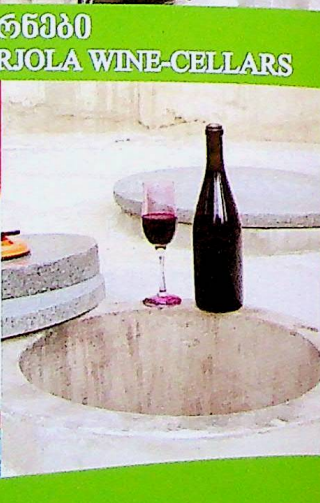
ტელ: +995 595 45 38 67
E-mail: terjolaturizmi@gmail.com
ქ. თერჯოლა შოთაძის #6
#2400, #6 SHOTADZE STREET, TERJOLA

თერჯოლის მუნიციპალიტეტი განთქმულია მეღვინეობით, აქ გაშენებულია უნიკალური ვაშის ჯიშები, რომელსაც მთის და ბარის შეზავებული კლიმატი განსაკუთრებულ არომატს ქვს, ამიტომ იყო და არის თერჯოლის ღვინოები ცნობილი და მოთხოვნადი, როგორც ადგილობრივ ისე უცხოურ ბაზარზე. სტუმრებს სხვადასხვა სოფლებში საოჯახო მარნებში შეუძლიათ დააგემოვნონ სხვადასხვა სახეობის ღვინოები.

Terjola Region reigns supreme as the top wine regions in Georgia. There are some wine regions across the country that are rapidly growing in prominence. Not only are these regions producing world-class wines, but they are also helping to create the basis of a thriving wine industry – everything from wine tourism to wine festivals. Climate in Terjola is ideal for growing grapes and making wine, because of the effective and amazing combination of the sea and mountain climate. That was the reason for the popularity of wines from Terjola in local as well as in foreign wine market. Guests are always welcome to taste the best wine of their lives in Terjola Wine Cellars and they are often treated like guests, not customers.

მარნები TERJOLA WINE-CELLARS

ქადაგიძის რაფი, დინოზავრის ნაკვალავი KADAGIDZE RAFFI, DINOSAURS' FOOTPRINTS

ქადაგიძის რაფი მდინარე ძუსაზე არსებული ჩანჩქერის სახელწოდებაა. მისი ვარდნის სიმაღლე 4 მეტრია და საოცარ სილამაზეს ქმნის. აქ არის რამდენიმე ახლად აღმოჩენილი კარსტული მღვიმე. ასევე პრეისტორიული ხანის ნაკვალავი, დინოზავრის 7 მკაფიოდ გამოხატული ნაფეხურია შემორჩენილი.

Kkadagidze Raffi is just a 4 meter high waterfall located on the River Dzusa. There you can also find some recently discovered karst caves. Next to the waterfall, you can also clearly notice dinosaurs' 7(seven) footprints (dates back Prehistoric Age).

ჩხარი CHKHARI - HISTORICAL VILLAGE

ისტორიული სოფელი ჩხარი შუა საუკუნეებში წარმოადგენდა სავაჭრო და კულტურულ ცენტრს. აქ გადიოდა ძველი საქარავნო აბრეშუმის გზა.

It used to be a leading center of Culture and Trade in Middle Ages. Also, it should be noted that the ancient network of silk road caravan route pass through Chkhari.

მდიდარი თავისი ისტორიული და კულტურული წარსულით ვანის რაიონი აქვანია არა ერთი გამოჩენილი პოეტისა და საზოგადო მოღვაწის, მათ შორის — დიდი გალაკტიონისა და ტიციანისა. ჭეჭვის ხელისგულისოდნა მიწიდან აფრინდა ორი არწივი ქართული პოეზიისა და „ყოველი სიხლის ახლო მყოფელი“ პატარა სოფელი სამართლიანად ითვლება მე-20 საუკუნის ჩვენი მწერლობის მქადა.

ერის მშვენიერად და სიამაყედ დაგას სახლი ფაზისის პირად ჩანგის სიშხად და ჩანგის წყირად, რომლის ქერქვეშ 1891 წლის 5 (17) ნოემბერს, მამის გარდაცვალებიდან შვიდი თვის შემდეგ, დაიბადა მაკრინე გიორგის ასულ ადგიშვილისა და ვასილ სტეფანეს ძე ტაბიძის მეორე ვაჟი — გალაკტიონი. აქ გაატარა ბავშვობისა და ყრმობის წლები, აქ ანებივრა დაუოკებელი პოეტური სული, „პოეზია აავსო მზით და მზე მზეზე დადულა“. ამიტომაც აქ, ამ სავანეში, ამ „სახლ-საუფრესო“ გამართა მადლიერმა შთამომავლობამ 1966 წელს პოეტის მუზეუმი.

მრავალი ქვის ერთსაფეხურიანი კიბე აივანზე მიგვიძღვება. გულში ფიქრის აღმძვრლად იჭრება კედელზე ფანქრით გამოყვანილი ერთადერთი სიტყვა «ЖИЗНЬ» — თავად გალაკტიონის რომ მიუწერია აქ სიტყვუკუნი.

ოთახი, სადაც პოეტი დაიბადა, აქ ყველაფერი ისეა, როგორც მის სიცოცხლეში: ქართული ორნამენტით მოჩუქურთმებული აკვანი, ტახტი, ჩრნ-გური, სამუშაო მაგიდა... აქ ჩაიფიქრა და შექმნა არაერთი ლირიკული შედევრი, აქ დაიმღერა „გულით სიმღერა ვერ შევიაკვებ და გადარჩენის ბედ-ნიერება“.

ოთახის დასავლეთ კედელზე მოთავსებული ფოტოსურათებიდან შემოგვცქერია პოეტის დედა, ძმა — პროკლე, თვით ქაბუკი გალაკტიონი. გვაგონდება გალაკტიონის ადრეული ჩანაწერი: „არ მოსწრებინარ შენ მშობელ მამას, მაგრამ მისვანვე ნაანდერძებმა ხელთნაწერებმა და წიგნთსაცავმა დედის მუქუსთან ერთად გაწოვა სიცოცხლისა და პოეზიის ტკილი ნექტარი... ექვსი წლის იყავ „დედა ენას“ რომ დაეფუფლე და ათი წლისამ ლექსითა ღმერთთან ილაპარაკე“. უცვლელად არის დაცული სახლის სამზადი ნაწილიც: შუცცეხლი, ხის სადგარიანი კრაქი, ოქინჯალა, საკიდი, თიხის კეციბი... აქაც ყოველივე საოცრად უბრალო და სადაა — „ქერიდან მთელი სილალთ ღვივის აღმაგზნებელი ჰიპოს სხივის“... უნებლიედ გალაკტიონის სიტყვებიც გვახსენდება. აქ, 1955 წლის ივლისის დღეებში თანამემამულეებთან შეხვედრისას რომ თქვა პოეტმა: ჩემი სიცოცხლის ბოლო წლები აქ უნდა გავატარო.

ქვის ბოლიკი, ხეივანის ქვეშ რომ გადის, საექსპოზიციო დარბაზისაკენ მიგვიძღვება. ხელმარჯვნივ, მეფის ქალის ფონზე, პოეტის ბრინჯაოს ძეგლი მოჩანს. ვგრძნობთ, ვხედავთ, განვიცდი — „ფაზის ოცნების მზე არ შექრება“, რადგან „აქ სხვაა ზეცა, აქ სხვა ქარი ჰქრის“.

ქართველ მწერალთა და პოეტის თანამემამულეთა თაოსნობით 1969 წლის 31 მაისს საფუძვლილი ჩაეყარა საექსპოზიციო შენობას, მომზადდა პირველი გამოფენაც, რომელიც 1973 წლის 3 ნოემბერს, გალაკტიონის დაბადების 80 წლისთავის აღსანიშნავი იუბილეს დღეებში გაიხსნა. ასეთივე ზეიმით აღინიშნა 1982 წელს პოეტის დაბადების 90 წლისთავიც, რომელსაც მუზეუმი განახლებული ექსპოზიციით შეხვდა. დაიდგა ბრინჯაოს ძეგ-

ლი, მეორედ გამოიცა ერთდროული ლიტერატურული გაზეთი „გალაკტიონი“, მომზადდა მხატვრული ბუკლეტი.

საექსპოზიციო დარბაზის შესასვლელში, კიბის მოედანზე სვეტად აღმართული მუხის ბოძი სიმბოლურად მიგვანიშნებს — გალაკტიონი — ქართული საბჭოთა პოეზიის დედა-ბოძი!

ვესტიბულში: ვანის ნაქალაქარში აღმოჩენილი ორი ათასი წლის განმავლობაში მიწით დაფარული ანტიკური ხანის ძეგლების ასლები (ფრთა-გაშლილი არწივი, გამაჩვების ქალღმერთი ნიკეა...) ნათლად მიტყვევებენ ძველი კოლხეთის კულტურისა და ხელოვნების სიღიადზე. ქემშარიტად: „რა განძი გვექონია, რა მხნე, რა მდიდარი!“...

ტაბიძეების გვარის გენეალოგია, „ქარტა კავკასიის აქეთა მხარის 1868 წ.“, იმერეთის მეფის — სოლომონ მეორის მიერ ტაბიძეების ჭეჭვის დამკვიდრების თაობაზე 1803 წელს გაცემული „წუალობის წიგნი“, აქვია ქაბუკი გალაკტიონის ძეგლი, პორტრეტი მეგრულად დაფენილი ქაღირთ. შევეურებთ მათ და მაგიურ ძალას იძენს პოეტის სიტყვები: „წვეთი სისხლი არ არის ჩემში არაქართული, ძაფი ნერვის არ არის ჩემში არაპოეტის“; „სადაც არ უნდა ვლიდეს ეს სამაგრო გემი, მაინც ფაზისის კიდეც უფლის ოცნება ჩემი“!

საექსპოზიციო დარბაზში ექსპონირებულ მასალებთან (ფოტოსურათები, ავტოგრაფები, ლექსები, ფერწერული ტილოები...) ურთიერთკავშირში მამისეული ბიბლიოთეკის წიგნები, „პოეზიის ღმერთის ნათლულის“ სიცოცხლეშივე დასტავებული 8 (1914—1938) და შემდგომ წლებში გამოცემული 12 ტომი, ადრეული, ჟურნალ-გაზეთები, ნივთები, რომლებიც კიდევ ერთხელ გვარწმუნებენ „ეპოქის გედის“ მიერ „ერთხელ არჩეული გზის ერთგულე-ბაში“, რომ „ყოველი დროის და გარემოს ქემშარიტ პოეტს გაიგებს სახლი“.

სტენდებზე — „დღეები, ბავშვობის დღეები“, „მოწაფეობის წლები“, „წევით ასწიეთ მზე, ზევით“, „პოეტური ნათლობა“ — ექსპონირებული ფოტოსურათები, ლექსები თუ სხვა მასალები მოგვითხრობენ მშობლების — მაკრინე გიორგის ასულ ადგიშვილის (1862—1935) და ვასილ სტეფანეს ძე ტაბიძის (1856—1891), გალაკტიონის და მისი უფროსი ძმის — პროკლე ტაბიძის (1888—1948), ტიციან ტაბიძის ბავშვობის და ყრმობის წლებზე, რომ „ორი მეოცნებე ბავშვი“ — გალაკტიონი და ტიციანი, აქ, მეფის ქალის სანახებში თავიანთ ხარკს უხდიდნენ „უდარდელ ბავშვობას“.

1899 წელს გალაკტიონი ქუთაისშია, სასულიერო სასწავლებლის მოსწავლე ბაგრატი ტაბიძის ნაწარგებებთან ქმნის ამ უძველესი ძეგლისადმი მიძღვნილ ლექსებს. აქვე, ცხრაას ზუთში, მოსწავლეთა არაღელვარულ შეკრებაზე წაიკითხა ლექსი „პირველი მაისი“, რომლითაც აშკარად გამოხატა რევოლუციისადმი საკუთარი დამოკიდებულება.

1908 წელს, სასწავლებლის დამთავრებისთანავე, თბილისის სასულიერო სემინარიაში აგრძელებს სწავლას. აქ გაიცნო გალაკტიონმა სემინარიის ქართული ენისა და ლიტერატურის მასწავლებელი — ვასილ ბარნოვი, რომელმაც იმთავითვე შენიშნა და დააფასა ქაბუკი გალაკტიონის ნიჭი. აქ იწყება პოეტის ქემშარიტი ლიტერატურული მოღვაწეობა. სემინარიაში გამოსცემს ხელნაწერ ჟურნალ „მუქს“, ჟურნალ-გაზეთებში „ამირანი“, „ახალი კვადი“, „ფასკუჩი“, „განათლება“ პირველად იბეჭდება მისი ლექსები — „როდესაც ჩემი პირველი ლექსები დაიბეჭდა, ჩემს ცხოვრებაში შემოიჭრა რაღაც ახალი, მე მერყენებოდა, რომ სადაც გაიღო კარი და მე ვიწრო ბნელი საკნიდან ამოვიდი თავისუფალ ასპარეზზე და ყველგან, სადაც ფაფი გამიწვდებოდა, იყო მზე, მომჩაობა და სინათლე“.

ლიტერატურულმა საქმიანობამ გალაკტიონს სწავლაზე გული აუცრუა. ამის გამო, იგი კლასში დატოვეს. 1910 წელს კი, გალაკტიონმა საერთოდ დატოვა სწავლა, რითაც დედისა და ძმის უძმაუფილებმა გამოიწვია. ამას მოჰყვა ანტილი, რომლის შესახებაც თავად პოეტი წერს: „...რამდენი გა-პირვება, ღმერთო ჩემო, რამდენი გაპირვება! თუ როდისმე ბედნიერ ცხოვრებას ვეღირებ ჩემს მოგონებებში წითელი ასოებით დაწერილას ის... წა-ლიწადი“.

მატერიალურმა გაპირვებამ აიძულა გალაკტიონი საარსებო წყარო გა-მონახა. ერთხანს იგი შორაპნის მარხის სოფელ ფარცხალში მასწავლებ-ლობს. შემდეგ ისევ ქუთაისი. თანამშრომლობა პოლიტიკურ და პედაგო-გიურ ჟურნალ-გაზეთებში.

1914 წელს ქუთაისში გამოიცა გალაკტიონ ტაბიძის პირველი კრებული, რომელსაც გამოცემისთანავე დიდი წარმატება ხვდა წილად. „გ. ტაბი-ძის შემოქმედება უხვად არის დაჯილდოებული ღვთიურის ცეცხლით... იგი ისე მოველინა ჩვენს პოეზიას, როგორც სიმღერა მოულოდნელი“ — წერდა ალ. აბაშელი.

ჩვენი სამოქალაქო ლირიკის ყველაზე ძლიერ წინამორბედს — აკაკი წერეთელს მოყვამებით მიაერთებს თავის ამ კრებულს სხვებთან. სულმან-თა აკაკი აღწევს მისეულმა ახალგაზრდა ნიჭიერი პოეტის ასპარეზზე გამოსვლას.

„განახლდა გული“, „სიმღერა ქვეყნის გადარჩენისა“, „არტისტული ყვა-ვილები“ ბუნებრივი გაგრძელებაა წინა სტენდებისა და მოიცავს 1911—1919 წლებში მოღვაწეობის მნიშვნელოვან მომენტებს. აქ წარმოდგენილ

პოეტის დედა — მაკრინა ადენიშვილი, გალაკტიონი და მისი ძმა პოეტად

Мать поэта — Макрина Аденишвили, Галактион и брат поэта Прокле

პოეტურ შედეგებთან ერთად ვეცნობით ფერწერულ ტილოებს „ლურჯა ცხენები“, „მერი“, „დროშები ჩქარა“, „ზამთრის სასახლის შტურმი“, „ვედრება“ და სხვა მასალებს, რომლებიც მოწმობენ, რომ „გალაკტიონი სიკაბუკის წლებში მსოფლიო პოეზიის საუკეთესო ქმნილებებს და მელოდებს თავის სულს თიხასავით აძერწენებდა, რადგან დიდი, ქემშარიტი სიმღერისთვის ემზადებოდა“.

1916 წელს გალაკტიონმა ჯვარი დაიწერა ოლია ოკუპავაზე და მასთან ერთად გაემგზავრა მოსკოვს. ქართველმა სტუდენტობამ პოეტს საღამო მოუწყო, რომელსაც კ. ბალმონტიც დაესწრო. აქვე, მოსკოვში გაეცნო გალაკტიონი ვ. ბრიუსოვს, ა. ბლოკს, ს. ესენინს.

მოსკოვიდან დაბრუნებული პოეტი კვლავ ქუთაისში ცხოვრობს და მუშაობს. აქ ხდება თებერვლის რევოლუციის და ქმნის ლექსს „დროშები ჩქარა“.

1917 წლის ბოლოს გალაკტიონი მოსკოვშია. ეწყობა მოსკოვის სცე-

გალაკტიონ და ტიციან ტაბიძეები
Галактион Табидзе и Тициан Табидзе

ნისმოყვარეთა ლიგის მიერ დაარსებულ I სარეისორო კურსებზე. კურსების დამთავრების შემდეგ, რამდენიმე დღით მიემგზავრება პეტროგრადში, ათვალიერებს რევოლუციის აკვანს. აქედან სამშობლოში ბრუნდება.

1918 წელს თბილისის კონსერვატორიაში მოეწყო გალაკტიონის შემოქმედებითი მოღვაწეობის ათი წლისთავი. ამ შეხვედრაზე კითხულობს პოეტის ლექსს „გემი დაღანდი“. ქართულ პოეზიაში პირველად გაისმა მსოფლიო პროლეტარიატის დიდი ბელადის სახელი — ლენინი!

1919 წელს მკითხველმა მიიღო მცირე კრებული „ქართული ყვავილები“. ჟურნალი „თბილისი“ წერდა: „ახალი ქართული პოეზია ზეიმობს თავის ფერიცვალებას და ამ განახლების პირველი ჩუმი და წრფელი აღსარება ეს წიგნია... სრულიად განსაკუთრებული გზით მიღის გალაკტიონ ტაბიძე. ასეთი გზა მხოლოდ რჩეულთა ხვედრია“.

გამოცემაში „ჩვენ, პოეტები საქართველოსი!“ — ქართველ თანამოაქალაქტიონის ლექსი „დავდგეთ იქ, სადაც ქარიშხალია!“ ლექსი, რომელშიც გააზრებულია ეპოქის წინაშე მწერლისა და პოეტის პასუხისმგებლობის, მისი დანიშნულების საკითხი.

1921 წელს გალაკტიონის ინიციატივითა და რედაქტორობით გამოდის ჟურნალი „ლომისი“. სარედაქციო წერილი ლიტერატურისა და ხელოვნების მუშაების საბჭოთა ხელისუფლებასთან თანამშრომლობას, ახალი ცხოვრების ასახვას მოუწოდებს: „დადგა სიმღერის მხურვალე დრო“, ამავე წელს ჟურნალის გარეშე შემოკრებილ მწერალთა ჯგუფმა „პოეტების მეფის“ სახელის მოსაპოვებლად კონკურსის გამართვა გადაწყვიტა. კონკურსში გაიმარჯვა გ. ტაბიძის ლექსმა „პოეზია უპირველეს ყოვლისა“ და 1921 წლის 27 იანვარს გალაკტიონი „პოეტების მეფედ“ აირჩიეს.

1922-23 წლებში გამოდის „გალაკტიონ ტაბიძის ჟურნალი“, სადაც იბეჭდება ლექსების რკალი „ეფემერების“ სახელწოდებით. 1923 წელს რუსთაველის თეატრში ეწყობა პოეტის ლიტერატურული მოღვაწეობის 15 წლის იუბილე.

1924 წელს გამოსცა იწყებს ჟურნალი „მნათობი“, რომლის ერთ-ერთი დამფუძნებელიც გალაკტიონ ტაბიძეა. „ჩვენ, საბჭოთა პოეტები, ვაგრძელებთ რა მსოფლიო პოეზიის კორიფების უკეთეს ტრადიციებს, უნდა გამოვიდეთ რაკორც ნოვატორები, რომელთაც უნდა შეთანხმდეს ლექსის ეროვნული ფორმა ინტერნაციონალურ თემატიკასთან“ — წერდა პოეტი.

საგამოცემო სტენდებზე — „ჩვენი დრო ისევ რუსთაველს ელის“, „ეს სიმღერაა საქართველოსი“, „კავშირი გულთა შორის“, „ტრუბალები ახალი დროის“, „მშობლიური ჩემო მიწავ“, „მამული სიცოცხლე“, „ეს მშობლიური ქარია“, „ეპოქის გედი“ — ექსპონირებულია ოცნანი წლებიდან სიცოცხლის ბოლომდე, ინტენსიური შემოქმედებითი მოღვაწეობის ამსახველი მასალა, რომელიც ნათლად მეტყველებს, რომ გალაკტიონის ტრიბუნა იყო პოეზია და მას არასოდეს დაუტოვებია ეს ტრიბუნა და არ გაუცვლია სხვა რაიმე სამსახურზე.

1927 წელს სახელგამა პოეტის კრებული გამოსცა. სპეციალურმა სალიტერატურო ბიულიტენმა „გალაკტიონ—27“-მა ერთხმად აღიარა ამ წიგნის დიდი გამარჯვება და აღნიშნა, რომ „გალაკტიონ ტაბიძის პოეზია, პოეზია ყოველი დროისა“.

1928 წელს გ. ტაბიძე მონაწილეობს კომინტერნის მეექვსე კონგრესის მუშაობაში. საბჭოთა და უცხოელ თანამოაქალმებთან ერთად მოგზაურობს ჩვენი ქვეყნის მსხვილ სამრეწველო ცენტრებში. 1930 წელს ცალკე წიგნად გამოდის „ეპოქა“, 1931 წელს — „რევოლუციურ საქართველოს“.

1932 წელს გ. ტაბიძეს საქართველოს აღმასრულებელი კომიტეტის (ცაკის) წევრად ირჩევენ. 1933 წელს გაიმართა პოეტის სალიტერატურო და საზოგადოებრივი მოღვაწეობის 25 წლის იუბილე. ამავე წელს მას საქართველოს სახალხო მწერლის საპატიო წოდება მიენიჭა.

1935 წელს პოეტი პარიზშია. მონაწილეობს კულტურის, დაცვის პირველი მსოფლიო კონგრესის მუშაობაში. კონგრესის მონაწილეებს მოუთხრობს თხუთმეტსაუკუნოვანი ქართული კულტურის შესახებ.

1936 წელს გაზეთი „პრავდა“ პირველი ულოცავს ლენინის ორდენით დაჯილდოვებას. 1937 წელს ირჩევენ შ. რუსთაველისა და ა. ს. პუშკინის საიუბილეო კომიტეტების წევრად. დიდი სამამულო ომის წლებში გამოიცა კრებული „მშობლიური ჩემო მიწავ“, „მამული სიცოცხლე“, ლირიკა (რუსულ ენაზე), „ოქრო აჭარის ლაფარდში“. 1943 წელს აღინიშნა დაბადების 50 და სალიტერატურო მოღვაწეობის 25 წლისთავი.

1944 წელს ირჩევენ საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილ წევრად. გაზეთ „კომუნისტის“ რედაქციაში ხელმძღვანელობს დიდი სამამულო ომის ფრონტზე მყოფ მებრძოლთა მიერ გამოგზავნილი მასალების შესწავლას.

1958 წლის მარტში გ. ტაბიძე მოსკოვში გამართულ ქართული კულტურისა და ხელოვნების დეკადაზე გამოდის ლექსით „დეკადის დროები“. აქვე აჯილდოვებენ შრომის წითელი დროშის ორდენით. ამავე წელს თბილისში გაიმართა სალიტერატურო მოღვაწეობის 50 წლისთავისადმი მიძღვნილი საიუბილეო საღამო.

ნაშთუყვარტა ლიგის მიერ დაარსებულ 1 სარეისორო კურსებზე. კურსების დაშორების შემდეგ, რამდენიმე დღით მიმგზავრება პეტროგრადში, ათლეორებს რევალუციის აჯანს. აქედან სამშობლოში ბრუნდება.

1915 წელს თბილისის კონსერვატორიაში მოეწყო გალაკტიონის შემოქმედებითი მოღვაწეობის ათი წლისთავი. ამ შეხვედრაზე კითხულობს პოეტი ლექსს „გემი დალანდი“. ქართულ პოეზიაში პირველად გაისმა მსოფლიო პროლეტარიატის დიდი ბელადის სახელი — ლენინი!

1919 წელს მკითხველმა მიიღო მცირე კრებული „პარტიტული ყვავილები“. ჟურნალი „თბილისი“ წერდა: „ახალი ქართული პოეზია ზეიმობს თავის ფერიცვალებას და ამ განახლების პირველი ჩუმი და წრფელი აღსარება ეს წიგნია... სრულიად განსაკუთრებული გზით მიდის გალაკტიონ ტაბიძე, ასეთი გზა მხოლოდ რჩეულთა ხედრია“.

გამოცემაში „ჩვენ, პოეტები საქართველოსი!“ — ქართველ თანამოავალ-მეთა ფორსურათებსა და გამოთქვებებთან ერთად წარმოდგენილია გალაკტიონის ლექსი „დავდგეთ იქ, სადაც ქარშხალია!“ ლექსი, რომელშიც გააზრებულია ეპოქის წინაშე მწერლისა და პოეტის პასუხისმგებლობის, მისი დანიშნულების საკითხი.

1921 წელს გალაკტიონის ინიციატივითა და რედაქტორობით გამოდის ჟურნალი „ლომისი“. სარედაქციო წერილი ლიტერატურისა და ხელოვნების მუშაკებს საპოთა ხელისუფლებასთან თანამშრომლობას, ახალი ცხოვრების ასახვას მოუწოდებს: „დადგა სიმღერის მხურვალე დრო“. ამავე წელს ჟურნალის გარეშე მოეკრებოდა მწერალთა ჯგუფმა „პოეტების მეფის“ სახელის მოსაპოვებლად კონკურსის გამართვა გადაწყვიტა. კონკურსში გაიმარჯვა გ. ტაბიძის ლექსმა „პოეზია უპირველეს ყოვლისა“ და 1921 წლის 27 იანვარს გალაკტიონი „პოეტების მეფედ“ აირჩიეს.

1922-23 წლებში გამოდის „გალაკტიონ ტაბიძის ჟურნალი“, სადაც იბეჭდება ლექსების რკალი „ეფემერების“ სახელწოდებით. 1923 წელს რუსთაველის თეატრში ეწყობა პოეტის ლიტერატურული მოღვაწეობის 15 წლის იუბილე.

1924 წელს გამოცემას იწყებს ჟურნალი „მნათობი“, რომლის ერთ-ერთი დამფუძნებელიც გალაკტიონ ტაბიძეა. „ჩვენ, საბჭოთა პოეტები, ვაგრძელებთ რა მსოფლიო პოეზიის კორიფების უკეთეს ტრადიციებს, უნდა გამოვიდეთ როგორც ნოვატორები, რომელთაც უნდა შეათანაბრონ ლექსის ეროვნული ფორმა ინტერნაციონალურ თემატიკასთან“ — წერდა პოეტი. საგამოცემო სტენდებზე — „ჩვენი დრო ისევ რუსთაველის ელის“, „ეს სიმღერა საქართველოსი“, „კავშირი გულთა შორის“, „ტრუბადურები ახალი დროის“, „მშობლიური ჩემო მიწა“, „მამულო სიცოცხლე“, „ეს მშობლიური ქარია“, „ეპოქის გედი“ — ექსპონირებულია ოციაწი წლებიდან სიცოცხლის ბოლომდე, ინტენსიური შემოქმედებითი მოღვაწეობის ამსახველი მასალა. რომელიც ნათლად მეტყველებს, რომ გალაკტიონის ტრიბუნა იყო პოეზია და მას არასოდეს დაუტოვებია ეს ტრიბუნა და არ გაუტვლია სხვა რაიმე სამსახურზე.

1927 წელს სახელგამმა პოეტის კრებული გამოსცა. სპეციალურმა სალიტერატურო ბიულიტენმა „გალაკტიონ—27“-მა ერთხმად აღიარა ამ წიგნის დიდი გამარჯვება და აღნიშნა, რომ „გალაკტიონ ტაბიძის პოეზია, პოეზიაა ყოველი დროისა“!

1928 წელს გ. ტაბიძე მონაწილეობს კომინტერნის მეექვსე კონგრესის მუშაობაში. საბჭოთა და უცხოელ თანამოავალმებთან ერთად მოგზაურობს ჩვენი ქვეყნის მსხვილ სამრეწველო ცენტრებში. 1930 წელს ცალკე წიგნად გამოდის „ეპოქა“, 1931 წელს — „რევოლუციურ საქართველოს“.

1932 წელს გ. ტაბიძეს საქართველოს აღმასრულებელი კომიტეტის (ცაკის) წევრად ირჩევენ. 1933 წელს გაიმართა პოეტის სალიტერატურო და საზოგადოებრივი მოღვაწეობის 25 წლის იუბილე. ამავე წელს მას საქართველოს სახალხო მწერლის საპატიო წოდება მიენიჭა.

1935 წელს პოეტი პარიზშია. მონაწილეობს კულტურის დაცვის პირველი მსოფლიო კონგრესის მუშაობაში. კონგრესის მონაწილეებს მოუთხრობს თხოვნებსაუკუნოვანი ქართული კულტურის შესახებ.

1936 წელს გაზეთი „პრავდა“ პირველი ულოცავს ლენინის ორდენით დაჯილდოებას. 1937 წელს ირჩევენ შ. რუსთაველისა და ა. ს. პუშკინის საიუბილეო კომიტეტების წევრად. დიდი სამამულო ომის წლებში გამოიცა კრებული „მშობლიური ჩემო მიწა“, „მამულო სიცოცხლე“, ლირიკა (რუსულ ენაზე), „ოქრო აჭარის ლეკვარდში“. 1943 წელს აღინიშნა დაბადების 50 და სალიტერატურო მოღვაწეობის 25 წლისთავი.

1944 წელს ირჩევენ საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილ წევრად. გაზეთ „კომუნისტის“ რედაქციაში ხელმძღვანელობს დიდი სამამულო ომის ფრონტზე მყოფ მებრძოლთა მიერ გამოგზავნილი მასალების შესწავლას.

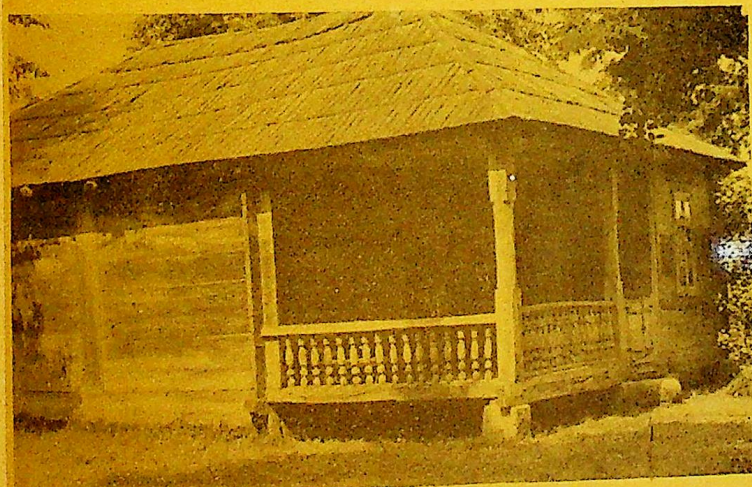
1948 წლის მარტში გ. ტაბიძე მოსკოვში გამართულ ქართული კულტურისა და ხელოვნების დეკლარე გამოდის ლექსით „დღის დროშები“. აქვე აჯილდოებენ შრომის წითელი დროშის ორდენით, ამავე წელს თბილისში გაიმართა სალიტერატურო მოღვაწეობის 50 წლისთავისადმი მიძღვნილი საიუბილეო საღამო.

მამული

ცვრიან ბალახზე თუ ფეხშიშველა არ გაუარე — რაა მამული?!
წინაპართაგან წავიდა ყველა
სხვა ხალხის ისმის აქ ურიაშული.

გაშალა ველი ნელმა ნიავემ
და მელანდება მე მის წიაღში —
მოხუცი მამა, მოხუცი მამა,
სასხლავით ხელში დადის ვენახში.

აქ თითო ლერწი და თითო ყლორტი
მასზე ოცნებას დაემგვანება!
ისევ ამწვანდა მდგლო და კორდი
დავდივარ... ვწუხვარ და მენანება!

სახლი, სადაც დაიბადა გალაკტიონი

Дом в котором родился Галактион Табидзе.

1939 წლის 17 მარტი... ქუდმოხდილმა საქართველომ მოაწმინდის მწერალთა და საზოგადო მოღვაწეთა პანთეონში თავისივე სიტყვებით გააცი-
ლა უკვდავების ბინადარი, ეპოქის გედი:

მიღიხარ... შენს ბედს ბევრი ინატრებს
მშენიერს, ბედი სხვა არსად არი,
შენ სიყრცელშია დაგვიბინადრეს,
შენ უკვდავების ხარ ბინადარი.

ექსპოზიციის დათვალიერების შემდეგ კინო-დარბაზში შეგპოლიათ იხი-
ლოთ ფილმი „გალაკტიონი“. კადრში ზღვის ფონზე აღიმართება ზღვასა-
ვით ბობოქარი მგოსანი, კიდეც ერთხელ გაიგონებთ მის ხავერდოვან ხმას:
„ვინცა გაიგებს ჩუქურთმას ქართულს, ის პოეზიას ჩემსას გაიგებს“...

გიორგი ასოზაძე

Село Чквиши. Здесь, 5 ноября 1891 года, родился великий грузинский поэт Галактион Табидзе — второй сын Макринэ Адеишвили и Василия Табидзе.

Именно здесь, в этой старой обители устроили благодарные потомки Дом-музей поэта. Стоим на балконе неказистого на вид деревянного домика поэта, смотрим на реку Риони, устремившую свои воды к Черному морю, и в шестесте сирени слышатся слова: «И, лунною окутан тенью, как легкой кисею, мир, перед моим окном с сиренью играет ласковый зефир».

Здесь хранятся вещи, окружавшие поэта в детстве: его колыбель, нехитрая крестьянская утварь у очага.

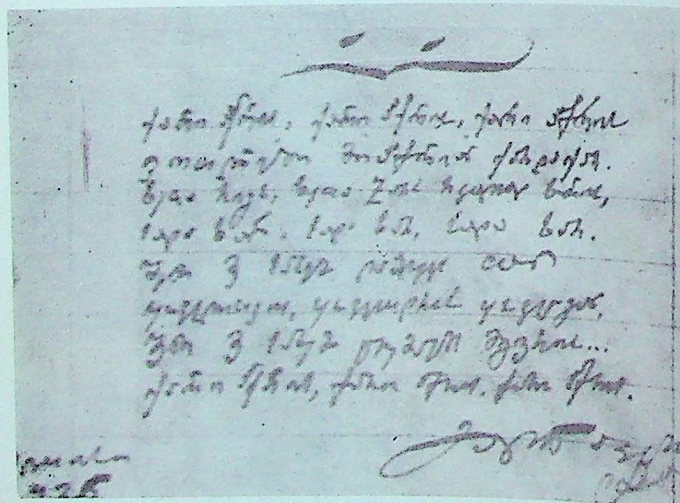
В передней комнате — письменный стол Галактиона, здесь его бурка, башлык, папаха, стену украшает портрет матери поэта. Здесь Галактион задумал и создал не один лирический шедевр. На западной стене комнаты — целый ряд фотографий. С них смотрят на вас мать поэта, брат Проклэ, юный Галактион.

По инициативе тружеников Ванского района, при участии грузинских писателей и общественных деятелей в 1969 году был заложен фундамент экспозиционного зала. 3 ноября 1973 года в дни празднования 80-летия со дня рождения поэта зал был открыт.

90-летие со дня рождения Г. Табидзе дом-музей встретил обновленной экспозицией, был установлен бронзовый памятник великого лирика.

В вестибюле зала представлены материалы античного периода, обнаруженные во время археологических раскопок в городище Вани. Они ярко свидетельствуют о высокой культуре древней Колхиды.

Здесь же внимание привлекает «Генниология рода Табидзе», «Карта Кавказа 1868 г.», грамота имеретинского царя Соломона II об обосновании Табидзе в селе Чквиши, скульптура молодого Галактиона, его же портрет в пожилом возрасте.

გალაქიონ ტაბიძის ავტოგრაფი
Автограф Галактиона Табидзе

ВЫСТАВОЧНЫЙ ЗАЛ

В этом зале, на восемнадцати больших и восьми маленьких стендах материалы экспонируются в хронологическом порядке, начиная с детства и отрочества поэта и кончая последними днями его жизни.

Восемь столов уставлены книгами из отцовской библиотеки: «Давитни», «Витязь в тигровой шкуре», «Иверия», «Крещение бога поэзии». Здесь же расположены восемь томов прижизненных изданий произведений поэта (1914—1957 гг.), сборники избранных произведений, журналы, газеты, принадлежавшие Галактиону вещи. Все это взаимосвязано со стендами.

Документы рассказывают о жизни родителей поэта — Макринэ Адеишвили (1862—1935 гг.) и Василия Табидзе (1856—1891 гг.), самого Галактиона и его старшего брата Проклэ, о детстве и отрочестве Тициана Табидзе.

В 1899 году Г. Табидзе приезжает в Кутаиси и поступает в духовное училище. Здесь, в Кутаиси, будущий поэт впервые проявляет свои революционные настроения. В 1905 году на нелегальном сборе он читает свое стихотворение «Первое Мая», в котором ярко выражает свое отношение к происходящим событиям.

В 1908 году после окончания училища Галактион переезжает в Тбилиси, где он был зачислен в духовную семинарию. Здесь начинается настоящая литературная деятельность поэта. Он издает рукописный журнал «Шуки», печатается в журналах и газетах. После ухода из семинарии, весь 1910 год, Галактион проработал учителем в селе Парцхали Шоропанского уезда.

С 1911 года Г. Табидзе вновь в Кутаиси, где сотрудничает в политических и педагогических журналах. Уже в этот ранний период своего творчества Г. Табидзе воспекает свободу, славит борьбу во имя светлого будущего.

В 1914 году в Кутаиси был издан первый сборник стихов Г. Табидзе, который был восторженно встречен и принят общественностью.

В 1916 году Г. Табидзе посещает Москву, где сближается с К. Бальмонтом, встречается с В. Брюсовым, А. Блоком, С. Есениным. По возвращению в Тбилиси он присоединяется к группе грузинских символистов «Голубые роги», но вскоре порывает с ними и обращается к жизнеутверждающей лирике грузинских классиков. Поэт восторженно встретил 1917 год, посвятив революции одно из лучших своих стихотворений.

В конце 1917 года Г. Табидзе вновь в Москве, затем несколько дней проводит в Петрограде — колыбели революции. По возвращении на родину, на литературной встрече в честь десятилетия его литературной деятельности поэт читает стихотворение «Корабль «Даланд», в котором впервые в грузинской поэзии прозвучало имя вождя мирового пролетариата — В. И. Ленина.

В 1919 году вышел второй сборник стихов «Артистические цветы», ознаменовавший начало новой эпохи в грузинской поэзии.

Стенд «Мы — поэты Грузии» отражает литературную и общественную деятельность Галактиона Табидзе.

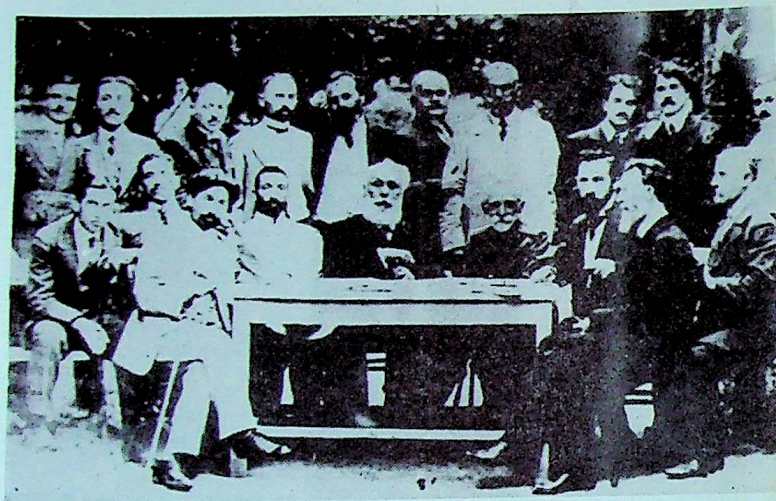
Г. Табидзе — один из основателей первого в Грузии Советского литературного журнала «Мнатоби» («Светоч»), который выходит с 1924 года.

В 1928 году Г. Табидзе принимает участие в работе VI конгресса Коминтерна. Вместе с группой советских и зарубежных литераторов путешествует по стране, посещая крупные промышленные центры нашей родины.

В 1932 году Г. Табидзе избирается членом Исполнительного комитета Грузии. Год спустя, в дни 25-летия литературной и общественной деятельности поэта, ему присваивается звание народного писателя Грузии. В 1934 году Г. Табидзе — делегат первого съезда советских писателей.

С 21 по 26 июня 1935 года в Париже проходит Всемирный конгресс в защиту культуры. В работе конгресса в составе советской делегации вместе с А. Толстым, И. Эренбургом, Н. Тихоновым, Я. Коласом и другими принимает участие и Г. Табидзе.

В 1936 году Г. Табидзе был награжден Орденом Ленина. В 1937 году он избирается членом юбилейных комитетов Ш. Руставели и А. Пушкина. В 1943 году было отмечено 50-летие со дня рождения и 35-летие литературной деятельности Г. Табидзе.

ქ. ქუთაისი 1914 წ. მარცხნიდან პირველი დგას გალაკტიონი
გ. კუთაისი 1914 გ. Слева первый стоит Г. Табидзе.

რედაქტორი — ზ. დვალისვილი

მხატვარი — ბ. კიკვაძე

В 1944 году поэт был избран действительным членом Академии наук Грузинской ССР.

В 1958 году Г. Табидзе участвует в проведении декады Грузинской культуры и искусства в Москве. Выступает со стихотворением «Знамена декады». В дни декады Г. Табидзе награждается Орденом Трудового Красного Знамени.

Галактион Табидзе скончался 17 марта 1959 года. Похоронен он в Тбилиси на горе Мтацминда, в пантеоне писателей и общественных деятелей Грузии.

ГЕОРГИИ АХОБАДЗЕ

საქართველოს სსრ კულტურის სამინისტროს რეკლამების გამომცემები
ლირექციის გამოცემა, რუსთაველის პრ., 18, ტელ. 93-56-34

სააღრიცხვო-საგამომცემლო ფორმათა რაოდენობა 62×94¹/₄,33

ფასი 80 კაპ.

შეკვ. № 1251.

უე 10292.

ტირაჟი 5000.

საქართველოს კპ ცკ-ის გამომცემლობის შრომის წითელი დროშის
ორდენოსანი სტამბა, თბილისი, ლენინის ქ. № 14.

ფ. 3. ბ. 2. 3000

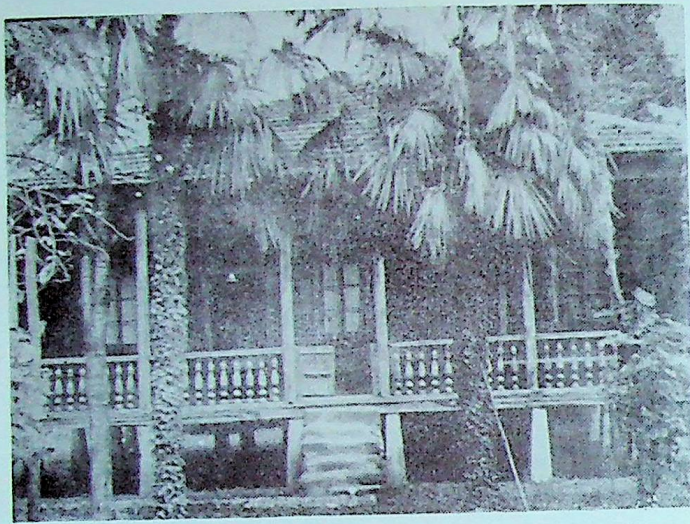

თეოდორე ბუბიძე

სახლ-მუზეუმი
ДОМ-МУЗЕЙ

მიციანა მამიძე

ტიციან ტაბიძის სახლ-მუზეუმი
Дом-музей Т. Табидзе

იმერეთის ზღაპრული სანახები... საუკუნეებს ლეგენდებად და მითებად შემორჩენილი ისტორიული კოლხეთი... შეუდარებელი ფაზისი.

გალაკტიონისა და ტიციანის ადგილის დედა — ვანის რაიონის სოფელი ქუვიში, სადაც „ცა, მიწა სავსეა მარადი ლირიკით!“. აქ, 1893 წლის 2 ივლისს „ვაშლების გაშლილ ყვავილებიდან“ დაიბადა ტიციან ტაბიძე. დაიბადა იქ, საიდანაც ოციოდე ნაბიჯის მოშორებით დგას გალაკტიონის თვით „სასახლეზე იდუმალი“ ქოხი.

სოფელ ქუვიში არსებულ ტიციანისეულ სახლში, ოჯახში შემორჩენილი ექსპონატების საფუძველზე 1980 წლის დეკემბერში გაიხსნა ტიციან ტაბიძის სახლ-მუზეუმი, რომელიც ჯერ კიდევ 1968 წლიდან საზოგადოებრივ საწყისებზე მუშაობდა.

პირველხილვის ურბანტელთ ესტუმრებით პოეტის აივნიან ოდას... აივნიით რა ქვის პატარა კიბეს, წუთით შედგებით, გადახედავთ ბალ-ვენახებით მოქარგულ მაღლიან მიწას და გულში უნებლიეთ ჩაიმღერებთ:

„ნეტა სადა აქვს ამ ზვარებს ბოლო,
ვინ დარგო ერთად ამდენი ვაზი,
სჯობს აღარ გქონდეს სულაც სამშობლო,
ანდა არ იყოს ასე ლამაზი“.

შედიხართ სახლში და ათვალიერებთ სათუთად დაცულ ექსპონატებს: მა-მისეული მაგიდა, წიგნების კარადა, რკინის სკეპრი ძველი ხელნაწერებით, ნარდი, ქადრაკი, მამის ხელჯიხი... ჯერაც მოუშუშებელ იარაგებს გვიხსნის აქვე წარმოდგენილი ტიციანის მეუღლის ნინო მაყაშვილის საფლავის მაკე-ტი და მწარე ფიქრებს გვახვევს უდროოდ დაღუპულ პოეტზე, რომელსაც ყველა პანთეონს ორპირის „გამომპალი უბე“ ერჩია ძვალშესალაგად.

ტ. ტაბიძის დაბადების 90 წლისთავთან დაკავშირებით (1985 წ.) მწყო-ბრში ჩადგა ახალი საექსპოზიციო დარბაზი. აქ მოწყობილია მისი სისხლ-სავსე ცხოვრებისა და შემოქმედების ამსახველი გამოფენა.

გამოფენა ტაბიძეთა გვარის გენეოლოგიის გაცნობით იწყება, რომელიც გვაუწყებს: ტაბიძეთა ერთ-ერთი წინაპარი გიორგი ტაბიძე, 1804 წელს გად-მოსახლებულა ხონის (ახლანდელი წულუკიძე) თემის სოფელ ივანდლიდან ქუვიში. ტიციანი და გალაკტიონი მესხეთე თაობაა გიორგი ტაბიძისა. ექსპოზიციის ყურადღებას აქცევს უნიკალური ფოტოსურათი, რომელ-ზედაც აღბეჭდილია ტიციანი მშობლებთან და დედამამიშვილებთან ერთად. ტიციანის დედა — ელისაბედ ოქროპირის ასული ფხაკაძე (1867—1919 წწ.) წყალტუბოს რაიონის სოფელ ფარცხანაყენიდან იყო, საქაოლ გა-ნათლებული და შემღებული ოჯახიდან...

პოეტის მამა — იუსტინე სტეფანეს ძე ტაბიძე (1861—1919 წწ.). თბი-ლისის სასულიერო სემინარიაში იზრდებოდა, მაგრამ მოწაფეთა არეულობა-ში მონაწილეობის გამო მეექვსე კლასიდან გამოირიცხეს. მუშაობდა დაიწყო საქართველოში ახლად ჩამოყალიბებული იურიდიული საზოგადოების მდივ-ნად. თანამშრომლობდა ი. ჭავჭავაძის „ივერიაში“. მამის დაუნიებული თხოვნით იგი სოფელში დაბრუნდა და მღვდლის ანაფორა ჩაიცვა. ქუვიში გამართულ სამრევლო სკოლაში ეწეოდა მასწავლებლობას.

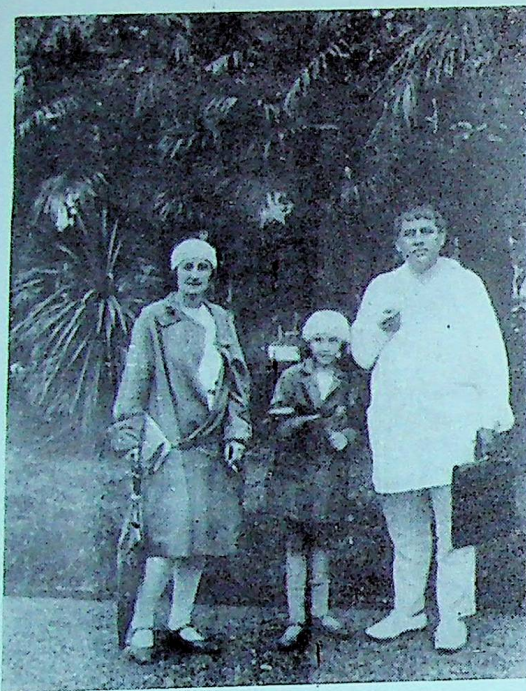
1905 წლიდან ტიციანი ქუთაისშია. სწავლობს კლასიკურ გიმნაზიაში. აქედან იწყება მისი ნაცნობა ვლადიმერ მაიაკოვსკისთან, მისი პოეტური დაეკაცება, რევოლუციური მსოფლმხედველობის ჩამოყალიბება.

ლექსების წერა ძალიან ადრე დაიწყო, ბებუა კი მეექვსე კლასიდან. იტყვებოდა როგორც ქუთაისის, ასევე თბილისის ურნალ-გაზეთებში. ორიგინალური ნაწარმოებების გარდა, მთელი რიგი თარგმანები ჰქონდა რუსი და უცხოელი პოეტებისა.

1913 წლიდან 1917 წლამდე ტიციანი მოსკოვის უნივერსიტეტის ფილო-ლოგიის ფაკულტეტის სტუდენტია. ეს ოთხი წელი გახდა მისი ცხოვრების საძირკველი. ამ პერიოდში ამაყარებს ახლო ურთიერთობას: ა. ბელისთან, ვ. ბრიუსოვთან, საიმპერატორო თეატრების პოპულარულ დრამატურგ ალექ-სანდრე იუჟინ-სუმბათაშვილთან, გამომჩენილ რუს პოეტთან კ. ბალმონთან. ტიციანის დახმარებით ბალმონტის მიერ „ვეფხისტყაოსნის“ რუსულად ამ-ღერება ნათლად დასახული ექსპოზიციის ამ მონაკვეთში. აქვეა ფოტო-ტი-ციან მეგობარ სტუდენტთა შორის.

იუსტინე ტაბიძის ოჯახი (წინა პლანზე მარჯვნიდან პირველი — ტიციანი
Семья Юстина Табидзе (впереди первый справа Т. Табидзе)

ტიციანი, მეუღლე — ნინო მაყაშვილი და ქალიშვილი ნიტა
Тициан, его супруга — Нина Макашвили и дочь Нита

პაოლო იაშვილის, ტიციან ტაბიძის, ვალერიან გაფრინდუშვილის ინიციატივით 1915 წელს ქუთაისში ჩამოყალიბდა ქართველ სიმბოლისტთა სკოლა „ცისფერი ყანები“. ტიციანი გახლდათ ამ ორდენის აქტიური წევრი და აღმანახ „ცისფერი ყანების“ სულისჩამდგმელი. თანამშრომლობდა „ყანა-წელთა“ პერიოდულ გამოცემებში: „მეოცნებე ნიაშორები“, „რუბიკონი“, „შვილდოსანი“, „ბახტრიონი“... თავად რედაქტორობდა გაზეთ „ბარიალს“. მიუხედავად მთელი რიგი წინააღმდეგობებისა, ჯერ კიდევ სრულიად ახალ-გაზრდებმა ბევრი, ძალიან ბევრი გააკეთეს ქართული პოეტური კულტურის ასამაღლებლად... (დ. ბენაშვილი).

1917 წლის 25 ოქტომბერს იწერება ლექსი „პეტერბურგი“, რომელშიც პოეტი უმღერის რევოლუციის აზვირთებას, ხალხის ხსნას და იმედს ღალი ლენინის სახელს უყავსირებს.

1919 წელს ქუთაისის საქალაქო თეატრში გაიმართა ტ. ტაბიძის შემოქმედებითი საღამო. საღამოზე ქართველი პოეტებისადმი მიძღვნილი პოემა წაიკითხა ოვანეს თუმანიანმა, რომელთანაც ახლო მეგობრული ურთიერთობა ჰქონდა ტიციანს.

1920 წლის 14 იანვარს ტიციანმა ჭვარი დაიწერა ნინო ალექსანდრეს ასულ მაყაშვილზე. ეს იყო ქალი, რომელმაც მეუღლესთან ახლო მდგომ ყოველ ადამიანს — გული მისცა გულისათვის, „სიყვარული გზად და ხილად“.

1921 წლიდან ტიციანი და ნინო თბილისში გრიბოედოვის 18 ნომერში ცხოვრობდნენ. ეს სახლი იქცა პოეტთა პაექრობისა და ტრადიციული შეხვედრების ადგილად. ს. ესენინის, ვ. მაიაკოვსკის, ბ. პასტერნაკის, ა. ბელის, კ. ბალომონტის, პ. ანტოკოლსკის, ნ. ზაბოლოცკის, ნ. ტიხონოვის და კიდევ ვისი პოეტური შთაბრძნების ცეცხლი არ დანთებულა ამ ბინაში ტიციანის მრავალ-საძმო მაგიდასთან.

1922 წელს ტიციანმა გ. ლეონიძისთან ერთად შეადგინა და გამოსცა ანთოლოგია „რევოლუციის პოეტები“, რომელშიც შევიდა საბჭოთა და უცხოელი პოეტების ლექსები. მისი ინიციატივით დაიწყო ნ. ფიროსმანის სურათების შეგროვება. ტიციანი ხელმძღვანელობდა ავტორთა კოლექტივს, რომელმაც შეადგინა და გამოსცა მონოგრაფია ნ. ფიროსმანის ცხოვრებისა და შემოქმედების შესახებ.

1922 წელს რუსთაველის თეატრის შენობაში ტიციანისა და მისი მეგობრების თაოსნობით მოეწყო არტისტული კაფე „ქიშკიანი“. რომლის კვლავის მოხატულობა შეასრულეს დ. კაკაბაძემ, სულეიკინმა, კ. ზდანევიჩმა და ლ. გუდიაშვილმა.

1926-27 წლებში ტ. ტაბიძე მოგზაურობს სამხრეთ ოსეთსა და სომხეთში, რის შედეგადაც იქმნება შესანიშნავი ნარკვევები: „ერთი კვირა ოსეთში“, „ქართველი მწერლები სომხეთში“ და ლექსების რკალი „სომხეთში“. მისი მეგობრული კონტაქტები გამოჩენილ სომეხ პოეტებთან: ო. თუმანიანთან, ა. ისაკიანთან, ე. ჩარენცთან, რომელთა მთელი რიგი ნაწარმოებები თარგმნა მშობლიურ ენაზე. ფართოდაა წარმოდგენილი გამოფენაში.

1928 წელს ტიციან ტაბიძე ლ. ტოლსტოის დღეების მონაწილეა იასნაია პოლიანაში. ამ შთაბეჭდილებით დაწერა ნარკვევი „ტოლსტოის დღეები“, თარგმნა ქართულად „პაჩი-მურატი“. რის გამოც წერს: „ყოველი დღე ჩემი მუშაობისა ბიბლიური იაკობის ღმერთთან ბრძოლა იყო“.

ამავე წელს თბილისს ეწვია მაქსიმ გორკი. ყურადღებას იქცევს სურათი მაქსიმ გორკი და ქართველი მწერლები, მათ შორის ტიციან ტაბიძე.

გამოფენის ერთი ნაწილი კოლხეთის ალორძინებას ეძღვნება. ახალი კოლხეთი ხომ ტიციანის ლექსების, წერილებისა და ნარკვევების მთავარი თემა... თქვენს თვალწინ გაიფრთხილებს ქუთაისის, ზესტაფონის, ტყვარჩელის ახალშენებლობები, ზაპისი, და რიონის... ტიციანი აქ წარმოგიდგება, როგორც ახალი ეპოქის ქემშარიტი მემბრანე. ამ პერიოდში გამოიღეს ტიციან ტაბიძის ნარკვევების კრებული „გულდაგულ“ და ლექსთა კრებული „ერთხმად“.

ნ. მიწუშვილის რედაქტორობით 1931 წელს მშობლიურ ენაზე დაიბეჭდა ტ. ტაბიძის რჩეული ლექსების პირველი წიგნი, ხოლო ერთი წლის შემდეგ კრებული რუსულ ენაზეც გამოიცა. ტიციან ტაბიძე იყო ერთ-ერთი ინიციატორი ქართული ლიტერატურის სახელმწიფო მუზეუმის დაარსებისა.

1934 წელს მოსკოვში გაიმართა მწერალთა I საკავშირო ყრილობა. ფოტოზე თქვენ ხედავთ ტიციან ტაბიძეს ქართველ დელეგატ მწერალთა შორის. ყრილობაზე პოეტი სიტყვით გამოვიდა.

1935 წელს ტიციან ტაბიძის ინიციატივით ყაზბეგში ყაზბეგისეულ სახალგაშო მოეწყო მხარეთმცოდნეობის მუზეუმი. სადაც ალ. ყაზბეგთან ერთად გამოფენის ერთი დარბაზი დათმობილი ჰქონდა ვაჟა ფშაველას.

ამავე წელს რუსმა მკითხველმა მიიღო ზაბოლოცკის მიერ თარგმნილი ვაჟა-ფშაველას ლექსები და პოემები, რუსთაველის „ვეფხისტყაოსანი“, რომელთა პეკარდული თარგმანი ტიციანს ეკუთვნის.

1937 წლის თებერვალში ტიციანი პუშკინის საიუბილეო საღამოზე მოსკოვში. საღამოზე იგი გამოვიდა სიტყვით და წაიკითხა ლექსი „ალექსანდრე პუშკინს“.

ექსპოზიციაში მნიშვნელოვანი ადგილი უკავია ტიციანის ურთიერთობას ქართული კინოს, თეატრის, მხატვრობის, ხელოვნების სხვა დარგის გამოჩენილ მოღვაწეებთან.

ქართველი მწერლები I საკავშირო ყრილობაზე; მარცხნიდან მეორე დგას ტიციანი

Грузинские писатели на I Всесоюзном съезде, второй слева стоит Т. Табидзе

ՀԱՅԱՅԻՆ ԹԵՅՋԱԺՈՒՄ

მ. გორკი თბილისში 1928 წ. მარცხნიდან მეორე ზის ტიციანი
М. Горький в Тбилиси в 1928 г. Второй слева сидит Тициан

Село Чквиши Ванского района — родина Галактиона и Тициана Табидзе.

Здесь, в этом деревянном домике, 2 июля 1893 года родился будущий поэт и общественный деятель Тициан Табидзе. В 1980 году в этом доме был открыт Дом-музей поэта. Впоследствии по инициативе тружеников Ванского района построен и выставочный зал, открытый в дни 90-летия со дня рождения Тициана Табидзе.

Осмотр музея начинается с дома поэта, где все предметы, вся обстановка та же, что и при жизни Тициана.

Здесь создал он свои лирические и эпические произведения, вошедшие в золотой фонд советской литературы.

Осмотр экспозиции начинается со знакомства с гениалогией рода Табидзе. Предки поселились в Чквиши в 1804 году, Галактион и Тициан были пятым поколением поселившегося здесь Георгия Табидзе.

Привлекает внимание уникальная фотография, изображающая маленького Тициана в кругу семьи.

Мать поэта — Елизавета Пхакадзе (1867—1949) происходила из довольно образованной и состоятельной семьи.

Отец — Юстин Степанович Табидзе (1861—1919), воспитывался в Тбилисской духовной семинарии, но был исключен за участие в студенческих волнениях. Затем он сотрудничал с И. Чавчавадзе в журнале «Иверия». По настоятельной просьбе отца вернулся в деревню, где учительствовал в Чквишской приходской школе.

С 1905 года Тициан учится в Кутаисской классической гимназии. Здесь он знакомится с Владимиром Маяковским и со всеми будущими друзьями и единомышленниками: В. Гаприндашвили, П. Яшвили и др. и здесь же начинается его поэтическая деятельность, определяется его революционное мировоззрение.

Писать стихи Т. Табидзе начал очень рано, а печататься — с шестого класса. Печатался как в кутаисских газетах и журналах, так и в тбилисских.

С 1913 по 1917 год Тициан Табидзе — студент филологического факультета Московского университета. Именно здесь была заложена основа всей его общественной и литературной деятельности. В этот период он сближается с Андреем Белым, Валерием Брюсовым, с драматургом Александром Сумбаташвили-Южиным, с Константином Бальмонтом. Здесь ярко экспонируется материал, относящийся к сотрудничеству Т. Табидзе с К. Бальмонтом в процессе перевода поэмы Шота Руставели «Витязь в тигровой шкуре».

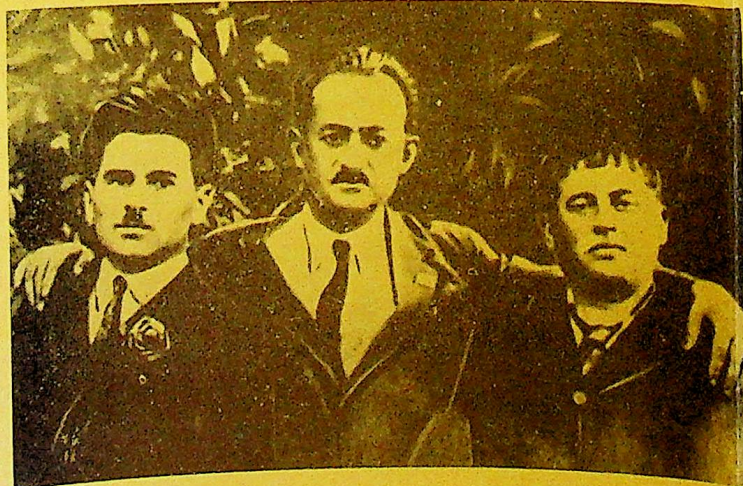
ТАК ЖЕ ПРОСТО

Так же просто, как в долине Мухрани
Каждая травинка славит апрель,
Так же просто, как в утренней рани
В Арагве плещется и пляшет форель;

Так же просто, как ласточки кружат
Вокруг своих прошлогодних гнезд,
Так же просто, как горцам служат
Изголовьем кошицы утренних звезд;

Так же просто, как по кручам от века
Гонит овечьи гурты пастух,
Как туман скрывает вершину Казбека,
Как в Тереке луч блеснул и потух;

Так же просто и произвольно,
Как песни пахаря в сельском краю,
Грузинской речью, впервые вольной,
Я нынче о родине нашей пою.

ვ. გაფრინდაშვილი, პ. იაშვილი, ტ. ტაბიძე
В. Гаприндашвили, П. Яшвили, Т. Табидзе

В 1915 году в Кутаиси по инициативе Т. Табидзе, В. Гаприндашвили и П. Яшвили был организован «совершенно невиданный» союз братства поэтов. Это был союз друзей — единомышленников «Голубые роги». Т. Табидзе постоянно сотрудничает в периодических изданиях голуборожцев: «Мечтательные ниаморы», «Рубикон», «Стрелец», «Бахтриони», редактирует газету «Баррикада».

Литературную деятельность Т. Табидзе сочетает с энергичной общественной деятельностью. Его дом в Тбилиси, где он поселился в 1921 году вместе с супругой — Нино Макашвили, вскоре превратился в литературный салон, частыми гостями которого кроме грузинских поэтов были также С. Есенин, В. Маяковский, Б. Пастернак, А. Белый, К. Бальмонт и другие.

В 1922 году Т. Табидзе вместе с Г. Леонидзе издал антологию «Поэты революции», где были напечатаны стихи как советских, так и зарубежных поэтов. Он становится инициатором изыскания полотно грузинского художника Н. Пиросмани. При участии поэта авторский коллектив создает и издает монографию о творчестве этого выдающегося художника.

В 1928 году Т. Табидзе принимает участие в торжестве на родине Л. Н. Толстого в Ясной Поляне.

Под впечатлением этого торжества он пишет очерк «Дни Толстого» и переводит на грузинский язык «Хаджи-Мурата». В том же году Т. Табидзе встречается с посетившим Тбилиси Максимом Горьким. (Обратите внимание на фотографию М. Горького среди грузинских писателей).

Общественная деятельность Т. Табидзе исключительно многогранна. Он и его друзья были инициаторами открытия в помещении театра им. Ш. Руставели артистического кафе «Химериони». Стены кафе были расписаны художниками Какабадзе, Гудиашвили, Зланевичем, Судейкиным. Кафе вскоре приобрело огромную популярность и превратилось в литературный салон. С именем Т. Табидзе связано создание Государственного музея Грузинской литературы. В 1935 году в селе Казбеги в доме грузинского писателя А. Казбеги по инициативе Т. Табидзе был открыт краеведческий музей.

В 1934 году Т. Табидзе — делегат I съезда союза писателей СССР. В этом же году был издан первый сборник стихов поэта, который год спустя был переведен и издан на русском языке.

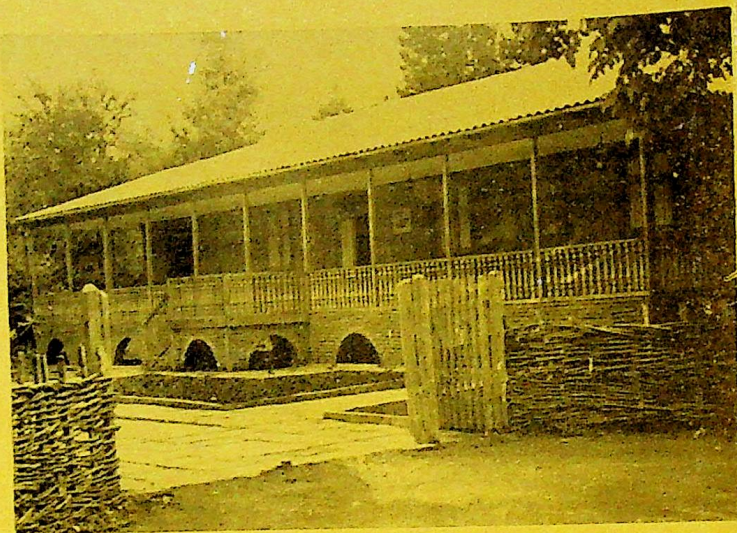
В 1937 году Т. Табидзе выступает на юбилейном вечере, посвященном А. С. Пушкину и читает стихотворение «Александру Пушкину».

Весной 1937 года в Москве и Ленинграде были организованы творческие вечера Т. Табидзе, Н. Тихонов в своем выступлении отметил, что «Тициан Табидзе истинно народный поэт». Слушателей очаровали не только поэзия Т. Табидзе, но и его лучшие прозаические произведения — очерки, рассказы, новеллы, в которых он выступает глашатаям дружбы народов. Об этой дружбе свидетельствуют его личные отношения с О. Туманяном, Э. Чаренцом, С. Есениным, В. Маяковским, Н. Тихоновым, Б. Пастернаком, П. Антокольским, Н. Заболоцким, К. Зланевичем.

Неоценим вклад Т. Табидзе в расширение культурно-литературных взаимоотношений между народами нашей родины. В 1935 году русский читатель получил выполненные Н. Заболоцким переводы стихов и поэм Важа-Пшавела, поэму Ш. Руставели «Витязь в тигровой шкуре». Подстрочные переводы этих произведений были выполнены Т. Табидзе.

Жизнь и творчество Тициана Табидзе неоконченная книга, но эта неоконченная книга открыла ему путь в Бессмертие.

АКАКИЙ ТЕВЗАДЗЕ

ტ. ტაბიძის სახლ-მუზეუმის საექსპოზიციო დარბაზი
Экспозиционный зал дома-музея Т. Табидзе

რედაქტორი — ზ. დვალისილი

მხატვარი — ბ. კიკვაძე

საქართველოს სსრ კულტურის სამინისტროს რეკლამების გამომშვეები
დირექციის გამოცემა, რუსთაველის პრ., 18, ტელ. 93-56-34

სააღრიცხვო-საგამომცემლო ფორმათა რაოდენობა 62×94/4,03

ფასი 30 კაპ.

შეკ. № 1252.

შე 10293.

ტირაჟი 5000

საქართველოს კ. ც. კ-ის გამომცემლობის შრომის წითელი დროშის
ორდენოსანი სტამბა, თბილისი, ლენინის ქ. 16 14.

p.3.6.2.1947

THEATRE / Hop Erstein

Georgians' Folger run translates as mastery

The world has gone through some drastic changes in the past year. While most of the transformation has been political, it was bound to have an artistic consequence as well. One can only hope that all such side effects are as entertaining as this week's visit by the Georgian Film Actors Studio Theatre from Tbilisi, U.S.S.R.

The enormously adroit, well-trained and highly physical troupe is making its North American premiere at the Shakespeare Theatre at the Folger. Its two-play repertory features a most original version of Moliere's "Don Juan" and a traditional Georgian satire, "Bakula's Pig" by David Kldiashvili, continuing through tomorrow only.

Both works are performed in Georgian, the native language of the Soviet republic located 900 miles southeast of Moscow. Linguistically unrelated to Russian, with its own alphabet, the untranslated Georgian dialogue proves not to be a barrier, thanks to the playfully visual staging by the company's artistic director, Mikhail Tumanishvili.

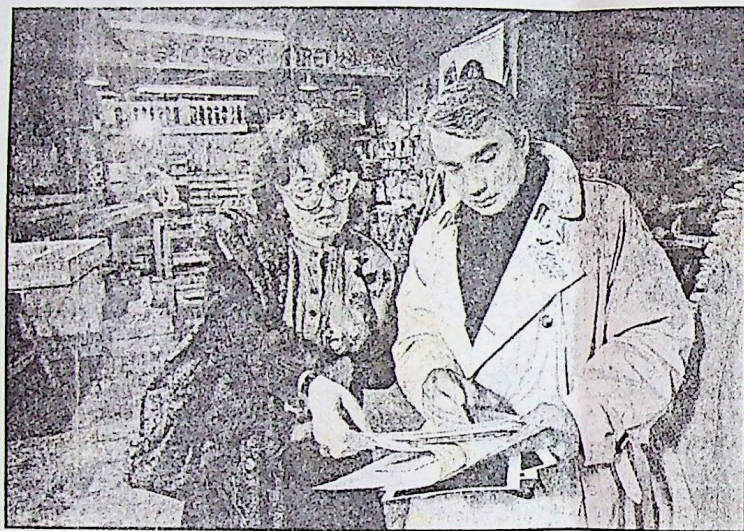

Photo by Ross D. Franklin/The Washington Times

Keti Dolidze (left), Kakcha Koridze of the thespians from Tbilisi

★★★

WHAT: The Georgian Film Actors' Studio Theatre in "Don Juan"

WHERE: The Shakespeare Theatre at the Folger

CLOSING DATE: Through Nov. 14

PRICES: \$11 to \$30

PHONE: 202/546-4000

MAXIMUM RATING: FOUR STARS

The group's first appearance in this country follows a visit to Washington last year by co-founder Keti Dolidze, one of the company's five directors. During that trip she met the Folger's Michael Kahn, who invited the troupe to play at his Capitol Hill theater.

While the Georgians have been

on tour around the globe in recent years, from Argentina to New Zealand, Miss Dolidze says she feels that the ease with which this engagement was accomplished was a reflection of progress being made with glasnost.

"Of course, it was possible because the situation is warmer and warmer," she says. "I'm sure that five years ago this would have been impossible."

Although geographically remote, the Georgian troupe is widely known for its studio training in both film and theater. The methods developed by Mr. Tumanishvili are improvisation-based with an

see ACTORS, page E4

ACTORS

From page E1

emphasis on physicality. There is also a strong reliance on comedy — perhaps a result of Georgia's history of political oppression.

"In Georgia, because of our very painful history, we had to survive somehow," says Miss Dolidze, the troupe's unofficial spokeswoman because of her fluency in English. "So humor was the main thing which survived us."

Although "Don Juan" is certainly a comedy, it is less farcical than most of Moliere's other social satires. At least it was until Mr. Tumanishvili got hold of it.

His most inspired stroke — especially for international consumption — was adding the role of the Prompter. This character spends her time in an onstage pit, introducing scenes in English, mumbling the lines along with actors and generally doing a slow burn over the way the production rapidly gets beyond her control. At times she follows the script intently; in other instances she smokes a cigarette out of boredom and picks imaginary threads out of her jaunty beret.

The Prompter is a sublime touch of theatrical foolishness, a stage equivalent of the little penguin in the corner of Oliphant cartoons. And as played by putty-faced Rusudan Bolkvadze, she is invariably worth a glance away from the main action.

Otherwise, Mr. Tumanishvili's adaptation is relatively faithful to Moliere, though compressed to under two hours and with a decided weakness toward comic effects.

"Don Juan" makes a curious choice for export. On the one hand, its plot of revenge on the unquenchable womanizer, which involves a statue of his wife's father

that seems to come to life, is rather simple and easy to convey. On the other hand, Don Juan and his manservant, Sganarelle, frequently engage in philosophic debates that lose a lot without the verbal component.

Generally, though, the action comes across quite easily, thanks to the cast's attention to body language, hand gestures and emotional inflection. The exaggerated performance style is not unlike that of a silent movie, one in which the titles are not translated. As mood-setting background music, Mr. Tumanishvili throws in an anachronistic but welcome jazz score.

Georgian film actor Zurab Kipshidze makes a dashing dandy of a Don Juan, well matched with Amiran Amirashvili as the exasperated Sganarelle. Visually he looks like a shorter, squatter version of his master — more buckle than swash.

More overtly political is "Bakula's Pig," an allegory about a peasant whose garden is threatened by a neighbor's voracious swine. A government official is invited to dine, but this ploy fails to curb the pig's forays or allay the neighbor's concern about law and order. Although written at the turn of the century, the satirical criticism of the government certainly remains applicable today, Miss Dolidze says.

"Don Juan" will be performed twice today, with a matinee of "Bakula's Pig" tomorrow and a final presentation of "Don Juan" tomorrow evening.

If all goes well, the Tbilisi troupe expects to return to the United States next year for a more extensive tour at non-profit regional theaters across the country. All went very well indeed Sunday evening, as the Georgians demonstrated their facility for bringing Moliere to life and the Shakespeare Theatre at the Folger gave an international spin to its classical mission.

THE GEORGIAN
FILM ACTORS
STUDIO THEATRE
FROM GEORGIA, U.S.S.R.

The Shakespeare Theatre at the Folger
1990-1991 Season

SHAKESPEARE THEATRE BOARD OF TRUSTEES

R. Robert Linowes, *Chairman*
Lawrence Hough, *Vice-Chairman*
Ken Ludwig, *Secretary*
James B. Adler, *Treasurer*
Lady Acland
Lisle C. Carter, Jr.
Melvin S. Cohen
Jackie Feldman
Mrs. Clayton Fritchey
Thomas C. Gaspard
Jane F. Geniesse
Meg Greenfield
Werner Gundersheimer
Elliot S. Hall
Carol McGinnis Kay
Mrs. Anthony M. Kennedy
David Marash
William F. McSweeney

V. Sue Molina
A.G. Newmyer III
Walter Pincus
Eden Rafshoon
Leo J. Schefer
Emily Malino Scheuer
Thomas L. Stepp
Mrs. John Paul Stevens
Mrs. Louis Sullivan
Daniel W. Toohey
Ladislaus Von Hoffmann
Togo D. West, Jr.
Sir Gordon White, KBE
Gayle Wilson
Lady Marjory Wright

Ex-Officio Member
Michael Kahn, *Artistic Director*

Board of Governors of The Shakespeare Theatre Guild

Linda Parke Gallagher, *Chair*
Michael J. Calhoun
Norma Davidoff
Lisa M. Farrell
Catherine L. Held
Sarah V. Kettler
Abbe David Lowell

Guy Martin
V. Sue Molina
Paul T. O'Day
Konrad Perlman
Michael P. Skarzynski
Carole Trimble
Christine M. Warnke

Artistic Director
Michael Kahn

Presents

THE GEORGIAN
FILM ACTORS'
STUDIO THEATRE

Mikhail Tumanishvili, Artistic Director

Don Juan

by Molière

November 11, 13, & 14

and

Bakula's Pig

by David Kldiashvili

adapted by Tchotne Nakashidze

November 12 & 14

The Shakespeare Theatre at the Folger gratefully acknowledges the following organizations whose support has made this special program possible.

Trust for Mutual Understanding

National Endowment for the Arts

Embassy Suites Hotel/Chevy Chase Pavilion

THE GEORGIAN FILM ACTORS'
STUDIO THEATRE
of Tbilisi, Georgia, U.S.S.R.

The appearance of the Georgian Film Actors' Studio Theatre marks not only the troupe's first appearance in the U.S., but also the advent of an international exchange between the two companies as The Shakespeare Theatre has an open invitation to perform in Tbilisi.

Considered one of the Soviet Union's most innovative theatre troupes, the Georgian Film Actors' Studio Theatre was founded in 1978 and is comprised of graduates of an experimental class taught by renowned director, Mikhail Tumanishvili, at the Rustaveli Georgian State Theatrical Institute. Though trained for film work, either as actors or directors, the company members believe in the necessity of ensemble theatre work to, in the words of Artistic Director Tumanishvili, "tune the actor's instrument and perfect it." Tumanishvili continues, "The secret of our work lies in making visible what is invisible within a human being. The actor should be like plasticine. He must feel, experience, respond and express."

Performing in their native language, Georgian, the troupe's trademark is the skill with which they convey the universal meaning in the plays they perform. "The characters' intentions and attitudes are always clear, leaving little doubt about what is happening on stage and reducing any concerns about barriers due to its performance in another language," said one critic. *The Australian* echoed, "the ensemble work is so finely tuned that at times we can read the actors' minds and the language barrier dissolves."

The company has performed at major arts festivals in Paris, Amsterdam, Glasgow, London, New Zealand, and Australia to critical acclaim. The Shakespeare Theatre is very pleased to present the North American premiere of this exciting company and looks forward to the time when it can travel to Tbilisi to continue the exchange.

DON JUAN

Director
Scenery
Piano

Mikhail Tumanishvili
Gogi Meskhishvili
Marina Tchulukidze

The Cast

Don Juan
Sganarelle
Donna Elvira
Guzman
Don Carlos
Don Alonso
Don Luis
Francisque
Charlotte
Mathurine
Pierrot
Statue of Commander
He
She
Prompter
Whore

Zurab Kipshidze
Amiran Amiranashvili
Nineli Chankvetadze
Teimuraz Gvalia
Zaza Mikashavidze
Tamaz Toloraia
Paata Baratashvili
Georgi Pipinashvili
Darejan Khachidze, Nino Burduli
Mzia Arabuli
Rezo Lmnaishvili
David Eristavi
Georgi Pipinashvili
Daredzan Dzhodzhna
Laura Rekhviashvili, Rusudan Bolkvadze
Darejan Jojua

From the Film Actors' Studio

Our version of Molière's famous story came about because we became interested not in the tale of a perfidious traitor, blasphemer and villain, but in the arguments between Don Juan and his servant Sganarelle—in the debate as to the more correct way of living. From our explorations, it seemed that the stories of Don Juan's villainous acts were somewhat exaggerated. It seemed to us that Don Juan, a well-to-do rake, was more a medieval variety of an "angry young man," rejecting the law and order of a false, hypocritical and selfish society.

In conception, our performance is both a discussion and a theatre game. We lay stress on this game by performing on the stage, in the wings, the prompt-box, the cloak-room and the manager's office. This is a rehearsal, as it were, of a future performance—in the midst of incomplete scenery and as yet undressed spectacle.

Don Juan will run approximately 1 hour, 55 minutes. There will be a 15 minute intermission.

THE STORY OF DON JUAN

by Molière

as told by the Georgian Film Actors' Studio Theatre.

Act 1:

The action begins when the Prompter enters and introduces the Sevillian Chronicles, which tell the story of Don Juan, son of one of the noblest families in Seville. Don Juan was a blasphemer and philanderer; he died at the hands of monks who then spread the rumor that he had been killed by the Commander's statue and banished to hell and damnation.

Scene 1: *In a tavern.* Sganarelle speaks with Guzman, Donna Elvira's squire. We learn that Don Juan's passion for Donna Elvira has cooled. Sganarelle informs him that Don Juan is willing to go to any lengths, including the pretence of marriage, to capture the affections of a woman he desires. Yet once the woman returns his passion he loses interest. Sganarelle professes to be appalled by his master's behavior but warns Guzman that if Don Juan hears of their conversations he will deny they took place.

Scene 2: *The first of Don Juan and Sganarelle's arguments.* Don Juan tries to convince Sganarelle that happiness can only be found in love. "Beauty delights me, wherever I find it, it has a pleasurable violent effect, which I've always given in to. The pleasure in love is in variety." Sganarelle insists that "sooner or later God punishes sinners."

Scene 3: *Still in the tavern.* Don Juan sees a lovely woman with her fiancé. He plans to steal her away from him.

Scene 4: The desperate Donna Elvira confronts Don Juan. In spite of his promise to keep faith with her she is aware of his real attitude and swears revenge.

Scene 5: *At sea.* Don Juan pursues the new object of his desire. A storm blows up and Don Juan and Sganarelle are flung overboard. They are rescued from certain death by some peasants, Pierrot and another.

Scene 6: Pierrot tries to impress his fiancée, Charlotte, with the fact that he has rescued a nobleman. "Promise me you'll try to love me more," he begs, to which she answers, "I'll do my best but it is supposed to just happen, you know."

Scene 7: *At the peasants' cottage.* Don Juan flirts with the peasant girls, Charlotte and Mathurine. He promises to marry both of them and confusion ensues.

Scene 8: Don Juan cleverly defuses the situation, leaving each girl with the impression that he is besotted with her. He muses on the meaning of life. He finds truth in intensity of passion.

Scene 9: Sganarelle warns Don Juan of approaching danger. Armed men are hunting them.

Scene 10: Sganarelle warns the peasant girls to be wary of his master.

Act 2:

Scene 1: *In the forest.* Having changed his disguise, Don Juan discusses the meaning of life with Sganarelle in the forest. Sganarelle insists that it is impossible to live without faith in God. Don Juan declares that the only thing he believes is that two times two equals four.

Scene 2: There is further discussion about the nature of faith. Don Juan derides faith in doctors,

arguing that the cures of Sganarelle, who has been passing himself off as a doctor, are just as good (or worthless) as those of real physicians.

Scene 3: Don Juan saves Don Carlos (who fails to recognize him) from robbers. When Don Alonso points out that this is the man whom they have been pursuing to avenge their sister, a violent disagreement ensues.

Scene 4: Don Juan and Sganarelle investigate an imposing building. It turns out to be the mausoleum of Donna Elvira's father, the Commander. The statue of the Commander appears to be so life-like that Don Juan boldly invites it to dinner. When it appears to respond they leave in confusion.

Scene 5: *At Don Juan's palace.* Don Juan's father, Don Luis, arrives angry at Don Juan's behavior. Don Juan has disgraced the family. "I'm warning you," he says, "what you have done has destroyed my love for you." Don Juan is dismissive, and calls for his supper.

Scene 6: Elvira arrives to pack her things and leave forever. Suddenly Don Juan says that he'll change, they will start again as they were before.

Scene 7: Sganarelle tries to find a way out for himself through spiritualism. Don Juan's bravado compels him to direct Sganarelle to invite the Commander to dine with them. To Don Juan's shock and horror the spirit rises from the grave.

Scene 8: Don Juan's mood darkens as he reflects on the hypocrisy and falsehood that are enmeshed in all aspects of society. It is impossible for the individual to stand alone against the tide of prevailing custom. Don Luis is summoned in order to hear Don Juan's confession but events overtake them.

Scene 9: The last discussion with Sganarelle about lies, deceit, faith and honor. There seems to be no way out of this terrible situation. Don Juan rejects all compromise and chooses the clear passion of death.

Scene 10: Don Juan refuses to make peace with Elvira's brothers and Don Carlos swears revenge. The statue reminds him of his invitation to dine and Don Juan agrees to go with the Commander. The Prompter concludes the story: The relatives of the murdered Commander took their revenge on Don Juan. The monks stained the statue of the Commander with blood and spread the story that Don Juan had penetrated the chapel with the intention of desecrating the memorial. Suddenly, they said, the statue had come to life and, seizing the intruder, had flung him into Hell. Perhaps, however, there is yet another conclusion . . .

THE STORY OF BAKULA'S PIG

Scene 1: The pigs of Galaktion Khoselian's neighbor got into the nasty habit of invading his garden, trampling, uprooting and devouring his vegetables. Galaktion first begged and then threatened his neighbor, Bakula, but to no avail. Bakula continued to let his pigs out of the sty to wreak havoc on Galaktion's plot.

Scene 2: Remembering that his wife's cousin Shasha was a local government official, Galaktion decided to approach him for help. Galaktion's plan was to invite the officials with their chief Vasili Ivanovich to a dinner. Galaktion thinks that Bakula will instantly restrain his animals when he realizes how important a man Galaktion must be. At the local government office the scene is chaotic. Sonia is trying to lodge a complaint but she is treated rudely. There is an ongoing dispute between Katsia, a wealthy villager, and the officials. When they hear Galaktion's request, Shasha and the other official are quick to take advantage of his ill-placed generosity. The Storyteller comments: "Money will overturn any law to suit the occasion. There is no longer justice in the world, and men must not trust each other."

Scene 3: Galaktion's House. Galaktion and Zenati have slaughtered all their stock to provide a sumptuous feast. Their neighbors gossip over their quandary: perhaps Galaktion and Zenati have overstated their case? The officials arrive for the feast. A drunken riot ensues after the officials gorge themselves on Galaktion's food and drink. Galaktion had hoped they would rid him of Bakula's pigs but they turned out to be pigs of another sort. On top of it he was ruined: his children were starving. Zenati despairs. The storyteller comments, "No one is remembered, each thinks only for himself. You can't expect help from anyone. Is there no way out?"

Scene 4: At the Office. No one is satisfied. No one finds justice. Galaktion comes once more to see Shasha but receives no sympathy and at last realizes his stupidity. He decides to take his own revenge and sends a grave denunciation of the entire department to the highest level of government accusing the officials of taking bribes and extorting money. Once more, the various aspects of his mind, given voices by the Storytellers, pull him in different directions. Galaktion meets Shasha again. He learns that his plan has met with complete success, and that the officials will be dismissed. Returning home, he hears that Bakula's pigs have again invaded his garden, ravaging everything.

"How is one to live?" asks David Kldiashvili, "How can one live in an unjust world where the natural laws of human conduct have been warped by corrupt officialdom?"

Modified synopses by Verity Laughton

BAKULA'S PIG

Director
Assistant Directors
Scenery and Costumes
Music selected by

Mikhail Tumanishvili
Tchotne Nakashidze and Nugzar Bagrationi
Gogi Tseradze
Giuli Darakhvelidze

The Cast

Galaktion Khosoliani
Zenati
Pitia
Vasil Ivanovich
Shasha

Andria
Katsia
Ekvirine
Sonia
Alfeza
Niko
Clerk
Storytellers

Guests

Ramaz Ioseliani
Keti Dolidze
Nato Shengelaia
Paata Baratashvili
Levan Uchaneishvili
Georgi Pipinashvili
Revaz Imnaishvili
Nodar Dugladze
Nino Chkheidze
Darejan Jojua
Amiran Amiranashvili
Zaza Mikashavidze
Tamaz Toloraia
Rusudan Bolkvadze
Nineli Chankvetadze
Darejan Khachidze
Mzia Arabuli
Teimuraz Gvalia

David Kldiashvili (1862-1931)

Kldiashvili wrote many short stories and several plays, which are considered among some of the best in Georgian literature. The author was a professional military man who began army life at the age of ten, being schooled at the Military College in Kiev (Ukraine) and later at the Moscow Military College. During his active service, from 1882-1905, he lived and served in Batumi, Georgia.

Kldiashvili's subjects are usually topical in their references but the themes of his tragicomedies are universal and so are kept permanently in the repertoire of Georgian theatre.

Bakula's Pig will run for approximately 1 hour, 20 minutes. There is no intermission.

SPECIAL THANKS

Robert L. Arsenault, Project Consultant

Lali Bailey
Belmont Kitchen
Holly Boginis
La Brasserie
Julie Christensen
Glenn Curtis
Mary Ann de Barbieri
Lisa Downey
Old Ebbitt Grille
Anne Fitzpatrick
Speaker Thomas S. Foley
Mrs. Clayton Fritchey
Giant Food, Inc.
Gregory Guroff &
The staff at USIA
Dee Holisky
John and Sheila Hollis
Leonard Lvovich
Kathy Loucks
Walter Pincus
Theo Pope
Mrs. Eden Rafshoon
Elisavietta Ritchie
Mary Blake Suib
Richard Suib Design International
Maureen Thibodeau
Lynn Trundle

Staff for this Production

For the Shakespeare Theatre

Artistic Director

Administration

Business Manager

Company Manager

Executive Secretary to Mr. Kahn

Administrative Aides

Artistic

Assistant Director

Resident Directorial Assistant

Institutional Development

Director of Development

Associate Director of Development

Development Operations Manager

Direct Marketing Manager

Special Events Coordinator

Grants Coordinator

Development Assistant

Director of Public Relations and Marketing

Publications and Marketing Coordinator

Public Relations Associate

Marketing Associate

Box Office Manager

Assistant Box Office Manager

Box Office Assistants

Subscriptions Manager

House Manager

Assistant House Managers

Director of Educational Programs

Educational Programs Associate

Educational Programs Assistant

Production

Production Manager

Technical Director/Scenery Coordinator

Properties Manager

Properties Artisan

Light Design

Master Sound Engineer

For the Film Actors' Studio Theatre

Director

General Manager

Designer

Assistant Director

Sound Engineer

Dramaturg

Lighting Designer

Stage Manager

Michael Kahn

Sam Sweet

Dina Marie Wright

Joseph M. Kroemer

Ursula David, Seonaid O'Reidigh

Daniel Fish

David Nields

Brian H. Marcus

Vicki S. Draper

Roger Marquis

Marilyn Green

Rebecca Castleman

Patricia Boatner

Kristin Wasti

Beth Hauptle

Jessie Despoid

Dana Trevas

Scott Sanger

Lisa Gendell

David Hertzog

Olivia I. Cejas, Dawne R. Davis,

Jan Sanders, Steven Wijnberg

Andrea Marie Curry

Robert Ramsey

Cheryle Adams, Jane Beltz, Olivia I. Cejas,

Seonaid O'Reidigh

Stephen Welch

Eileen T. Nowacki

Christopher P. Shea

John W. Kingsbury

Ken Zimmer

Chester D. Hardison

Timothy M. Harvey

Bruce D. Balogh

Peter S. Blue

Keti Dolidze

Revas Chkchedze

Kakcha Konidze

Tchotne Nakashidze

Restan Dedabrishvili

Manana Antadze

Sergei Kazarian

Quri Akchobadze

OLD EBBITT GRILL®

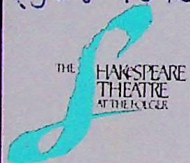
*Why not visit
the Old Ebbitt Grill?
Everyone else does.*

This Washington landmark is Washington's most popular restaurant. Famous for its smart patrons and a menu that features juicy hamburgers, deli style sandwiches, fresh seafood, homemade soups, salads and freshly baked desserts. Open every day — for breakfast, lunch, dinner, after-theater and weekend brunch.

675 15th Street N.W., Washington D.C.
Next door to the Hotel Washington.
For Reservations: 347-4801

Q.3.6.3. 19434

THE
SHAKESPEARE
THEATRE
AT THE FOLGER

301 East Capitol St. S.E.
Washington, D.C. 20003
Michael Kahn, Artistic Director

FIRST CLASS
U.S. POSTAGE
PAID
PERMIT NO. 675
WASHINGTON, D.C.

Bakula's Pig

A traditional Georgian story about the vagaries of bureaucracy as a neighbor's pig encroaches on a poor peasant's land. Written by David Kldiashvili at the turn of the century, *Bakula's Pig* has been viewed as an allegory of the Russian domination of Georgia.

"A well-choreographed, highly satirical comment on the social and political situation. The talent of this company is astounding!"
—Allison Farmer *The Australian*

said one critic. Said another: "The ensemble work is so finely tuned that at times we can read the actor's minds and the language barrier dissolves." A detailed synopsis of both plays will be included in the program. Don't miss what promises to be one of Washington's most exciting events of the season, and the inauguration of a major international exchange as The Shakespeare Theatre has been invited to perform in Georgia.

Tickets:
(202) 546-4000

	Center Orchestra Center Balcony	Side Gallery	Side Balcony
Evenings	\$30.00	\$24.00	\$19.00
Matinees	\$16.00	\$13.00	\$11.00

NOVEMBER

11	12	13	14
		2:00 Don Juan	2:00 Bakula's Pig
7:30 * Don Juan	8:00 Bakula's Pig	8:00 Don Juan	8:00 Don Juan

* Opening Night

Tickets go on sale on October 8 for subscribers & Guild members and October 15 for the general public.

This program is supported, in part, by a grant from the National Endowment for the Arts.

The

They've been heralded as one of the best companies in the world:

Georgian

Don't miss their first appearance in the U.S.

Film

at The Shakespeare Theatre at the Folger

Actors'

November 11 through November 14

Studio

*Don Juan * Don Carlos III*

Theatre

ACTIONS
SPEAK
LOUDER
THAN
WORDS

The Georgian Film Actors' Studio Theatre

The Shakespeare Theatre at the Folger presents the North American premiere of one of the Soviet Union's most innovative theatre troupes: The Georgian Film Actors' Studio Theatre of Tbilisi, Georgia. Founded in 1978, the company has performed at major arts festivals in Paris, Amsterdam, Glasgow, London, New Zealand, and Australia to critical acclaim.

"The secret of our work," says Artistic Director Mikhail Tumanishvili, "lies in making visible what is invisible within a human being." The

troupe will perform *Bakula's Pig* and Moliere's *Don*

Juan, both heralded as the theatrical

highlights of the 1990

Festival

of

Perth,

Australia.

Although the Film Actors Studio performs

in the Georgian language, "the characters' intentions and attitudes are always clear, leaving little doubt about what is happening on stage and reducing any concerns about barriers due to its performance in another language,"

said one critic. Said another: "The ensemble work is

so finely tuned that at times we can read the

actor's minds and the language barrier

dissolves." A detailed synopsis of both plays

will be included in the program. Don't miss

what promises to be one of

Washington's most exciting events of

the season, and the inauguration of

a major international exchange

as The Shakespeare Theatre

has been invited to perform

in Georgia.

Bakula's Pig

A traditional Georgian story about the vagaries of

bureaucracy as a neighbor's pig encroaches on a poor peasant's land.

Written by David Kldiashvili at the turn of the century, *Bakula's Pig* has been viewed

as an allegory of the Russian domination of Georgia.

"A well-choreographed, highly satirical comment on the social and political situation.

The talent of this company is astounding!"

—Allison Farmer *The Australian*

Don Juan

Moliere's classic story about a callous womanizer is given a modern twist in this physical and witty performance which "makes for arresting, galvanizing theatre. . . (It) goes beyond style into the highest realms of theatrical art." —*The Scotsman*

"The best I've ever seen. It's fast, insolent, modern—brilliantly played by young Georgian actors whose wit and energy flows through every fibre in their bodies." — Peter Brook

Tickets:

(202) 546-4000

	Center Orchestra Center Balcony	Side Gallery	Side Balcony
Evenings	\$30.00	\$24.00	\$19.00
Matinees	\$16.00	\$13.00	\$11.00

NOVEMBER

11	12	13	14
		2:00 Don Juan	2:00 Bakula's Pig
7:30 * Don Juan	8:00 Bakula's Pig	8:00 Don Juan	8:00 Don Juan

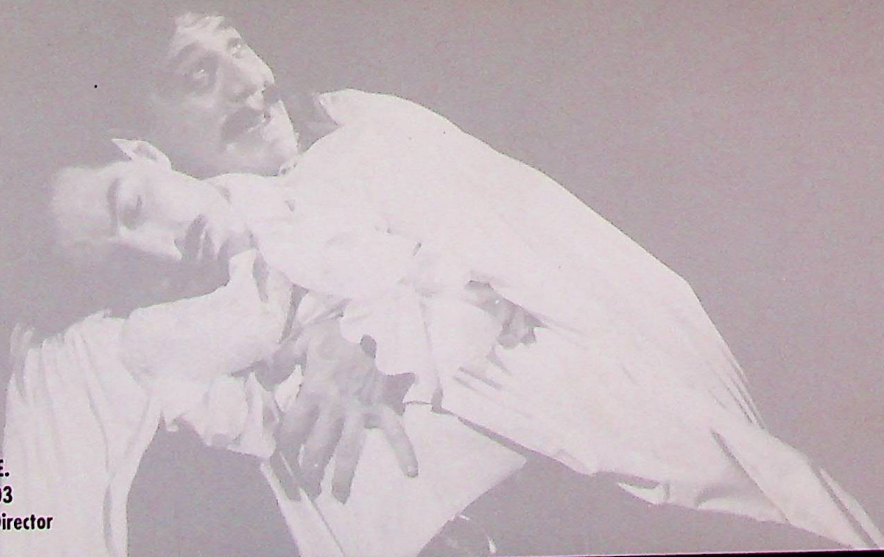
* Opening Night

Tickets go on sale on October 8 for subscribers & Guild members and October 15 for the general public.

This program is supported, in part, by a grant from the National Endowment for the Arts.

FIRST CLASS
U.S. POSTAGE
PAID
PERMIT NO. 675
WASHINGTON, D.C.

301 East Capitol St. S.E.
Washington, D.C. 20003
Michael Kahn, Artistic Director

es. 6. 2. 1943.

Pig parable a winner in any language

THEATRE

Georgian Film Actors' Studio
Theatre
Bakula's Pigs
New Fortune Theatre
Reviewed by LEITH TAYLOR

AN ideal theatre company is assumed to be one in which talented and dedicated actors, directors and writers work together over many years to create an ensemble.

The Georgian Film Actors' Studio Theatre has created just such a company — and it shows in every aspect of its work.

Its second Festival offering, *Bakula's Pigs*, provides a delightful comic contrast to the darker and more subtle *Don Juan*. It also offers another example of the company's finely tuned and energetic ensemble work.

Written by Georgian storyteller David Kldiashvili, *Bakula's Pigs* is a parable adapted for the stage (by Tsothe Nakashidze) and first performed 15 years ago. It has remained in the company's repertoire ever since yet still retains the freshness and vibrancy of a new production.

The play tells of a peasant, Galaktion, whose garden is constantly being invaded by pigs belonging to his neighbour, Bakula.

Powerless to prevent these invasions, Galaktion bribes local officials with a feast in an attempt to intimidate his neighbour. However, the officials end up behaving worse than the pigs and Galaktion is left ruined — and still with the pig problem.

His only recourse for justice is to send an anonymous letter to the officials' superiors exposing their corruption.

Written at the turn of the century during the Tsarist regime, *Bakula's Pigs* has continued to be relevant to Georgians in post-revolutionary times as their powerful neighbour Russia maintains control over much of their destiny.

Political satire it may be, but on the surface it is a simple tale which the company, under director Mikhail Tumanishvili's masterly guidance, transforms into lively, exciting theatre.

Improvisation forms the basis of the company's rehearsals and the result is inventive, fully rounded and beautifully drawn characters who generate laughter, pathos and recognition in their larger-than-life enactments.

The characters' intentions and attitudes are always clear, leaving little doubt about what is happening on stage and reducing any concerns about barriers due to its performance in another language.

A delightful, singing, story-telling duo of Nineli Chankvetadze and Darejan Khachidze act as a chorus and keep the action moving with a minimum of interference from the simple but effective set and lighting designs.

Many of the cast of *Don Juan* are almost unrecognisable in their new roles and, as the peasant Galaktion, Ramaz Ioseliani brings at times a haunting, almost centre-of-the-storm quality to the part. This is especially true on his final line when he perhaps speaks for his countrymen and beseeches the audience: "Be all damned who do not pity us and those who do not help us."

In the end, though, it is the joy of watching the commitment and precision of a well-run-in company that really makes the experience so satisfying.

Grotes

Kathryn Hunter plays a Sobranie-
airess on fur-lined crutches in

New din Dickens

IF the first part of this six-hour ep belongs to Derek Jacobi's Arthur Clennam, then the second part is triumph for Sarah Pickering as Little Dorrit.

Director Christine Edzard has hit the brilliant device of replaying almost all the events of the first half through the eyes of Little Dorrit.

And scenes which in the first half are only mentioned by Arthur Clennam, such as the Dorrit European Grand Tour, are played out in full in the second.

Part two therefore comments on the events of part one, magnifying, enriching and explaining them. So it is essential to see both parts in correct order to get the full benefit of the film's overall sweep and power.

The Little Dorrit of part two may look fragile and stunted, but she has a sturdy disposition and a quiet determination to be as useful as possible to her father at family.

Sarah Pickering's performance is low-key, almost childlike, and one struggles to determine just how old she is supposed to be. In the novel, Dickens tells us that she is 22, but having been half-starved all her life her growth is stunted and she might be mistaken for a child of 11.

Born in the Marshalsea debtors' prison, she has a sense of belonging even to that benighted place, in marked contrast

Groups give a valuable insight into where dance is heading

By ANITA DONALDSON

THREE of the Festival's overseas dance attractions — the Lyon Opera Ballet's contemporary version of Cinderella, The Kosh's danceplay, A Matter of Chance, and the Kathakali dance-drama, A Game of Dice by the Kerala Kalamandalam — offer a valuable insight into the directions in which contemporary dance as an art form is heading, as well as into its more ancient lineage.

Regardless of the obvious differences of time and place, all three productions have certain features in common, features which also serve to identify some of the links between the old and new.

There is a strong focus on theatricality — realised by freely integrating various art and movement forms — with the result that the clear-cut boundaries distinguishing dance from theatre, are eroded. Dance (using whatever fits best), music, mime, acrobatics (even Cinderella does somersaults and cartwheels) and stylised gesture are incorporated. So, too, is voice, whether in dialogue or simply in vocalisation. In the case of The Kosh, text adapted from a short story actually provides the motivation for the dramatic action.

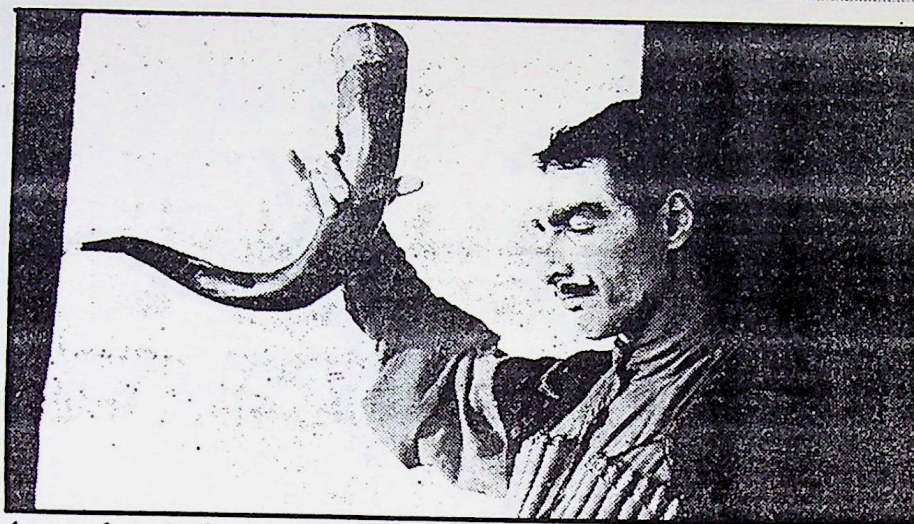
In all three productions, the human aspect of the performers is de-emphasised — to the point of distortion in Cinderella — partly to focus the audience's concentration more sharply on the structure and content of the work itself. With masks, make-up and costume the main transformational devices, the performer's "persona" no longer holds the spotlight.

With the lack of "normal" facial expression one of the most significant consequences of this transformation, a greater reliance is necessarily placed on the physical in order to communicate the plot to the audience.

Even in the Kathakali, where the elaborate masks are not featureless but give some indication of the characters, the drama is told mainly through body movement and the continuous gesturing of the hands.

One further common feature is the emphasis on narrative. In the two contemporary productions, this emphasis can be seen as a move away from the abstract notions that previously held sway, particularly with the post-modern movement.

The rich diversity afforded by the concept of dance-theatre suggests

A scene from the Georgian Film Actors' Studio production, *Bacula's Pig*, which opens at the Royalty Theatre tonight.

By PETER GOERS

"WE love Rob Brookman. We love Ian Scobie and we love Adelaide," said the amazing Ketil Dolidze — the producer of the stunning Georgian Film Actors' Studio Festival productions.

Dolidze sports hot pink Dame Edna spectacles and talks almost as much sense as the legendary Moonee Ponds madonna.

"I'm going back to Georgia to make a film with Vanessa Redgrave," says Dolidze. She is a producer and director of film and theatre in her native Georgia and an occasional actor — she plays Death in her own production of Lorca's *Blood Wedding*.

Dolidze was at Edmund Wright House for at the Moliere Forum yesterday.

There was a lot of curiosity at the Forum about the Georgians performing Moliere in their own language. Dolidze said that in France, the French audiences (very fussy about their Moliere) were provided with headphones through which they heard a translation of the Georgian. Within minutes the French discarded the headphones. "It was magic," adds Dolidze.

So superb is the acting that you don't really miss the meaning of Moliere's words. I understood this Moliere in Georgian more clearly than Jean-Pierre

Georgians promise magic burlesque

Mignon's Australian Nouveau Theatre's production of *The Imaginary Invalid* which is performed in English...

This Don Juan is very gestural. "Too gestural," says Dolidze. "We have too many gestures as Georgians and because our actors are aware that the audiences can't understand them, they tend to overdo the gestures."

As Edmund Kean quipped on his death bed, "dying is easy. Comedy is hard." However the Georgians make the comedy seem so natural.

The Georgians enjoy the luxury of long, exhaustive rehearsal periods — months on end. Plays stay in the repertoire for up to a decade.

"Our audience demands this," says the deliciously demonstrative Dolidze.

This shames our Australian theatre where good productions disappear rapidly.

The Georgian actors revere their director Michail Tumanishvili as a god.

"He's a master," says Dolidze. "He's very shy, very strange and sometimes he's a monster but without him we would be nothing — finished."

It will be fascinating to see the contrast between the classic Moliere and Bacula's Pig which opens at the Royalty Theatre tonight.

Bacula's Pig is a traditional Georgian piece about the vagaries of bureaucracy as a neighbor's pig encroaches on a poor peasant's land. It is clearly an allegory of the Russian domination of Georgia. We are promised an uproarious, bold burlesque — a slapstick tragedy.

Doubtless we will see ensemble acting of the highest order.

"Ensemble is the most important thing," says Dolidze. And so say all of us.

The Georgian actors begin their shows with tolling bells. Why?

"When you hear the bells ring before our performance this is in memory of a marvellous Georgian actor called Erosi Mangaladze who died whilst playing the stage manager in Thornton Wilder's *Our Town*. We begin every performance with this ritual. We also light a candle and we think about Tumanishvili and the production and we concentrate on the theatre and the play. It's not a prayer but it's like a prayer."

Sound-sculptures quiet hit

WHEN Clifford Hocking first put forward the idea of sound-sculptures in the new Bicentennial Conservatory he expected something very modest. It's no wonder he's so delighted with the final product, it is one of the Festival's quiet hits.

Members of the Steve Reich Ensemble were impressed and Lord Harewood was enthusiastic, but for Robbie Squire — who directed the installation and

Peter McIlwain, Kristos Nizamis and David Julian — to produce the original, 16 track pieces which can be heard daily in the conservatory.

The sounds range from the unprocessed — but meticulously organised — rainforest birdsong of McIlwain's work to the quiet ritual drones of Nizamis's piece. The sound quality is polished and each work was specifically constructed to exist in space as well as

■ THE infamous the Leicester of Hamlet, The more, is also kneder's greatest

■ AN injured kiting manager up yesterday t Friends Coun Centre's foyer a provide inform bility to festival to queue for an

2.3.6.2. 1941 (2)

The Adelaide Festival
presents

The Georgian Film Actor's Studio
Artistic Director, Michail Tumanishvili

BACULA'S PIG

by David Kldiashvili

Cast of Characters

Galaktion Khoseliani

Zenati: His wife

Pitia: His son

Vasil Ivanovich: The local secretary,
in charge of The Department

Sasha: Zenati's cousin, an official

Andria: An official

Katsia: A wealthy villager

Ekvirine: A village elder,
a neighbour of Galaktion

Sonia: A neighbour

Alfeza

Niko

Clerk

1st Narrator

2nd Narrator

Guests

Introduction

The Bacula of the title, and the owner of the swine, has recently become the neighbour of Galaktion Khoseliani, an industrious and peaceable man living in a small village in Georgia. Galaktion is a simple man, with few illusions and equally few opportunities but, by dint of managing his meagre resources well, he and his wife, Zenati, and son, Pitia, make an adequate living, with which he is well content.

The coming of Bacula, however, has changed all that. Bacula is the owner of a number of ravaging swine. Since his arrival, they have rapidly laid waste to Bacula's own portion of land and now, to satisfy their hunger, they regularly invade Galaktion's vegetable garden, trampling and devouring his produce.

Two Narrative-figures, aspects of Galaktion's consciousness, introduce and comment upon the action.

Scene 1

The Narrators are talking to one another "Listen to that row!" calls one. "Bacula's swine are in the garden again!" The other replies with a comment on the lack of mutual tolerance between the characters in the play. It is this quality, in fact, which is at the core of Galaktion's dilemma.

Zenati is desperate and furious with Galaktion for his lack of decisive action. He, for his part, has no confidence in the legal bureaucracy and decides to approach the problem in a more devious manner. Sonia, a neighbour, sympathises with him.

Scene 2

Galaktion enters. He has decided to beg Zenati's cousin, Sasha, a local government official, to dine at his house, in order to impress and intimidate Bacula by a display of his high connections. Bacula will instantly restrain his animals, he feels, when he realises how important a man Galaktion must be. On the way to the local government department office the Narrators, his thoughts, lead him on and torment him.

"Last night I had a dream"

"What did you dream, tell me?"

"A white dove came and called me from heaven....."

"Before long you'll find luck!"

"Last night I had a dream,

A whole choir of little angels, and each wore -"

"A cap with a long peak!"

At the office, the scene is chaotic, a maelstrom of vested interest. Sonia is there, trying to lodge a complaint. She is treated rudely and is totally bewildered. There is an ongoing dispute between Katsia, a wealthy villager, and the officials. When they hear Galaktion's request, Sasha and the other official can barely believe their luck, but are quick to take advantage of his ill-placed generosity.

The Narrator's comment:-

"Money will overturn any law to suit the occasion."

"There is no longer justice in the world, and men must not trust each other."

Scene 3 - Galaktion's House

Galaktion and Zenati have slaughtered all their stock. They have beggared themselves to lay on a sumptuous feast. Their neighbours gossip over their quandary. They are not totally sympathetic. Perhaps Galaktion and Zenati have over-stated their case?

The officials arrive for the feast. A scene of drunken riot ensues. Clearly they will not assist in justice being done. They are merely swine of another sort. Zenati despairs.

After the carousal, the Narrators comment.

"No-one is remembered; each thinks only for himself. You can't expect help from anyone. Is there no way out?"

Scene 4 - At The Office

The familiar chaos of disputation. No-one is satisfied. No-one finds justice. Galaktion comes once more to see Sasha but receives no sympathy and at last realises his stupidity. He decides to take his own revenge. He writes a grave denunciation of the entire department and posts it to the highest level of government. Once more, the various aspects of his mind, given voice by the Narrators, pull him in different directions, commenting upon the action.

Galaktion meets Sasha again. He learns that his plan has met with complete success, and that the officials are disgraced, though he is too wise by now to acknowledge his own part in their destruction.

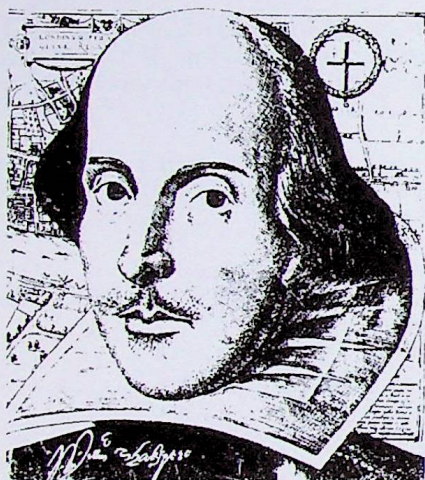
"Be damned to all who do not pity us..."

And those who do not help us," he sneers.

It is left to the Narrators to mourn the wider situation: "How can one live in an unjust world where the natural laws of human conduct have been warped by corrupt officialdom?"

Synopsis by Verity Loughton

AppleCentre.

Friends, Romans, countrymen, lend me your Macintosh.

The Apple Macintosh computer has revolutionised the publishing industry.

Take this Festival program - and 40 more just like it. They were produced in only three weeks, using Macintosh electronic publishing systems. That's the equivalent of publishing four or five Shakespearian tragedies in less than a month. All you need is a Shakespeare to write them.

While the program copywriters are not exactly in the Shakespeare class - with no disrespect to them - they did have the advantage of using Macintoshes. All the copywriting, design, layout, and typesetting was done in one continuous on-screen process, and copy changes could be made up to a few hours before going to press.

AppleCentre Adelaide Random Access supplied all the computer hardware and software used to produce the Festival programs. And we can show you how to use the Macintosh - the world's friendliest computing system - to revolutionise your business operations.

For Macintosh applications from graphics to project management, from accounting to word processing - see us soon.

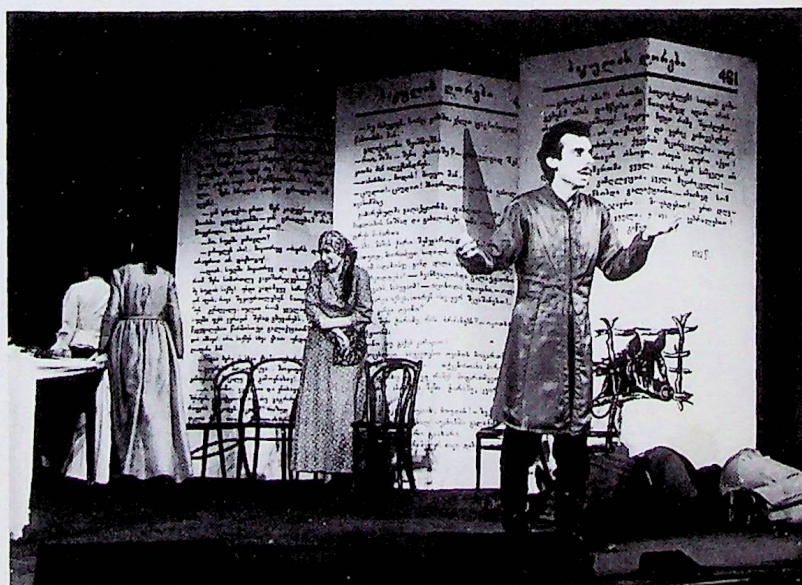
AppleCentre Adelaide Random Access

21 Hindmarsh Square Adelaide Telephone (08) 223 2505 Facsimile (08) 223 2121

Q.36.3. 1940

FESTIVAL OF PERTH
1990
THE MYER FESTIVAL

GEORGIAN FILM ACTORS'
STUDIO THEATRE

FESTIVAL OF PERTH
1990
THE MYER FESTIVAL

The Festival of Perth presents

The Georgian Film Actors'
Studio Theatre
Artistic Director, Mikhail Tumanishvili

Don Juan

by Moliere

New Fortune Theatre
24, 25, 28 February
1 March 8.30pm

Bakula's Pigs

by David Kldiashvili

New Fortune Theatre
27 February, 2, 3 March 8.30pm

*Sponsored by Friends of the Festival
Presented in association with the Adelaide Festival*

GEORGIAN FILM ACTORS'
STUDIO THEATRE

The Georgian Film Actors' Studio Theatre

The Georgian Film Actors' Studio Theatre is at the forefront of theatrical innovation in the Soviet Union. It is renowned for experimentation and controversial handling of contemporary issues.

The Georgian Film Actors' Studio Theatre was founded on 14 January, 1978. Young actors and stage directors and graduates of the experimental class of Professor Mikhail Tumanishvili (who is artistic director of the Film Actor's Studio Theatre), at the Rustaveli Georgian State Theatrical Institute, form the nucleus of the theatre.

The principal task of the theatre is to train new film actors and to create good conditions for already experienced and acknowledged film actors. The aim of the theatre is to argue, engage in polemics and seek new forms reflecting present-day reality.

"Studio works and training weld our group together. The modern actor cannot afford only to feel and think, he must also express what has accumulated within him during his work and in order to express, he must tune his instrument and perfect it. We conduct everyday obligatory training sessions. The actor should be like plasticine. He must feel, experience, respond and express. Even something very well conceived and felt but unexpressed is useless. That is why I believe that training — brought to the level of psychological tests — is the basis of our studio activity. After all, the secret of our work lies in making visible what is invisible within a human being."

Mikhail Tumanishvili

"You have to go to Tbilisi to discover Moliere? Why not? That's the theatre. Tumanishvili's *Don Juan* is the best I've seen: it's fast, insolent, modern, brilliantly played by young Georgian actors whose wit and energy flows through every fibre in their bodies. People often say that *Don Juan* is Moliere's most serious play and it is often given extra weight to bring out its extra depth. This production aims at lightness and anarchy, while the darkness looks after itself." *Peter Brook 1988*

Moliere's *Don Juan* has always been something of an enigma: a comedy that culminates in its hero's descent into hell, that hero at once totally unscrupulous and able to generate sympathy with disarmingly plausible reasoning.

This production by the Georgian Film Actors' Studio is not only faithful to the original play, but makes its relatively complex ideas wonderfully accessible. I cannot conceive of a more imaginative or thorough exploitation of the medium of theatre than this.

The Festival Times

Don Juan

By Moliere

The legend of Don Juan originated in about the 14th century and a Sevillian chronicle tells the story. The Film Actors' Studio offers its guests a version of Moliere's famous play which was based on this story. Our version came about because we became interested not in the tale of a perfidious traitor, blasphemer and villain, but in the arguments between Don Juan and his servant Sganarelle — in the debate as to the more correct way of living.

Georgian Film Actors' Studio

Artistic Director Mikheil Tumanishvili
Scenery Gogi Meskhishvili
Piano Marina Tsulukidze

The Cast

Don Juan Zurab Kipshidze
Sganarelle Amiran Amitanashvili
Elvire Nineli Chankvetadze
Gusman Temur Gvalia
Don Carlos Zaza Mikashavidze
Don Alonso Tamaz Toloraia
Don Luis Paata Baratashvili
Francisque Goga Pipinashvili
Charlotte Darejan Khachidze, Nino Burduli
Mathurine Mzia Arabuli
Pierrot Rezo Lmnaishvili
Statue of Commander Dato Eristavi
He Goga Pipinashvili, Gia Abesalashvili
She Daredzan Dzhodzhna
Prompter Laura Rekhviashvili, Rusudan Bolkvadze
Whore Darejan Jojua

Don Juan will run for approximately 1 hour, 55 minutes including interval.

The Story of Don Juan, by Moliere as told by the Georgian Film Actors' Studio

Modified synopsis by
Verity Laughton

Act One

The action begins when the Prompter enters and introduces the Sevillian Chronicles, which tell the story of Don Juan Jenerio, son of one of the noblest families in Seville. Don Juan had seduced, abducted and married Donna Elvira, daughter of the Governor of the region, Commander Consalo Ulloa, causing her to break her religious vows. During the course of the abduction Don Juan had killed the commander, who was later buried in the family vault at the monastery of St Francis and a memorial statue erected over his grave.

According to the Chronicles, the Prompter says, Don Juan was killed by the Commander's statue and banished to hell and damnation. "the actual story, however was a little different..."

Scene 1: In a tavern. Sganarelle is in conversation with Guzman, Donna Elvira's squire. We learn that Don Juan's previous extreme passion for Donna Elvira has cooled. Guzman is shocked but Sganarelle informs him that his volte face is simply part of the normal pattern of Don Juan's behaviour; that Don Juan is willing to go to any lengths, including the pretence of marriage, to capture the affections of a woman he desires. Yet once the woman returns his passion he loses interest and searches for a new fancy. Sganarelle professes to be appalled by his master's behaviour but warns Guzman that if Don Juan hears of their conversations he will deny it took place.

Scene 2: The first of Don Juan and Sganarelle's arguments. Don Juan tries to convince Sganarelle that happiness can only be found in love and that love at anything less than an intense pitch of desire is hypocritical. "Beauty delights me, wherever I find it, it has a pleasurable violent effect, which I've always given in to... the pleasure in love is in variety..." He insists that nothing matches the "marvelous process" of making a beautiful woman give way to his attentions and that "nothing will stop me pursuing that achievement." Sganarelle cannot answer his master's arguments but stubbornly insists that "sooner or later God punishes sinners".

Scene 3: Still in the tavern. Don Juan sees a lovely woman very much attached to her fiancé. The challenge of stealing her away from her lover provides an added piquancy to his desire and he plans to abduct her.

Scene 4: The desperate Donna Elvira confronts Don Juan and realises that he no longer cares for her. In spite of his promise to keep faith with her she is aware of his real attitude and swears revenge.

Scene 5: At sea. Don Juan has hastened after the new object of his desire but during the sea journey a storm blows up. The boat is wrecked close by an unknown shore and Don Juan and Sganarelle are rescued from certain death by some peasants, Pierrot and Lucas.

Scene 6: Pierrot tries to impress his fiancée, Charlotte, with the fact that he has rescued a nobleman. He complains that she is undemonstrative in her love of him. "Promise me you'll try to love me more," he begs, to which she answers. "I'll do my best but it is supposed to just happen, you know."

Scene 7: At the peasants' cottage. Don Juan warms himself by the fire and out of sheer boredom flirts with the peasant girls, Charlotte and Mathurine. He promises to marry both of them and confusion ensues.

Scene 8: Don Juan cleverly defuses the situation, leaving each girl with the impression that he is besotted with her. He muses on the meaning of life and finds truth in intensity of passion. To live with less than total commitment to the present moment seems the basest falsehood.

Scene 9: Sganarelle warns Don Juan of approaching danger. Donna Elvira's brothers, Don Carlos and Don Alfonso are in the nearby forest hunting for them with armed horsemen.

Scene 10: Sganarelle warns the peasant girls to be wary of his master.

Act Two

Scene 1: In the forest. Having changed his disguise, Don Juan has the second of his arguments with Sganarelle about the morals of existence. Sganarelle, struggling to express himself without appearing a fool, insists that it is impossible to live without faith in God. Don Juan declares that there is only one certainty, "that two and two are four, Sganarelle, and that four and four are eight."

Scene 2: There is further discussion about the nature of faith. Don Juan derides faith in doctors, arguing that the cures of Sganarelle, who has been passing himself off as a doctor, are just as good (or worthless) as those of real physicians.

Scene 3: Don Juan saves Don Carlos (who fails to recognise him) from robbers. When Don Alfonso points out that this is the man whom they have been pursuing to avenge the slight on their sister's (and thus, indirectly, their own) honour there is a violent disagreement. The brothers argue, but for the moment Don Juan is left unharmed.

Scene 4: Don Juan and Sganarelle investigate an imposing building. It turns out to be the mausoleum of Donna Elvira's father, the Commander. The statue of the Commander appears to be so life-like that Don Juan boldly invites it to dinner. When it appears to respond they leave in confusion. The Prompter comments ironically: "These freethinkers, they believe in nothing."

Scene 5: At Don Juan's palace, Don Juan's father, Don Louis, arrives distressed and angry at Don Juan's behaviour. Don Juan is spending time with whores, has disgraced the family in the eyes of the king and used up any favours and prestige Don Louis held among his friends. "I'm warning you," he says, "what you have

done has destroyed my love for you." Don Juan is dismissive, and calls for his supper.

Scene 6: Elvira arrives to pack her things and leave forever. Suddenly Don Juan says that he'll change, they will start again as they were before. However, the shock he shows when Elvira readily assents to this plan makes it obvious that he had no real intention of doing so. Furious and hurt, Elvira again vows her revenge and leaves to find her brothers. Don Juan feels trapped.

Scene 7: Sganarelle tries to find a way out for himself through spiritualism. Don Juan's bravado compels him to direct Sganarelle to invite the Commander to dine with them. To Don Juan's shock and horror the spirit rises from the grave.

Scene 8: Don Juan's mood darkens as he reflects on the hypocrisy and falsehood that are enmeshed in all aspects of society. It is impossible for the individual to stand alone against the tide of prevailing custom. Don Louis is summoned in order to hear Don Juan's confession but events overtake them.

Scene 9: The last discussion with Sganarelle is about lies, deceit, faith and honour. There seems to be no way out of this terrible situation. Don Juan rejects all compromise and chooses the clear passion of death.

Scene 10: Don Juan refuses to make peace with Elvira's brothers and Don Carlos swears revenge. Don Juan refuses to repeat and accept "the warnings of heaven". The statue of the Commander reminds him of his invitation to dine and, in his determination not to compromise, Don Juan agrees to go with the Commander.

The Prompter concludes the story: The relatives of the murdered Commander took their revenge on Don Juan. They were helped by the Franciscan monks who wrote Don Juan a love letter on behalf of a certain lady setting a meeting at the Monastery. Don Juan kept the rendezvous but never returned. The monks stained the statue of the Commander with blood and spread the story that Don Juan had penetrated the chapel with the intention of desecrating the memorial. Suddenly, they said, the statue had come to life and, seizing the intruder, had flung him into Hell.

Perhaps, however, there is yet another conclusion...

Bakula's Pigs

By David Kldiashvili

Music by Tsotne Nakashidze

Director Mikheil Tumanishvili
Assitant Directors Tstone Nakashidze
Nuazar Bagrationi
Scenery and Costumes Gogi Tseradze
Music Selected by Giuli Darakhvelidze

The Cast

Galaktion Khosoliani Ramaz Ioseliani
Zenati Laura Rekhviashvili
Pitia Nato Shengelaia
Vasil Ivanovich Paata Baratashvili
Shasha Levan Uchaneishvili
Goga Pipinashvili
Andria Revaz Imnaishvili
Katsia Nodar Dugladze
Ekvirine Nino Chkheidze
Sonie Darejan Jojua
Alfeza Amiran Amiranashvili
Niko Zaza Mikashavidze
Clerk Tamaz Toloraia
Story-teller lady Nineli Chankvetadze
Story-teller lady Darejan Khachidze
Rusudan Bolkvadze
Guests Mzia Arabuli
Temur Gvalia

Bakula's Pigs will run for approximately 1 hour 20 minutes. There is no interval.

The parable of the pigs

The pigs of Galaktion Khoseliani's neighbour got into the nasty habit of invading his kitchen-garden, trampling down, uprooting and devouring his greens and vegetables. Galaktion first begged and then threatened his neighbour: "Deliver me for Christ's sake from your hungry swine", but to no avail; not caring a rap, the neighbour continued to let his pigs out of the sty to wreak a fresh havoc on Galaktion's plot. Poor Galaktion was in despair.

Remembering about his wife's cousin Shasha who was a clerk at the office, Galaktion decided to approach him for help. Galaktion's plan was to invite the officials with their chief Vasili Ivanovich to a dinner. He reasoned thus: "When Bakula sees with whom I am rubbing shoulders, he will shut up his accused swine."

Galaktion slaughtered whatever animals and fowls he had and laid out a sumptuous dinner. The scoundrel Shasha brought nearly the entire staff of his office. The swindler officials got drunk! Gorged themselves worse than pigs and even kicked up a row. Galaktion had hoped that they would rid him of Bakula's pigs but they

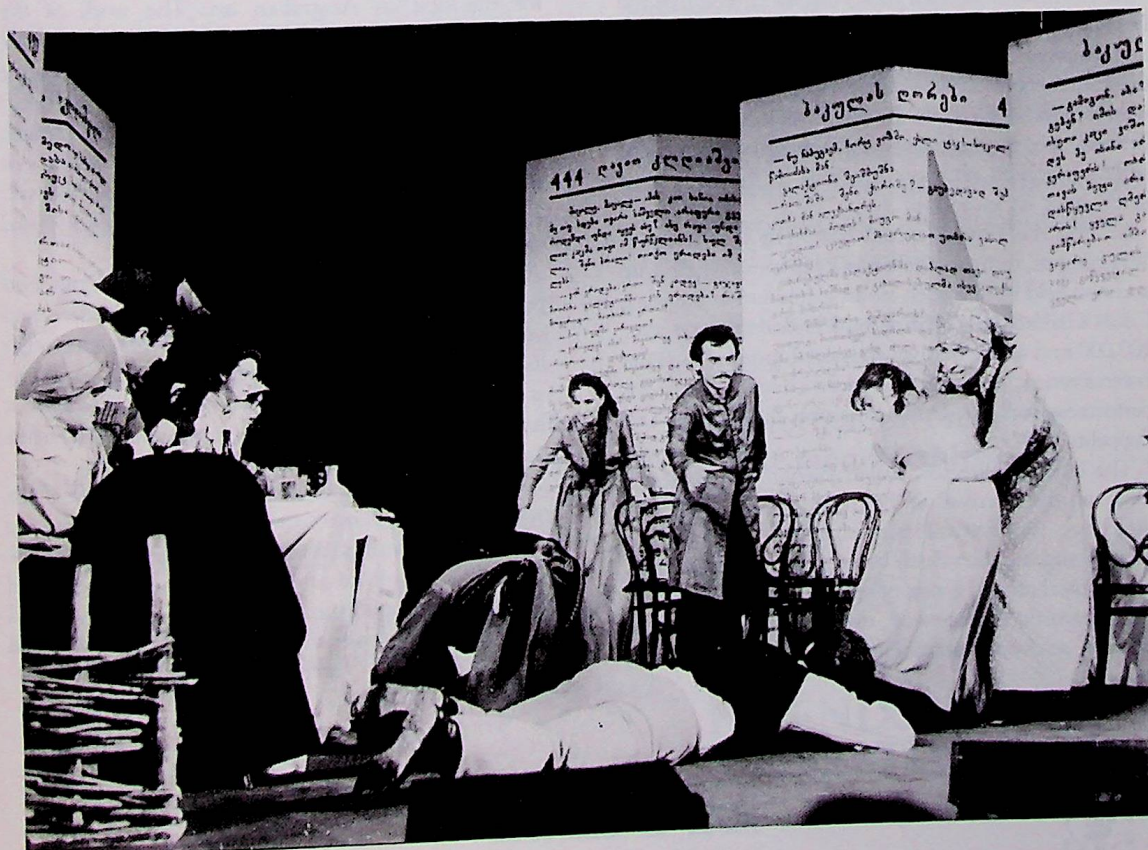
proved to be worse pigs. On top of it he was ruined: his children were left starving.

Galaktion is at a loss, for he does not know where to seek justice. Finally he decides to revenge himself upon the officials. He sends a grave denunciation to the department at the top, accusing the officials of taking bribes, extorting money, etc; in a word, that they are not officials but real highway brigands.

The officials got it: the government promised to sack the secretary, and the new secretary would dismiss his subordinates. Galaktion had his revenge. Returning home, he hears that Bakula's pigs have again invaded his kitchen-garden, ravaging everything.

"How is one to live?" queries David Kldiashvili, "How must one carry on under warped social relations and the dominance of officials, when everything is put up for sale and "you claw me and I shall claw thee" is the principle, and when no one believes in honesty and justice.

Kldiashvili tells the parable of the neighbours and the swine.

The Festival of Perth

The Festival of Perth is Australia's longest-established international arts festival. It began in 1953, after a series of smaller ventures by the Adult Education Board of The University of Western Australia in the years following World War II. The first Festival was attended by 42,000 people and featured Michael Langham's apron-stage production of *Richard III*.

The founder of the Festival, Professor Fred Alexander, is now its President. Much of the credit for the original vision of the Festival is due to Professor Alexander, who, writing in 1955, urged the people of Perth to support those who had the imagination and courage to make the Festival a reality. Professor Alexander wrote: "Don't let these men and women down by listening to carping critics who would have you produce the moon, preferably on a piece of home-made cheese; keep up your standards and seek the best that is available, wherever it is to be found; but don't allow the Festival to become the exclusive preserve of the ultra-highbrows who might be tempted to forget that it is primarily a festival for the people of Perth. Above all, fight to prevent the Festival from passing under the control of little men who would prefer to play safe rather than to take risks which might evoke criticism and so endanger personal prestige." His words continue to ring true today.

In 1954, John Birman took over as Director of the Festival of Perth. He was to guide the Festival through its formative 20 years, overseeing its establishment as the annual focus of WA's cultural calendar. Mr Birman, who maintained a lively interest in the progress of the Festival, died last year. His contribution is remembered with warmth by all those involved in the Festival of Perth since its inception.

In 1956 the Festival spread from The University of WA campus, using the ballroom of Government House and also held its first open-air art exhibition in Supreme Court Gardens. By 1963, annual attendance was over 100,000 and as the Festival embraced broader forms of entertainment it began to draw huge crowds for performers such as Duke Ellington (1970) and Led Zeppelin (1972).

The current Director, David Blenkinsop, took the reins at the Festival of Perth in 1976. Under his direction, the Festival has experienced remarkable growth and has seen Perth become a starting point for many international artists of renown to tour Australia. As an artistic entrepreneur, the Festival of Perth has become an important feature of the cultural life of

Australia as a whole, bringing great orchestras, theatre companies and dance groups first to Western Australia and then to share with the rest of the nation.

Over the years, the Festival has developed to meet the changing needs of the fast-growing West Australian community. No longer is its audience confined to the people of Perth, with Festival events now attracting audiences from all over the State and gaining increasing importance as a tourism attraction for interstate and overseas visitors.

Also, by its growing reputation, the Festival of Perth is now able to attract the very best creators and performers from all over the world. In recent years, visitors have included the London Philharmonic Orchestra, the Chicago Symphony Orchestra, Peter Brook's CICT theatre company from Paris (first with the remarkable *Mahabharata* and last year with an exclusive Australian production of *Carmen*), the great Rustaveli Theatre Company from Georgia, the Macunaima Company from Brazil, the Steppenwolf Theatre Company from the United States and many more.

At the same time, the Festival of Perth has worked to encourage Australian and West Australian artistic achievement, and has recognised its role as a showcase for the best in Australian art. The work of the remarkable West Australian Aboriginal playwright Jack Davis was first seen at the Festival of Perth, and some of the most exciting developments in West Australian theatre — including Deck Chair's *Fleets of Fortune*, Fremantle Art Centre's *Save Swula Street* and Swy's *Boomeroo* — have also taken place within the Festival. The Festival has continued to champion local visual artists and musicians.

With its activities now ranging from its huge and popular free concerts in Supreme Court Gardens and outdoor festivities at the Northbridge Festival, through its exceptionally well-supported film festival to events at the cutting edge of the arts which attract smaller, but highly appreciative, audiences, the Festival of Perth is supported by over 500,000 people each year.

The event featured in this printed programme is just one of 662 performances and events taking place during the 1990 Festival of Perth. Remember, it is YOUR Festival — Western Australia's annual extravaganza of the arts. Your opportunity to see the best in the world lasts only a little over three weeks. The Festival is full of sensations — so catch them while you can.

MYER

Department for
theArts

Government of Western Australia

FREE DRINKS AT INTERVAL!

**(With the money you'll save as a
Friend of the Festival)**

That's right, as a Friend of the Festival you will save up to 25% on your Festival of Perth tickets. More than that, you can book up to six tickets per event!

Just imagine, when the 'ordinary' folk are paying for their refreshments, in effect, yours will be free.

The value of being a Friend:

- Free entry to the Festival Club and a discounted season ticket for a guest
- Priority booking privileges
- Opportunities to meet national and international artists after show
- Advance mailing of the Festival programme
- Regular mailing of Friends newsletters
- Exclusive Friends social events throughout the year
- Discounts on shows, restaurants, travel and fine wines

GIFT MEMBERSHIP

Give the gift of a Friends membership. The membership card comes in an attractive folder listing all the benefits and including a space for your personal message.

Friend for Life	\$300
Annual membership	\$40
Full-time student (under 26)	\$15

You can join Friends of the Festival at any BOCS outlet, or simply phone the Festival Line on 484 1155.

CORPORATE FRIENDS

Perhaps you would like to share the Friends of the Festival benefits with your clients and staff. Corporate memberships are available for \$200, entitling your organisation to a package of six memberships: you can enjoy discounts on up to 36 tickets for most Festival events, free entry for six people to the Festival Club, and discounts for six guests' season tickets.

Great for client entertainment and office social events!

**For information on gift or
Corporate memberships, call
386 7977.**

**FRIENDS OF THE
FESTIVAL**

FESTIVAL SENSATIONS

catch them while you can!

Here is the opportunity to see not only the great theatre classic Hamlet, but also to experience the Leicester Haymarket Theatre in action. Performed in England and directed by the legendary Yuri Lyubimov, Hamlet should not be missed.

2, 3, 5-10 March 7.30pm

3, 10 March 2pm His Majesty's Theatre

HAMLET

Friedrich Durrenmatt's play, *The Visit*, conceived in disgust at Germany's post-war boom, provides a superb vehicle for the extraordinary award-winning English company, Theatre de Complicite. Brilliantly directed by Annabel Arden, the Company runs amok with a text which gives free rein to their imaginative panache and its physical obsession with tacky materialism. Performed in England.

27, 28 February, 1-3 March 8.30pm

5-10 March

THEATRE
DE COMPLICITE

The Newspaper of Claremont Street is set in Perth. Its central character is an all-seeing cleaning lady with a cloudy past and spectacular dreams for the future. The question is, how far will she go to pursue them?

The bizarre humour and dream-like landscapes of Elizabeth Jolley's disturbingly funny West Australian novel are re-born on stage in this compelling adaption by Alan Becher and David Britton.

18, 20, 21-24, 27, 28 February;

1-3, 6-10 March 8.15pm

21, 28 February; 4, 11 March 5.00pm
Dolphin Theatre

THE NEWSPAPER OF
CLAREMONT STREET

**After the show meet the artists at the Festival Club,
George's By The Terrace**

2 Howard Street, Perth

16 February - 10 March

(Sundays excluded)

Monday - Thursday 10.30pm-1am

Friday - Saturday 10.30pm-2am

Discover the meaning of real entertainment and become a Club-goer in 1990.

FOR INFORMATION OR BOOKINGS PHONE 484 1155 OR ANY BOCS OUTLET

Acknowledgements

The Festival of Perth acknowledges with grateful thanks the financial assistance and help from the following organisations:

Major Grants from the Public Sector

The Government of Western Australia through the
Department for the Arts
The City of Perth

Principal Sponsor

Myer

Major Sponsors from the Private Sector

Alcoa of Australia
Ansett
BP Australia Ltd
The Broken Hill Proprietary Company Ltd
Challenge Bank Limited
Friends of the Festival
IBM Australia Ltd
James Hardie Industries Limited
Matilda Bay Brewing Company Ltd
96FM Stereo
Prime Computer of WA
Qantas Airways Ltd
Rothmans Foundation
The Rural and Industries Bank of Western Australia
Technology Today
Telecom Australia
TVW Channel 7
The University of Western Australia
Woodside Offshore Petroleum
Xpress Magazine

Overseas Governments

Association Francaise d'Action Artistique
The British Council
The Canada Council
The Government of Canada
The Government of India
The Government of Quebec

Sponsor Donors

Argyle Diamond Mines, Dr S Chin, Mr & Mrs Robert Girdwood, Lords Indoor Sports and Health Centre,
Magic Melville Toyota, Peat Marwick Hungerfords, 6UVS FM.

Donors

City of Belmont, City of Nedlands, City of Subiaco, City of Melville

University Theatres:

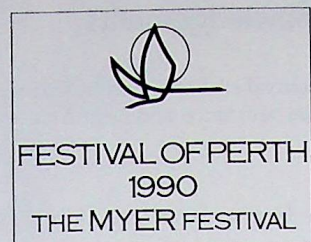
Tom Whitelaw — Manager
Pauline Fegan — Administrative Secretary
John Doyle — Head Technician
John Jeffery — Head Mechanist
David Greaney — Account
Jean Hassan — Box Office Clerk

FESTIVAL OF PERTH
1990
THE MYER FESTIVAL

**FESTIVAL OF PERTH
THE MYER FESTIVAL
38TH ANNUAL INTERNATIONAL FESTIVAL
OF THE ARTS**

The University of Western Australia, Nedlands 6009
Telephone (09) 386 7977; Fax (09) 386 2763

Patron

His Excellency the Governor of Western Australia

President

Emeritus Professor Fred Alexander, CBE

Board of Management

Professor Robert Parfitt (Chairman) David Blenkinsop (Director), Dr Alex Cohen, David Fischer, Mike Grant, Martin Griffith (Honorary Treasurer), Councillor Michelle Roberts, Bill Warnock.

Administration

David Blenkinsop	Director
Henry Boston	Administrator
Phyllis Gregory	Accountant
Sherry Hopkins	Press, Publicity and Film Officer
Sonia Gurbel	Development Manager
Penny Young	Marketing Manager
Jennifer James	Secretary to the Director
	Programmes Officer
Alicia Blackwell	Secretary to the Administrator
	Television Officer
Jodie Ireland	Receptionist/Publicity Secretary

Friends of the Festival

Mike Grant	Chairman
Annick Naggatis	Secretary

Additional Staff

Lynn Blenkinsop	Information Officer
Pat Brooks	Festival Club Manager
Daryl Fletcher	Driver
Michael Herrmann	Northbridge Festival Co-ordinator
Kay Jamieson	Technical Co-ordinator
Leon Kozyrski	Photographer
Deborah Mickle	Information Officer
Mary Peck	Information and Schools Booking Officer
Marion Wait	Television Festival Assistant

The management reserves the right to add, withdraw or substitute artists and to vary the programme as necessary. Latecomers will not be permitted until a convenient break in the programme. Smoking is not permitted in the auditorium. Cameras, tape recorders and paging devices must not be brought into the auditorium. Please ensure audible alarms on electronic watches are switched off.

© The 1990 Festival of Perth programmes are published by The Festival of Perth and designed, edited and produced by Healthwise WA, 2 McCourt Street, West Leederville. Typesetting is by Statewide Publishing, Wellington Street, Perth.

ADELAIDE FESTIVAL

1-18 MARCH 1990

International Arts in Australia

 Foundation S.A.
PRINCIPAL SPONSOR

DON JUAN

and BACULA'S PIG

Georgian Film Actors' Studio

The Georgian Film Actors' Studio is destined to be a theatrical highlight of the 1990 Festival. The Studio's director, Mikhail Tumanishvili, spent 25 years as director of the great Rustaveli Theatre Company - which took the Festival by storm in 1986 - before founding his own company dedicated to developing the actor's art under ideal conditions. On this, their first visit to Australia, the company brings two productions: 'Don Juan' and 'Bacula's Pig', and a rapidly growing reputation for bravura performances and inspired direction.

Six years in the making, the Studio's production of Moliere's 'Don Juan' has met huge acclaim in major European centres over the last year. It provides the perfect vehicle for this superb ensemble's imaginative and visual style. The world-weary Don Juan - lover, angry young man and eternal outsider - rejects the values of society and embarks on a series of amorous conquests. His pious factotum Sganavelle, while being obliged to aid and abet his master, naggingly continues to debate issues of honour, truth and morality as the play explodes into a passionate, anarchic spectacle. Central to the production is the engaging and swashbuckling performance of Zurab Kipshidza, whose brooding and saturnine presence bears the mark of true 'star quality'. He is supported by a superb cast which brilliantly captures the dark spirit and sparkling comedy of Moliere's play.

'Bacula's Pig' is an hilarious satire on bureaucracy, a timeless story about the struggle between a peasant valiantly attempting to grow vegetables on an arid plot, and his neighbour, whose pig persistently invades and destroys the nurtured crop. The peasant seeks the help of a long lost cousin, a petty official in the local Soviet Commissar's office, and a plan is devised. A feast will be arranged, and the Commissar himself - a man of vast thirst and appetite - will be invited. His very presence will terrify the neighbour into controlling his pig. Everything is sacrificed for the feast, chickens, vegetables, wine and bread, but the eating and drinking bring disastrous results. For the peasant, all is lost, and the oblivious pig wins the day.

While these brilliant productions transcend all language barriers, synopses of both plays will be provided in English.

"Tumanishvili's 'Don Juan' is the best I've seen; it's fast, insolent, modern, and brilliantly played by young Georgian actors whose wit and energy flows through every fibre in their bodies."

Peter Brook

"The Soviets have brought glamour as well as Glasnost ... with the wittiest and sexiest production of Moliere's 'Don Juan' that I've ever seen."

Daily Express

"I predict nothing will cause as much of a stir as Moliere's 'Don Juan' by the Georgian Film Actors Studio ... which treats this enigmatic French classic with a wild, irreverent gaiety."

Michael Billington, The Guardian

"'Don Juan' is one of the world's great Moliere productions and should not be missed."

Michael Coveney, Financial Times

"Language is no barrier: the wit and vitality of the staging project the story brilliantly."

Sarah Hemming, The Independent

ROYALTY THEATRE

DON JUAN

March 6-10, 12-15 at 8.00pm

March 10 at 2.00pm

Duration: 1 hour 55 mins, including interval

BACULA'S PIG

March 16, 17 at 8.00pm

March 17 at 5.00pm

Duration: 1 hour 20 mins, no interval

A Res: \$27 / \$23(Friend) / \$19(SPU)

B Res: \$23 / \$20(Friend) / \$15(SPU)

254 1938

GEORGIAN FILM ACTORS' STUDIO

Don Juan
Bacula's Pig

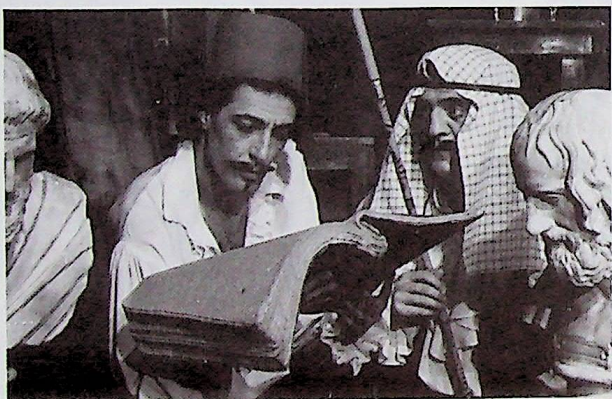
1990 ADELAIDE FESTIVAL

The Adelaide Festival
presents

The Georgian Film Actor's Studio
Artistic Director, Michail Tumanishvili

DON JUAN

BACULA'S PIG

ROYALTY THEATRE

Don Juan

March 6 - 15

Duration: 1 hour 55 mins, including interval

Bacula's Pig

March 16, 17

Duration: 1 hour 20 mins, no interval

The Adelaide Festival gratefully acknowledges the assistance of
Bill Burdett-Couttes and Alex Reedijk of the Assembly Rooms, Edinburgh,
Peter Tesch of the Australian Embassy in Moscow
and the Almeida Theatre, London.

BACULA'S PIG

by David Kldiashvili

script by Tsotne Nakashidze

Director
Assistant Directors

Designer
Music selected by

Michail Tumanishvili
Tsotne Nakashidze
Nugzar Bagrationi
Gogi Tseradze
Giuli Darakhvelidze

Characters and Cast

Galaktion Khoseliani
Zenati
Pitia
Vasil Ivanovich
Sasha

Andria
Katsia
Ekvirine
Sonia
Alfeza
Niko
Clerk
1st Lady Narrator
2nd Lady Narrator

Guests

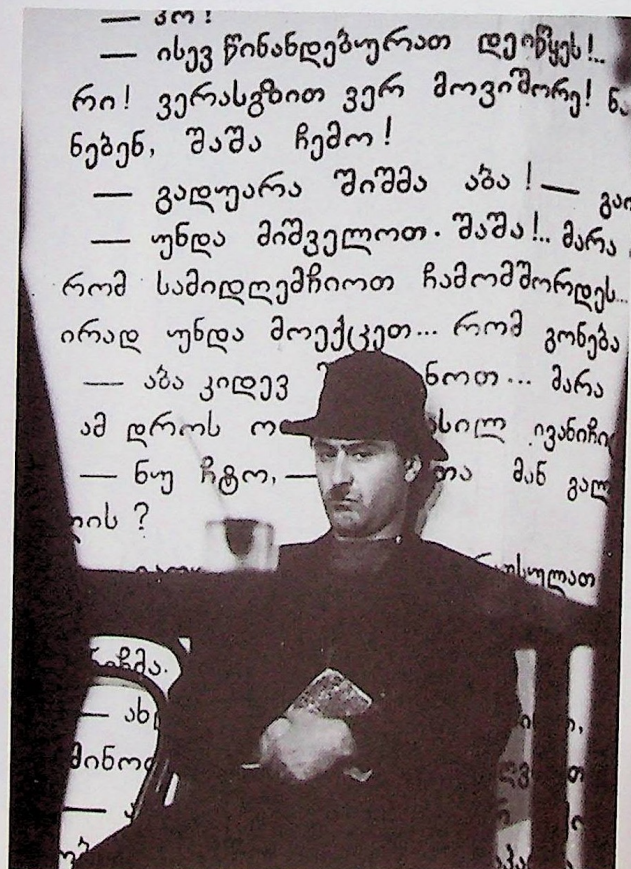
Ramez Ioseliani
Laura Rekhviashvili
Natasha Shengelaia
Paata Baratashvili
Levan Uchaneishvili
Goga Pipinashvili
Revaz Imnaishvili
Nodar Dugladze
Nina Chkheidze
Darejan Jojua
Amiran Amiranashvili
Zaza Mikashavidze
Tamaz Toloraia
Ninelli Chankvetadze
Darejan Khachidze
Rusidan Bolkvadze
Mzia Arabuli
Temur Gvalia

DAVID KLDIASHVILI

(1862-1931)

Kldiashvili wrote many short stories and several plays, which are considered amongst some of the best in Georgian literature. The author was a professional military man who began army life at the age of ten, being schooled at the Military College in Kiev (Ukraine) and later at the Moscow Military college. During his active service, from 1882-1905, he lived and served in Batumi, Georgia.

Kldiashvili's subjects are usually topical in their references but the themes of his tragi-comedies are sufficiently universal that they are kept permanently in the repertoire of Georgian theatre.

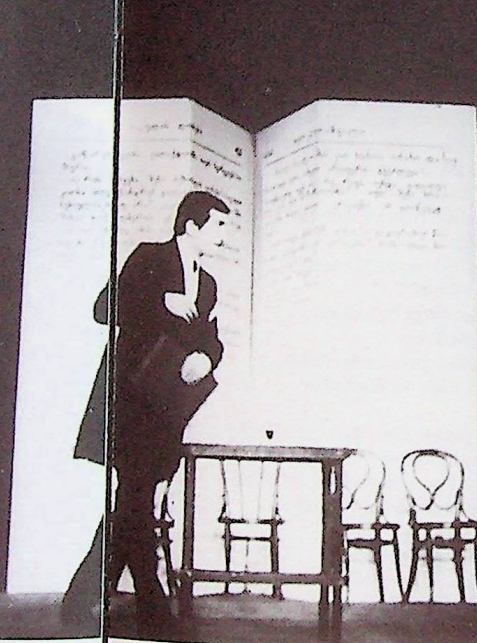

Georgian Film Actor's Studio touring personnel

Tour Manager:
Theatre Director:
Producer:
Art Director:
Lighting Director:
Assistant Dramaturg:
Sound:
Stagehand:

Dimitry Gongliashvili
Valerian Salukvadze
Keti Dolidze
Kakha Koridze
Sergei Kazarian
Manana Antadze
Nestan Dedabrishvili
Quri Akhobadze

For the Adelaide Festival

Production Co-ordinator: Maxine Le Guier
Technical Manager: Jeff Green
Head Mechanist: Richard Castley-Smith
Front of House Manager: Claire Leahy

THE SIXTEENTH BIENNIAL ADELAIDE FESTIVAL

Patron:
Her Majesty Queen Elizabeth
the Queen Mother

Vice-Patron:
His Excellency the Governor
of South Australia, Lieutenant-General
Sir Donald Dunstan, K.B.E., C.B., K.St. J.

President:
The Hon. the Lord Mayor of Adelaide,
Mr Steve Condous

Board of Governors:
Mr Tony Summers
(Chairman)
Mrs Rosemary Wighton AO
(Deputy Chair)
Mr Ross Adler
Mr Len Amadio AM
Councillor Robert Angove
Ms Mary Beasley
Mr John Bishop AO
Dr Alan Brissenden
Mr Bill Dawson
Mr Michael Harbison
Mr Alan Hodgson
Dame Ruby Litchfield DBE
Mr Bob Lott
Miss Helen Lynch
Professor Robin Moore
The Hon Justice Graham Prior
Mr Fergus Simpson
Mr Rod Wallbridge
Mr David Wynn AO

Festival courtesy vehicles supplied by
Toyota Motor Corporation Australia Pty
Ltd. Mobile telephones supplied by Link
Telecommunications.

Program Notes: Ian Chance
Design: Adrian Adams
Production: Farrell Adams McEwen
Printing: Sunrise Press

Artistic Director: Clifford Hocking
Associate Director: Rob Brookman
General Manager: Tim McFarlane
Administrator: Ian Scobie
Assistant Administrator: Louise Fox
Marketing Manager: Colin Koch
Corporate Relations Director:
Phillip Styles
Corporate Liaison Manager:
Jeanette McLeod
Friends Co-ordinator: Pernille Day
Operations Director: Paul Chappell
Production Co-ordinator:
David Malacari
Visual Arts Program Manager:
Margot Osborne
Outdoor Program Manager:
Steve Brown
Writers' Week Co-ordinator:
Angela Dawes
Festival Secretaries: Bev Prosser,
Anne Clark, Andrea Woolley

For the Adelaide Festival Centre Trust
Theatres Manager: John Glennon
Festival Accountant: Peter McCombie
Box Office Manager: Patti Bennett

The Adelaide Festival
of Arts Incorporated
Adelaide Festival Centre
King William Road
Adelaide 5000
South Australia
Tel: (08) 216 8600
Fax: (08) 212 7849
Telegrams: FESTAR Telex: 88724

The Adelaide Festival gratefully
acknowledges the financial assistance
received from The State Government of
South Australia through the Department
for the Arts and the support of its
Principal Sponsor,
Foundation South Australia.

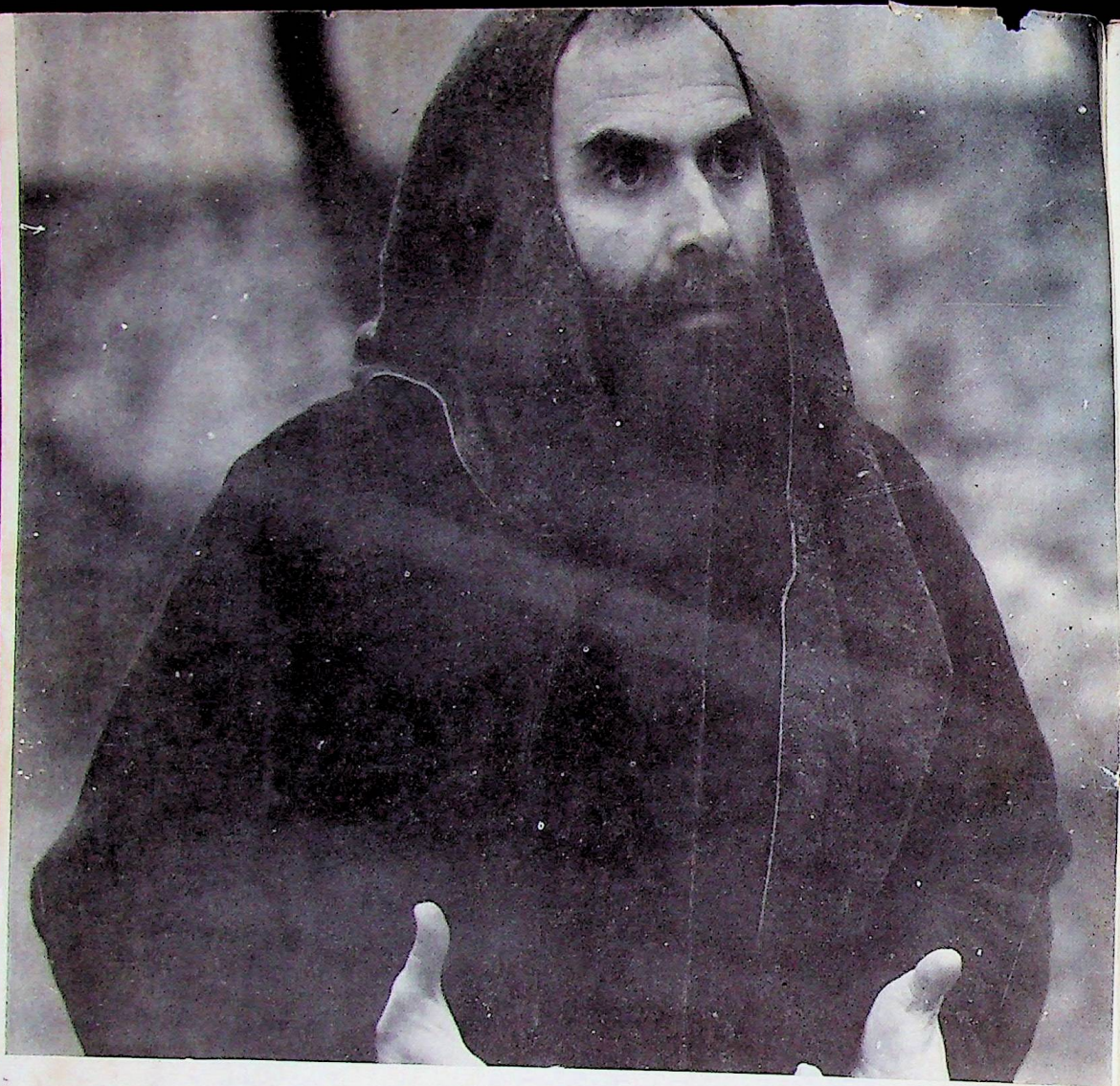
 Foundation S.A.

~~8642~~

ფ.ს.ა 897
4

სამანიშვილის დედინაცვალი

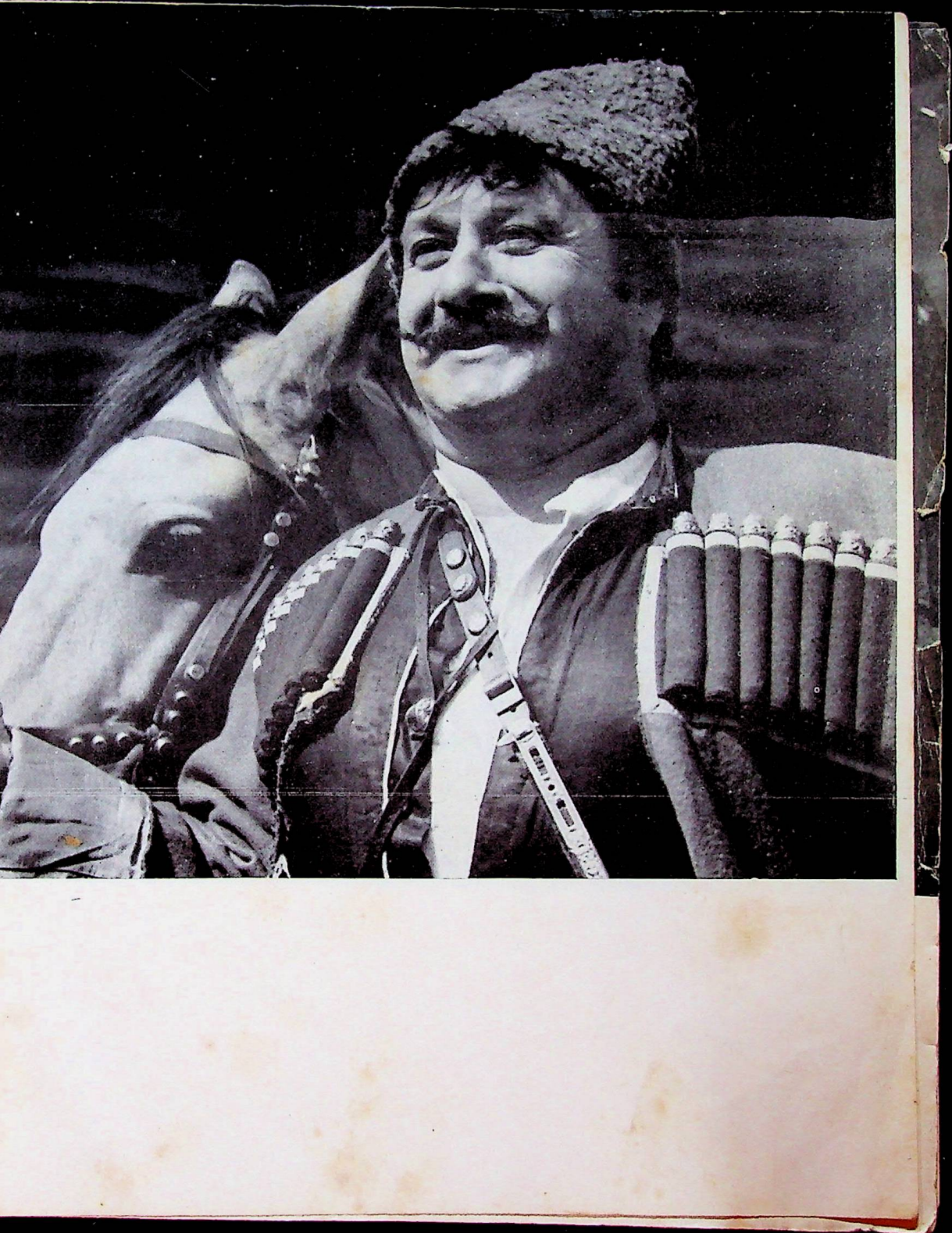

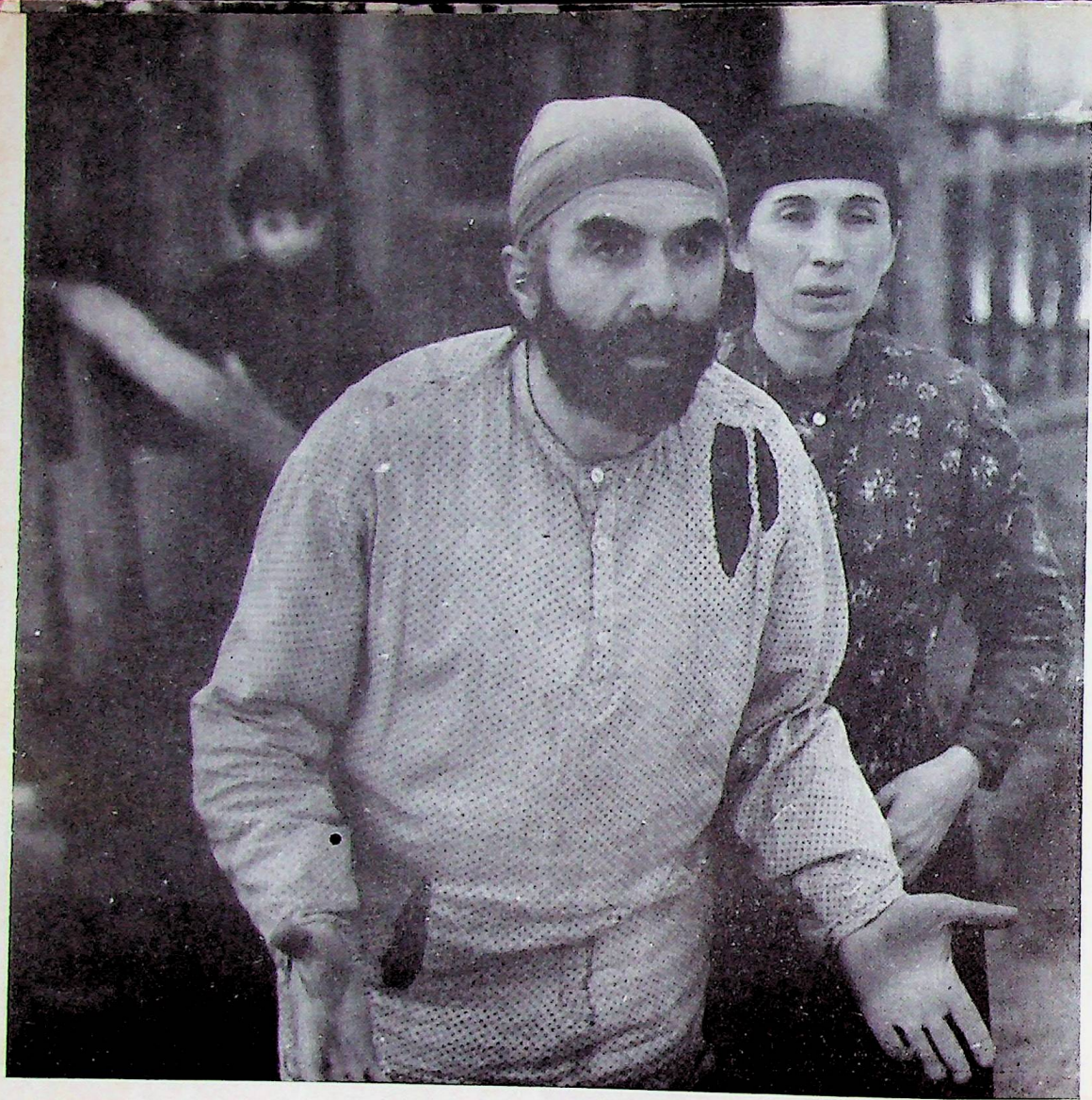

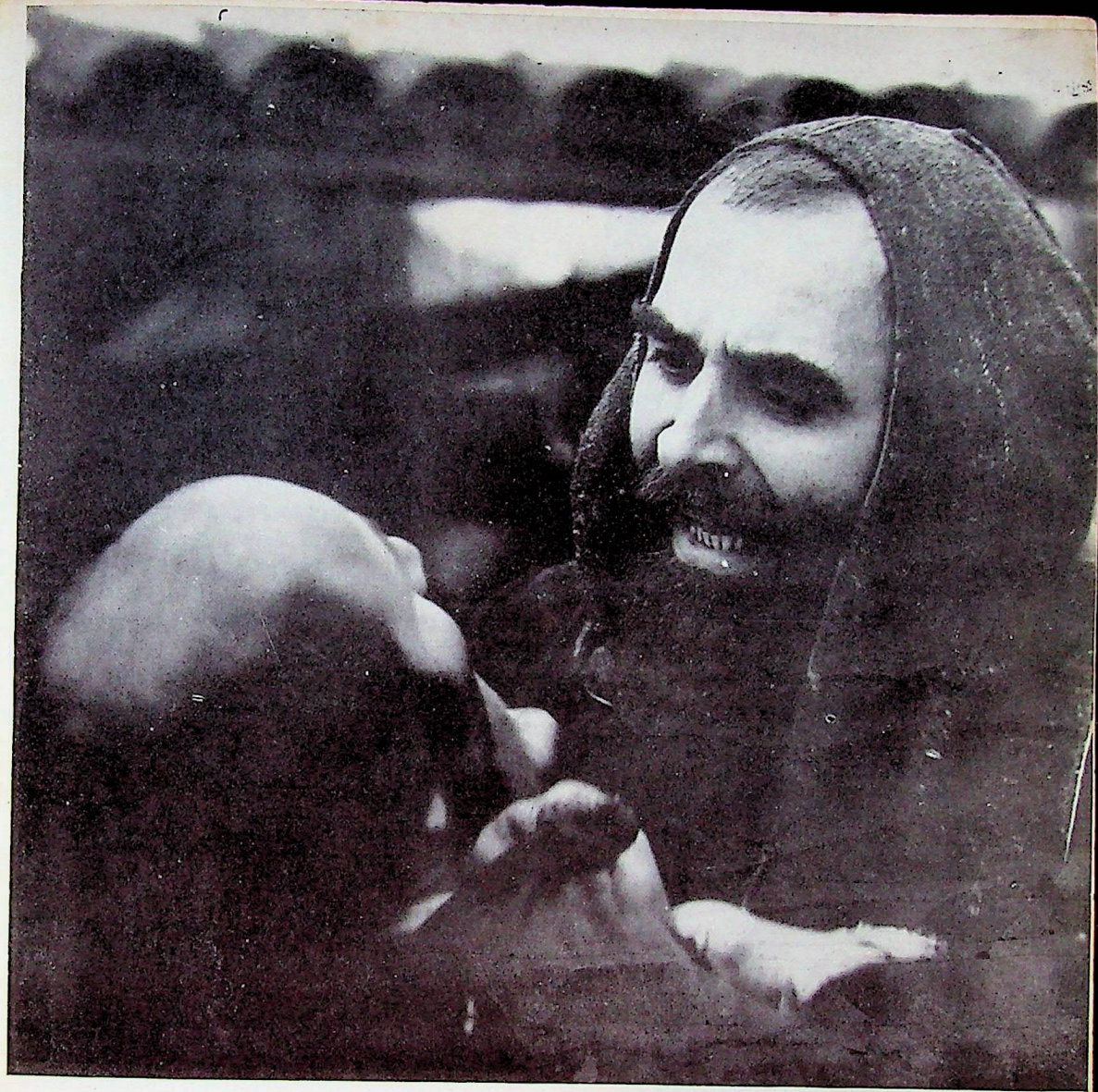

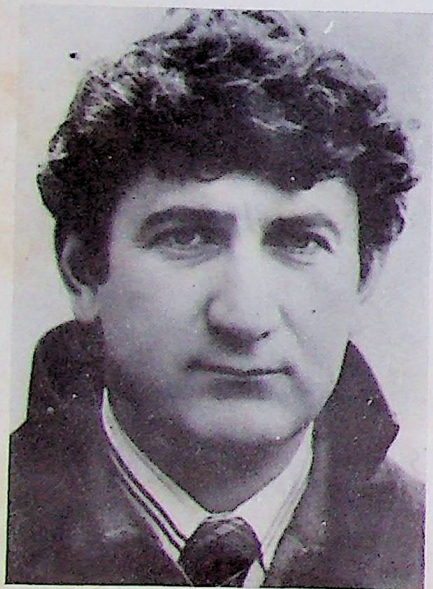

დავით კლდიაშვილის შემოქმედების დიდმა რეალიზმმა, ფორმის სისადავამ, დაუფარავმა სიუჟეტულმა მოვლელი ხალხის მომავლისადმი, უჩვეულო სევდამ და გულწრფელობამ გმირების ბედისადმი და რაც მთავარია, ქართველი ადამიანის ხასიათის დრამა ცოდნამ უდაოდ განაპირობა ის დიდი ინტერესი, რომელსაც დ. კლდიაშვილის მიმართ ყოველთვის იჩენდა და იჩენს ქართული კინო და თეატრი. მისი ნაწარმოებების ფირზე გადატანამ, თუ სვენაზე განხორციელებამ, არაერთხელ მიანიჭა დიდი სიხარული მაყურებელს, მაგრამ ზოგჯერ გარეგნულ თვისებებზე დამყარებულმა რეჟისორულმა გაგებამ, ნაწარმოების შედაპირებულმა შეფასებამ, სიხალეებითა და ფორმით გატაცებამ, სამუშაოდ, ყოველთვის როდი გამოიღო სასურველი შედეგი. სწორედ ამიტომაც, სვენარზე მოუშაობის დაწყებისთანავე გადაწყვიტეთ. დ. კლდიაშვილის ნაწარმოების ეკრანიზაცია და არა თავისთავად რაიმე ახლის შექმნა და განხორციელება. ჩვენი მიზანი იყო, აუცილებლად შენარჩუნებული ყოფილიყო პირველწყაროს, „სამანიშვილის დედინაცვლის“ ფორმა, კოლორიტი, აზრი, იდეა, რათა თვალშისაცემად არ წარმოჩენილიყო არავითარი „სიხალე“, კინოხერხი. ახალი სვენა, ეპიკოდი, დიალოგი, ცალკეული ფრაზაც კი, რაც დავითისეულად არ მოეჩვენებოდა მაყურებელს.

ამ ამოცანის შესრულებაში ერთსულოვნად მონაწილეობდა მთელი შემოქმედებითი კოლექტივი, რომელსაც ცდა და ენერგია არ დაუკლია სხვათა საქმისათვის. თუ რა ნაყოფი გამოიღო ამ მიცადინეობამ, მაყურებელი შეაფასებს და განსჯის.

რეჟო ვეიშვილი.
ელდარ შენგელაია

მოსკოვის ცენტრალურ კინოს სახლ-ში გაიმართა „სამანიშვილის დედინაცვლის“ პრემიერა, რომელსაც ესწრებოდნენ

გოდუნე გამომგენილი საზოგადოებრივი მოღვაწის აზრს ფილმის შესახებ.

„ჩემთვის საბავშვო, რომ ელდარ შენგელას, რომელსაც ლეიტენანტ ვუკიტხავდი სტუდენტობის პერიოდში, ყოველი ახალი ნამუშევრით ვეხმები. იგი სიხარული მოაქვს საზოგადოებრივ ცხოვრებას. ის ჩემი საუკეთესო მოწოდება იყო და მიხარია, რომ დღეს ჩვენი კინოხელოვნების ერთ-ერთი წამყვანი რეჟისორია. მომეწონა სურათის განწყობილება, დიდი ადამიანური სითბო, სიკეთე. ფილმის ყველა კომპონენტი ერთ მთლიანობაშია მოქცეული. ვულოცავ სტუდიას „ქართულ ფილმს“ კიდევ ერთ გამარჯვებას“.

ს. სკოტოვი, საკავშირო სახელმწიფო კინოინსტიტუტის პროფესორი.

„ჩემი დიდი შთაბეჭდილება დამტოვა „სამანიშვილის დედინაცვალმა“, დ. კლდიაშვილის უკ-

ვდავი პერსონაჟების გაცოცხლება ეკრანზე ქალიან ქალია. მაგრამ რეჟისორმა გრძელვადიან გაატარა თავი ამოცანას. მაღალი პროფესიული ინტელექტის, მსახიობების შესანიშნავი თაგები. ყველაფერი ეს ხელს უწყობს ფილმის საუკეთესო მკვლევარს“.

მ. ხუციშვილი, კინორეჟისორი

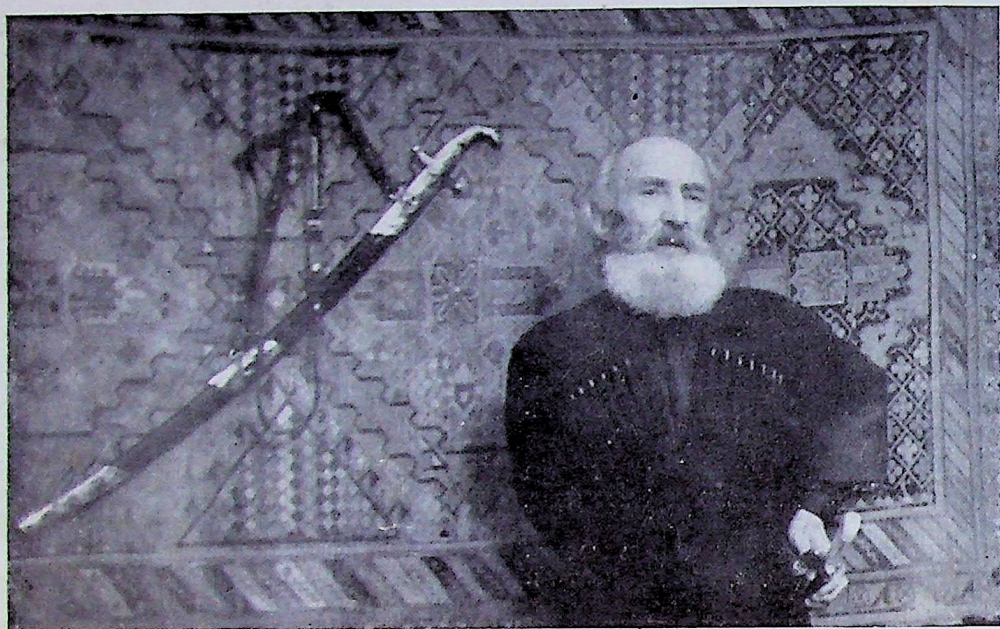
„ამ სურათში ყველაფერი რეალურია. ჩვენ გვირგვინს ერთად ვართ, ვიზიარებთ მათ სიხარულს და სიძულეს. სურათი საოცარი სიკეთით და დიდი ადამიანური სიუპერულით არის გათვალისწინებული.“

ბ. დანელია, კინორეჟისორი.

სენარის ავტორი — რ. ვეიშვილი
დამდგმელი რეჟისორი — ე. შენგელაძე
დამდგმელი ოპერატორები: ლ. ახვლედიანი,
ი. სხირტლაძე
დამდგმელი მხატვრები: ბ. ცხაკაძე,
ჯ. კუხალაშვილი,
ნ. ფურცელი
კომპოზიტორები: ბ. შანჩელი,
ჯ. პახიძე,
როლდუმი:
გაქინა — ვასილ კახიანიშვილი
პლატონი — იმედო კახიანი

კირილე — ნოდარ ჩაჩანიძე
ელენე — ვანერა ნუბარიძე
მელანო — გიორგი ხაჭავაძე
არისტო — შოთა გაბელაძე
ავიოგრაფი:
ს. შანჩელი, ბ. ჩხიძე, თ. ღვინიაშვილი, ნ. კვირიკა,
ა. ბაქრაძე, ბ. მოდებაძე, რ. ჩაჩანიძე, ა. ნიკოლა-
იშვილი, რ. კახაურიძე, ბ. წერეთელი, თ. ჭურჭი-
კიძე, ა. რამიშვილი და სხვ.

კინოსტუდია „ქართული ფილმი“, 1977 წ.

რედაქტორი ნ. ღუმბაძე. ტექნიკური რედაქტორი ზ. ჭაფარიძე, კორექტორი მ. მაღლაფერიძე.
საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს კინემატო-
გრაფიის სახელმწიფო კომიტეტის სარეკლამო
სამსახურად გამოცემული.
თბილისი, პლესანოვის ქ. № 166
1977.

МАЧЕХА САМАНИШВИЛИ
(на грузинском языке)
РЕКЛАМНО-ИЗДАТЕЛЬСКИЙ ОТДЕЛ
ГОСКИНО ГССР
Тбилиси, пр. Плеханова, 166.
1977.

გადაეცა ასაწყობად 20. XII-77 წ. ხელმოწერილია
დასაბეჭდად 23. XII. 77 წ. ნაბეჭდი თაბახი I. სალ-
რიცხვო-საგამომცემლო თაბახი I.21. შეკვ. № 3760
უე 12815. ფასი 30 კპ. დაიბეჭდა საქ. კპ. ცკ-ის გამო-
მცემლობის სტამბაში.
თბილისი, ლენინის ქ. № 14.

Типография Издательства ЦК КП Грузии
Тбилиси, ул. Ленина, № 14.

СЕГОДНЯ - ГРУЗИНСКАЯ ДРАМА

Вчерашним спектаклем "Дети земли" на сцене познавской оперы начал свои гастроли в Польше грузинский театр имени Шота Руставели.

Современная пьеса грузинского писателя СУЛИКО ЖГЕГЕТИ, поставленная в честь 100-летия со дня рождения Владимира Ильича Ленина, была сердечно принята познавскими зрителями. Простой хроникальный рассказ старого грузина о своей жизни, которая неразрывно сплелась с историей Грузинской Советской Социалистической Республики, имеет документальную ценность. Режиссерами спектакля являются главный режиссер театра народный артист Грузинской ССР МИХАИЛ ТУМАНИШВИЛИ и РОБЕРТ СТУРУА. С чтением авторского текста выступил известный актер театра и кино СЕРГО ЗАКАРИАДЗЕ.

Сегодня грузинский театр представит национальный драматический репертуар. Это - две одноактные пьесы.

Первая, "Мудрость вышела", относится к грузинской классике, является восточной сказкой в духе "Тысячи и одной ночи". Ее автор СУЛХАН-САБА ОРБЕЛИАНИ - писатель, большой государственный деятель и дипломат, живший на рубеже семнадцатого-восемнадцатого веков, сыграл значительную роль в общественно-политической жизни Грузии.

Вторая пьеса - "Мачеха Саманишвили" - вышла из-под пера ДАВИДА КИДИАШВИЛИ, выдающегося представителя грузинского критического реализма на рубеже девятнадцатого-двадцатого веков, и является новостроением об эгоизме и мещанстве дворянского общества.

В роли Беккии выступает СЕРГО ЗАКАРИАДЗЕ, народный артист СССР, лауреат Ленинской и Государственной премий.

Свободное от репетиций и спектаклей время грузинские артисты посвящают знакомству с нашим городом. Вчера на цитадели они возложили цветы у памятника героям. Сегодня они посетят замок в Курнике.

ГРУЗИНСКИЙ ТЕАТР ИМЕНИ РУСТАВЕЛИ В ВАРШАВЕ

У нас в Варшаве гостит один из выдающихся советских театральных коллективов - Тбилисский ордена Ленина Государственный академический грузинский театр имени Шота Руставели. В понедельник в помещении Патарта состоялась встреча варшавских журналистов с актерами и руководителями этого коллектива, во главе которого стоит замечательный актер, известный польским зрителям по многочисленным ярким кинообразам, Серго ЗАКАРИАДЗЕ. Во встрече принял участие также заместитель министра культуры Грузинской ССР Владимир ЯНАВИЛИ.

- Мы покажем варшавским зрителям четыре представления, - сказал Серго ЗАКАРИАДЗЕ. - Свои гастролы в Варшаве мы начнем пьесой современного писателя Сулико ЖЕНТИ "Дети земли", поставленной в честь 100-летия со дня рождения В.И.Ленина. Вторым спектаклем состоит из двух пьес. Это - восточная сказка грузинского писателя XVII века Сулихан-Саба ОРБЕЛИАНИ "Мудрости вышнего" и драма Давида КИМАШВИЛИ "Мачеха Саманшвили". Следующим представлением будет "Антигона" Эдипа АНУИ. Гастролы в Варшаве закончатся спектаклем "Девять картин", который состоит из фрагментов отдельных спектаклей, поставленных в нашем театре за последние годы. Все спектакли будут переводиться на польский язык.

"Экспресс Вечерний", июль 1970 г.

BIURO
WYCINKÓW
PRASOWYCH

Warszawa
Pl. Starynkiewicza 7
Tel. 28-59-59

Słowo Powszechne

Warszawa, ul. Mokołowska Nr 43

A

wydanie

1 3 3

4 -06-1970

Teatr Gruziński na występach w Polsce

8 bm. przybywa na występy gościnne do Polski Gruziński Teatr im. Rustaweli z Tbilisi, jeden z najlepszych teatrów radzieckich. O jego randze artystycznej mówi samo już nazwisko dyrektora i kierownika artystycznego, jednego z najwybitniejszych aktorów naszej współczesności, Serge Zakariadze, znanego dobrze polskiej publiczności z wielu filmów radzieckich (m. in. „Orzeł Kaukazu” i głośny „Ojciec żołnierza”, w czerwcu oglądać go będziemy w dwóch filmach: gruzińskim „Wkrótce nadejdzie wiosna” i „Nie smuć się”). Serge Zakariadze gra w kierowanym obecnie przez siebie teatrze od 1926 roku.

Teatr im. Rustaweli pokaże w Polsce (w Warszawie i Poznaniu) cztery spektakle. Występy w Warszawie zainauguruje współczesna sztuka gruzińska „Dzieci ziemi” Suliko Zgenti (autora scenariusza „Ojciec żołnierza”). Drugi wieczór wypełnia dwa utwory klasyki gruzińskiej: siedemnastowieczna baśń dramatyczna „Mądrość zmyślenia” Sulchan-Saby Orbeliani oraz „Macocho Samaniszwili” Dawida Kldaszwili z przełomu XIX i XX w. Kolejne przedstawienie, to znana dobrze również w Polsce „Antygona” Anouilh’a. Występy zakończą fragmenty najlepszych spektakli teatru tbiliskiego ostatnich lat pt. „Dziewięć obrazów” (m. in. „Króla Leara” Szekspira z Serge Zakariadze, „Dobrego człowieka z Seczuanu” Brechta i „Fedry” Racine’a).

Występy w Warszawie rozpoczną się 9 bm. w Teatrze Polskim. Tekst przedstawienia będzie przekazywany...

BIURO
WYCINKÓW
PRASOWYCH

Warszawa
Pl. Starynkiewicza 7
Tel 28-59-59

ŻYCIE LITERACKIE

KRAKÓW, ul. Wiślna Nr 2

wydanie

Nr 22 z dn. 31-05-1970

TEATR GRUZIŃSKI PRZYJEŹDŹA DO POLSKI

W ostatnich dniach maja przybywa na gościnne występy do naszego kraju gruziński teatr im. Rustawego z Tbilisi. Jest to jeden z najlepszych teatrów radzieckich, dysponujący doskonałym zespołem aktorskim i reżyserskim, posiadający interesujący repertuar zarówno gruziński, jak i obcy. Kierownikiem artystycznym Teatru im. Rustawego (Szota Rustaweli to poeta i humanista gruziński z XII wieku) jest Sergo Zakariadze, znany dobrze polskim widzom ze świetnej roli w filmie „Ojciec żołnierza”. Głównym reżyserem jest Michail Tumaniszwili.

Artyści z Tbilisi zainaugurują występy w Polsce w Poznaniu, gdzie grać będą w dniach 2–5 czerwca. W Warszawie gruziński zespół oglądać będziemy na scenie Teatru Polskiego w dniach 9–12 czerwca. Teatr im. Rustawego przyjedzie do Polski z czterema przedstawieniami. Zobaczymy sztukę współczesnego pisarza gruzińskiego Suliko Zgenti pt. „Dzieci ziemi”, która jest opowiadaniem o życiu rodziny chłopskiej, dramatyczną przypowieść XVII-wiecznego pisarza gruzińskiego Sulhana Saby Orbelianiego „Mądrość myślenia” oraz „Macocho Samaniszwili” Dawida

Kldaszwili — przedstawiciela gruzińskiego realizmu krytycznego z przełomu XIX i XX wieku. W nowym oryginalnym ujęciu zobaczymy znaną sztukę Anouilha „Antygona”. Ostatnią pozycją jaką zaprezentuje teatr gruziński będzie „Dziewięć obrazów”. Są to fragmenty z wystawionych w ostatnich latach w Teatrze im. Rustawego przedstawień: „Króla Leara” Szekspira, „Dobrego człowieka z Seczuanu” Brechta, „Fedy” Racine’a i in. Spektakl ten za znajomi polskich widzów z najlepszymi osiągnięciami aktorskimi i pozycjami repertuarowymi oraz artystycznym charakterem Teatru im. Rustawego.

BIURO
WYCINKÓW
PRASOWYCH

Warszawa
Pl. Starynkiewicza 7
Tel. 28-59-59

DZIENNIK LUDOWY

A

WARSZAWA, AL. JEROZOLIMSKIE 123

wydanie

1 2 9

2 -06- 1970

Gruziński teatr z występami w Poznaniu

(K): Do Poznania przybył na gościnne występy gruziński teatr im. Rustaweli z Tbilisi. Jest to jeden z najlepszych teatrów radzieckich. Dyryguje on świetnym zespołem aktorów i reżyserskim, ma bardzo bogaty repertuar zarówno rodzimy, jak i obcy. Kierownikiem artystycznym teatru jest znakomity aktor teatralny i filmowy — Sergo Zakariadze.

Gruzini goście, którzy przybyli do Poznania po występach w NRD, zaprezentują tu sztukę współczesnego pisarza gruzińskiego Suliko Zgeni „Dzieci ziemi”, przypowieść dramatyczną XVII-wiecznego pisarza Sulchan Saba Orbellani „Mądrość zmyślenia” oraz sztukę „Macocha Samaniszwili” Dawida Kldiaszwili i znaną sztukę Jean Anouilha „Antygona”.

Trzeba zaznaczyć, że widzowie będą słuchać tekstu... po polsku, gdyż sala opery poznańskiej, gdzie odbędą się przedstawienia, została zradiofonizowana i tekst będzie tłumaczony. Premiera gruzińskiego teatru na poznańskiej scenie — we wtorek, 2 czerwca. (jm)

BIURO
WYCINKÓW
PRASOWYCH

Warszawa
Pl. Starynkiewicza 7
Tel. 28-59-59

Express Wieczorny

Warszawa, Al. Jerozolimskie 125/127

DC

wydanie

126

30 - 31 - 05 - 1970

Nr

z dn.

Gruziński teatr na występach w Polsce

Na występy do Warszawy przybywa Gruziński Teatr im. S. Rustaweli z Tbilisi. Nasi goście będą występować na scenie Teatru Polskiego w dniach od 2 do 12 czerwca.

Oto sztuki, jakie zobaczymy w wykonaniu gruzińskich artystów:

„Dzieci ziemi” Suliko Zgenti (9.VI); „Mądrość zmyślenia” Sulchan Saba Orbeliani i „Macocha Samaniszwilli” Dawida Kdlaszwili (10.VI). „Antygona” Anouilh (11.VI) oraz wieczór fragmentów z ośmiu różnych utworów dramatycznych m. in. Szekspira, Racine, Brechta, Rustaweli’ego (12.VI).

Na widowni Teatru Polskiego zostaną instalowane słuchawki i wszystkie dialogi tłumaczone będą na język polski.

Zamówienia na bilety zbiorowe i indywidualne należy składać do dnia 1 czerwca w Teatrze Polskim. Od dnia 2. VI sprzedaż biletów w kasie Teatru Polskiego, w kasach Orbisu i SPATIF-u. (w)

BIURO
WYCINKÓW
PRASOWYCH

Warszawa
Pl. Starynkiewicza 7
Tel. 28-59-59

GŁOS PRACY

Warszawa, ul. Smolna 12
A

wydanie

Nr 136 dn. 9-06-1970

Klasyka i współczesność w teatrze z Tbilisi

WARSZAWA. (Obsł. wł.). Do Warszawy przyjechał na gościnne występy teatr z Tbilisi imienia poety i humanisty gruzińskiego z XII wieku Szoty Rustaweliego. Jego kierownikiem artystycznym i dyrektorem jest znany w Polsce z doskonałej roli w filmie „Ojciec żołnierza” Sergo Zakariadze.

Zespół aktorów należący do radzieckiej czołówki teatralnej, przedstawi w Warszawie cztery spektakle. W pierwszym dniu występów 9 bm. zobaczymy sztukę współczesnego pisarza gruzińskiego Suliko Żgenti pt. „Dzieci ziemi”. W tej swobodnej kronice dramatycznej autor opowiada o życiu rodziny chłopskiej — mieszkańca górskiego osiedla Zachodniej Gru-

zji. Dzieje tej rodziny są odbiciem historii Gruzjińskiej Republiki Radzieckiej.

Następne przedstawienie składa się z dwóch części: jednoaktówki pisarza gruzińskiego z XVII wieku Sulchan-Saba Orbelianiego „Mądrość zmyślenia” oraz sztuki „Macocho Samaniszwili” pióra Dawida Kldiaszwili, jednego z najwybitniejszych mistrzów klasycznej prozy gruzińskiej z przełomu XIX i XX wieku. W trzecim dniu występów teatr Rustaweliego przedstawi znaną sztukę Anouilha „Antygone”. Na zakończenie obejrzymy „Dziewięć obrazów”, na które złożą się fragmenty z przedstawień granych ostatnio w teatrze: „Króla Lira” Szekspira, „Dobrego człowieka z Seczuana” Brechta i innych.

Teatr Gruzjiński występować będzie na scenie Teatru Polskiego w dniach od 9 czerwca. (h. s.)

BIURO
WYCINKÓW
PRASOWYCH

Warszawa
Pl. Starynkiewicza 7
Tel. 28-59-59

TRYBUNA LUDU

Warszawa, Pl. Starynkiewicza 7

A

wydanie

1 6 0

10 -06-1970

Gruziński teatr polskim widzom

Wypowiedź wiceministra Kultury,
Gruzińskiej SSR, W. Jakaszwili

JAK prawdziwych braci i przyjaciół przywitała Socjalistyczna Polska Państwowy Akademicki, odznaczony Orderem Lenina Teatr im. Sz. Rustaweli z Tbilisi.

To ciepło, ta serdeczność daje się odczuć na każdym kroku, w czasie każdego spotkania i to właśnie uważamy za objaw wielkiej sympatii i przyjaźni narodu polskiego do narodu gruzińskiego, którego przedstawicielem jest nasz kolektyw.

Naród gruziński od dawna czuje głęboki podziw dla narodu polskiego, który ofiarował kulturze światowej wielu znakomitych twórców i myślicieli. W naszym kraju jednakowoż ceni się i gra Chopina, tak jak i naszego wielkiego Paliaszwili, z operą którego, „Daisi”, mieli okazję zaznajomić się w zeszłym roku, w czasie gościnnych występów naszej opery w PRL mieszkańcy Łodzi i Warszawy. Jeszcze przed Rewolucją czytaliśmy w naszym rodzinnym języku dzieła Adama Mickiewicza i Henryka Sienkiewicza, znamy i cenimy wielu spośród polskich klasyków oraz pisarzy współczesnych. Doskonale znamy Igora Sikirickiego i Jerzego Zagórskiego, którzy przetłumaczyli na język polski utwór naszego genialnego poety i myślicieli.

Pierwszym przedstawieniem, które pokazaliśmy w gmachu Teatru Polskiego była dramatyczna kronika S. Zgenti (autora znanego widzom polskim scenariusza do filmu „Ojciec Żołnierza”) pt. „Dzieci Ziemi”. Jest to opowiadanie o pewnej wsi gruzińskiej i o jej mieszkańcach, których życie jest obrazem rewolucyjnych przemian zachodzących w narodzie gruzińskim — do chwili obecnej.

Pokazujemy Wam jednocześnie 2 sztuki naszych pisarzy klasyków: „Mądrość zmyślenia” Soby Orbelianiego — filozofa i myśliciela oraz Dawida Kładiaszwili „Macocha Samaniszwili”. Pierwsza z nich to opowieść o narodzinach prawdziwego człowieka, druga — to odzwierciedlenie życia i maelnkiego światka zbankrutowa-

występów naszej opery w FRC mieszkancy Łodzi i Warszawy. Jeszcze przed Rewolucją czytaliśmy w naszym rodzimym języku dzieła Adama Mickiewicza i Henryka Sienkiewicza, znamy i cenimy wielu spośród polskich klasyków oraz pisarzy współczesnych. Doskonale znamy Igora Sikirickiego i Jerzego Zagórskiego, którzy przetłumaczyli na język polski utwór naszego genialnego poety i myśliciela XII wieku Szota Rustaweli „Witeź w tygrysiej skórze”.

I właśnie dlatego kolektyw nasz występy w Polsce uważa za wielki zaszczyt.

Zródła sztuki gruzińskiej sięgają czasów najdawniejszych. Jeszcze przed naszą erą w pobliżu Tbilisi istniał teatr, zaś liczne narodowe, stare sztuki grane są po dzień dzisiejszy. Teatr gruziński wyrażał zawsze najgorętsze pragnienia i dążenia narodu, jego umiłowanie wolności. Historia zachowała imiona artystów, którzy złożyli swe życie w walce z obcym najeźdźcą.

Jest rzeczą zrozumiałą, że właściwy rozkwit naszej sztuki datuje się od momentu zwycięstwa w Gruzji władzy radzieckiej. Wraz z rozwojem muzyki, malarstwa, rzeźby i filmu, rósł i rozwijał się radziecki teatr dramatyczny, założycielem którego był wielki reżyser i reformator sceny Kote Mardżaniszwili.

Od roku 1926 na czele Teatru stanął jego utalentowany uczeń Aleksander Achszenteli, z imieniem którego łączy się nowy etap w dziejach naszego Teatru — ukazanie na scenie bohater-skiej, rewolucyjnej tematyki, pokazanie sztuk wzniosłych, romantycznych o szeroko zakrojonej skali. Ogólnie znane są takie inscenizacje Teatru jak np. „Rozłai” Ławrejewa, „Anzor” i „Arsena” S. Szansziaszwili, „Zbójcy” Schillera a także „Otello” Szekspira, „Król Edyp” Sofoklesa i „Bac-trioni” D. Gacecziladze oraz wiele innych sztuk, opiewających patriotyzm, bohaterstwo, mądrość narodu, powstawanie nowego człowieka, budownictwo nowego życia.

Teatr im. Rustaweli z powodzeniem łączy w sobie głęboko zakorzenione poczucie narodowe i tradycje ze współczesnością. Jego dzisiejsze oblicze daje obraz twórczych poszukiwań, starych tematów i nowych środków przekazu, właściwych naszej wielkiej epoce, odpowiadających wielkim wymogom oraz wzrostowi smaku artystycznego u naszego widza.

Właśnie w nawiązaniu do powyższego został ustalony repertuar, z którym Teatr wystąpił w Niemieckiej Republice Ludowej (Drezno, Lipsk, Berlin) i przed mieszkańcami naszego miłego miasta — pięknego Poznania.

zachodzących w narodzię gruzińskim — do chwili obecnej.

Pokazujemy Wam jednocześnie 2 sztuki naszych pisarzy klasyków: „Mądrość zmysłania” Soby Orbelianiego — filozofa i myśliciela oraz Dawida Kładiaszwili „Macocha Samaniszwili”. Pierwsza z nich to opowieść o narodzinach prawdziwego człowieka, druga — to odzwierciedlenie życia i malleńskiego świata zbankrutowanej szlachty XIX wieku.

Warszawiacy obejrzą także sztukę Anouilla „Antygona” (popisowa rola S. Zakariadze) oraz 9 obrazów z bogatego repertuaru kolektywu, ukazujących artystyczne oblicze Teatru oraz jego możliwości aktorskie.

Nasi artyści to ludzie uzdolnieni. Kierownikiem artystycznym i dyrektorem Teatru jest nasz wielki aktor, duma sceny radzieckiej, laureat nagród: Leninowskiej i państwowej — Sergo Zakariadze, znany polskiemu widzowi z wielu filmów przede wszystkim zaś z filmu „Ojciec Żołnierza”. Jest to artysta o niesłychanie szerokich możliwościach aktorskich, równie wspaniale odtwarzający rolę komediową, jak i tragiczną, o czym zresztą przekona się widz warszawski.

Georgische Bilder

Zum Gastspiel des Rustaweli-Theaters Tbilissi in Leipzig und Berlin

Von Erika Stephan

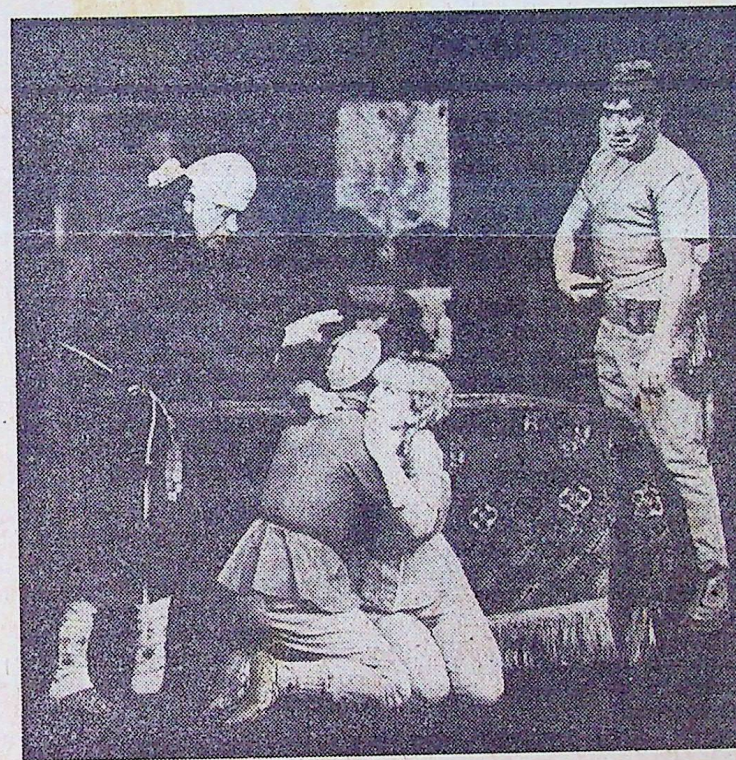
„Laßt uns in der Kunst leben, hell und sauber, gebend und nicht nehmend, und wir werden immer Brüder sein.“ Das sind Worte des Abschieds, die Sergo Sakariadse ins Gästebuch des Hallenser Ensembles schrieb. Mit insgesamt vier Programmen gestattete das Staatliche Akademische Rustaweli-Theater Tbilissi unter der Leitung des Volkskünstlers, Lenin- und Staatspreisträgers Sakariadse — bekannt aus den Filmen „Vater des Soldaten“ und „Gastmahl der Rose“ — einen Einblick in seine Arbeit und seine ästhetische Konzeption. Es ist ein Theater von naiver, ursprünglicher Volkstümlichkeit, in dem Ernst und Heiterkeit untrennbar miteinander verbunden sind. Aufgeschlossen für europäische Anregungen, besonders des Brecht-Theaters, bewahrt es dennoch den Grundton unverwechselbarer, national geprägter Eigenart, deren Wurzeln zurückreichen bis in die griechische Antike auf der einen und zu den orientalischen Gaukler- und Jahrmarktspielen auf der anderen Seite. Hohes künstlerisches Format schafft Vielfalt in der Geschlossenheit des Ganzen, niemals die Verabsolutierung zu formaler Perfektion. Sicherheit und Modernität im Umgang mit Bühnentechniken verselbstständigt sich nicht zur techn-

zu bewältigen waren. Die kleine Familie, in ihren Entscheidungen und Erlebnissen bestimmt von der politischen Umwälzung zwischen 1921 und 1951, steht für ihr Dorf — das Dorf für die Bergvölker, deren Leben Lenins Lehre grundlegend veränderte. Sie alle schließlich stehen mit ihren hohen moralischen Qualitäten, ihrer geduldrigen Überwindung des Leides und ihrer einsichtsvollen Weisheit stellvertretend für das ethisch-menschliche Profil des Sowjetvolkes.

Ein vielstufig gestaffeltes Brettergerüst aus hellem Holz, mit sparsamen, den Handlungsort charakterisierenden Versatzstücken holt das ganze Dorf ins Spiel, rückt jedes individuelle Erleben zugleich ins helle, von Scheinwerfern betonte Licht der Gemeinschaft. Der Haß des Vaters gegen den Sohn, der sich zum Komsomol bekennt, sein eigener schwer errungener Entschluß für den Kolchos, Liebe und Hochzeit, die chorisch zu antiker Größe aufgebaute Klage der Frauen im Kriege, der Brief aus fernem Land schließlich, der von der unstillbaren Sehnsucht nach der verlorenen Heimat erzählt — alles hat immer symbolhaft die Öffentlichkeit zum Zeugen.

Im breiten epischen Fluß des

Faszinierend in der Einheit von schwermütiger Philosophie, Volksweisheit und komödiantischem Temperament die beiden Einakter — „Unterwegs nach dem Glück“, eine orientalisch anmutige Parabel von der Menschwerdung des Menschen durch Lebenserfahrung, und „Die Stiefmutter“. Komisches bis hin zum Schwank steht in dem Schauspiel von der Stiefmutter unmittelbar neben großer, sozial begründeter Tragik. Die Schauspielertruppe besucht das Museum des Dichters Kldiaschwili, behutsam, fast auf Fußspitzen. Einer blättert in einem Buch, beginnt zu lesen. Ein zweiter greift zu einem charakterisierenden Schal, legt ihn um, wird zum Partner. Aus der tastenden Improvisation wächst bis hin zum temperamentvoll sprühenden Furioso das Spiel von Vater und Sohn. Zwischen dem verwitweten, aber lebenslustigen Alten (Sergo Sakariadse) und seinem erwachsenen Sohn Platon (Gogi Gegetschkori) entzündet sich Streit: Darf der Alte noch einmal heiraten, obwohl ein weiteres Kind das ohnehin schmale Erbe gefährden würde, das kaum die Familie Platon ernährt. Eine Brautsuche wird schnell organisiert, führt durch Herrenhäuser und Zäune zu einem Reigen. Tschikwadse als schwarzer Mann ankündigend aus.

Szenenbild aus „Tschinschraka“ von G. Nachnrischwili mit Sergo Sakariadse als zauberhafter Clown (rechts). Bild unten: Szene aus „Alte Musikanten“ von Merab Eljioschwili. Fotos: Kemlein

Glück auf dem fast verklärten, verschmitzten Gesicht Sakariadses — und dann der Wechsel zu gramvoller Bitterkeit, qualvoller Resignation, als Platon sich schroff abwendet, ihn verläßt für immer — nachdenklich, leise, wie eine melancholische Erzählung klingt das Stück, den baldigen Tod des Alten ankündigend aus.

klingenden, schwellenden Sprache. Dazwischen in fast harten Brüchen Szenen aus der nationalen Kultur und Weltdramatik — groß ausgespielter dramatischer Ernst wechselt mit hinreißender, musikalisch-dynamischer, orientalisches gefärbter Komik. Dankbar entgegengenommenes Präsent: eine Szene aus Brechts „Guter Mensch

griechische Antike auf der einen und zu den orientalischen Gaukler- und Jahrmarktspielen auf der anderen Seite. Hohes künstlerisches Format schafft Vielfalt in der Geschlossenheit des Ganzen, niemals die Verabsolutierung zu formaler Perfektion. Sicherheit und Modernität im Umgang mit Stilmitteln verselbstständigt sich nicht zur technischen Raffinesse, sondern bleibt immer im Rahmen einer schönen rustikalen Selbstverständlichkeit, die vorrangig aus der Identifikation lebt.

Die Eigentümlichkeit zeitgenössischen georgischen Theaters, das seine Traditionen liebt und schöpferisch aufzubewahren weiß, prägte die dem Lenin-Jahr gewidmete dramatische Chronik „Kinder der Erde“ von S. Shgenti. Die Geschichte des Bergbauernpaares Jason und Esma demonstriert, daß „Wege übers Land“ in aller sozialistischen Herren Ländern in besonderer, letztlich gesetzmäßiger Weise

schluß für den Kolchos, Liebe und Hochzeit, die chorisch zu antiker Größe aufgebaute Klage der Frauen im Kriege, der Brief aus fernem Land schließlich, der von der unstillbaren Sehnsucht nach der verlorenen Heimat erzählt — alles hat immer symbolhaft die Öffentlichkeit zum Zeugen.

Im breiten epischen Fluß des Poems wirken schauspielerisch individuelle Höhepunkte. Da steht drollig-skurriale Altmännerkomik neben kabarettistischem Witz, zart lyrische Empfindung neben groß aufgebautem tragischem Pathos. Der Bogen des Geschehens konzentriert sich straff und zugleich großzügig, zwingend und besinnlich in der Hand des Erzählers Sakariadse, neben dem sich eigenständige künstlerische Persönlichkeiten behaupten: unvergeßlich der letzte Auftritt des alt gewordenen Paares Erosi Mandshgaladse und Medea Dshapariadse — weise gewordenes Alter voller Würde und Schlichtheit.

riadse) und sein erwachsenen (Sergo Sakariadse) (Gegetschkori) Darf der Alte noch einmal heiraten, obwohl ein weiteres Kind das annehin schmale Erbe gefährden würde, das kaum die Familie Platon, das kaum Brautsuche wird ernährt. Eine siert, führt durch Hochorganisierte, wie die Russen Tschchikwadse als Schwager des bedrohten Erben mit dem Umschlag von seriöser Gentlemanlike-Grandezza zum Wirbel ungehemmter, künstlerisch souverän gezügelter Trunkenheit! Eine Witwe wird schließlich gefunden kinderlos geblieben in zwei Ehen. Eine Entführung findet statt — ein Tierschädel, zwei Stühle schaffen die Illusion von rasantem Galopp. In harten Kontrasten drängt die Handlung zur Katastrophe. Gegen das gemessen feierliche Hochzeitsfest steht hart die Gewißheit der Schwangerschaft; gegen die vage Hoffnung auf ein Mädchen die schmetternde Nachricht: ein Sohn! Unermeßliches

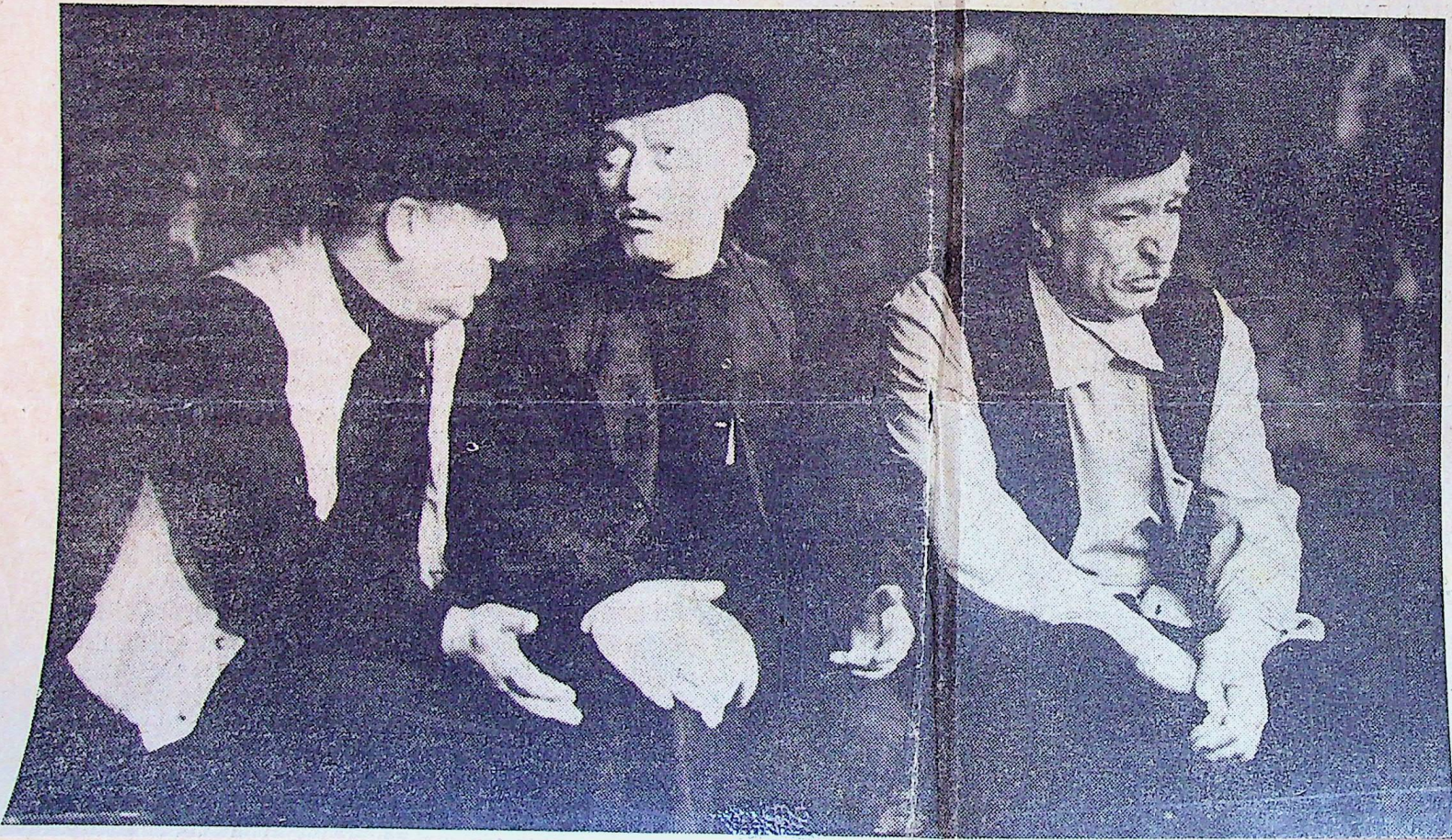
Glück auf dem fast verklärten, verschmitzten Gesicht Sakariadses — und dann der Wechsel zu gramvoller Bitterkeit, qualvoller Resignation, als Platon sich schroff abwendet, ihn verläßt für immer — nachdenklich, leise, wie eine melancholische Erzählung klingt das Stück, den baldigen Tod des Alten ankündigend, aus.

Vielfalt der Ideen, Reichtum der Mittel, Ungewöhnliches neben Vertrautem in der Matinee. Schota Rustaweli, Begründer der georgischen Nationalliteratur, 12. Jahrhundert, ermöglicht den Rahmen. Eingangs und abschließend je eine Szene aus seinem Poem „Der Recke im Tigerfell“. Hier ist Theater noch Kult, heilige Handlung eines Kollektivs, beschwörende, raunende, sich steigernde große Geste — halb an Parzifals Gralshüter, halb an Sarastros heilige Hallen erinnernd, imposant in der meisterhaften Beherrschung der

klingenden, schwellenden Sprache. Dazwischen in fast harten Brüchen Szenen aus der nationalen Kultur und Weltdramatik — groß ausgespielter dramatischer Ernst wechselt mit hinreißender, musikalisch-dynamischer, orientalisches gefährter Komik. Dankbar entgegengenommenes Präsent: eine Szene aus Brechts „Guter Mensch von Sezuan“: ganz naiv, direkt interpretiert, auch mit romantischen Mitteln gearbeitet: der „Brautgang“ Shen Te's mit Shu Fu. Sofiko Tschiaureli (Shen Te) setzt mädchenhafte Weichheit gegen die auch im Körperlichen exakt ausgestellte männliche Herrschsucht. Guram Sagaradse ist ein windigwerbender, elegant charmierender Shu Fu, tief betroffen vom Verlust des Mädchens.

Romantisch-innige, emotionale Mittel auch in der Heideszene aus Shakespeares „Lear“. Sergo Sakariadse ist weniger der gebrochene tyrannische Herrscher. Eher ein im tiefsten Innern leidender, gegen höchsten Schmerz ankämpfender Lear, dessen bohrende Fragen nach „irgendeiner Ursach“ in der Natur“ für seine Leiden verlöschen in kindlich befangener Resignation, der aus dem Aufbäumen gegen sein Geschick Erlösung findet im beschwichtigenden Wahnsinn. Neben ihm ein mitfühlender, demütiger Narr von düsterem Humor: Guram Sagaradse. Und dann derselbe Sergo Sakariadse in „Tschinschraka“ — eine naiv-pfiffige Volkssage von der Gefährlichkeit und der Lächerlichkeit gewalttätiger Riesen: ein agiler, in seiner körperlichen Massigkeit kindlich verspielter Zauberer, durchtrieben, mit tumpem Stolz auf seine Unverwundbarkeit, tölpelhaft und voller Grazie in einem abschließenden und krönenden Tanz — Triumph unverwüstlicher Jugend bezaubernder Schauspielkunst.

Das ästhetische Credo des Ensembles und seines Leiters dieser vier Abende — zu denen noch die den griechischen Patrioten gewidmete Interpretation von Anouilhs „Antigone“ gehörte: Offenheit und Intensität, Zuwendung zum Zuschauer und den Grundfragen seiner Existenz, leuchtende Schönheit tiefsinniger, durch Poesie geläuterter Philosophie, künstlerische Meisterschaft und Vielfalt der schauspielerischen Temperamente.

VEB
ZEITUNGSAUSSCHNITTDIENST

Sächsische Zeitung Dresden

16. 5. 70

371

Rustaweli-Theater begeistert gefeiert

DRESDEN (SZ). Gestern Abend öffnete sich im Großen Haus der Dresdner Staatstheater der Vorhang für das Gastspiel des Staatlichen Georgischen Akademischen Rustaweli-Theaters Tbilissi, das mit der dramatischen Chronik „Kinder der Erde“ seine DDR-Tournee begann. Das Stück, das dem 100. Geburtstag Lenins gewidmet ist, vermittelt Einblick in die Geschichte einer gewöhnlichen Familie, deren Leben durch die Ideen einer neuen Zeit gezeichnet ist.

Das Publikum, unter dem sich der Stellvertreter des Ministers für Kultur der Georgischen SSR, Genosse Jakischwili, der Sekretär der SED-Bezirksleitung, Genosse Oswin Forker, und das Mitglied des Rates des Bezirkes und Leiter der Abteilung Kultur, Genosse Walter Münchenhagen, befanden, dankte mit herzlichem, lang anhaltendem Beifall.

Heute abend spielt das Ensemble die beiden Einakter „Unterwegs nach dem 158ck“ und „Die Stiefmutter“.

այս լեզվերը. զյո՞րեք խոսքով զսկզբնուցյալ
բռնցյալ լսիչացն² և անհայտն¹ (կարգացն
և անհայտն զանգիւնսն աղօթելու. և անհայտն
զայնչեցնէս զիսկն ոչ զայն լսիչացն
և անհայտն զանգիւնսն զանգիւնսն
անհայտն, զիսկն զանգիւնսն (կարգացն
զանգիւնսն, զիսկն զանգիւնսն զանգիւնսն
զանգիւնսն զանգիւնսն զանգիւնսն
զանգիւնսն զանգիւնսն զանգիւնսն

Երեւոյի տնային.

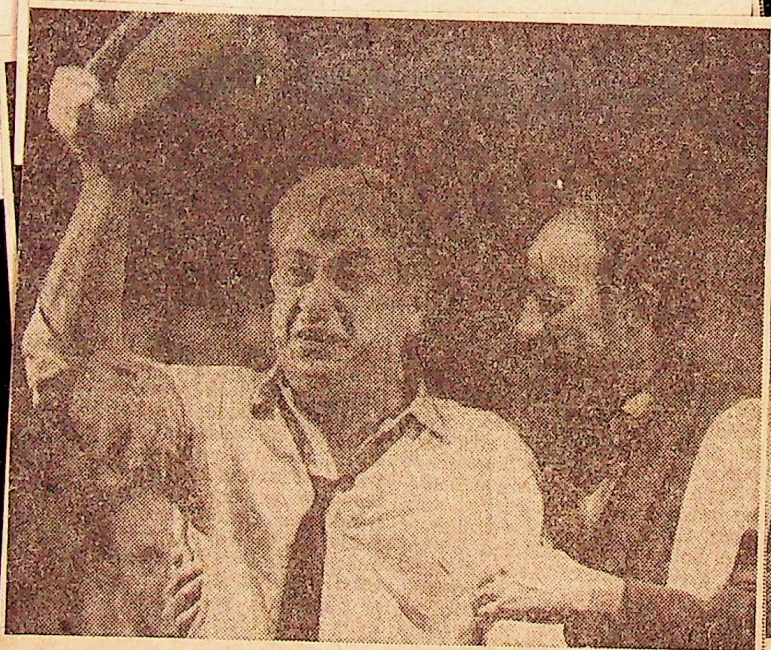
Երբ լսեցի ձեր խօսքը որ դուք
հոգի չեք ունենում: «Եւ ինչպէս
ընչ որ ինչպէս»:

VEB
ZEITUNGS-AUSSCHNITTDIENST

Der Morgen Berlin

20. 5. 70

Gastspiel des Staatlichen Georgischen Akademischen Rustaweli-Theaters
in der DDR bis zum 24. Mai. Unser Foto zeigt eine Szene aus dem Ein-
akter „Die Stiefmutter“ mit Ramas Tschigeradse und Georgi Gegetschkori

Foto: ZB

akter „Die Stiefmutter“

1. 1st Azvone. 6th Azvone
2nd Azvone. 1st Azvone. 1st Azvone
3rd Azvone. 2nd Azvone. 3rd Azvone
4th Azvone. 4th Azvone. 4th Azvone
5th Azvone. 5th Azvone. 5th Azvone
6th Azvone. 6th Azvone. 6th Azvone
7th Azvone. 7th Azvone. 7th Azvone
8th Azvone. 8th Azvone. 8th Azvone
9th Azvone. 9th Azvone. 9th Azvone
10th Azvone. 10th Azvone. 10th Azvone

Neues Deutschland

Berliner Ausgabe

Rustaweli-Theater beginnt Gastspiel

Nach sehr erfolgreichen Vorstellungen in Dresden und Leipzig beginnt das Staatliche Akademische Rustaweli-Theater aus Tbilissi heute, Donnerstag abend, sein Gastspiel in der Hauptstadt der DDR. Im Berliner Ensemble führen die georgischen Künstler das Stück „Kinder der Erde“ auf, das Suliko Shgenti, Drehbuchautor des weltbekannten sowjetischen Films „Der Vater des Soldaten“, zum Lenin-Geburtstag schrieb. Die Hauptrolle spielt der als Vater des Soldaten unvergeßlich in Erinnerung gebliebene Volksschauspieler Sergo Sakariadse.

Am Freitag zeigt das Rustaweli-Theater zwei Einakter klassischer georgischer Dramatiker – „Unterwegs nach dem Glück“ von Nana Chatiskazi und „Die Stiefmutter“ nach einer Erzählung von Dawid Kldiaschwili. Am Sonnabend folgt dann eine Aufführung der „Antigone“, und am Sonntag werden in einer Matinee elf Szenen aus dem Repertoire des Rustaweli-Theaters vorgestellt.

Bei allen Vorstellungen wird simultan in die deutsche Sprache übersetzt.

(ND)

Թիֆլիսի և Լոռուի մարզերի հիմնական ժամկետային հիմն
ընթացի, կայանների, կոմիտեների, ~~գյուղացիական~~ ^{հիմնական} կազմակերպությունների
համադրական արժեքի շրջանակում ուղիղ շահ-ու շահերի
հիմնադրամ. "Հիմնական անձանց" և ժողովրդի կազմակերպության հիմնադրամ
ընթացի կազմակերպությունների հիմնադրամ. ժողովրդի կազմակերպության
հիմնադրամի ժողովրդի կազմակերպության հիմնադրամ.
Երևանի, հիմնական և հիմնական շահերի միջոցառում
հիմնադրամ, հիմնական կազմակերպություն "Հիմնական շահեր" և "Երևանի"
և հիմնական շահերի կազմակերպությունների հիմնադրամ.
Երևանի հիմնադրամի շահերի "հիմնական".
Երևանի հիմնական կազմակերպությունների հիմնադրամ.

es. 12 643.

"Տոռլէ թողեց՛ք"

հալածընէ աղօթիո շարքիմը
ո՛հար.

Junge Welt
Berlin

26. 5. 70

Volkswisheit und Phantasie im Theater Georgiens

Das Rustaweli-Theater gastierte in der DDR

Das Rustaweli-Theater aus Tbilissi gab auf einer DDR-Tournee Einblicke in seine Arbeit. Es erwies sich als ein Ensemble temperamentvoller, komödiantischer Darsteller, die mit größter Ungezwungenheit agieren. Sie brachten das Kolorit ihrer georgischen Heimat mit, machten uns die Menschen dieses Landes vertrauter. Ein Spiel oft mit turbulenten Massenszenen, bereichert durch Musik, Gesang und Tanz. Das alte und das neue sowjetische Georgien wurde auf der Bühne lebendig. Und Sergio Sakariadse, den künstlerischen Leiter des Theaters, der einst als Statist begann (inzwischen weltbekannt durch den Film „Der Vater des Soldaten“), lernte man als einen charmanten, feinfühligsten Bühnenschauspieler kennen.

In „Kinder der Erde“ von Suliko Shgenti wurden die Veränderungen in einer Familie, in einem Dorf durch die sich festigende Sowjetmacht gezeigt. Unterschiedliches Verhalten – feindlich gesinnt, abwartend, bejahend. Eine poetische Chronik. Auf den engen Stegen eines Bergdorfes, die das Bühnenbild versinnbildlicht, immer die Dorfbewohner auf den Beinen. Hast, Trauer und Freude. Ein Lenin gewidmetes Stück, das auf schöne Weise ausdrückt, wie die Menschen sich nach seinen Ideen ihr Leben einrichten.

„Unterwegs nach dem Glück“, dramatisiert nach Erzählungen des georgischen Klassikers Orbeliani, schilderte die Erziehung eines Prinzen durch einen Mann aus dem Volke, der mit ihm durch die Welt zieht. Menschliche Verhaltensweisen werden vorgeführt – mit Witz und viel künstlerischer Phantasie. Eine Parabel über den Sinn des Lebens. Großartiges Theater.

„Die Stiefmutter“ des klassischen Dichters Dawid Kldiaschwili erzählt die Geschichte eines auf das Erbe seines alten Vaters versessenen Sohnes, der ihm seinem Wunsch gemäß eine Ehefrau besorgt, aber eine, von der er hofft, sie bekäme keine Kinder (natürlich kommt es anders). Das wird mit einem hinreißenden Komödiantentum auf die Bretter gelegt – viel Applaus.

Das Stück des Franzosen Anouilh „Antigone“ wurde, für meine Begriffe, in einer uneinheitlichen Mischung von Modernität und Pathetik geboten, und Sergio Sakariadse als Kreon spielte diesen brutalen Herrscher erstaunlicherweise mit allzuviel verzeihendem Verständnis.

Insgesamt sehenswertes Theater und ein schöner Publikumserfolg für das Rustaweli-Theater aus Tbilissi bei seinen Freunden in der DDR.

Werner Pfelling

312 642

სურათის ქვეშ: მაყურობებთან დიდი წარმადობა სიყვარულს მივუძღვით რუსთაველის თეატრის გენდირის დამოკიდებულ რესპუბლიკაში მისი განხორციელების დროს. სურათი-საბა ორბელიანის წარმართების მიხედვით შექმნილი პიესა "გზად ბუნიონისაგან", რომელიც თეატრმა ამ დროებში დაიწყა და წარმოადგინა, ფოტოგრაფიის ხანის ქართული ხატვის ნიმუშები თეატრის უახლოვდება. შეფასების დავადასაველი, რომელიც გზად დედაშინის განმეორებულ ბუნიონად აღმოაჩინა ეძებს, თანამედროვეობის ამხანაველ შინაურ დამოკიდებულებას შეიყვას. ჩვენ ფოტოზე ახახელია ერთ-ერთი სხენა შეფასებულ სიხლ დამოკიდებულებას! მარჯვნივ! და გვიან მოვიხატო მონის.

დედაშინის სახეობის

თბილისის რუსთაველის თეატრის მთავარდგომი განხორციელები
დაიწყა

თბილისის რუსთაველის სახეობის საქართულოს სახელმწიფო აკადემიური თეატრი ამჟამად ჩვენს რესპუბლიკაში საგანგებო მოგზაურობით იმყოფება. მან უკვე დაამთავრა განხორციელები დრამატურგისა და დამოკიდებულები და ახლა ოთხი დღის განმავლობაში ბუნიონის ანსამბლის დანამდში თავისივე მიზანით რეპერტუარიდან საუკეთესო დრამებს წარმოადგენს.

თავისი როლით ფიქსირებს "ქარის კაყის შამა" მთელ მსოფლიოში უწოდებდა მსახიობმა, რუსთაველის თეატრის სამხატვრო ხელმძღვანელმა სერგო შამაგინამ დამოკიდებულები პრესასთან გამართულ ერთ-ერთ საუბარში თავისი 256 კაყისაგან შედგენილი დანის მუშაობის შეთქმულს გაგვამცნო. დანი ყოველდღიურად როგორც თბილისის დიდ, ასევე მასში დამოკიდებულები-ბურჟუაზიულ დანამდებში დახატვით ექვს დრამას წარმოადგენს. სპექტაკლები მხოლოდ ხანგრძლივი რეპერტუარების, სამხატვრო საბჭოს კონსტრუქციისა და მისი განმარტების გამოყენების შედეგად წარმოიშობება. მუშაობის შეთქმული, ისევე როგორც რეპერტუარი საუბრით შეესაბამება საქართულოს ნაყოფიერებას და დანის დრამებს. ამჟამად დანი თეატრი თანამედროვე,

პროგრესული მიმართულების თეატრად გვევლინება, ამითვე ბრეჰტის ნაწარმოებები განსაკუთრებული სიყვარულით და პატივისცემით სარგებლობენ. მისი "სამგროშოანი ოპერის" პრემიერა საბჭოთა კავშირში პირველად თბილისში შედგა. აქ აგრეთვე დაიდგა "კეთილი აღმშენი სერუანიძე". რუსთაველის თეატრში "გარდელიმე" სამუშაოდ პერეონიძის მოიწვიეს მანჟრუ ვეკერელი, ხოლო 1971 წელს პერეონი ანსამბლს პერეონი ვერგელის ხელმძღვანელობით შესაძლებლობა მიეცემა ჩავიდეს საგანსწოლოდ თბილისში პირველი "კავკასიის მარცხი წრე".

საუბარი მამანიაძისთან

სერგო მამანიაძე, სხვათა შორის კინოოცენარეები მას სურ მალე კვლავ იხილავენ ფილმში "ვარდების ღვინო" და პრიუხინის როლი იტალიურ სურათში ვაჟეროუს პირობის შესახებ, ჩვენს შიგნით დასმულ კითხვებზე გენმანიისათვის გაშიშვლი პროგრამის შენევის პრინციპების შესახებ, უმასუბა, რომ მოყვმურ შემთხვევაში გადამწყვეტი მნიშვნელობა ნაყო-ნაღურ სახესა და სტრუქტურ მრავალფეროვნებას პქონდა დრეზდენში, ისევე როგორც დიოფიგში, მხოლოდ ქრთული დრამატურგია იყო წარმო-გენილი. პერეონში დამატებით ითამაშებენ, ანუის "ანტოგონეს" და დილის წარმოგენაში სყენებს შექსპირიდან დუშაძემდე.

შე-17 საუკუნეში ქართული ლიტერატურის კლასიკოსმა სურხან-საბა ორბელიანმა დასწერა იგავ-აჩაკების წიგნი "სიბრძნე სიყვარულსა", რომლის მოყვების მიხედვით ახალგაზრდა რეჟისორმა ნანა ხალისკასმა შექმნა ერთმოქმედებიანი პიესა "გზად პერეონებისაკენ", თუმცა სპექტაკლი ძლიერად არის დავარდული ადგილობრივ ფორკლორსა და ქართულ ხალხურ წარდრეებს, მასში მანის ნათლად ჩანს იმენს თავს კავშირი ინტენ-ნაყოონაღურ იგავსა და მრავალ სამყაროსთან.

"გზად პერეონებისაკენ"

აღმშენი დაიბადა - შეფიშვლი, მას უნდა სახელი დაარქვას, მაგრამ პრძენი შეგზური აფრთხილებს მშობლებს სახელის ნაადრევი

1997 2-5-12 641

ან ჩვეულებრივად თავი შეიკავონ. შეფასებულმა კერძო ნაშრომები უნდა
გაიყნოს, მოამზადონ ადამიანი გახდეს. ამ გზით უნდა უახლოეს მომ-
ავალი შემკვეთი სიბრძნისა და მნიშვნელობის, სიყვარულისა და სიძულვილის
შთანთქმების ქვეშ და დახმარებით სხვაობის ისე დანახვას და გაგებას
სწავლობს, როგორც კარგი აღზრდილი ანუ ერთ უახლოეს შემკვეთებს ან ღირსე-
ბის. ასე ხდება მისი ადამიანად გამოყვანილობა. ეს პროცესი ჩვენ
ანსახურ ფურცლები წარმოგვიგონებს, რომელიც მუხუდ გამოჩნულ შინაგარეგნო-
ნებას ავლენს. სპექტრალური გაგება და თვალსაჩინოება გამოიყვანილობის
ღირი ჩაღვნილობის პანტომიმური სუბიექტისა და იგავებში სხვაობა
შესახება თუმა ამ იგავებშიც არ არის ძნელი აღაშინებლის დანახვა. კომიკა
უჩაგობში ყველის, ფანტას-პრობოტობა, ბოლო ყოველივე ერთად, ხარბენ
თვალის წარმოადგენს, რომელიც მკვეთრად გამოხატულ ნაყოფიერ ბასილს
აღვნიებს. მთლიანობაში კი ეს არის ნაშრომის შემადგენელი სიბრძნის
თვალის.

გერონდ ანტონი

"დენიკაშალი"

განხილული სპექტრალური უფროება ერთმანეთს უბრუნებს პიესა
"დენიკაშალი", რომლის მოქმედება მე-19 საუკუნის დასასრულში ხდება
და ამ ეპოქის ჩრდილო და შუა ევროპის თვალსაჩინო კრიტიკულ რეალიზმს
უახლოვდება. დაჯილდოვებული, ისევე როგორც შინაგარე სხვა მნიშვნე-
ლოვანება მუხუდში, სხვადასხვა მნიშვნელობის წარმოდგენების გვერდით მისი
ყოველდღიური ბრძოლის საგნებიც არის შემოწმებული. ამ მუხუდში, როგორც
ამას შემდგომი მოქმედებებიც ვიწყობთ, უნდა ვიხსენიოთ თვალის
შესახებობა და დაჯილდოვების ერთ-ერთი მოთხოვნის კითხვის
მუხუდზე ვითარდება მოქმედება, რომლის წარმოდგენაც კომიკური და სრულიად
თანამედროვე თამაშის შემკვეთით ხორციელდება.

მეორე მხარის პანტონი ამხანაგი, რომლის შვილიც დღე და ღამე ამ
ერთი მუხუდ შემკვეთილობის შენარჩუნებაშიც მრეწავს, კიდევ ერთხელ
დაქონდას და დაჯილდოვდება. უნდა მხოლოდ ერთი პირობით უთხრებო:

"Հոգեւոր Զեմք" № 121

25.V.1940 թ. թ. 3

Ստեփան Երանց - Յովսէփ

Կոմիտաս "Լեռնաշխարհ" - Յովսէփ

Կոմիտաս Երանց Զեմք

Զեմք (Կոմիտաս Երանց)

Զեմք 641

688 65.12.640

НАШ РЕЦЕНЗЕНТ ЗАПИСАЛ

Мы столкнулись с древней культурой страны, которая уже в V веке имела собственную литературу. Энический характер пьесы показал нам театр, носящий имя светлого гуманиста, одного из самых замечательных поэтов — Шота Руставели.

Два вечера — три спектакля открыли нам новые драматургические возможности и новые формы. И это стало возможно, несмотря на языковой барьер, который преодолевает выразительная, полная экспрессии игра актеров и перевод текста на польский язык.

И нужно поставить плюс познающему зрителю за то, что он отлично схватывает даже мимолетную экспрессию, каждую волнующую улыбку и слезу. Для большинства зрителей чувство волнения становится еще более сильным, когда оно приоткрывает им тайны незнакомой страны.

уже в первый вечер зрители встретили овациями спектакль "Дети земли" Сулико ЖЕНТИ. Эта драматическая хроника, отражающая жизнь горной деревни на протяжении нашего полувека, наполнена целым рядом волнующих сцен. Взять хотя бы трагически возвышенную картину женщины в трауре, оплакивавшей погибших солдат /кстати советская Грузия послала на фронт столько солдат, сколько такая страна как Соединенные Штаты/, или момент последнего разговора старого Ясона с женой. "Человек, наверное, никогда не умирает. Так же, как вселенная" — мы готовы поверить в эти слова.

Вчерашний спектакль подтвердил высокое мнение о грузинском театре и показал нам, как много у него отличных актеров. Классическая притча писателя XVII века Сунжан-Саба ОРВЕЛИАНИ "Мудрость вымысла" в постановке Наны ХАТИСКАЦИ и Тенгиза МАГАЛАШВИЛИ предстала перед нами как философская сказка. Её сатирико-дидактический замысел не подлежит дискуссии: человек рождается лишь тогда, когда выработает в себе характер. Сильной стороной этого спектакля, помимо пластики движения, было музыкальное оформление. А зрительно - самая эффектная сцена та, когда путешествующий царевич переправился через море /волнующеся шелковыми лентами/, и на фоне пейзажного ковра актеры стали вносить макеты памятников старой грузинской архитектуры с куполом, покрытым конусообразной крышей.

Противоположностью этой сказке, схожей по духу со сказками "Тысячи и одной ночи", явилась пьеса "Мачеха Саманшвили", автор которой Давид КИДИАШВИЛИ описывает деградацию грузинского дворянства после ликвидации крепостного права во второй половине прошлого века. Рождение ребенка в семье было весьма нежелательно, так как вызывало дробление хозяйства. Интересна сама постановка спектакля: автор пьесы присутствует на сцене, затем перевоплощается в актера /эту роль замечательно играет Гоги ГЕГЕЧКОРИ/.

Зрители часто прерывали игру актеров аплодисментами, а особенно много аплодисментов вышло на долю замечательного артиста Серго ЗАКАРИАДЗЕ - мастера из мастеров, который умеет даже краснеть, когда это надо в соответствии с замыслом.

Сегодня в здании Оперы идет "Антигона" Ануя, а завтра - "Девять картин" , избранные фрагменты из спектаклей последних лет. В "Короле Лире" и в "Витязе в тигровой шкуре" мы снова увидим Серго ЗАКАРИАДЗЕ!

К. ОРЛЕВИЧ

"Экспресс познаньский", 4 июня 1970 г.

CS12 640

h3v680

ПРИЕМ У МИНИСТРА КУЛЬТУРЫ И ИС. Л. МОТЫКА

В среду министр культуры и искусства Лидман МОТЫКА принял руководство и членов коллектива Государственного академического театра имени Шота Руставели, находящегося сейчас на гастролях в Варшаве. Театр возглавляет замечательный актер Серго ЗАКАРИАДЗЕ. Во встрече, которая проходила в сердечной атмосфере, принял участие заместитель министра культуры Грузии своей ССР Владимир ЯНАШИВИЛИ.

На встрече присутствовали также представители посольства СССР в Варшаве.

Вечером того же дня грузинский театр имени Руставели показал свой второй спектакль. На этот раз была представлена грузинская классика. Зрители увидели две одноактные пьесы: "Нужность вынужда" Сулхан-Саба ОРБЕЛИАНИ и "Мачеха Семантивили" Давида КИДНАШВИЛИ.

"Трибуна левых", 11 июля 1970 г.

CS-12 639

est

BIURO
WYCINKÓW
PRASOWYCH

Warszawa
Pl. Starynkiewicza 7
Tel. 28-59-59

TRYBUNA LUDU

Warszawa, Pl. Starynkiewicza 7
A

wydanie

1 6 1

1 1

-06-1970

Min. L. Motyka przyjął kierownictwo i zespół Teatru Gruzińskiego

Minister Kultury i Sztuki, Lucjan Motyka przyjął w środę kierownictwo i członków zespołu bawiącego na gościnnych występach w Warszawie Państwowego Akademickiego Gruzińskiego Teatru im. Rustawelego z Tbilisi, na którego czele stoi znakomity aktor Sergo Zakariadze. W spotkaniu, które upłynęło w serdecznej atmosferze uczestniczył wiceminister Kultury Gruzińskiej SSR, Władimir Jakaszwili.

Obecni byli przedstawiciele ambasady ZSRR w Warszawie.

Tego samego dnia wieczorem Gruziński Teatr im. Rustawelego zaprezentował swój drugi z kolei spektakl, poświęcony tym razem klasycie gruzińskiej. Były to dwie jednoaktówki: „Mądrość zmyślenia” Sachana-Saby Orbelianiego i „Macocho Samaniszwili” Dawida Kldiaszwilego.

(Recenzje z występów zamieszczamy na str. 8.)

24/2 (30) : 19/7/85 - 2.6.2001 2005/10

საქართველოს სსრ-ის სახელმწიფო აკადემიური

გამოუცემი თავისი 1977

THEATRO RUSTHAVELI

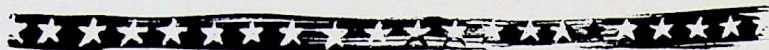

TBILISI

670 e.s.l.2 634

LA URSS * GEORGIA * TBILISI
TEATRO RUSTHVELI

D. RLDIASHVILI

LA MADRASTRA
DE SAMANISHVILI

B. BRECHT

EL CIRCULO DE TIZA
CAUCASIANO

DAVID KLDIASHVILI (1862—1931)

LA MADRASTRA DE SAMANISHVILI

Escenas de la novela

Directores de escena	— TEMUR CHJEIDZE
	ROBERT STURUA
Pintores	— AKAKI RAMISHVILI
	MIJAIL CHAVCHAVADZE
Ayudante del director de escena	— VLADIMIR GABISIANI

PERSONAJES Y ACTORES

Bekina Samanishvili	— BUJUTI ZAKARIADZE
Platón Samanishvili	— GUIORGUI GUEGUECHKORI
Melano	— ELENA SAKVARELIDZE
Elene	— LEILA DZIGRASHVILI
Kirile Miminoshvili	— RAMAZ CHJIKVADZE
Aristo Kvashavidze	— KARLO SAKANDELIDZE
Darico	— LAMZIRA CHJEIDZE
Dshimsher Saloberidze	— GUIORGUI SAGARADZE
Salomé	— NELI MGALOBlishvili
Kote	— GRIGOL TALAKVADZE
Verichka	— ZEINAB BOTSVADZE
Ivane Gverdevanidze	— AVTANDIL MAJARADZE

En episodios

Soso Abramishvili, Avtandil Majaradze, David Uplisashvili,
Guram Chjartishvili

Esta historia jocosa y triste es sobre la vida de los nobles arruinados. Al viudo Bekina Samanishvili se le ocurre casarse. El deseo de Bekina alarma a su hijo Platón, al cual le asusta la idea de la aparición de un nuevo pretendiente a su herencia. La desgracia le hace a Platón recurrir a la astucia... El mismo comienza a buscar una novia para su padre, la cual debería haber estado casada dos veces y no hubiera tenido descendencia en ninguna de las dos ocasiones. Con ello Platón ve una garantía para salvar la herencia paterna.

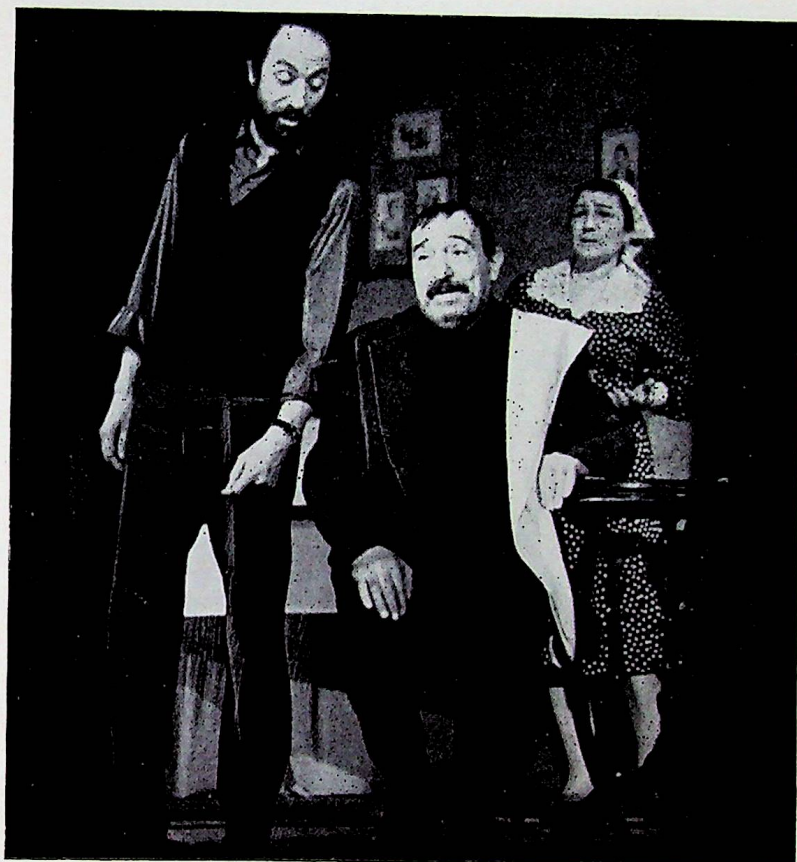
La búsqueda de la novia lo lleva a Platón a casa de su propia hermana. Después, junto con Kirile, su cuñado, indolente y despreocupado, van de puerta en puerta, presentándose en una boda y después en un salón de provincianos.

Después de muchos intentos encuentran una buena candidata como madrastra. El padre y su hijo están contentos. Pero, a pesar de esto, la desgracia viene: las esperanzas de Platón se frustran. La madrastra se convierte en madre.

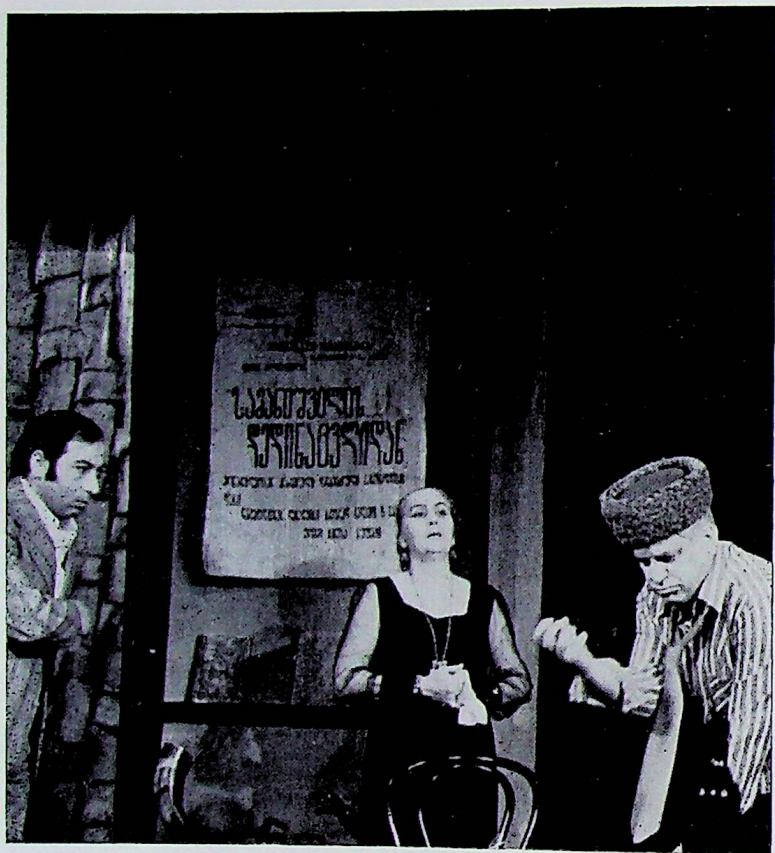
LA NOVELA FUE ESCRITA EN 1897.
EN EL TEATRO RUSTHAVELI EL EXTRENO TUVO
LUGAR EL DÍA 13 DE DICIEMBRE DEL AÑO 1969.

Elene—L. Dzigrashvili
Platón—G. Gueguechkori
Melano—E. Sakvarejidze
Bekina—B. Zakariadze

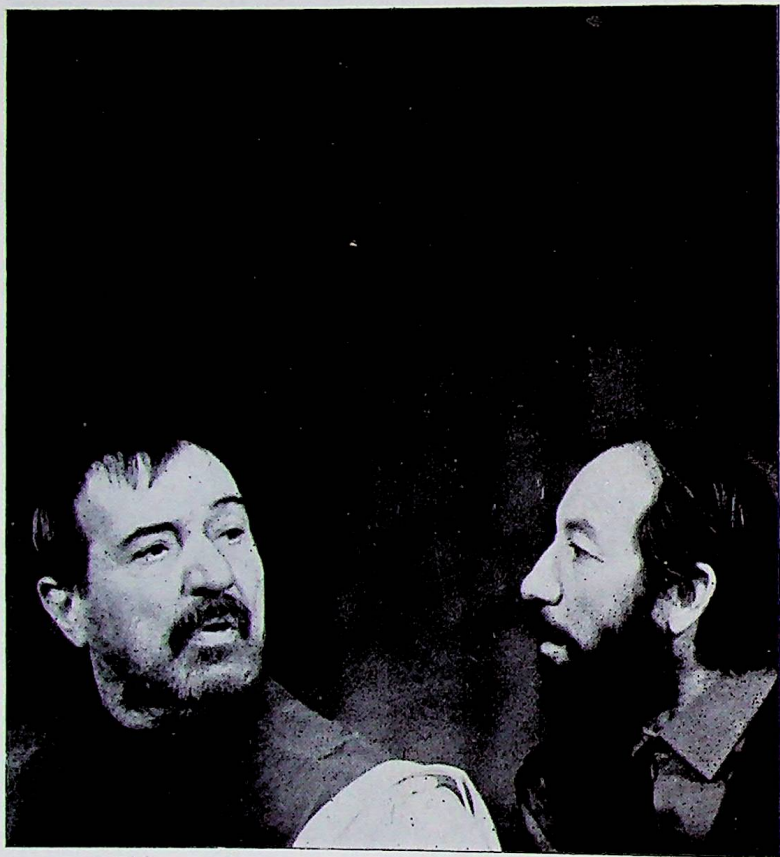
Platón—G. Gueguechkori
Bekina—B. Zakariadze
Melano—E. Sakvarelidze

Primer invitado—S. Abramashvili
Salomé—N. Mgaloblishvili
Kirile—R. Chjikvadze

Kirile—R. Chikvadze
Segundo invitado—A. Majaradze

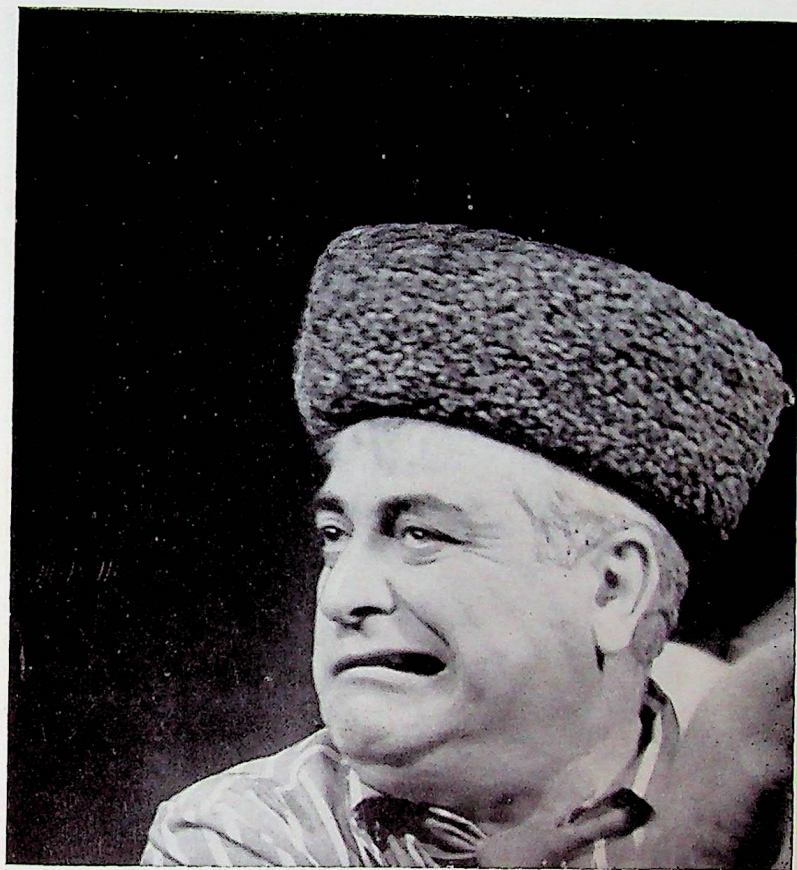
Bekina—B. Zakariadze
Platón—G. Gueguechkori

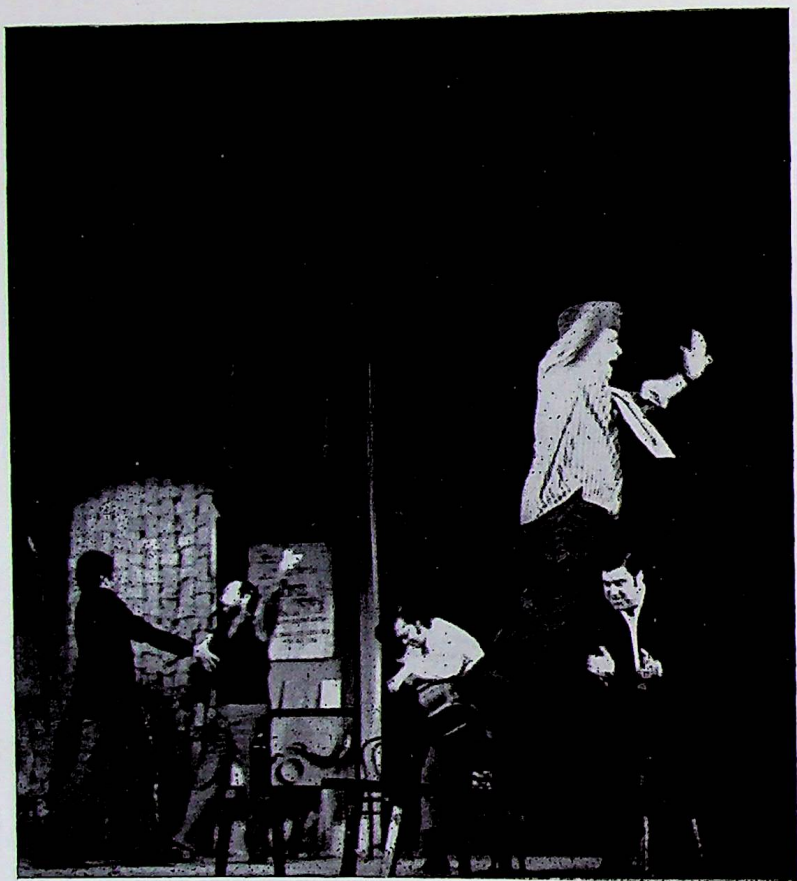
Platón—G. Gueguechkori
Melano—E. Sakvarelidze

Kirike—R. Chjikvadze
Dariko—L. Chjeidze

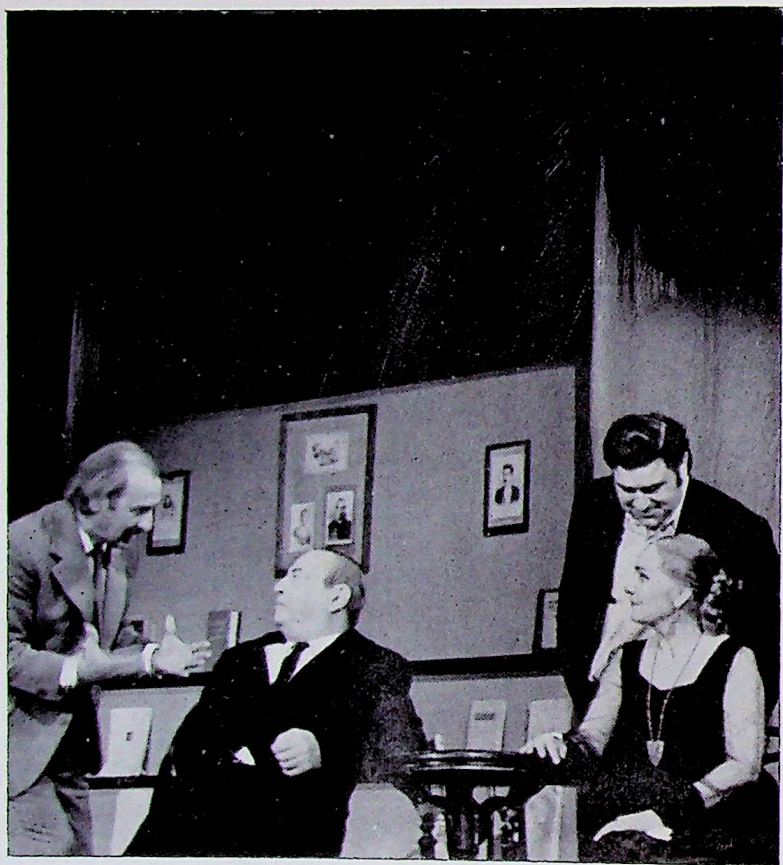
Kirile—R. Chikvadze

Escena del espectáculo

Aristo—K. Sakandelidze
Kirile—R. Chjikvadze

Escena del espectáculo

Escena del espectáculo

LA URSS. GEORGIA. TBILISI. TEATRO RUSTHAVELI

BERTOLT BRECHT (1898—1956)

EL CIRCULO DE TIZA CAUCASIANO

Obra en cuatro actos

Director de escena	— ROBERT STURUA
Asistente del director de escena	— BELA MIRIANASHVILI
Pintor	— GUIORGUI MESJISHVILI
Compositor	— GUIA KANCHELI
Coreógrafo	— IURI ZARETSKI
Director de orquesta	— LEVAN OGANESOV
Solista	— LEILA SIKMASHVILI
Ayudante del director de escena	— GUIVI KVACHADZE

PERSONAJES Y ACTORES

Presentador		— SHANRI LOLASHVILI
Músico		— LEILA SIKMASHVILI
Gobernador		— GUIORGUI SAGARADZE
Natela, esposa del gobernador		— MARINE TBILELI
Mijail, hijo del gobernador		— NINO CHINCHALADZE
Gogui, ayudante		— SOSO LAGUIDZE
El príncipe Kazbek	}	— GURAM SAGARADZE
Soldado de primera		
Monje		
Mensajero a caballo		— FRIDON GULEDANI
Primer médico	}	— DABID PAPUASHVILI
Schaua		
Policía		
Segundo médico	}	— REVAZ CHJAIDZE
Sobrino del príncipe Kazbek		
Primer abogado		

Simón Chachava
Grushe Vachnadze
Niñera
Cocinera
Sirvientas

El Gran príncipe }
Viejo campesino }
Vendedor de leche }
Viejo (marido) }
Vieja (esposa)
Doś damas nobles

Coracero „El leño“
Campesina
Coraceros

Hermano de Grushe }
Suegro de Ludowika }
Aniko }
Ludowika }
Suegra de Grusche
Jussup, marido de Grushe }
Segundo abogado }
Azdak, escribano aldeano
Médico
Inválido
Músico (en la boda) }
Cojo }
Mozo de cuadra
Invitados a la boda

— KAJI KAVSADZE
— IZA GUIGOSHVILI
— LILI BURBUTASHVILI
— ELENA CHAVCHAVADZE
— GULNASI BAKRADZE
— NANULI SARADCHISHVILI

— KARLO SAKANDELIDZE

— LAMZIRA CHJEIDZE
— TAMARA TARJNISHVILI
— TAMARA DOLIDZE
— VANO GOGUITIDZE
— LEILA GAMBASHIDZE
— RUSLAN MIKABERIDZE
— LERI GAPRINDASHVILI

— DCHEMAL GAGANIDZE

— MANANA GAMTSEMLIDZE
— LEILA DZIGRASHVILI
— GUIA PERADZE
— RAMAZ CHJIKVADZE
— DAVID UPLISASHVILI

— OTAR ZAUTASHVILI
— OTAR LOMIDZE
— SOSO ABRAMISHVILI
— GULNAZI BAKRADZE
— LILI BURBUTASHVILI
— LARISA KEVLISHVILI
— DALI MATSABERIDZE
— ELENA CHAVCHAVADZE

ACTO PRIMERO

Domingo de Pascua. La familia del gobernador Atashvili se dirige solemnemente hacia la catedral. El público ve por primera vez al pequeño Mishiko, heredero del gobernador. El príncipe Kazbek felicita al gobernador en la fiesta.

En todos los lugares reina un ambiente solemne: desde la catedral llegan voces de la misa; Simón Chachava, soldado de la guardia palaciega, declara su amor a la sirvienta Grushe Vachnadze; la esposa del gobernador sueña con la reconstrucción del palacio.

Inesperadamente llega la noticia sobre el golpe de estado, que ha ocurrido en la capital. Dicen que El Gran príncipe pudo esconderse y los conjurados castigan a los partidarios del gobierno derrocado. Han matado al gobernador Abashvili.

A Simón Chachava le encargan salvar a Natela, la esposa del gobernador Abashvili. Al despedirse de Simón Chachava, Grushe Vachnadze le hace un juramento de fidelidad.

Durante este alboroto Natela Abashvili "olvida" a Mishiko. Grushe recoge al niño abandonado y sale con él de la ciudad, que se encuentra en llamas.

Es muy largo y penoso el camino para Grushe. Un campesino avaro le roba sus últimos céntimos por un vaso de leche. Al conocer que Grushe es una sirvienta, dos damas nobles la echan fuera de su carruaje. Ella escapa de milagro de los gendarmes que corren en busca del pequeño Mijail.

Grushe, hambrienta y desfallecida, quiere dejar al niño con una familia acomodada, pero ella ya no puede separarse de Mishiko Abashvili y decide adoptarlo.

ACTO SEGUNDO

Con gran dificultad Grushe alcanza la casa de su hermano Lavrenti. Pero el "niño ilegítimo" de Grushe ofendió la moral de la rica esposa de Lavrenti y por ello tuvo que librarse de su hermana.

En una aldea vecina muere Jussup, un campesino joven. El astuto Lavrenti se pone de acuerdo con la madre de Jussup, quien, por dinero, decide casar a su hijo moribundo con Grushe. Para salvar al niño Grushe se ve obligada a aceptar esta propuesta.

Pero Jussup resulta ser mas astuto que Lavrenti: apenas llega la noticia sobre el fin de la guerra, Jussup "sana" y se levanta del lecho mortal.

Engañada, Grushe tiene que llevar la carga de mujer casada, pero ella se mantendrá fiel a Simón Chachava.

Simón Chachava regresa de la guerra. Al enterarse del casamiento de Grushe, a pesar de todas sus justificaciones, él deja a la muchacha. La desgracia no viene sola. Natela, la esposa del gobernador, al regresar a casa, empieza la búsqueda de su hijo. La sospecha recae sobre Grushe y le quitan al pequeño Mijail. Grushe tiene que comparecer ante el tribunal.

ACTO TERCERO

El mismo día, en que los conjurados toman el poder, Azdak, un borracho empedernido, que es un escribano aldeano, alberga a un viejo refugiado. El huésped le deja una carta, por la cual Azdak averigua, que él había escondido en su casa al enemigo del pueblo, el Gran príncipe. Azdak va a la ciudad para reconocer su culpa involuntaria y sufrir el castigo merecido.

El príncipe Kazbek que es uno de los conjurados intenta designar a su sobrino para el puesto de juez supremo. Azdak revela las intrigas oscuras

del príncipe Kazbek y la ignorancia de su sobrino. A despecho del príncipe, los conjurados eligen como juez a Azdak.

CUARTO ACTO

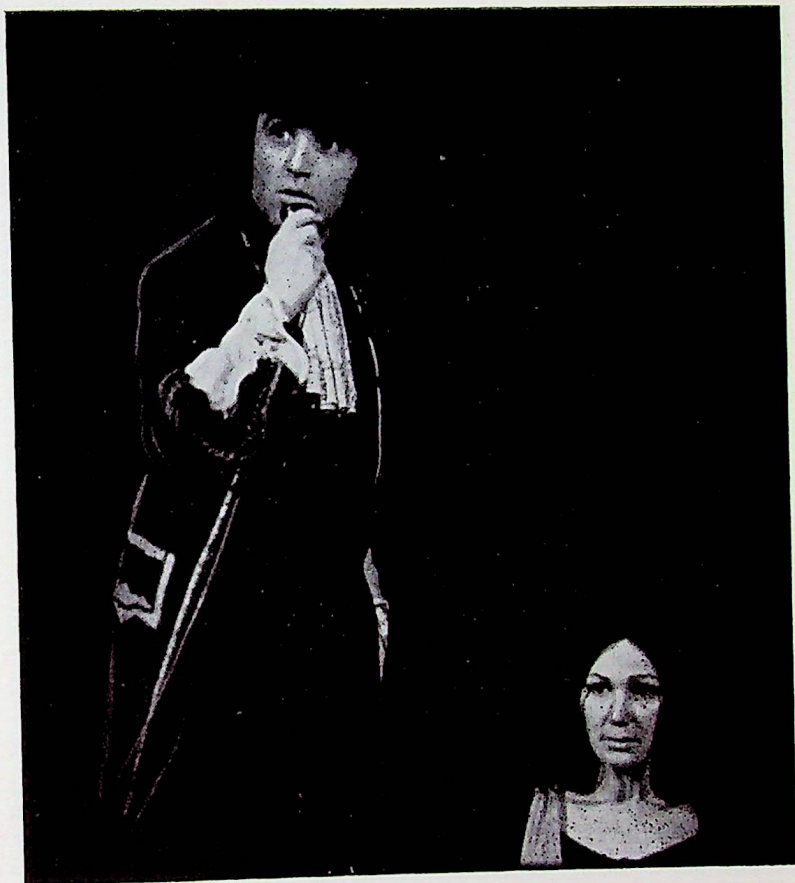
Azdak maneja las causas judiciales de manera extraordinaria: obtiene por la fuerza dinero de los ricos y después los castiga. Al mismo tiempo es justo con los pobres: libera al médico honrado que cura gratuitamente a los enfermos y condena a la hipócrita Ludowika y a su suegro, quienes han inculcado a un inocente peón.

En el país cambia la situación política. El Gran príncipe toma el poder de nuevo. Azdak es amenazado con la pena capital, pero el Gran príncipe se acuerda de la ayuda que le prestó Azdak y le devuelve su cargo de juez.

Grushe también tiene suerte: le devuelven el niño, con ayuda de Azdak se separa de su marido y junto con Simón Chachava abandona la ciudad.

Azdak se despide para siempre de la toga de juez.

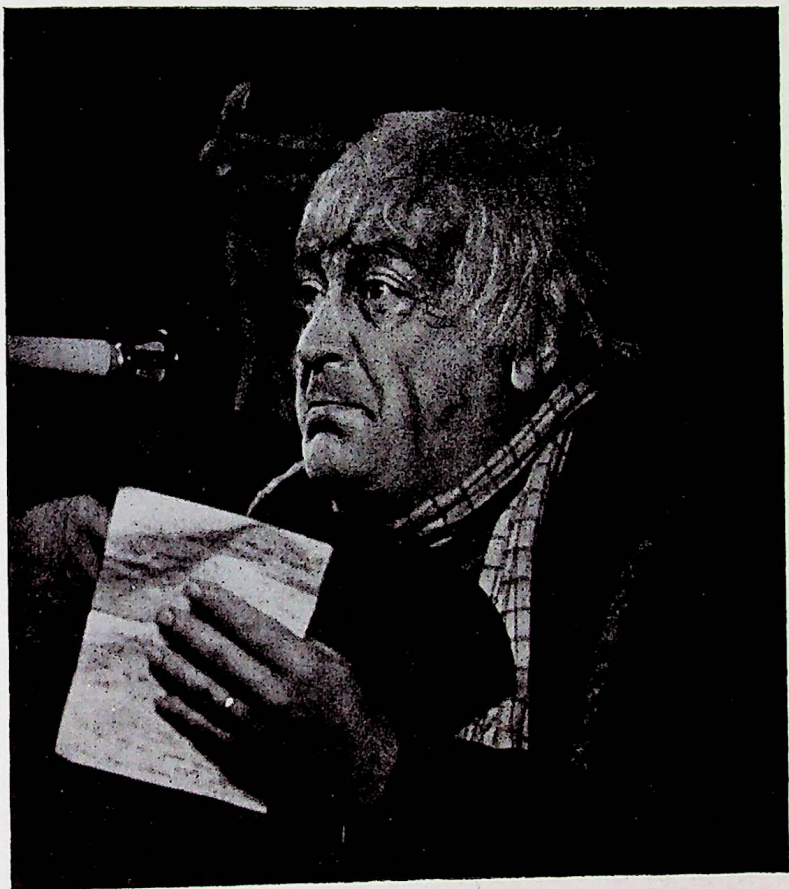
LA PIEZA FUE ESCRITA EN 1954.
EN EL TEATRO RUSTHAVELI EL EXTRENO TUVO
LUGAR EL DÍA 12 DE SETIEMBRE DEL AÑO 1975.

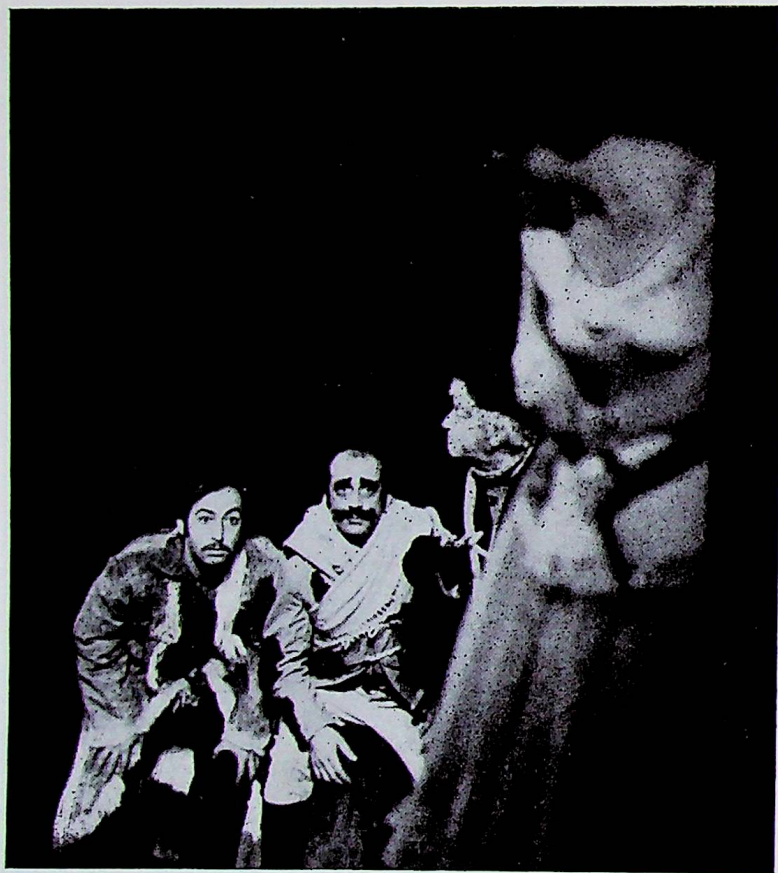
Presentador—Sh. Lolashvili
Grushe—I. Guigoshvili

Grushe—I. Guigoshvili
Simón—K. Kavsadze

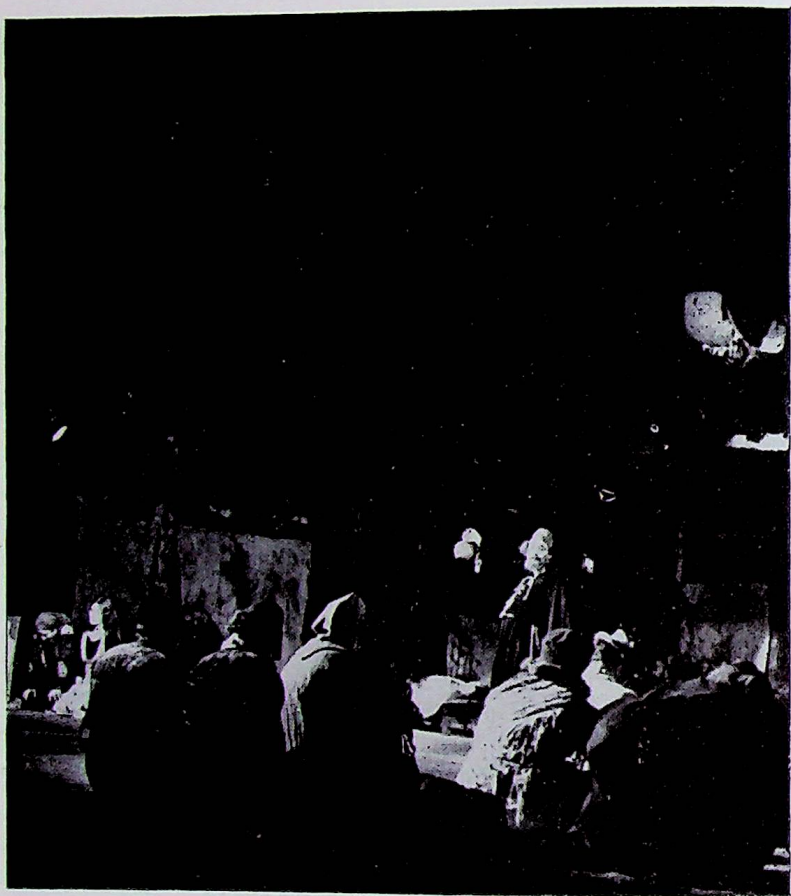
Azdak—R. Chjickvadze

Escena del espectáculo

Suegra de Grushe—L. Dzigrashvili
Jussup—G. Peradze

Escena del espectáculo

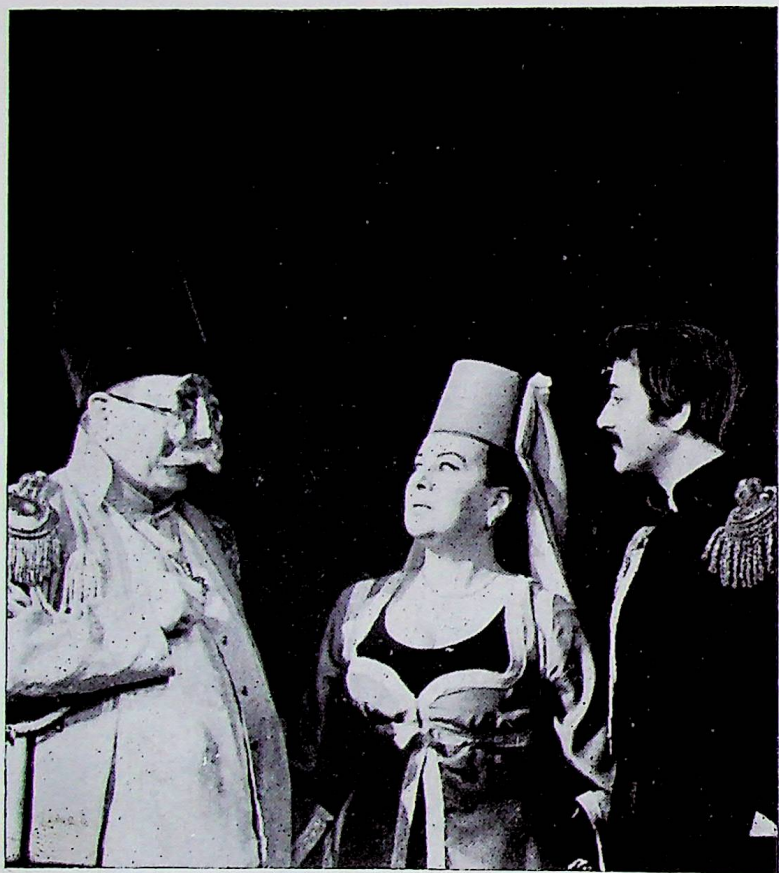
Soldada de primera—Guram Sagaradze
Coracero „El leño“—V. Goguitidze

Cocinera—E. Chavchavadze
Niñera—L. Burbutashvili
Sirvienta—G. Bakradze

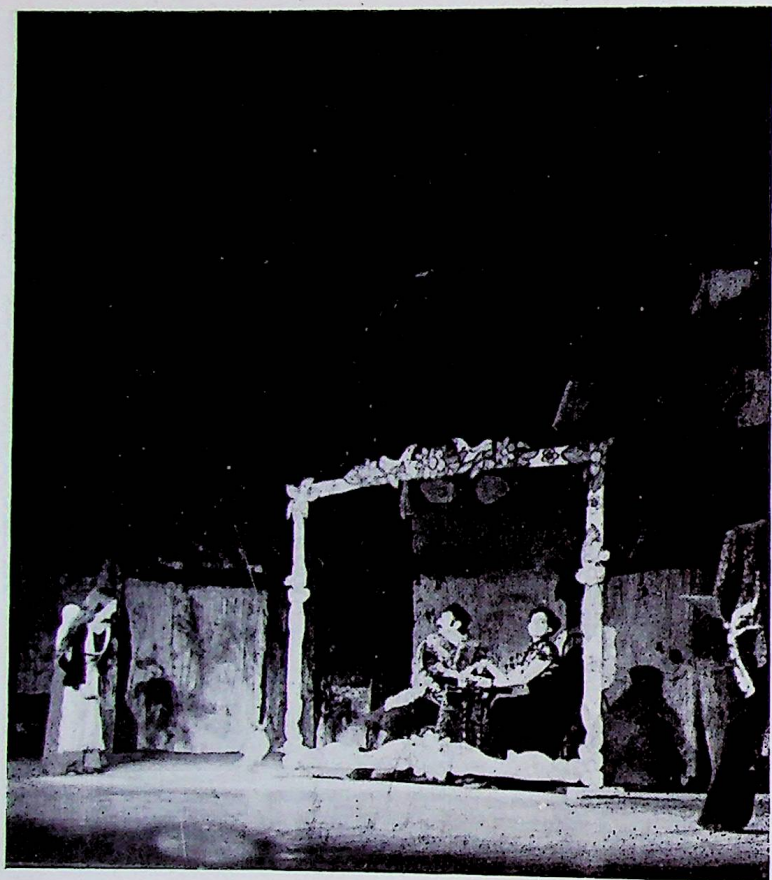
Primera dama noble—T. Tarjnishvili
Grushe—I. Guigoshvili
Segunda dama noble—T. Dolidze

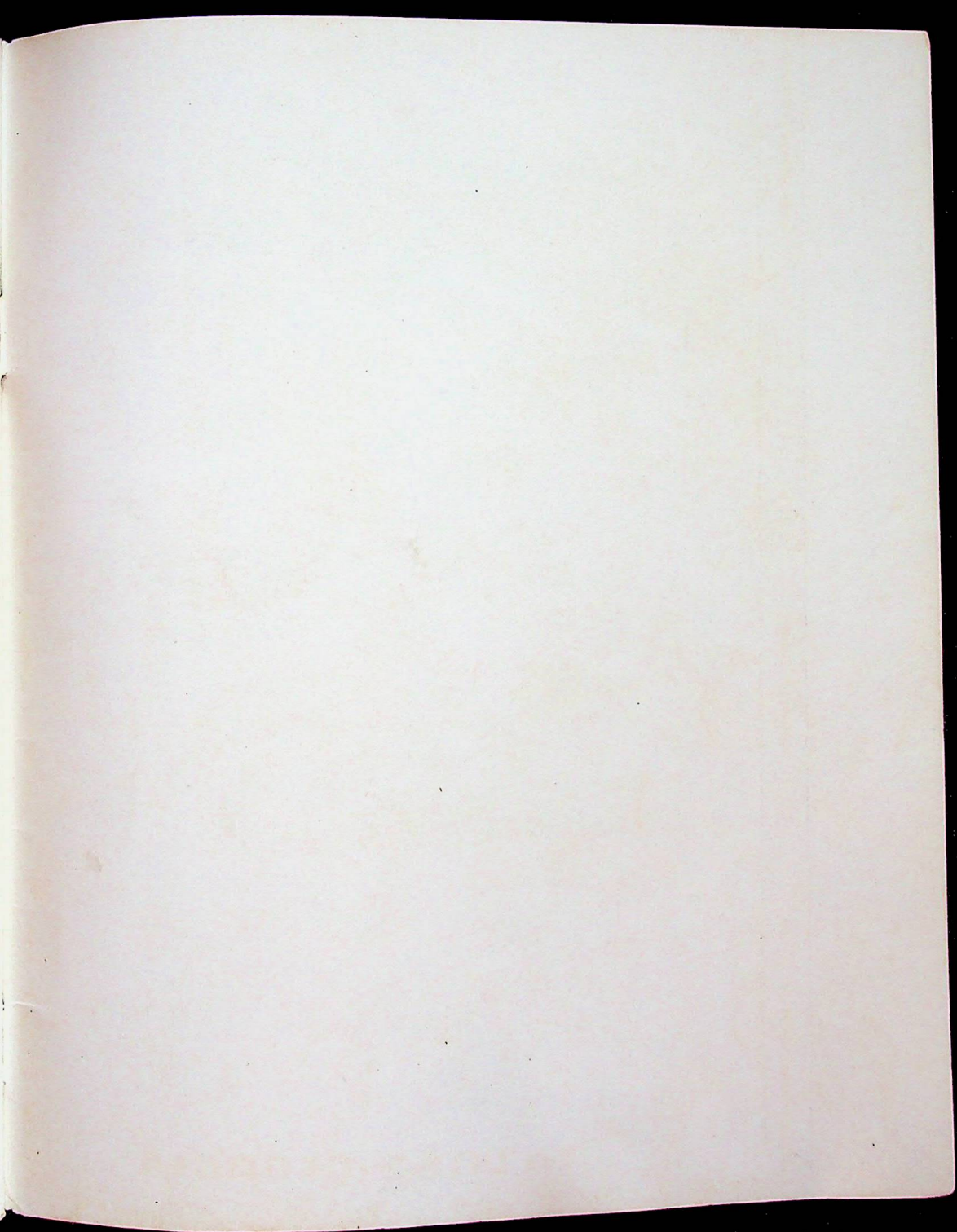
Gobernador—Guiorgui Sagaradze
Natela—M. Tbileli
Ayudante—S. Laguidze

Kazbek—Guram Sagaradze
Sobrino de Kazbek—R. Chjaidze

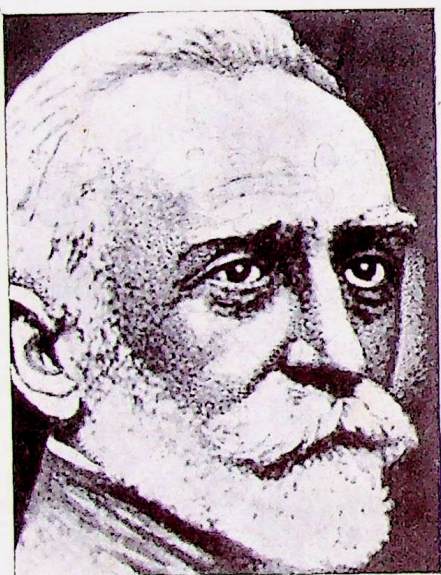
Escena del espectáculo

U H W I L I S

S A M A N I
S

648
13.6.2. 1460.

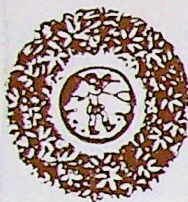

DAWIT KLDIASCHWILI

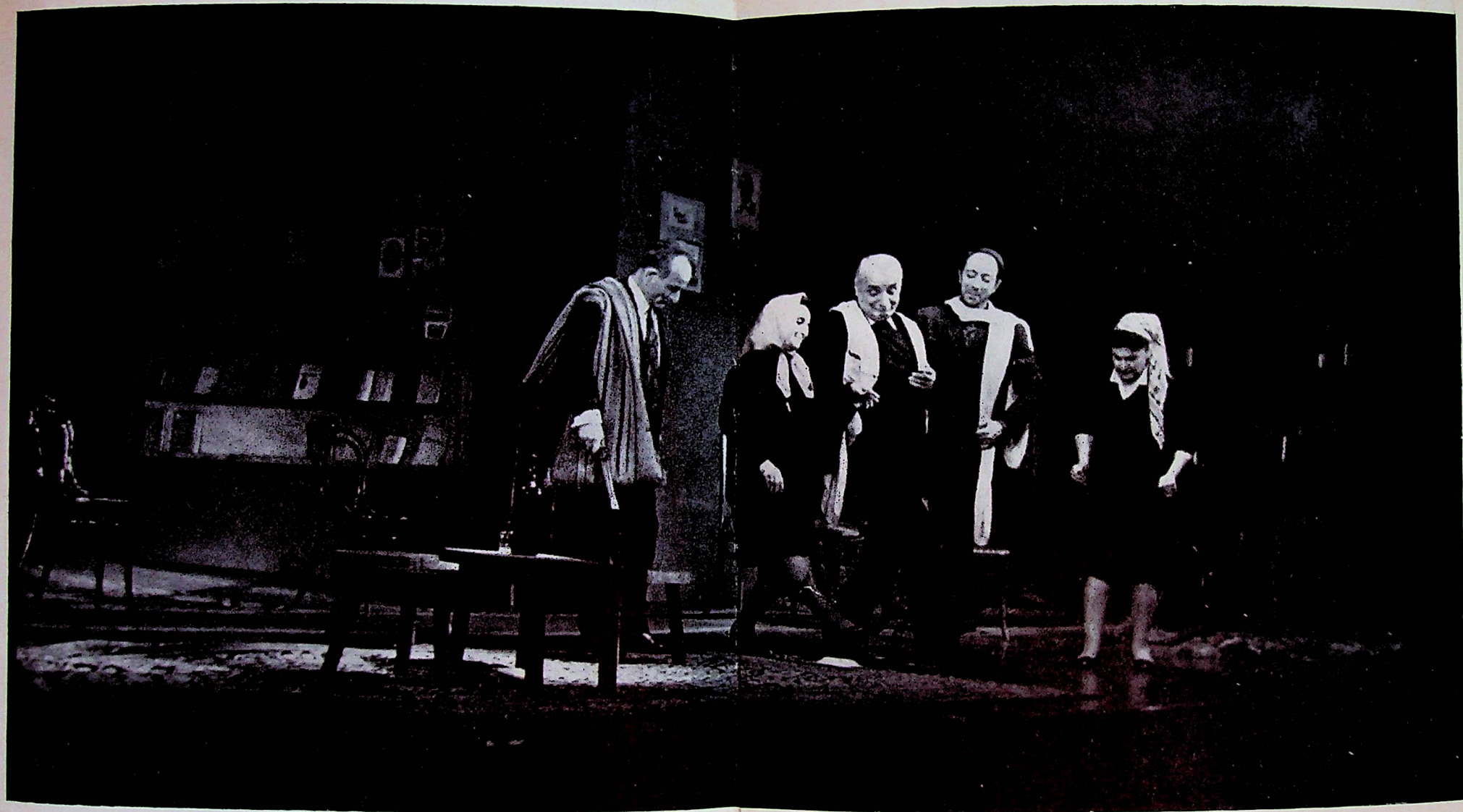
R E F F P

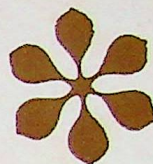
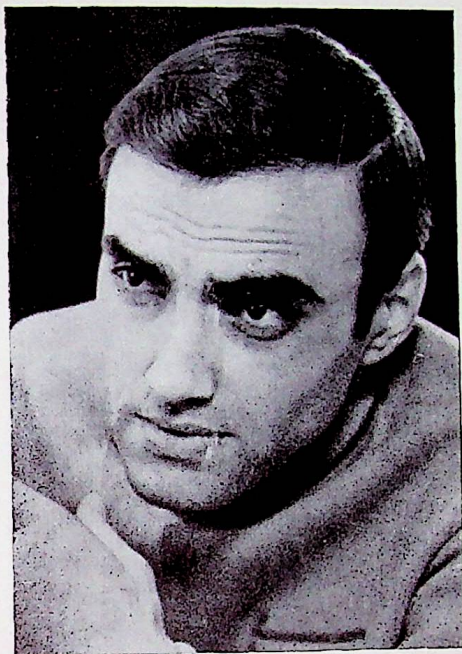
S T I E F M

REGISSEUR—ROBERT STURUA

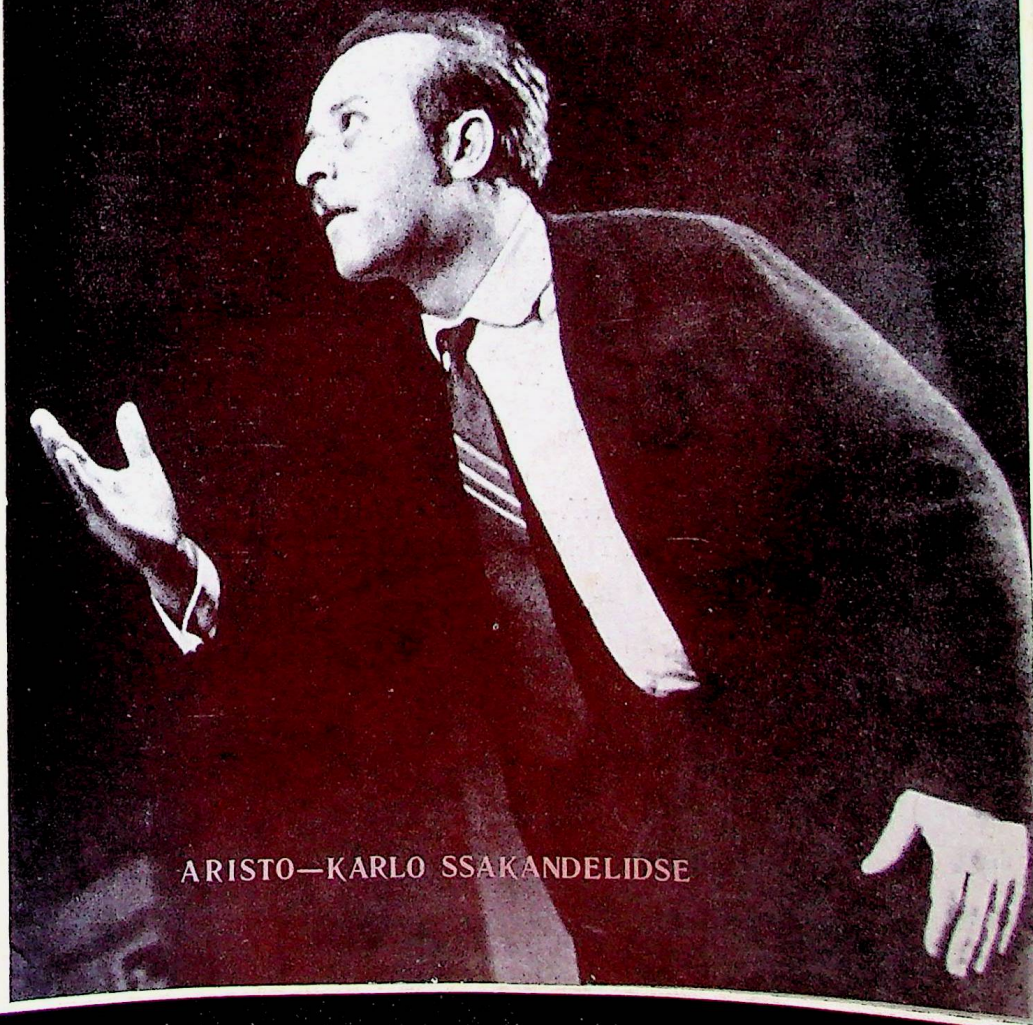

REGISSEUR— TEMUR TSCHCHIDSE

KIRILE—RAMAS TSCHIKWADSE

ARISTO—KARLO SSAKANDELIDSE

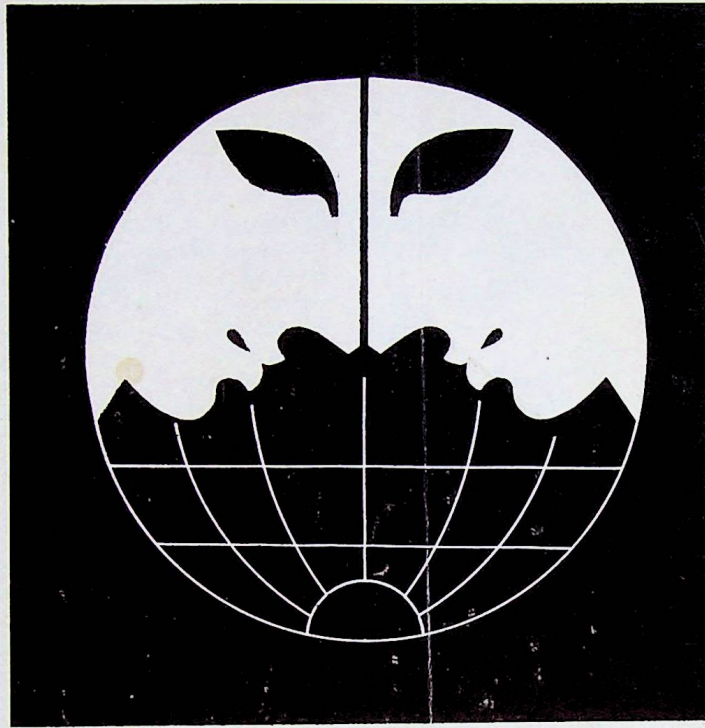
U
A
M
A
N
I
S
U

PLATON—GIORGI GEGETSKHORI

665 2512 617

KUNST FÜHRT DIE VÖLKER ZUSAMMEN

ГРУЗИНСКАЯ НЕДЕЛЯ СОВЕТСКОГО СОЮЗА

საქართველოს კულტურის კვირა

GEORGISCHE WOCHЕ

DER SOWJETUNION · 29. MAI BIS 8. JUNI 1974

SAARLÄNDISCHES STAATSTHEATER SAARBRÜCKEN
GENERALINTENDANT HERMANN WEDEKIND

er demonstriert szenisch eine Grundidee des Theaterbesuches aus Georgien: Fremdes kennenzulernen, um es zu verstehen.

Und vielleicht tragen Platon, Bekina, Melano oder Elene verwandte Züge mit uns wohlbekannten, schon oft beschmunzelten Bühnenfiguren... Diese Ähnlichkeit herzustellen, vor allem verbal, war nicht immer leicht, denn der georgische Sprachwitz, georgische Redensarten und das ganze akustische Flair mußten eine adäquate deutsche Form finden. Regisseur, Dolmetscher, Dramaturgie und Ensemble rangen oft um ein Bühnendeutsch mit georgischer Farbe. Dabei wurde allen Beteiligten die Chance zu Mißverständnissen in Worten klar. Oder hätten Sie — ein simples Beispiel — gewußt, daß „ich freue mich im Herzen“ meint, daß sich jemand *insgeheim* über etwas freut?

Schwierigkeiten können bei einer internationalen Schauspielinszenierung auch in punkto Wortregie auftreten: Da aber Sprachwitz, Wortpointen in diesem komödiantischen Stück keine so entscheidende Rolle spielen wie z. B. bei Tschechow, sondern eher wie bei Gogol der Hauptakzent auf der Darstellung von Verhaltensweisen liegt, konnte der Regisseur viel vorspielen...

So erhielt man wesentliche Informationen über die Menschen aus Georgien von damals in einer unmißverständlichen Sprache von Mimik und Gestik. So überträgt sich Atmosphäre und Fühlen direkter. Was es sonst noch zu begreifen galt... für Fragen standen Regisseur und Dolmetscher immer zur Verfügung. Wenn es auch schwierig war... Georgier und Deutsche kamen ins Gespräch.

რეზია ელოიაშვილი
სამანშიშვილის
რეინასკვით
რეზია ელოიაშვილი
სამანშიშვილი
Die Stiefmutter
დრინასკვალი
რ. ელოიაშვილი

Probenfoto zu „DIE STIEFMUTTER“ — v. l. n. r.: Robert Sturua, Rolf Arndt, Dr. Tengis Karbelaschwili, Hans-Jürgen Richter, Hans Dilg, Lothar Rollauer, Hannelore Kolbinger und Hermann van Ulzen.

Georgisches Sprechtheater

in Saarbrücken

Von der georgischen zur deutschen „Stiefmutter“

Die Geschichte von der Familie Ssamanischwili, der peinliche Zwischenfall mit ihrer ‚Stiefmutter‘, ist in Georgien so volkstümlich, so bekannt wie bei uns etwa Till Eulenspiegel oder z. B. Münchhausen.

Deshalb war Robert Sturua Hauptproblem bei seiner Inszenierung in Tbilissi: Wie erzählt man oft Erzähltes interessant, d. h. wie gewinnt man ihm noch nicht Gesagtes ab.

Und so fand der Regisseur den inhaltlichen Hauptakzent seiner Inszenierung: die Darstellung einer zerfallenden Familie, eines sich zerstörenden und zerstört werdenden Menschen. Doch er weiß, daß er diesen Prozeß an einer alten Geschichte demonstriert, sogar an einer einfach von der Situation her amüsanten Episode, der hineininterpretierter ‚Tiefgang‘ Charme und Witz nähme.

So entschloß er sich, der ehemaligen Novelle einen szenischen Rahmen zu geben — einen Museumsbesuch seiner Schauspieltruppe, die als moderne Georgier das alte Georgien ergründen wollen. Mit Hilfe szenischer Phantasie, die alles Gewesene ins Heute herüberholen kann, möchte er Museum... Geschichte als lebendige Vergangenheit präsentieren.

Und damit tritt das spielerische Element formal in den Vordergrund. Im Spielen, Vorführen oder Demonstrieren abgelebter Verhaltensweisen sollen Parallelen zu Menschen aus Fleisch und Blut entstehen.

Doch diese Bezugspunkte von Gegenwart und Vergangenheit müssen nichts mehr sein als der Background zu Spaß und Spiel, an der Phantasie, der Improvisation — am komödiantischen Theater an sich, denn die ganze Geschichte ist eben hauptsächlich eine Partitur für Regisseur und Ensemble artistisches Können und den Spaß, es zu praktizieren.

Als Robert Sturua nach Saarbrücken kam, war er sich über Reiz und Gefahr, diese georgische Volkskomödie 7000 km zu transportieren, klar.

Niemand kennt hier die Geschichte von den Ssamanischwilis. Der Reiz, Bekanntes auf der Szene neu zu entdecken, entfällt für Darsteller und Publikum. Der Stil und die Spielweise georgischer Schauspieler, die Typen ihres Volkes gestalten können, weil sie deren Mentalität nachvollziehen können, ist nicht in vier Wochen auf ein deutsches Ensemble zu übertragen.

Aber eines ist möglich: daß deutsche Schauspieler ein georgisches Stück kraft szenischer Phantasie realisieren können, diese simple Tatsache, die Robert Sturua überhaupt nach Saarbrücken führte, nimmt der Georgier zum Anlaß für eine deutsche Version ‚seiner‘ STIEFMUTTER.

Sein Konzept für Saarbrücken lautet: das deutsche Ensemble soll diese Komödie vom Rande des Kaukasus spielen, um sich Land und Leute aber überhaupt vorzustellen, besuchen alle das Museum in Georgien... deutsche Augen sehen Altgeorgien... Deutsche spielen nach dem berühmten Theatermotto, ‚als ob‘ sie Georgier wären. Unter diesem Aspekt verändert sich die georgische Stiefmutter natürlich, ohne direkt eine deutsche zu werden. Gewiß, diese Idee ist im Grunde nicht neu — doppelter Verfremdungseffekt à la Bühnenbild..., aber er macht Spaß und

er demonstriert szenisch eine Grundidee des Theaterbesuches aus Georgien: Fremdes kennenzulernen, um es zu verstehen.

Und vielleicht tragen Platon, Bekina, Melano oder Elene verwandte Züge mit uns wohl bekannten, schon oft beschmunzelten Bühnenfiguren... Diese Ähnlichkeit herzustellen, vor allem verbal, war nicht immer leicht, denn der georgische Sprachwitz, georgische Redensarten und das ganze akustische Flair mußten eine adäquate deutsche Form finden. Regisseur, Dolmetscher, Dramaturgie und Ensemble rangen oft um ein Bühnendeutsch mit georgischer Farbe. Dabei wurde allen Beteiligten die Chance zu Mißverständnissen in Worten klar. Oder hätten Sie — ein simples Beispiel — gewußt, daß „ich freue mich im Herzen“ meint, daß sich jemand **insgeheim** über etwas freut?

Schwierigkeiten können bei einer internationalen Schauspielinszenierung auch in punkto Wortregie auftreten. Da aber Sprachwitz, Wortpointen in diesem komödiantischen Stück keine so entscheidende Rolle spielen wie z. B. bei Tschechow, sondern eher wie bei Gogol der Hauptakzent auf der Darstellung von Verhaltensweisen liegt, konnte der Regisseur viel vorspielen...

So erhielt man wesentliche Informationen über die Menschen aus Georgien von damals in einer unmißverständlichen Sprache von Mimik und Gestik. So überträgt sich Atmosphäre und Fühlen direkter. Was es sonst noch zu begreifen galt... für Fragen standen Regisseur und Dolmetscher immer zur Verfügung. Wenn es auch schwierig war... Georgier und Deutsche kamen ins Gespräch.

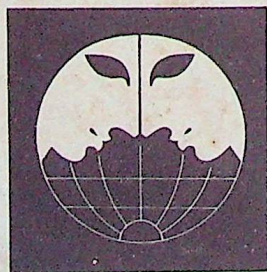
რეზია ელქიანაშვილი
სამანიაშვილის
რეინაქსი
რეზია ელქიანაშვილი
სამანიაშვილი
Die Stiefmutter
დრინასკვალნი
რ. ელქიანაშვილი

Probenfoto zu „DIE STIEFMUTTER“ — v. l. n. r.: Robert Sturua, Rolf Arndt, Dr. Tengis Karbelaschwili, Hans-Jürgen Richter, Hans Dilg, Lothar Rollauer, Hannelore Kolbinger und Hermann van Ulzen.

865

es-12 016

mit Sonderteil
Georgische Woche
der Sowjetunion
29. 5. - 8. 6. 1974

Saarländisches staats theater saarbrücken 2

Streiflichter am Rande

Mit Giso war auch Nelly aus Tbilissi nach Saarbrücken gekommen, ihres Zeichens Germanistikprofessorin, die unserem kaukasischen Wirbelwind hier ihren Mund geliehen hat = als Dolmetscherin fungierte.

Und nun hatten wir plötzlich zwei Wirbelwinde im Theater, denn wer es noch nicht wußte: Nelly ist ein Naturereignis. Wenn Charme in Kilogramm aufzuwiegen gewesen wäre, das Übergewicht hätte für ihren Flug Saarbrücken – Tbilissi kein Mensch zahlen können. Sie machte eigentlich alles möglich, wie, das darf niemand fragen, weil es keiner beantworten könnte. Sie war einfach da, brachte alles herrlich durcheinander – und sagte jedem, vom Intendanten bis zum Pförtner, unverblümt die Meinung.

In die Probenzeit von „Pique Dame“ fiel nun auch noch ausgerechnet der OTV-Streik und nicht zuletzt der PRE-MABÜBA. Alles zusammen reichte für äußerst schwierige Verhältnisse in Werkstätten und Schneiderei kurz vor der Hauptprobe. Zu deutsch: der Schreckensruf – wir werden nicht fertig – ging durchs ganze Haus. Aber wie immer, zum Schluß ging's doch. Alle waren zufrieden. Nur Nelly erboste sich zur Premiere über das Kleid einer Chordame. Das paßte einfach nicht ins Bild. „Pech“, würde man normalerweise sagen – und vorbei. Nicht so bei Nelly und Giso. Am Nachmittag vor der zweiten Vorstellung wühlten sich beide in Begleitung unserer Frau Wolf von der Schneiderei durch den Fundus. Wenn Sie wüßten, wie groß der ist, würde Ihnen auch das Lachen vergehen wie Frau Wolf. Jedesmal, wenn Nelly ein Kleid von der Stange holte, erfuhr sie: „Das paßt Hannelore nicht“. Nach mehr als einer Stunde verzweifelten Suchens griff Nelly zur Selbsthilfe. Woran lag's denn bloß, daß kein Kleid passen sollte. Am Busen der Dame natürlich. Prüfend schob Nelly nun ihre Handtasche unter jedes Kleid. Jetzt wurde es Giso zuviel. „Nelly, so... so muß es ungefähr sein“, dabei formte er mit einer Hand eine ansehnliche Wölbung. Skeptisch nahm Nelly Augenmaß. „Das reicht nicht“, meinte sie kategorisch, „nimm mal noch die andere Hand dazu“. Jetzt wär's richtig... und nach zwei Stunden fanden sie auch ein Kleid. „Oh, Nelly“!

Aber neben Giso und Nelly sollte man unbedingt auch noch einen dritten Gast vorstellen: Surab Andschaparidse, Tenor aus Georgien, vom Bolschoitheater Moskau.

Er ist wesentlich scheuer als unsere beiden Schätze Giso und Nelly. Und es war schon ein Kunststück, ihn mal in kleinem Kreise zu einem hübschen Abendessen einzuladen. Endlich war es gelungen, aber diesmal fehlten Nelly und Giso. Man hatte sie woanders aufgehalten. Ja, und da saßen wir nun, wir ohne russisch und georgisch, er ohne deutsch... aber soviel wie an diesem Abend wurde selten geredet. Womit man sich alles verständigen kann, es ist nicht zu glauben.

Sogar ein georgischer Witz wurde erzählt:

In Georgien Frau muß trauern, wenn Mann tot. Mann tot. Frau trauert. Frau hat aber Geliebten. Geliebter sagt: „Du, ich will machen l'amour“. Frau sagt: „Nein“. Mann geht. Auf Weg er denkt, ich muß... Geht zurück, sagt: „Du, ich muß...“ Sie sagt: „Nein“. Er sagt: „Ich MUSS...“ Sie sagt (und hier half alle Mimik nicht mehr, bis die Rettung aus der italienischen Musiksprache kam): „Nun gut, aber bitte *lento e triste*“ (langsam und traurig).

NELLY AMASCHUKELI

GISO SHORDANIA

Georgische Komödie, einmal Deutsch

Neu und deshalb ein Experiment, ist die Einbeziehung des Schauspiels in unsere Zusammenarbeit mit den Künstlern vom Rande des Kaukasus. Die „Stiefmutter“, eine georgische Volkskomödie, ist in Tbilissi extra für Saarbrücken übersetzt worden. Der georgische Regisseur Robert Sturua, der in Georgien eine so herrlich prall komödiantische Inszenierung von der „Stiefmutter“ geschaffen hat, versuchte nun gemeinsam mit Tengis Karbelaschwili als Dolmetscher und unserem Ensemble, auch hier in Saarbrücken die unglaubliche Geschichte von der Stiefmutter zu erzählen.

Bekina (Fritz Brünske), einem alten Landedelmann, ist die Frau gestorben. Platon (Lothar Rollauer), sein Sohn, sorgt mit seiner Frau Melano (Antje

Roosch), rührend für den Alten, einmal aus Kindesliebe, zum anderen, weil ihn die furchtbare Sorge plagt, der rüstige Vater könnte auf die Idee kommen, nochmals zu heiraten. Ein unerwünschter Erbe in Form eines Brüderchens würde sein Erbteil so beschneiden, daß er und seine Familie verhungern könnten. Aber wie der Teufel's will, Bekina ist ganz verrückt, noch mal Ehemann zu werden. Wie der Sohn auch bittet, eine Frau muß her. Nun hat Platon in seiner Verzweiflung einen Einfall: Ich besorg ihm eine, die mindestens schon zweimal verheiratet war und trotzdem kinderlos geblieben ist.

Aber so einfach ist das gar nicht. Finden Sie mal diskret so eine Dame! Und wenn's am Ende doch noch einen Stiefbruder gibt, was soll man da mit so einer Stiefmutter anfangen.

Im Rahmen der „Georgischen Woche der Sowjetunion“ finden am 4. Juni, 19.30 Uhr, und am 8. Juni, 15.00 Uhr, zwei ganz besondere „Stiefmutter“-Vorstellungen statt. Deutsche Adaptation und georgisches Original — als Gastspiel des „Rustaweli“-Theaters — präsentieren sich dem Publikum in einer Aufführung: zuerst die deutsche „Stiefmutter“, dann die georgische.

Der Weg zur Sonne ~ Wie wir das Stück lasen... (DEA)

Das Problem der Existenzangst vor vernichtenden Waffen — wir kennen es bisher nur aus westlicher Sicht. „Der Weg zur Sonne“ (DEA), ein weiterer Schauspielbeitrag zur Georgischen Woche der Sowjetunion, zeigt uns die Gedanken der Anderen...

WIE WIR DAS STÜCK LASEN...

Bei der Betrachtung georgischer Kunst haben wir immer wieder die enge Verbindung zu überlieferten Formen und Inhalten festgestellt.

Im „Weg zur Sonne“ wird diese eigenartige Kombination von Mythos, Poesie und Gegenwartsproblem besonders wirksam. In einer seltsam unwirklichen und doch glasklaren Atmosphäre geschieht eine neue Geschichte vom alten Sündenfall der Menschen.

Adam und Eva leben in ihrem Paradies. Für Ebralidse liegt das irgendwo im Alltag, trotz aller poetischen Überhöhung seines Stils.

Doch da nähert sich ihnen die Versuchung: das Außergewöhnliche.

Eva wünscht sich eine Insel im Meer und ein weißes Schiff.

Aus Liebe will Adam ihr auch diesen Wunsch erfüllen — seine kreativen Kräfte werden mobilisiert, sie treiben ihn dazu, wie Amirani = Prometheus werden zu wollen.

Und so erliegen sie der Versuchung, in der letzten Endes aber auch alle positiven Möglichkeiten der Menschen ruhen.

Daß nur die negativen, die todbringenden zur Wirkung kommen, liegt an der Abhängigkeit, in die sich Amirani begeben muß, um sein Ziel zu erreichen, eine künstliche Sonne zu schaffen.

Während er den Tod der Menschheit entwickelt, wächst in Eva neues Leben. Die spürbare divergierende Ausrichtung der Liebenden zerstört ihr Paradies endgültig — unwiderbringlich.

Nur der Liebestod Evas in der ersten Atommasche, der jetzt nicht mehr allein aus Liebe zu Adam geschieht, sondern aus Liebe zum Leben — sie hat inzwischen Zwillinge geboren — kann ihm die Augen über sein Handeln öffnen. Er bringt ihn zur Einsicht — aber die anderen...

Ohnmacht ist die neue Strafe des modernen Prometheus.